

τῶ Πέτρῳ, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐπίσκοποι, καὶ ἄλλοι, ἔλαβάνουσιν οἱ ἐπίσκοποι πῶς ὑποστολὴν ἀποδοχῶν ἐμμέσας ἀπὸ τῶ ἐπισκόπου Ρώμης, ἀλλ' ἀμέσως ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν ἐν ταῖς

ἐκκλησίαις ἀποστόλων καὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν. ἰδὲ ἀναγνώσκειν κεφαλὴν δεκάτην οὕτως πῶς ὑποστολὴν τῶ φερμιλιανῶς πρὸς τὸν ἁγίον κυπριανὸν περὶ τῆς ἀποστολικῆς ἀποδοχῆς.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τῆς βασιλείας μαξιμιανῶς τῶ διώκτη τῶν χριστιανῶν, καὶ τῶ θηβαίου λεγεῶνος.

Ἐγένετο ὁ κληρονομία ὁ μαξιμιανὸς τὸν θηβαῖον λεγεῶνα, ὅστις περιέχον ἐξ ἑκατῶν καὶ ἑξακκοσίων ἐξήκοντα ἄνδρας στρατιώτας, ὅς περὶν ἐμαθῆτόντος ὁ Ζάμβας εἰς πῶς χριστιανικῶν θεοσεβείαν, ὅτι ἐκεῖ κάτω εἰς πῶς Παλαιστίνῃ παρεχόμενον οἱ νέοι ἔτι, ἵνα δύναται ὅτι τάχιστα ἀνιμᾶσθαι τοῖς Παρθοῖς καὶ Πέρσας, ὅτε ἐνεπείρουν φησὶν ὁ ὀρθότος, ὥστε λοιπὸν πε-

ριστοὶ χριστιανοὶ ἐρέσκοντο εἰς τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμαίων ἐμπροσθεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῆς λον θυσιάζει εἰς τὰ εἶδωλα αὐτῶν, οἱ ἐχρημάτισαν μάρτυρες τῇ χρεῖσιν ἐνδοξότατοι. καὶ ὁ μαξιμιανὸς ἤρξατο μισᾶν τὰς χριστιανὰς καὶ βασανίζειν αὐτὰς ὡς λέγει ὁ εὐαγγέλιος, ὅστις γράφει, καὶ τὸ κλῆμα ἦν τὸ σέμνα αὐτῶν καὶ ἡ σημαία, ἥτις τὸ φλάμπουρον αὐτῶν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς μαρκελίνης Πάπας Ῥώμης εἰδωλολατρίας ὑπὸ Διοκλητιανῶς βασιλέως τῶ διώκτη τῶν χριστιανῶν, καὶ τῆς αὐτῆς μαρτυρίας σωτηρίας αὐτῆς, ἐξ ἧς πασιδηλον ὅτι σφάλει ὁ Ῥώμης.

Ἐπὶ Διοκλητιανῶς ὁ Πάπας Ῥώμης μαρκελίνης, ἅλα τὸ βιασθῆναι αὐτὸν εἰς τὸ κατακεκληῖναι ἐξοφῆν γυναικὶς, φοβηθεὶς ἐθυσίασεν εἰς τὰ εἶδωλα εἰδωλα, πρᾶγμα μὲν οὐκ ὀρθόν, ἀλλ' ἐπειδὴ μετ' ὀλίγον καὶ ἐν γυναικὶς σωθὲν οὐκ ἀποκρίθησιν ἐπισκόπων εἰς πῶς συνόσαν πόλιν τῆς ἰταλίας, τρέχει πρὸς αὐτὸν ὁ μαρκελίνος ἐνδεδυμένος σάκκον, καὶ ἔχων εἰς πῶς κεφαλῇ αὐτῆς ἀποδόχον, καὶ τῶ μὲν θρόνῳ ἀπελαύνεται, ἱκανῶς δὲ παρηγορηθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν Διοκλητιανόν, καὶ ποιεῖ πῶς καλῶς ὁμολογίαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὅθεν καὶ κορυφαλίηται, καὶ λαμβάνει τὸν στέφανον τῆς μαρτυρίας. Σὺ δὲ συμεῖσσαι πρῶτον, πῶς καὶ τοπικῇ συνόδῳ ἀνέστη τῶ Ῥώμης, καὶ κρίνει καὶ ἀνακρίνει τὸν Ῥώμης. δούτερον, ὅτι ἰδὲ καὶ Ῥώμης ἐπίσκοπος εἰδωλολατρίας, καὶ οἷσται τῶν ὑπερηφάνων τὸ ἀξίωμα ὅτι ὁ Πάπας Ῥώμης, ἔχ' ἀμαρτάνει. ἐπειδὴ ἔμνον ἡμαρτεν ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐσχάτῃ ἡλθον ἀπέβαιναι, θυσιάζοντας τοῖς μὴ φύσει ἔσθ' θεοῖς. καὶ περὶ καὶ λέγουσιν οἱ ἀδελφοὶ λατῖνοι, ὅτι ἡ συνὸς ἐκατέκρινε τὸν μαρκελίνον, καθότι μὴ ἔκρινεν, ἀλλὰ ἀφῆκεν αὐτὸν ἵνα κληθῇ μόνος αὐτός. ἀλλ' ἐρωτηθέν αὐτὸς δύο τινὰ, πρῶτον, εἰ ἐκείνος ἠθέλων, εἰδωλὰ ἔσθ' Πάπας πάλιν ὁ εἰδωλολατρίας, καὶ πῶς

ὁ Πάπας λοιπὸν ἀναμάρτητος; δεύτερον, ἡ συνὸς οὐκ ἔστιν τίνος Πάπας τῶ ὀρισμῷ ἡθερίσθη; ἔτι λοιπὸν καταγέλαστος ὁ παπισμὸς, καθότι καὶ τὸ βάρος τῆς δόξης αὐτῆς ἀπὸ μὲν ἀμάρτιαν μίτῃ κρέμαται τῆς ἀχρημοσύνης. ἀλλὰ τινὲς τῶν παπιστῶν λεγουσιν, ὅτι οὐκ ἔστι τῶ ἀλήθεια ὅτι δηλαδὴ ὁ μαρκελίνος ἐθυσίασεν εἰς τὰ εἶδωλα. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἡ ἐνὶ τῇ ἐξωπερικῶς καὶ ὡς ἐσωπερικῶς, καὶ ἐπειδὴ ἐκ ὁ καρδίας, ἔνομιζον αὐτὸν ἡμαρτηκόνα. ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μαρτυρίαν ὁ ἀγῶνας Πάπας δάμασκος ὡς γράφει περὶ τῶν Παπῶν, λέγει γὰρ ὅτι ὁ μαρκελίνος ἐπέμψθη εἰς τὸν ναὸν τῆς βίβας, καὶ ἐθυσίασεν τῷ Διὶ, τῷ τετάρτῳ ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης μαρκελίνος Πάπας ὢν, διώκεται ἀπὸ καθέδρας ὅτι ὁ Ζεὺς ἐστὶ θεός. τῶ βεβαίηται καὶ ἀπὸ τῆς ὑποστολῆς τῆς πρώτης καὶ ἐπέμψθη Νικόλαος ὁ Πάπας πρὸς τὸν αυτοκράτορα Μιχαὴλ. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ἰδὲ βιβλίον οὕτως κεφαλῶν δεκάτην ἐβδόμον, φανερὸν ἔστιν ὅτι ὁ Πάπας μαρκελίνος ἡγήθη τὸν ζῶντα θεόν, καὶ ἀπεσεκύνθησαν τὸν ἀβέστον. καὶ σωμάτευται ἀναμφιβόλως, ὅτι ἐκ ὁ τῶν ἀποστόλων ἡ πίστις. καὶ ἐμαρτυρήσαν καὶ τῶν ἀντιπρόσθεν ὁ λατῖνοι.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶ ἐν ποίῳ ἔτα τῆς βασιλείας αὐτῶν ὁ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς τὸν φεγκώδεσσαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν ἐκίνησαν, καὶ ὧν ἐποίησαν κακῶν, καὶ τίσι πάθεσιν ἐτελούτησαν, καὶ περὶ τῶν παρομοίων τῆς ἀρχῆς τῶ μεγάλης Κωνσταντίνου, καὶ τῆς κατὰ Μαξιμίου νίκης αὐτῶ, καὶ ὅτι περὶ τῶν πρίσιν ἡμέλεισε, καὶ ἅτ' ἵνων ἀνεκλήθη. καὶ περὶ τῆς αἵτίας τῆς λέπρας αὐτῶ, καὶ τῶ καθαρῶ σμῆ, καὶ τῆς γνώμης καθινῶ περὶ τῆς ἀναγέσεως Κρίστος καὶ Θωῆς.

Τῷ δεκάτῳ ἔτα Διοκλητιανῶ, αὐτῶ, καὶ ὁ
 10 Μαξιμιανὸς Ἐρκάλιος διωγμὸν μέγαν καὶ φεγκώδεσσαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἤγαγον, καὶ πολλὰς μυριάδας μαρτύρων ἅτ' πολλῶν εἰδῶν βασάνων ἐποίησαν. τῷ δὲ δεκάτῳ τρίτῳ ἔτα ὁ στρατοπεδάρχης Βεττήριος ἤλαυνε τὰς εἰς τῶν
 15 στρατῶν Χριστιανὰς στρατιώτας. τῷ δὲ δεκάτῳ ὀγδόῳ, ὁ Μαξιμιανὸς Γαλέριος παθεῖς εἰς τινα γόητα Θεότεκνον, ἔθυσεν εἰς τὰς Δαίμονας, καὶ ἐλάμβανε χρησμούς, καὶ ἐξηγέρε καὶ ἔπειρεν πόλεμον, καὶ μετέγραψε τὰ ἁγία Εὐαγγέλια εἰς γελόια, καὶ διεμέρεσεν αὐτὰ εἰς τὰ σχολία ἵνα
 20 ἀναγιγνώσκωσιν αὐτὰ τὰ παῖδιά τῶν Ἑλλήνων ἅτ' αἰγνία. εἶπε ἅφ' ὃ Μαξιμιανὸς ἔλαβε τῶν βρεφῶν, καὶ ὑπετάξε τῶν Δύσιν, ὁ δὲ Διοκλητιανὸς τὰς συγχύσεις αἵπερ ἦσαν εἰς τῶν
 25 Ἀνατολῶν κατέπαυσε, τρόπον τινὰ δι' ὀχάρσιαν εἰς τὰ εἰδῶλα, ἐκίνησαν διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, τὸσον ὥς τε εἰς τὸν δεκάτον εἶαρον χρόνον τῆς βασιλείας τῶ Διοκλητιανῶ ἐγίνετο πρῶτον ἵνα κηρυγίζωνται αἱ Ἐκκλησίαι ὅσαι
 30 ὀρεῖσθοντο εἰς τῶν Ἀνατολῶν, καὶ ὅσαι εἰς τῶν Δύσιν, ἵνα καύσωσι τὰ βιβλία τῆς ἀγίας γραφῆς ἕως αὐ γούνηται πέφρα, τὰς Ἀρχιερεῖς καὶ διδασκάλους, καὶ τὰς λοιπὰς Ἀρχοντας καὶ ἀρχομένους Χριστιανὰς ἵνα δοκλεύσων αὐτὰς πᾶν καὶ δίψη, καὶ
 35 ἔπειτα ἀναγκάσωσιν αὐτὰς θυσιάσαι πῶς ἀψύχοις εἰδώλοις, καὶ ὅσῃς αὐτῶν ἔθυσιάσαι, πρῶτον βασανίζεσθαι, καὶ ἔπειτα δοκτενεσθαι, καὶ ὅσοι τῶν Χριστιανῶν ἔχον ἀξίωμα, ὑστέρων αὐτῶ αἰτ' αὐτῶν, καὶ ὅσοι Χριστιανὸς ἦσαν ἀρχιμάλωτοι,
 40 ἐγίνετο δόγμα ἵνα μὴ λαμβάνωσιν ἐλευθερίαν. καὶ οἱ στρατιῶται ὅσοι ἦσαν Χριστιανὸι, ἡ αὐτὰς θυσιάσαι πῶς μισαρεῖς εἰδώλοις, ἡ δοκτενεσθαι. εἰς δὲ τῶν Φρυγίῳ μίαν ὀλόκληρον πόλιν τῶν Χριστιανῶν κατέθεσαν, οἵτινες ἅτ' τῆς διδασκαλίας
 45 τῶ Ἀδόκτου ἐδέχθησαν ἡδύτητα τὸν ἅτ' Χριστὸν θάνατον. σημεῖσαι, ὅτι ὁ Διοκλητιανὸς κατὰ τὸν Θεοφάνη καὶ τὸν Εὐτρόπιον νικήσας Πέρσας καὶ Αἰγυπτίους, ἐπεσσανορῶσθαι, ἀλλὰ προσκυνοῦσθαι διετάξατο ὑπὸ τῶν Συγκλητικῶν. καὶ τὰ
 50 ὑποδήματα αὐτῶ χρυσῶ καὶ μαργαρίταις καὶ λίθοις ἡμίτοις πρῶτῳ ἐκαλλώπισεν. ἀλλὰ θάρα παρὰ χωρήσει παραιτησάμεν τῶν βασιλείων, κακῶς ἐτελούτησαν. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Γαλέριος πανολεθρίαν τῶν Χριστιανῶν προσέξας, μάλιστα ἅτ' τῶν πλεονεξίαν αὐτῶ, κρατηθεὶς ὁμῶς ὑπὸ ἰσχυρῶν πόνων,

ἔγραψεν ὑπὲρ Χριστιανῶν, ἀλλὰ γινόμενον ὑγίης, ἐργάζετο πάλιν τὰ πρῶτα, ὅθεν ἠκολούθησαν λιμοὶ, αὐμοβρίαι, καὶ ἄλλα δεινὰ. ἐγούτους ὁ Μαξιμίου εἰς τῶν Ῥώμῳ, ἀλλὰ τῶ σημείῳ τῶ Σταυρῶ νικᾷ καὶ φθάσει αὐτὸν ὁ μέγας Κωνσταντίνος τῶ ὅλτῳ ἔτα τῆς βασιλείας αὐτῶ. τὰ αὐτὰ ἔπαθε καὶ ὁ Μαξιμίου Γαλέριος εἰς τῶν Ἀνατολῶν, καὶ ἅφ' ὃ ἐφόνόσεν ὅλας τὰς μάγας καὶ μάγισσας, αὐτῶς φλόξ εἰς τὰ ἐντόδια αὐτῶ, καὶ τυφλωθεὶς ἐτελούτησε, καθὼς Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ἰδιοκτούσαντες κακῶς κακῶς ἀπώλοντο. Περὶ δὲ τῶ μεγάλης Κωνσταντίνου σημεῖοι Μιχαὴλ ὀγλυκᾶς, ὅτι ὅτε κατὰ Μαξιμίου ἐστράτευσεν, εἶδε τὸν ὦν τῶ Οὐρανῷ Σταυρὸν καὶ ἐνίκησεν, εἶπε ῥαθυμήσας ἐλθεῖν εἰς τῶν ὀσέβειαν, καὶ κατ' ἐχθρῶν ὀρμήσας ἡτῶται, καὶ εἰς τὸν ὀνειρεν αὐτῶ εἶδε πῶς ἐκτύπησεν αὐτὸν εἰς τὰς μυκτῆρας, καὶ ἔτρεξεν αἶμα, καὶ ἐξυπνήσας, ἦυρον εἰς τῶν σινδόνα αὐτῶ Σταυρὸν κεχαρσινῶν αἵματι. καὶ λοιπὸν μετameληθεὶς εἰς τῶν ἀμέλειαν αὐτῶ, νικᾷ πάλιν τὰς ἐχθρὰς, εἶπε ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτῶ Θωῆς, ἥτις ἦν θυγάτηρ τῶ Μαξιμιανῶ, δελεασθεὶς, κλίνας εἰς τῶν εἰδωλολατρίαν, καὶ ὀπιστρέφει αὐτὸν πάλιν ὁ Θεὸς εἰς τῶν Χριστιανῶν σῶσιν ἅτ' τῆς λέπρας, καθὼς ἐλεπρώθη, καὶ σωβεβέλευσαν αὐτῶ οἱ ἱερεῖς τῶ Διὸς ὀπὸ τῶ Καπετωλίου ἵνα σφάξῃ τόσα βρέφη, καὶ ὅτε ἐστὶ τὸ αἶμα αὐτῶν ἔη θερμὸν ἵνα λεαθῇ, καὶ ὑγίαιε. σωμαχθόντων ἔν τῶν βρεφῶν εἰς σφαγῶν, ἀκῆσας ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος τὸν θρόνον τῶν μητέρων, εἶπε, ὅτι ἡ ἱατρὴα μετ' ἐπὶν ἀδελος, καὶ ἀκαθίον ἐπὶν ἵνα πάχω ἐγὼ μόνος ἡ ἵνα κλαίωσι τοσῶτοι γονεῖς. ὅθεν εἶδον εἰς τὸν ὕπνον αὐτῶ τὰς Ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον, καὶ εἶπον αὐτῶ ἵνα κράξῃ τὸν πᾶπαν Σίλβεστρον, καὶ ἐκῆνος ἱατοῦσε αὐτόν. καὶ λοιπὸν ἐξυπνήσας, καὶ φωνήσας τὸν ἱερέα, καὶ βαπτισθεὶς, ὑγίης ἐγίνετο, καὶ ἐπαρῶθη εἰς τῶν ὀσέβειαν. λέγει δὲ ὁ Κωδὶς ὅτι διαβολῇ τῆς Θωῆς αὐτῶν Κωνσταντίνος τὸν ἵον αὐτῶ Κεῖσπον, καὶ ἐλεγχῶσεν αὐτὸν τῆς ὀπίας μητρεὺς αὐτῶ Ἐλόνης ἅτ' τὸν ἀδικον φόνον, ἐνῆσθῶσε τοσαυτάκοντα ἡμέρας κλαίων καὶ ὀδυρόμενῳ, καὶ συγχώρησιν αἰτῶν τῶν Θεῶ. ἀλλ' ὑποβάλλεται αὐτῇ ἡ γνώμη ὡς ἐρηθίσεται κατωτέρω.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Κ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς πότε ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνέλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κεῖσπον καὶ φάσαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, πρὸ τῆς βαπτισθῆναι, ἢ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι.

Οὐ δύναμαι μὴ ἀποδείξαι ψύδην τὸν καρδιάνην Βαρώνιον, ἀποσκορρίζει γὰρ ὑπὸ τῆς κατὰ λόγον τῶν ἀγίων τὴν ἰσαπόστολον Κωνσταντῖνον, εἰς ἀρχαῖα ἡνὰ ἐθνικὰ ὑφάσματα ὑπερηφόρμος. διότι ἐφαίνεται λαμπρῶς πότε αὐτὸν ἐφόρμωσε πλὴν φάσαν, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Κεῖσπον ὁ βασιλεὺς, πρὸ τῆς βαπτίσματος, ἢ μετὰ τὸ βάπτισμα, ὡς ἀμφέβαλε καὶ ὁ Σεδάς. ἡ κοινή γνώμη τῶν ἐκκλησιαστικῶν φαίνεται ὅτι πρὸ τῆς βαπτίσματος ταῦτα σινέβησαν. ὅθεν ἄς τὸν ἀργυρὸν Ἀνδριανὰ ἐπέγραψε, τῷ ἡδικομηθῶ ἡμῶν.

διότι ἐ ταῦτα σινέβησαν μετὰ τὸ βάπτισμα, καθὼς φέρε τὸν Κεῖσπον μάρτυρα, ὅστις θέλα ὅτι καὶ ὁ Κεῖσπος ἐβαπτίσθη μετὰ τῆς πατρὸς αὐτοῦ, ἐξήγησαν αὐτὸν ὑπὸ πάντων ἀγιωτάτων Πατέρων, ὅς περσεκαλέσασθαι ὅπως ἀγιάσας 10 καὶ ὀλογήσας πλὴν πόλιν αὐτῶν, ἵνα λάβῃ πρετιμότερον συγχώρησιν τῶν πάντων μιάσματος, ἐπειδὴ χωρὶς σωτηρίας ὑπεπὶ τῆς τῆς καρδίας, καὶ χωρὶς μουσικῆς ἐξαγορεύσεως ἐσυγχωρῆνται τὰ πικαῦτα. ἐ φαίνεται ὅμως πᾶποτε ὁ βασιλεὺς Κων- 15 σταντῖνος ζητῆσαι πικαῦτων συγχώρησιν.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Κ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἁγίος ἐστίν, καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ ἐορτάζεται, ἀπὸ μάλιστα Οὐρβανὸς 20 ὁ ὀγδοὺς σινέθετο εἰς τὰς, καὶ τὴν αἰτίαν.

Εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ρώμης Οὐρβανὸς τὰ ὀγδοὺς ἐξητή- 25 ση εἰ εἶδε ἐορτάζεσθαι πλὴν μνήμην τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης, καθότι πρὸς τὰ μέρη τῆς Καλαβρίας ἐφαίνεται ναὸς παλαιὸς τῆς ἁγίας, καὶ μάλιστα ἐδωκῆ ὁ Πάπας εἰπὼν τὸ ναὶ, ἀλλ' εἰς τὴν Οὐρβανὸς ἐκ τῆς γνώσεως ὅτι ὁ ἰσαπόστολος Κωνσταντῖνος εἰς πλὴν ἰταλίαν, ὡς ὅτι ἔφερε τάχα τὰ σκή- 30 πηρα εἰς Βυζάντιον, καὶ ἔχον εἰς αὐτὸν οἱ ἐν τῇ ὁρ-σρατι Πάπας πάθος, ὁ αὐτὸς ὑπεῖχετο πάντοτε ἁγίος καὶ ἰσαπόστολος, ὅτι ἔτω καλῶς ἡ γνώσις καὶ ἡ πατρὸς-ωρδόπος δόξα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ μὴ εἴη τις, ἔτω γράψας τινες, ὅτι οὕτως ἀκέραι ὡς εἰς ταῦτα λό-

για ἀπερμολόγων ἀνδρῶν, καὶ ὡς ἐχθροὶ τῆς ὁρθο- 35 δοξίας, καὶ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης ζηλοφθονοὶ ἐξέ-μεσαν ταῦτα, ἀλλ' ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖνος πάντοτε 25 ἐσέβητο σεβρὸς κατὰ τὸ ἐπώνυμον, καὶ δικαίως κρά-ζετο ὑπὸ τῆς Θεοδωρίτης νέας Ζορβάβελ, μάλλον δὲ ἀσυγκρίτως καὶ τῆς Ζορβάβελ ὑπερτίμος, ὡς αὐ- 30 δι' αὐτῶν γεννηθῆναι τὴν εὐδοκίαν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἀνακατασκευὴν τῆς ἡμῶν ἐλευθερίας, ἵνα μὴ λέγῃ 30 ἀπλῶς καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν τῆς νέας ἱερουσαλὴμ τῆς ἐπικλήσεως. ἐρρέτω ἡ αἰνὸς ἡμεσιτοῦσας ὅτι τὸν δικέφαλον Λέοντα, ὅτι τὰ σκήπηρα τῆς αὐτοκρα- 35 τορικῆς μοναρχίας, καὶ ὅτι τὸ ἀφῆκεν παπᾶν ὁ περ ἔφερε πλὴν ὑστέραν ἀνάγκην εἰς πλὴν Χριστιανισμῶν.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Κ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ ὅτι φερὸν καὶ γνωμῶν πολλῶν πρὸς ἐβαπτίσθη ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, καὶ ὅτι ἦν, καὶ περὶ τῶν ἐν Ρώμῃ καὶ Ἀρελάτῳ Συνοδῶν.

Οἱ θέλοντες δᾶξαι ὅτι ἐβαπτίσθη ὁ μέγας Κωνσταντῖνος εἰς Νικομήδειαν, φασίν, ἐπειδὴ ὅτι μιλι- 40 τῶν Ρωμαίων Ἐπίσκοπος ἠθροίσεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος εἰς πλὴν Ρώμην καὶ εἰς πλὴν Ἀρεταλησίαν πόλιν δύο Συνοδὸς τοπικάς, ἐν αἷς ἦσαν καὶ Ἀρχόντες βασιλικὸι 45 τρεῖς, καὶ ὁ Συρακῆς Ἐπίσκοπος Χρήστος, καὶ Κακκί- 50 λιαὸς Ἐπίσκοπος Καρθαγίνης μετὰ ἑκοσιν Ἀφρικανῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἄλλοι τινες Ἐπίσκοποι ὑπὸ Γαλλίας, καὶ ἄλλων τόπων, ὡς λουκόπατα ἰσορῶν Ἐυσέβιος εἰς τὸ δέ-κατὸν βιβλίον αὐτοῦ, ἔτα ἀπῆρκεν ὁ βασιλεὺς τῶν 55 Ἑσπερίων, καὶ ὁ Σιλβέστρος ἐγχετο Ρώμης ἀπόν- 60 τος αὐτοῦ, συμπεράνουν ὅτι τέτων, ὅτι ὁ μέγας Κων- 65 σταντῖνος ἐβαπτίσθη εἰς Νικομήδειαν. ἀλλ' οἱ θέλοντες δᾶξαι ὅτι ἐβαπτίσθη εἰς Ρώμην ὑπὸ τῆς Πάπας Σιλβέστρου

ὁ αὐτὸς, λέγουσιν, ὅτι ὅτι Σιλβέστρος ἔλαβε πλὴν 60 Ρώμην ὁ Κωνσταντῖνος, ἔτα μετὰ τὰ αὐωτέρω ἐρ- 65 μήνα συμβάντα, ἐγχετο Χριστιανὸς, καὶ πᾶσα ἐβαπτί- 70 σθη ὑπὸ τῆς Σιλβέστρου. ἐκ ἀληθείας οὐκ οἶμαι 45 τοι, ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντῖνος εἰς ὅσα ἐξέταξε τῆς Ρώ- 75 μης πρὸ τῆς Πατριαρχίας τῆς Σιλβέστρου, πᾶς ἐκί- 80 λυσε τῇ Πάπᾳ μιλιῶν καὶ τοῖς εἰς πλὴν Ρώμην Ἀρ- 85 χεσι καὶ τοῖς Ἀφρικανοῖς καὶ Σικελοῖς ἵνα ἀφῆρκεν 90 τὴν Συνοδὸν εἰς πλὴν Ρώμην, καὶ εἰς τὴν ὁ Κωνσταν- 95 τῖνος Χριστιανὸς πρὸ τῆς Σιλβέστρου, πᾶς πρὸ τῆς Σιλ- 100 βέστρου ἠθροίσε Συνοδὸν ὑπὲρ τῆς ἁγίας τῶν Χρι- 105 στιανῶν πίστεως, ἥν καὶ ἀκθισαί εἰς ἐκείνην τὰ πρὸς ἀγ- 110 ματα, εἰς ἐκείνην δὲ ὅπερ λέγουσιν οἱ αὐτοὶ, ὅτι εἰ μὴ 115 ἡ βεβαπτισμῶν, πᾶς ἐδέχετο τὰ μυστήρια, ἔπτεον 120 ὅτι

5 ὁ καὶ ὁ Κωνσταντῖνος, οὗς τις ἦν ὀβλαβέστατος εἰς τὸν κα-
 ρὸν τῆ θανάτου αὐτῶ ἐβαπτίσθη. ὡς δὲ ἔργος ἔζη
 εἰς τὸν χριστιανισμόν, ἔγω καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ. μήποτε
 10 δὲ ἀλήθεια εἴσιν ἐκείνο ὅπερ λέγει ὁ ἅγιος Θεοφάνης εἰς
 τὸ χρονοκὸν αὐτοῦ, ὅτι δηλαδὴ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος
 ἐβαπτίσθη ὑπὸ τῆς ἁγίας Σιλβέστρου εἰς τὴν πρεσβυ-
 τέραν Ῥώμην, αἱ δὲ Ἀγιοτάξεις αὐτοῦ πρὸς Μιλτιάδην,
 καὶ αἱ Σωδοδοὶ ἐκείναι εἰσι πεπλασμένα ὑπὸ τῶν Ἀ-
 15 ρεανῶν, ἥ ἵνα ψεύσῃ τὸν ἅγιον Βασιλέα ὡς ἀβάπτι-
 στον, ἥ ἵνα φανῇ ὅτι ἐβαπτίσθη ὑπὸ τῶν Ἀρεανῶν
 εἰς Νικομηδίαν, καὶ ἕτως ἀπατήσῃ τὴν ἀσπίδα καὶ
 ἡπάτησιν. ἀλλ' ἀντίκεινται εἰς τὴν γνώμην τῶ Θεο-
 20 φάνους Ἀνυστίνου καὶ ὁ πᾶς λέγοντες, ὅτι οἱ
 Ἐπίσκοποι οἱ ὑπὸ μέγας τῶ Δονάτου πρεσβύτερον εἰς
 τὴν Κωνσταντῖνον τὸν Βασιλέα, ὅστις πρεσβύτερος τῷ
 Ῥώμης Μιλτιάδῃ καὶ ἐθεώρησε τὴν ὑπόθεσιν μετὰ
 Δεκακοντέα. Ἐπισκόπων Σωδόδα, ὃν ἡ Σωδόδα
 ἐκέρθη ὑπὸ παύτων Ἀθῶνος ὁ Καικιλιανός. τῶν δὲ
 25 Δονατιστῶν δόντων ἀναφορὰν δούτερον εἰς τὸν μέγαν Κων-
 σταντῖνον, ἡ θρησκεία ἐκείνη τῇ πρεσβύτῃ δούτῃ
 Σωδόδος εἰς τὸ φρεσὸν Ἀρελᾶρον εἰς τὰς Γαλλίας,
 ὃν ἡ πάλιν κατὰ κρείτους οἱ Δονατισταί, κατέφυ-
 γον εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ πρὸς αὐτὸν αἰνκαλεσι
 30 τὴν κρείσιν, ὅστις μόνος ἀνέσας τῆς ὑποθέσεως,
 ἐδικηκώσε τὸν Καικιλιανόν. λέγει δὲ ταῦτα ὁ μὲν
 ὁ πᾶς βιβλίῳ πρῶτῳ καὶ δευτέρῳ κατὰ Παρ-
 μιναν, ὃ δὲ Ἀνυστίνος ἐπιστολῇ ἐκατοστῇ ἔξηκωστῇ
 ὁ γδὴ καὶ ἄλλα καὶ, ἔδωκεν δὲ τοὺς τριτάτους
 ἁγίους ψεύσθαι, καὶ μάλιστα ἀρχαίως ὄντας.
 35 τίς ἔστιν ῥητέον, ἡ ὁτι ἀληθές ἐστι περὶ τῆς ὑπο-
 θέσεως ταύτης ὅ, τε Εὐσέβιος καὶ Σωκράτης καὶ Σω-
 ζόμενος, καὶ ὅτι τέττις ὁ Θεοδώριτος, ἀρχαῖοι ὄν-
 τες καὶ περὶ τῶν ἀρχαίων καὶ ἔγγιστα αὐτῶν
 γράφοντες, καὶ μὴδέποτε ὡς ἐκ ἀληθείας περὶ
 40 αὐτῆς ὑπό τινος τῶν μετ' αὐτὰς ἀρχαίων συγγρα-
 φέων ἐλεγχθέντες, καὶ μάλιστα ἐκαστὸν πάρεδον,
 ἀλλ' ἐπὶ μεληρημένως καὶ μετὰ πολλῶν τῶν περιστατι-
 κῶν ταύτῃ ἰσορρήντες. πρὸς ἐκείνους δὲ ἀπερὶ θη-
 λέγουν οἱ ἀνώτεροι ἐρημίται πρὸς ὡφίσαντες τῶ, ὅτι
 45 ἐν Ῥώμῃ ἐβαπτίσθη ὁ Κωνσταντῖνος, ἥτοι τὰ θαύμα-
 τα, τὰς ἀκόντας Πέτρον καὶ Παύλον, καὶ τὰ ὅτι
 τῶ μὴ καθήκοντος ἐπὶ χαρῆματα, ἥ γὰρ εἴη ἀβά-
 πτις. ἡ καὶ τὰ δαῖνα καὶ τὰ δαῖνα ἀποπα,
 ῥητέον, περὶ μὲν τῶ τρίτῳ, ὅτι ἔρηται ἀνωτέρω
 50 καὶ τὸν Κωνσταντῖνον ὀβλαβέστατον ὄντα, ἐν ταῖς
 ἐχάταις ἡμέραις τῆς ζωῆς αὐτοῦ βαπτισθῆναι,
 καὶ ὁ δὲ περὶ τῆς ἐνεκάλεσεν αὐτῷ, ἔγω
 φρονιτέον καὶ περὶ τῶ πατρὸς αὐτοῦ. περὶ δὲ τῶ
 δευτέρῳ, ὅτι ὁ Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐβδόμῳ, κε-
 55 φάλῳ δεκάτῳ ὁ γδὴ λέγει, Πέτρον καὶ Παύ-
 λον, καὶ αὐτῶ δὴ τῶ χριστῷ Ἀγίοις χρωμάτων ἐν
 γραφαῖς σωζομένων ἰσορρῶν, ἥτοι εἶδον ἀκόντας,
 ἐμὲν συνάγεσθαι ἐκ τῶ βαπτισθῆναι ἐν Ῥώμῃ τὸν
 Βασιλέα τὸν μέγαν, διότι ἦσαν εἰκόνες τῶν
 Ἀποστόλων ἐν τῇ τῷ καμῶ, ὅπως ὅτι ἦσαν

εἰκόνες καὶ ἐπὶ τῶν Ἀποστόλων, ἐμαρτύρησαν
 καὶ ἄλλοι, καὶ μάλιστα ἅγιοι, καὶ ἰδὲ κατω-
 60 τέρω βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφάλαιον δούτερον. ἀλλ'
 ἐδὲν πρὸς ἐγὼ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔργον,
 ἀλλ' ἡ μόνον ἡ εἰρησὶς ὅτι ἦσαν εἰκόνες. πρὸς δὲ
 τὸ πρῶτον ῥητέον, ὅτι ἐκ ἀρνήμεθα γεγονέναι ἐν
 τῇ Ἐκκλησίᾳ θαύματα, καὶ μάλιστα ὧν λέγουσιν
 οἱ διαληφθέντες γεγονέναι ἐπὶ Σιλβέστρου, ταῦτα
 ὅμως τὰ ἐπὶ Σιλβέστρου Ἀγίου βαπτισμα τῶ Κων-
 65 σταντῖνε ψεύδεσθαι εἶναι, εἰδὲ ὁ λόγος ὁ περὶ τῶ
 ἐν Ῥώμῃ βαπτισματος τῶ Κωνσταντῖνε ἀρχαῖος,
 καὶ ὑπὸ τῶ ὁμολογητῶ Θεοφάνους, καὶ ἄλλων τρι-
 ῶτων ἱερέων ἀνδρῶν ἐρημίται, ἀλλ' ὅμως ὧν πλά-
 σμα τὸ πρῶτον, μετὰ δὲ ταῦτα ὑπὸ πρὸς ἡψίας
 ἐρημίται, ἐβοηθῆται ὑπὸ τῆς ἀρχαιοφάνειας, ὡς
 καὶ τὸ φημιζόμενον θεῶσιμα τῶ αὐτοῦ Κωνσταντῖνε,
 καὶ ἐκείνο, ὅτι ἀπὸ τῶν εἰς Ῥώμῃ Τριτάτης
 70 τῆς Ἀρεμίας Βασιλῆος σὺν τῷ ἁγίῳ Γεγορήτῳ,
 καὶ ἐκείνο, ὅτι ἐν τῇ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Σιλβέστρου δού-
 τέρα Σωδόδα συμπαρήσαν Κωνσταντῖνον καὶ Ἐλένην,
 καὶ ἐκείνο, ὅτι σωμαπῆλθε τῇ ἁγίᾳ Ἐλένῃ ὁ Σίλβε-
 στρος ὑπὸ Ῥώμης εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκείνο, ὅτι
 75 σωμαπῆλθεν ἅμφω ὑπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ῥώμην.
 ὡς οὐκ ταῦτα ψεύδῃ, ἔγω καὶ τὰ περὶ Σιλβέστρου
 καὶ Κωνσταντῖνε ἰσορρήματα πεπλασμένα εἰσι, καὶ
 μὴ δὲ μίας ἀληθείας ἐχόμενα. εἰ δὲ καὶ λέγει ὁ
 Θεοφάνης ὅτι ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐστὶ κατ' ἐκείνον καμῶ
 ἀρεμικῶς ὁ βαπτιστῆς ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη ὁ μέγας Κων-
 80 σταντῖνος, ῥητέον ὅτι μᾶλλον πιστεύωμεν Θεοδώριτῳ
 καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν ἀρχαίων τῶν ἡ Θεοφάνους, καὶ
 μάλιστα λέγουσιν ὅτι οὐκ ἔστι ἦσαν ἐν τῇ αὐτῇ
 αὐτῶν. πρὸς ἐπιλέγουσιν οἱ αὐτοί, ὅτι εἰδόμενοι
 85 βαπτισθῆναι τὸν Κωνσταντῖνον ἐν Νικομηδίᾳ, πάντως
 ἐβαπτισεν αὐτὸν ὁ Νικομηδέας Εὐσέβιος, ὅς
 ἦν Ἀρεανός, καὶ ἐπὶ τῶ εἰς καυχῆμα τοῖς Ἀρε-
 ανοῖς, ἐγκανχωμένους ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος
 ἀπὸ τῶν Ἀρεανῶν. ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἐμὲν ἐπὶ
 90 μὴν περὶ ὧν καυχώμεθα οἱ Ἀρετικῶι, οἱ οὖν ἀπὸ
 ψεύδονται καὶ συκοφαντοῦσι τῶς ἁγίας, ἀλλὰ τίς
 ἐπὶ ἡ ἀλήθεια ζήτεμεν μαθεῖν. δούτερον, ὅτι ὁ
 Κωνσταντῖνος Εὐσέβιος τὸ βαπτισμα καὶ τὸν θάνατον
 τῶ ἁγίου μετὰ πολλῶν τῶν περιστατικῶν ἰσορρῶν,
 95 ὅτι εἶπον ὅτι ἐβαπτίσθη ἐν Νικομηδίᾳ, ἀλλ' ἐν πρὸς ἐπὶ
 τῆς Νικομηδέας. τρίτον, ὅτι ἐλέγει τὸν Νικομηδέας
 Εὐσέβιον βαπτισαί τὸν ἅγιον, ἐπὶ μὲν ὅλως
 μνημῶν ποιῆται αὐτῶ, ἀλλ' ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος συγ-
 100 καλέσας τῶς Ἐπισκόπους κοινῶς αὐτοῖς διη-
 λέχθη περὶ τῶ βαπτισματος, καὶ ὅτι ἐκ ἐβα-
 πτίσθη πρῶτον, ὅτι ἐβάλετο ἀπελθεῖν καὶ βα-
 πτίσθαι ἐν τῇ ἰορδανῇ ποταμῷ. οἱ δὲ Ἐπίσκοποι
 κοινῶς τὰ νόμιμα τελούτες, θεσμῶς ἐπλήρην θείας,
 καὶ τῶν ὑπερῶν μετεδίδωσαν, ὅσα καὶ πρὸς
 105 διασελαμῶν. τὸ δὲ ὅσα καὶ, δηλοῖ τὸ ἐκ
 ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε βαπτισθῆναι, ἀλλὰ κατη-
 χηθῆναι ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων, τὰ περὶ τῶ βα-
 πτί-

πίσματος δηλονότι, ὡς ὁ σωζόμενος φησι βιβλίῳ δούτῳ, κεφαλῶν ἔχων. ὅσα ἦν δὲ ἡ τότε πρὸς καλὴ θήσασα τῇ βασιλεῖ κατὰ τὸ εἰκὸς κοινότης τῶν ἐπισκόπων αἰρετική, ἀλλ' ἡ ὁρθόδοξος καὶ ὁμόπιστος αὐτῇ, καὶ μάλιστα οἱ ἔγκριτοι τῶν ἐκωνσανιναπόλεως παρόντων ἐπισκόπων ἦσαν οἱ ἀκολουθήσαντες αὐτῇ. ἔτι δὲ εἰπεῖν καὶ τῷ, ὅτι

Νικομηδείας Εὐσέβιου, διὰ τῶν συγγεγραμμάτων αὐτῷ ἐκείνῃ Ἀρειανὸς, καὶ εἰς ἀπὸ τῶν Νικομηδείας Εὐσέβιου ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, ἔγραψεν αὐτῷ Εὐσέβιος εἰς καύχησιν αὐτῷ, ἀλλ' ἔκ ἔγραψεν, ἐπειδὴ ἔκ ἐβόησεν αὐτῷ ὁ Εὐσέβιος, καὶ ἡ κοινότης τῶν ὁρθόδοξων ἐπισκόπων ὡς εἶρηται.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'

Περὶ τοῦ Θεοπίστου τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου πρὸς τὸν Εὐσέβιον, ὅτι δέκνεται διὰ πολλῶν καὶ λαμπρῶν δόξων εἶναι οὐλοῦν πλάσμα καὶ πεφανέσασιν ψεύδος, ἢ ἐν πᾶσι διεφθαρμένον, καὶ περὶ τῶν ἐξαιρετικῶν ἐθίμων καὶ ἱματισμῶν τῶν Εὐσέβιου.

Τὸ Θεόπισμα τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ, ὅπερ σημεῖον εἰς τὸν ὄγδον τίτλον τῶν Νομικανόνων τῶν Φωτίου ὁ Βαλσαμῶν, καὶ δὴ καὶ ὁ Βλασαριεὺς τῷ πλείονι, φασὶν ὅτι καὶ ὁ Φωτίος, ἔκ οὐδα εἰ καὶ τις ἄλλος, οἱ περιποιήσαντες ὅμως αὐτῷ καὶ πεφανέσαντες λατῖνοι, πῇ μὴ ἐναγκαλιζόμενοι αὐτῷ ἡδυνά, ὡς ὁ Νικόμαχος τῷ πεπλασμένῳ Γοναδίῳ χολαρίῳ τιθέασιν αὐτῷ εἰς τὰ πρακτικά, τῷ ἐκ Φλαυρεντίας σωματῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τῇ πέλει τῶν πρώτων Τόμων τῶν συνοδικῶν κατέταξαν αὐτῷ, καὶ πολλοὶς χολαρίῳ σπυδαίαν σιωπῶν ἐν τῷ τῷ ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. πῇ δὲ γοναίαν αὐτῷ ὑποσέφονται, καθότι πῶν ἐξασίαν τῶν Πάπα εἰθέλασι μὴτε ὑπὸ Βασιλέων εἶναι, μὴτε ὑπὸ Κανόνων, ἀλλ' αὐτῷ αὐτῷ τῷ Χρυσῷ καὶ τῷ Πέτρῳ. ὅτι δὲ πλάσμα ἐστὶ καὶ πεφανέσασιν ψεύδος, πὲρ Θεόπισμα τῷ τῷ, ἢ ὅπως διεφθαρμένον, πῶν πῶν, ὅτι ἄλλως γράφεται ὑπὸ τῶν Βαλσαμῶν, ἄλλως ὑπὸ τῶν Σχολαρίων, καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν Βλασαρίων. δούτῳ, ὅτι ἔδει ἱστορικός, ἔτε ἐκκλησιαστικός, ἔτε αὐτῷ τῶν λατῖνων οἱ ἀρχαῖοι ἱστορικοί, καὶ μάλιστα οἱ περὶ τῶν Παπῶν συγγεγραμμένοι, δάμασος δηλονότι ὁ Πάπας, Διμηρέας, Ἀναστάσιος, Πλάτυνας καὶ οἱ λοιποὶ γινώσκοντες τῷ τῷ ἐμνημόνευσαν. τῷ, ὅτι ἔτε ἐν ταῖς διαφοραῖς αὐτῶν ἔχον οἱ Πάπαι μετὰ τῶν τῶν Ἀνατολῆς Πατριαρχῶν τῷ τῷ περὶ τῶν Εὐσέβιων, ὁ δάμασος καὶ ἄλλοι μετὰ Φλαυριανῶν τῶν Ἀντιοχείας, καὶ Φίληξ καὶ Συμπλίκιος καὶ ἄλλοι μετὰ Ἀκακίῃ, Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχῶν, καὶ ὁ Ἀγαπῶν μετὰ τῶν Ἀντιόχειας, καὶ ὁ Βιγίλιος μετὰ τῶν Μηνῶν ἀντικαθίστανται, καὶ ὁ Διάλογος μετὰ τῶν Νησάτων διὰ τῶν οἰκονομικῶν περὶ τῶν καὶ ὑστερῶν ὁ Φωτίος μετὰ Νικομάχου καὶ Ἀδελφῶν. τέτατον, ὅτι μὴτε εἰς τὸν Σωφρόνιον ἢ Τσιπικῶν, ἢ Οὐκρινῶν ἢ ἑτέρων λόγους, ἐπειδὴ

εἰς τῶν ἐν Σαρδικῇ Κανόνων ἐξέθεντο οἱ Δυτικοὶ περὶ τῶν Πάπα, καὶ εἰς Κωνσταντινουπόλεως Κανόνων 20 πλασῶν ὡς τάχα ὑπαρχοῦν τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελευμένης, τῷ δὲ πλείονι Θεοπίστου καὶ δὲ μάρτυρα, ὡς τε ἡ τετάρτη Σύνοδος τῶν δούτῳ βεβαιώσασα τῷ Κωνσταντινουπόλεως, εἶπον ὅτι τὰ πρῶτα ἔχον ἡ Εὐσέβιος διὰ τῶν Παπῶν, ἔκ δὲ τῷ 25 Θεοπίστου, ἔτις ἔθηκε καὶ ὁ τῶν Τρεῶν, καὶ μετὰ τῷ χρίσμα, ὅτε ἐπὶ τῷ Μονομάχῳ καὶ Ἀλεξίῳ καὶ Μανυλῇ τῶν Κορνιλιῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ Μιχαὴλ τῷ Παλαιολόγῳ ἔσαν τῶν κώδωνας τῆς παπικῆς κληρονομίας οἱ Πάπαι, καὶ 30 δὴ καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς Φλαυρεντινῆς συναγωγῆς, ὅτε ὑπετίθετο ὁ Κωνσταντῖνος τῆς ἀσεβείας, ἔδει λόγους τῷ Θεοπίστῳ. πέμπτον, μὴτε ὁ ἱερατικός γράφων ἐν πολλοῖς καὶ διὰ πολλῶν περὶ τῶν πρεσβύτων τῶν Ἐκκλησιῶν, μὴτε ὁ Βασιλεὺς 35 μαχόμενος τοῖς πρεσβύτοις τῶν Κωνσταντινουπόλεως, μὴτε ὁ Φωκῆς σιωπῶν πὲρ πρῶτον τῷ Πάπα, μὴτε ὁ Μακεδὼν Βασίλειος μανιόμενος κατὰ τῶν Φωτίου, μὴτε ὁ σφοδρὸς Δεῦν Κωνσταντῖνος τῷ Εὐσέβιῳ Θεοπίστῳ διὰ τῶν περὶ τῶν ἐμνημόνευσαν 40 τῷ Θεοπίστῳ. ὅσον, ὅτι διόρισε ἐκείνου ὅπερ ἐδίδωκε Σύνοδος, καὶ γὰρ ἐδίδωκε Βασιλεὺς αὐτῷ συνοδικῆς ἀποφάσεως ἀξίωμα, ὅτι ἐν καὶ εἰς τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅσον ὁ Ἀντοχίτης Κωνσταντῖνος ὁ δέκατος, ὡς σημεῖον ὁ Βαλσαμῶν εἰς τὸν 45 δέκατον ἑβδομον Κανόνα τῷ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ, ἔλεγε περὶ τινῶν ζητῶν τῶν ἐν αἰαδιστῇ Ἐπισκοπῶν εἰς Μητροπολιν, ὅτι τῷ Βασιλεὺς ἱσαμῶν μετὰ φόβῳ Θεοῦ καὶ τῶν, εἰ ἔπιν αὐτῶν, ὁ Βασιλεὺς, κατὰ τῶν δὲ τῷ 50 ἱερέως, πῶς δυνάται ὁ ἱσαμῶν τῷ κατὰ τῶν χαρίσασθαι ὑψηλότερον θρόνον καὶ τῷ τῷ ἐμνον ἐπὶ Μητροπολιτῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἱερέως πῶς καὶ ἐδιδόσαντο, καὶ ποιμαίνοντες. ὡς καὶ ἐν ἀρχαῖς μέγας συ-

εἶδον ὁ θρυλλόμενος· λέγουσιν λοιπὸν ὅτι εἰ
 ἡ σωτήρια ἐδωκεν ἵνα περιβραζώσιν ἵνας ἐπισκοπὰς
 εἰς Μητροπόλεις οἱ βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ τὰς Ἀγίας Ἐκ-
 κλησίας, καὶ μάλιστα ὅπως γίνεται Μητροπολί-
 5 τας οἱ οἱ Μητροπολίται, ἐμὴν καὶ ἐξωλὸν ἢ καὶ
 ἀλλότριον τῶν Κανόνων δύναται δύναι, ἐπεὶ εἰ
 τινὰς ἔχουσιν οἵτε Πατριάρχαι καὶ Μητροπολίται
 τάξεις καὶ τάσεις, ἔχουσιν αὐτὰς ὑπὸ τῶν Καν-
 10 νόνων, ὅσοι δὲ Νεαροὶ καὶ Θεασισμάτων, οἱτι-
 νες εἰσὶν τοῖς Κανόσι, καὶ ἐπὶ τὸ ἀνάπαλιν·
 ὅθεν ὁ μέγας Ἰσπανιανὸς νομοθετῶν Ἀπὸ τὰ πρεσ-
 βεῖα τῶν Ἐκκλησιῶν ῥώμης νέας τε καὶ παλαιάς,
 ὅσοι εἴτε Θεασίζουσι ἢ αὐτοὶ ἐξ οἰκίας αὐθεντίας,
 ἢ ὑπὸ τῶν Θεασισμάτων τῶ μεγάλῃ Κωνσταντίᾳ,
 15 ἀλλὰ καὶ τὰς ὁρὰς τῶν ἁγίων πατέρων, τόσον
 ὥστε θελὼν εἰπεῖν Ἀπὸ τῶν αὐτονομίαν τῶ Ἀ-
 χελιδνῶ, ἐκ ἐδωκῆθη πελεῖσθαι τῶν ὑποφωσιν
 αὐτῶν, πλὴν ἐμὴ εἶπε, καὶ τὰ διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ
 Παπᾶ Βιηλῆς, καὶ Ἀπὸ τῶν ἡγέρτην Συμῶδος εἰς τὸν
 20 ὄγδοον αὐτῆς Κανὸνα κρατύνεσθαι πάντα τὰ ἐξ
 ἑξῆς ἀρχαῖα Ἀπὸ τῶν πατέρων τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ ἡγεῖν,
 εἰ δέ τις μαχόμενος τύπον (ἢ ἢν Θεασισμα,
 Νεαροῦ) τοῖς νῦν ἀρεσκείοις κομίσαι, ἀκυροῦν
 εἶναι τῶν καὶ εἰς τῶν τετάρτην πράξιν αὐ-
 25 τῆς ἢ καὶ Χαλκηδόνι Συμῶδος ὀρίξαι, οἱ πραγματικῶς
 καὶ τύποι ἀργάτωσαν, οἱ Κανόνες κρατύνωσαν,
 καὶ ἰδὲ βιβλίᾳ τετάρτῃ, κεφαλῇ πρῶτῃ,
 Πατριάρχων δέκα ἄνθρωποι, καὶ ἡ αὐτῆς ὁ Ἰσπανιανὸς
 ὁμοῦς ἢ τεταρτῇ τῇ Νεαρῶ Ἀπὸ τῶν τῶν πα-
 30 νόμῳ τῶν Ἐκκλησιῶν, λέγει εἶναι αὐτὰ ἐξέσθαι,
 καὶ οἱ πῖς Κανόνες ἐκκλησιαστικοὶ πραγματικῶς τύ-
 ποι ἀκυροῦσθαι. ὁ αὐτός, Θεασίζουσι πᾶσι
 Νόμοις ἐπέχουσιν τὰς ἁγίας ἐκκλησιαστικὰς Κανόνας
 τὰς ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων Συμῶδων ὁμοῦς
 35 τὰς ἢ βεβαιωθόντας, τῶν γὰρ ἐξηγῶν ἁγίων τε-
 τάρτων Συμῶδων τὰ δόγματα καθάπερ τὰς θείας
 γραφὰς φυλάττειν. πλάσμα λοιπὸν τὸ Θεασισ-
 μα, καθότι καὶ ὡς ἄνομον· ἐβδόμον, ὅτι ἐπὶ καὶ
 ἀσυνήθεις, καθότι μηδὲς Ἀυτοκράτωρ περὶ τινος
 40 Θεασίζουσι εἶπον ὅτι ὀρίξαι μετὰ τῆς Συγκλή-
 τος καὶ μετὰ τῶ λαῶ, ἀλλὰ μόνος. καὶ νῦν
 πῶς ὁ ῥωσῆτος Ἀυτοκράτωρ περὶ τῶ ῥώμης διο-
 ρίξαι μετὰ Συγκλήτῃ καὶ μετὰ λαῶ; ὁ γδοον, ὅτι
 περιέχει βλασφημίαν ἐχάπτει, ὅσοι δὲ βλασ-
 45 φημιῶν Θεασιστῆς ὁ μέγας καὶ ἁγῶς Κωνσταντι-
 νῶς, ἄπαγε· λέγει γὰρ τὸ Θεασισμα, ὅτι ὁ
 ἁγῶς Πέτρος φέρει ἀνθρώπου τῶ τίς τῶ Θεῷ
 εἰς τῶν γλῶ, ὅπερ ἐμὴ ὁνοῦν ὁ συγγραφεὺς ὅτι
 εἶχε πᾶσι ἀξίωμα ὁ μακάριος Πέτρος ὡς εἶ-
 50 χον καὶ οἱ Ἀπόστολοι, ἵσως τῶν δόξῃ φορητῶν, εἰ
 δὲ μοναρχικῶς, πᾶς εἶπον τῶν ἡγεῖν; ἔνα-
 ρον, ὅτι λέγει πῶς ἐδωκεν ὁ Κωνσταντίνῶς τῶ Πα-
 πα ῥώμης ἵνα ἔχῃ μέγιστον ἐξουσίαν εἰς τῶν γλῶ
 ὡς τὰς Βασιλεῖς, ὅπερ εἰ ὁνοῦσιν ἵνα καθὼς Ἐ-
 πίσκοπος ἔχῃ ὁ Πάπας τοιαύτῃ ἐξουσίαν εἰς

τὰ πνευματικά, ἔχουσιν καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι
 πάντες τῶν αὐτῶ ἐξουσίαν· ὁ γὰρ Χρυσόστομος
 ἐξηγούμενος περὶ τῶ μεγάλῃ Θεοδοσίᾳ καὶ Φλαυίᾳ
 καὶ Ἀντιοχείας, λέγει περὶ Φλαυίαν, Ἀρχὸν
 εἰς καὶ ἑπὶ, καὶ Ἀρχὸν ἐκείνῃ (ὁ Πατριάρχης ὁ
 Βασιλεὺς) σεμνότερος, καὶ γὰρ αὐτῇ τῶν βασι-
 λικῶν κεφαλῶν οἱ ἱερεῖς Νόμοι τῆς τῆς Φέ-
 ρουσιν χερσὶν ὑποτάξαν· ἔχει καὶ εἶφανον
 ὁ Φλαυίανος ὅτι τῆς κεφαλῆς κείνου, λόγῳ
 τῶν περὶ Ἀντιοχείαν· ἰδὲ καὶ αὐτῶν κεφα-
 λαῖς ὡς δεκάτῃ Πατριάρχων ὅσον· εἰδὼς ὡς ὡς
 καὶ, τίς κοινωρία σαρκὶ καὶ πνεύματι; καὶ
 πῶς ἐπεβέβαλε τὸ Θεασισμα αὐτῷ ὅτε κατεφρ-
 νεῖτο καὶ ἐξωρίζετο καὶ ἐβίβλετο καὶ ἐξουσίετο
 ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου ὁ Πάπας Διόκλητος; περὶ
 5 ἔγραψε τῶ Ἐπαρχῶ ῥώμης καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν
 εἰς αὐτὸν, καὶ ἐλθόντα εἶπον αὐτὸν ἐχὶ μέγιστον,
 ἢ ἴσον Βασιλέων, ἢ πρῶτον Ἐπίσκοπον, ἀλλὰ
 τί; Ἀπὸ τῶ εἰναῖε Ἐπίσκοπον τῆς ἡμετέρας
 πόλεως, καὶ, πῶς ὅν μέγιστον τῆς Οἰκουμένης
 εἶ; ὅτε καὶ Ἐπίσκοπος τῆς Ἐπίσκοπος εἶπον, ἐκ
 10 μᾶλλον ἐκκλησιαστικῶν ἀντιποικίμων ὁ Διόκλητος
 τὸν λόγον ποιεῖται, ἀλλὰ τοῖς ὡς ῥώμῃ Συγ-
 κλητικῶς καυχῆσθαι ὡς συλλογισμῶς τῶ
 Βασιλέα· καὶ ὁ Δάμασος ὅτε περὶ τῶ Ἀντιο-
 χείας Φλαυίανος παρεκρέετο ὑπὸ τῶ μεγάλῃ
 Θεοδοσίᾳ, καὶ οἱ ἰννοκέντιος ὅτε ζητῶν ἀνάκλησιν
 τῶ Χρυσόστομου κατεφρνεῖτο ὑπὸ τῶ Ἀρκαδίου,
 καὶ ἐδιώκοντο ἀμετασφραγῆς οἱ Λεγάτοι αὐτῶ, καὶ
 15 Δεῶν ὁ ἀγίατος ὅτε μὴ εἰσκακομένη ὑπὸ τῶ
 μικρῶ Θεοδοσίᾳ ἐβαλε μέστας τῶν Βασιλέα τῆς
 Δύσεως Οὐαλοντιανὸν καὶ Πλακιδίαν καὶ Εὐδο-
 κίαν τὰς Βασιλίσσας, καὶ ὅτε εἰς ἐδὲν ἐλογίετο
 γραφῶν καὶ μαχόμενος Ἀπὸ τῶ βεβαιωθόντα ὑπὸ
 τῆς ὡς Χαλκηδόνι Συμῶδος πρεσβεία τῶ Κωνσταντι-
 νουπόλεως, καὶ ὅτε Σιμπλίκιος, Φίληξ, Γε-
 20 λάσιος, Ἀναστάσιος, καὶ Σύμμαχος οἱ Πάπαι
 ἐμάχοντο Ζήνωνι καὶ Ἀναστασίῳ τοῖς Βασιλέσσι,
 πῶς ἐπεβέβαλον τὸ Θεασισμα; εἰς τῶ Πάπα
 ἡ ἐξουσία ὑπὲρ τῶν Βασιλέων, καὶ μὴ ὡς Ἐπι-
 σκόπος ὁμοῖς τοῖς ἄλλοις Ἐπισκόποις, ἀλλὰ ὡς ὅτι
 ἡνὸς ἐτέρῃ ἀξιώματι, Ἀπὸ τῶ ὁ Πάπας Ἰωάννης ἐγο-
 νάτιζον ἐμπεθεῖν ἱερίαν τῶ Θεῶς; Ἀπὸ τῶ ὁ Δι-
 25 βέριος Πάπας κένετο ὑπὸ Βελισαρίου, καὶ μάλι-
 στα ὑπὸ Ἀντανίνης τῆς γυναικὸς Βελισαρίου ἐξουρίζετο;
 καὶ Ἀπὸ τῶ ἀγεται δέσμιος ὁ Βιγίλιος εἰς Κωνσταν-
 τινῶν, κακοπαθεῖ, ἐξουρίζεται, καταφρνεῖ-
 ται; πᾶς ἦν τὸ Θεασισμα ὅτε μαχόμενος ὁ Διόκλη-
 30 γος μετὰ τῶ Νησίου Ἀπὸ τῶ οἰκουμενικὸς ἀσπυρο-
 εἶαν, κατεφρνεῖτο ὑπὸ τῶ Μαυρικίου; καὶ εἰ ἔχει
 τοιαύτην ἐξουσίαν ὁ Πάπας, πῶς ὁ μετὰ Διάλογον καὶ
 Σαβίνον Βονιφάτιος εἰποῦσα ἐαυτῷ καταποντισμῶ
 ῥήματα, ταῦτον εἶπεν τῶ ἐωσφόρος τὰ ὑποφωσ-
 35 ματα; πῶς ὁ Πάπας Μαρκίνος δεσμεῖται καὶ ἐξο-
 ρίζεται εἰς χερσὶν; καὶ τῶν Κωνσταντῶν ἀπελθόν-
 τα

τῇ εἰς Ῥώμην περὶ πάντων ἕως ἔξω τῆς πόλεως ὁ Πάπας Βικτωριανὸς, καὶ ὁ Ἀγάθων πῶς ἔγραφον ἑαυτὸν δῆλον εἰς τὸν Πωγωνιανόν, καὶ Ἀδριανὸς ὁ πρῶτος, ἰδὲ τὸν τόπον, πῶς ἔγραφε τῷ Ταρρασίῳ περὶ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, πᾶ ἦν εἰς ταῦτα καὶ τὰ πτωχὰ τὸ θέσπισμα, ἔδαμξ. ὡς τε πλάσμα ἐστὶ καὶ ἀφανὴς μύθος. δέκατον, ὅτι λέγει εἶναι τὸν Ῥώμης κεφαλὴν τῶν πεισά-
ρων Πατριαρχικῶν, θρόνων, πειχῶς καταψύ-
δουδρον, πρῶτον, ὅτι τότε ἡ Κωνσταντινούπολις ἔκ ἦν Πατριαρχεῖν. δεύτερον, ὅτι τότε ἐλέγοντο οἱ Πατριαρχαὶ Ἐπίσκοποι, καὶ τὸ ὄνομα Πατρι-
αρχῆς ἐστὶν ὑπεργνώστης, καὶ τὸ δὴ γελοῖον, ὅτι μήτε ἡ Κωνσταντινούπολις ἦν ἐκτισμένη ὡς αὐτὸ τὸ θέσι-
σμα μαρτυρεῖ περὶ τῆς τέλῃ αὐτῆς. εἰδέκα-
τον, ὅτι λέγει πῶς ἦν ἐπὶ αὐτοῖς Θεοφάνειον τὸ Θε-
εῖ καὶ ἐρεῖται τῆς πίστεως, ἵνα κείνηται παρ-
αὐτῶ ἡ γενεὴ τῶν Πατέρων. ὅπερ ἀντίκειται ἀπλῶς τῇ
γραφῇ, τοῖς Κανόσι, καὶ τῇ σωτηρίᾳ. τῇ μὲν
γραφῇ, ὅτι ἡ ἐσχάτη ψήφισις ἐστὶ τῆς Οἰκουμενικῆς
Συνόδου. ποῖς δὲ Κανόσι, τῷ τριακωσῷ πεταρ-
τῷ καὶ τῷ τετρακωσῷ ἐβδόμῳ τῶν ἁγίων Ἀποστό-
λων, καὶ τῷ πέμπτῳ καὶ ὅκτῳ καὶ ἐβδόμῳ τῆς ἐν
Νικαίᾳ, καὶ τῷ δούτῳ καὶ τρίτῳ τῆς δούτερας
Συνόδου, καὶ τῷ ἑκτῷ ὀγδόῳ τῆς ἐν Χαλκηδόνι,
καὶ τῷ τετρακωσῷ ἑκτῷ τῆς ἐν Τρεβζῶν, καὶ πο-
λλοῖς ἄλλοις. τῇ δὲ σωτηρίᾳ, διττῶς, πρῶ-
τον μὲν ὅτι ὅτε ὁ Πάπας ἔκρινε περὶ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ, κατεφρονήθη συνοδικῶς ὑπὸ τῶν Ἀφρικα-
νῶν καὶ Αἰγυπτίων καὶ Ἀνατολικῶν. ὅτε περὶ τῆς
Πίστης, κατεφρονήθη ὑπὸ τῶν Ἀσιασῶν. ὅτε
ἐδικαιώσαν Ἀθανάσιον καὶ τὸς περὶ αὐτὸν, κατε-
φρονήθη ὑπὸ τῶν Ἀνατολικῶν. ὅτε ἐζήτηι μόνος
ἵνα κείνη Φλαυιανὸν Ἀντιοχείας, καὶ Ἀκάκιον,
καὶ Εὐθύμιον, καὶ Μακεδόνιον, καὶ Νησώτιον,
καὶ Φώτιον, εἰς ἔδρῳ ἐλογιάθη. ὅτε ὁ Βιγίλιος
ἠρώγη τὸν Μηνῆν, ἠρώγη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῷ
Μηνᾷ. ὅτε τὸν Φώτιον ἐκάθισεν, ἀντεκαθίστη-
θη. ὅτε δὲ αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἔκριναν περὶ
τέττων καὶ τῶν ῥιζῶν, ὅλα εἰς ὅλον τὸν περί-
γιστον κόσμον ἐβεβαιώθησαν, καὶ ἦσαν καὶ βε-
βαιωμένα, εἰ μὴ ἔχρισεν αὐτὸς ὁ καλότηχος Πάπας
τῷ Ἐκκλησίᾳ. εἴτα ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἀλέξανδρος
ἔκρινε τῷ Αἰρεσὶν τῶν Ἀρεῖν καὶ τὸν Ἀρεῖον, καὶ
ὁ Κύριλλος τὸν Νεστόριον, καὶ ὁ Κελεστίνος Πάπας τὸν
αὐτὸν Νεστόριον, οἱ Ῥώμης Ἐπίσκοποι, Ἰωάννης,
Θεόδωρος, Μαρτίνος καὶ Ἀγάθων συνοδικῶς ἔ-
κρινον καὶ κατέκρινον τὸς μονοθελήτας, καὶ ὁ
ἱεροσολύμων Σωφρόνιος συνοδικῶς πρῶτος κατέ-
κρινε τὸς αὐτοὺς, ἀλλ' ἔδόν σωμαπέραντον, ἕως ἃ αἱ Οἰ-
κουμενικαὶ Σύνοδοι ἔκριναν, ἃς ἠθροίσαν καὶ ἐβε-
βαίωσαν οἱ Βασιλεῖς, καὶ πᾶς ὁ Ῥώμης ἡ ἐξουσία
τῶν κείνων; ἰδὲ πόσοι Πάπαι ἐκρίθησαν ἑμόνον
ὑπὸ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀλλὰ καὶ ἰδίων. καὶ
οἱ Κωνσταντινουπολίται ἐξετάζουσι τὰ συνοδικὰ τῶ

μαρτίνου. καὶ λοιπὸν ὅταν οἱ Πάπαι κείνωνται
ὑπὸ κοινῶν καὶ ἰδίων Συνόδων, ὅταν αἱ κρίσεις
αὐτῶν ἀποβλέπωσιν εἰς Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ὅ-
ταν αἱ ἐπιστολαὶ αὐτῶν ἀναψηλαφῶνται, ἐξετά-
ζονται, κείνωνται ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὅταν
οἱ Πάπαι ἐδωλολατρεῖσι, κείνωνται, ἀνακρίνονται,
δικαιῶνται, καθαρῶνται, αἰσθηματίζονται, δο-
βάλλονται, διώκονται, βλαφμιῶνται, εἰς ἔδρῳ
λομίζονται, πᾶς εἰς κείναις τῶν αὐτῶν ὁπ-
θαλμοῖς, κατακρίνεται, καὶ εἰς ἔδρῳ λομίζομε-
νοῖς; δούτερον δὲ, ὅτι μήτε ἐπὶ τῇ μεγάλῃ Κων-
σταντίνῃ ἐπεκράτησεν εἶναι τὸν Πάπαν κείνῃν
καθόλου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπεὶ δὲ ὅτι ὤρισε
ἵνα κείνη ὁ καρθαγωγὸς Κακικλινὸς εἰς τὴν Ῥώμην
ἐπὶ Μιλτιάδῃ Πάπᾳ, δῆλον, ἐμὴ δὲ ἵνα αὐτὸν
κείνη ὁ Ῥώμης ἐπὶ τὸν Πάπαν ὤρισε ἵνα κείνη
Ἀρεῖον καὶ Ἀρεανῆς, ἀλλὰ τῷ ἐν Νικαίᾳ Συνο-
δῳ ἠθροίσεν. καὶ πᾶ ἦν τότε, ὅτι ὁ Ῥώμης
κείνης ὅτε οἱ Πατέρες ἐδίδασκον ἀφ' ὧν ἐδ-
δάσκετο καὶ ὁ Ῥώμης; οἱ Πατέρες δὲ ἔχοντες
κοινὰς, καὶ ἔχοντες ὁ τῶν Ῥώμης, καὶ μάλλον οἱ
Πατέρες διώκοντες καὶ ἐξέχοντες τὸ σύμβολον,
καὶ τὸς ἀθετῶντας αὐτοὶ ἔπον ὅτι αἰσθηματίζε-
ται ὁ Ῥώμης, ἀλλ' ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. αἱ
αὐτῶν ἐπιστολαὶ ἦσαν ἐκ-ἡπὶ τῶν Ῥώμης, ἀλλ' ὅσοι
τῆς μεγάλης Συνόδου. ἡ βεβαιότης ἦν ἐκ τῶν Ῥώμης,
ἀλλὰ τῶν Βασιλέων. καὶ ἑμόνον ἐκ ἑκρινον ὁ Ῥώμης,
ἀλλὰ καὶ μήτε ἡρώτατο, καὶ αὐτοὶ τῶν κατε-
φρονῶν, καὶ ἰδὲ τὰ κατὰ Ἀρεῖον, Θεόγνην, Εὐ-
σέβιον καὶ τὸς λοιποὺς ῥιζῶντας πᾶς ἀφ' οἷς ἐγένετο
ἐλάμβανον τὰς Ἐπαρχίας αὐτῶν ἃς ἔχον παρὰ
τῶν καθαρῶν, ἐξορίζεται ὁ Ἀντιοχείας Εὐστά-
θιος, ὁ ἁγιος Ἀθανάσιος, καὶ ἀντεφρον-
ται Αἰρετικοί. ἰδὲ τὰ ἐν Τύρῳ, τὰ ἐν Ἰερουσα-
λὴμ, τὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ, Σιρμῷ, Μεδιο-
λάῳ, Ῥώμῃ, Αἰκρινῷ, Σελεύκείᾳ, Κωνσταν-
τινουπόλει, Φιλιππαπόλει, Σαρδικῇ, Πάφῳ,
γῶν, ἐν οἷς ἔδρῳ λόγος τῶν Ῥώμης, μάστις
οἱ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀντιλέγουσι τῷ Ῥώμης, καὶ οἱ ἐν
Φιλιππαπόλει καθαρῶς τὸν Ἰάκωβον, εἰσὶν ἐπὶ τῷ
θέσπισμα ἀληθές, διατὶ ἐκ ἐνῆργησε μήτε ἐπὶ
Κωνσταντίνῃ, μήτε ἐπὶ τῶν ἡδὼν αὐτῶν; ἀλλὰ ἐκ
ἐκράτησε, ψεύδεις ἄρα. δωδέκατον, ὅτι ἐπὶ
ῥιζώλογον, καθότι λέγει ἵνα τιμαῖται ἀσυγκρί-
τως ὁ Ῥώμης, διότι ἐκὰς ὁ Πέτρος ἐσταυρώθη,
καὶ τὸ ποτήριον ἐπιε τῶν θανάτων. εἰ γὰρ μὴ ἐκ
τῶν Κανόνων, ἀλλ' ἐκ τῶν θανάτων τῶν ἁγίων ἐμῶν
οἱ θρόνοι, δίδον ἦν, ἡ μάλλον εἶπεν ἀναγκαι-
ότατον ἵνα ἀστυμαχῶται ἀσυγκρίτως ὁ ἱεροσολύμων.
βλέπουμι ὅμως καὶ ἐτιμαῖται ἡ Ἐφεσος Διὰ τὸν
Ἐπιστήμιον, ἔτε αἱ Πατρίαι Διὰ τὸν Ἀνδρέαν,
ἔτε ἡ ἱεράπολις Διὰ τὸν Φίλιππον, ἡ ἄλλη πόλις
Διὰ τὸν ἐν ἐκάνει τῶν Ἀποστόλων Θάμαρον, ἀλλ'
ἐκὰς ἐστὶν ἡ ἀστυμαχία, ὅσα ἡ Ἐκκλησία Διὰ
Κανόνων Οἰκουμενικῶν Συνόδων ὤρισε, ὥστε ῥιζώ-
λογον

λογον τὸ ριζῶν Θεόπισμα, εἰ καὶ ἐνταῦθα καταβέβληται αὐτὸ δι' ἑαυτῶν, ὅτι λέγει καὶ Διὰ τὸν Παῦλον περὶμαῖσθαι τὸν Ρώμης, ἀλλὰ κατὰ Παῦλον καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ ἔδει περὶμαῖσθαι ὅπως κακῶν ἀπέθανον, ὅπερ ἐγένετο, ἥ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐσφάλε μὴ τιμῶσα τὰς Ἀποστόλους, ἡ τὸ Θεόπισμα καταφρονεῖ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία ἐσφάζει, λαλεῖ γὰρ Διὰ τῶν ἁγίων Πιδύματος, ἀρετὰ ἀμαρτανεῖ τὸ Θεόπισμα.

10 Δέκατον τρίτον, ψάλλεται, ὅτι λέγει τὸν Σίλβεστρον καθολικὸν Πάπαν, ὅπερ καθολικὸς Πάπας, ὑπεργενεὲς ὄνομα καὶ ἐκ ἀρχαίων. δέκατον τέταρτον, ὅτι ἐστὶν ἄνομος, καθότι δίδωσι τῷ Πάπᾳ ἐνδύματα ἐξωτερικά, καὶ ἱθνηκοῖς ἴδια, καὶ καὶ

15 Διὰ μετὸν ἀντικαθάρσιν τοῖς ἀποστολικοῖς ἐνδύμασιν, ὅθεν ἡ Ἐκκλησία Διὰ πολλῶν, καὶ Διὰ τῶν δεκάτε ἐκτα Κανόν. τῆς Οἰκουμενικῆς ἐβδόμης Συνόδου καταργεῖ τὰ ποιαῦτα, ὥστε ἡ αὐτὴ συνὸς σφάζει τὰ ποιαῦτα καλῶσαι, ἡ τὸ Θεόπισμα, τὰ

20 ποιαῦτα δωρεῶν, ἀλλ' αὐτὴ συνὸς ἐνόμως λαλεῖσιν, ἀρετὰ τὸ Θεόπισμα ἄνομον, καὶ ὁ Ρώμης κόκκινον φορεῖ καὶ ἀλόκοτον καὶ ἀνόικα ἐπισκόποις, ἄνομος. περὶ ἐνταῦθα γὰρ πρὸς τοῖς ἁλίοις κακοῖς καὶ βίαν καὶ ἐξωτερικὰς παιδείας,

25 ὅπερ καὶ οἱ ἐξωσοφοὶ εἶχον ἀποτρέψαι, γράφα γὰρ ὁ ἰσχυρὸς Διονυσίου, ἀποπομποὶ καὶ ῥαβδῶχοι καὶ κήρυκες καὶ θρόνων ὑψηλοτάτων ἐπιτόλεις, φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλύς. ἀλλὰ μὴν ριζῶν ποιῶν ὁ Πάπας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, λαβόντες

30 ταῦτα εἰς δόξιν τῶν Κωνσταντίνου, ἀλλὰ περιποιησάμενοι Παῦλῳ τῷ Σαμοσατέως ὡς εἴρηται ἀνωτέρω τῷ μιστῶν δίδωται, καὶ ἀνακαίνισαντες τὸν ἱκονομάχων τὸ γυναικῶδες. εἴτα καὶ τὸν Καρδηνάλιον τὰ κόκκινον εἰς ἀσχετοῦ καὶ καινοτομίας,

35 καὶ πῶς τὰ χθονία εἰσὶν ἀρχαῖα τῶν Βασιλέως δωρήματα; ὅθεν μεμπέ. ὁ λέγων, ὅτι ὁ Κυρκαλέ. Διὰ τὰ κόκκινον βαφῇ πίδαλα ἀπέβαλε τὸ τῶν Ρώμης μνημόσυον, ὅτι τῶν γὰρ Φλυαρία, ἰδὲ κατωτέρω βιβλίου ὁ γδὸς κεφάλαιον δέκατον

40 πέμπτον. ὅτι λέγει πῶς ὁ Κωνσταντίνος ἔσειε τὸν ἵππον τῶν Σιλβέστρον, κρατῶν τὸν χαλινὸν αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ τῆς Φλυαρίας. δέκατον ὅκτον, ὅτι ἔδωκε τῷ Ρώμῃ καὶ ἰταλίᾳ καὶ ἄλλας χώρας ἵνα ἔχωσιν αὐτὰς εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Σίλβεστρος καὶ οἱ

45 Διὰδοχοὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκ τῆς σατανικῆς καρδίας ἐξεβλήθη τὸ ψῶδ. ἐγὰρ τῶν ἦν ἀληθῆς, πῶς ὁ Κωνσταντίνος ἐποίησε Βασιλέα ἰταλίας, καὶ τῆς κάτω Γαλτίας τὸν ἦν αὐτῶν Κωνσταντα, καὶ πῶς ἀπῆλθεν ἐκ καθολικὸς Βασιλεὺς ὁ Κωνσταντίνος; ὁ μέγας Θεοδόσιος, ὁ Οὐαλεντιανὸς, ὁ Γρατιανὸς, ὁ Οὐνώριος καὶ ὁ Ἀνθίμιος αὐτῶν Οὐαλεντιανὸς, καὶ καθ' ἑκαστὸν πῶς ἕως Ἀνθιμοῦ ἦσαν Ἀντιοχίται τῆς Ρώμης, καὶ ἐν Ρώμῃ; καὶ πῶς ὅτε ὁ Ἰβηριανὸς λαβὼν δὸς τὸν τότῳ τῷ ἰταλίᾳ ἔχον αὐτῶν, καὶ οἱ

Ρωμαῖοι εἶχον αὐτῶν ἕως τῆς ἀνταρσίας Λέοντος τῆς τρίτης καὶ Κάρλου; ἐμὴν ἀλλὰ καὶ μετ' ἐκείνους ἦσαν τῶν Ρωμαίων Ἐξάρχοντες εἰς τὴν ἰταλίαν ἕως τῶν Κομνηνῶν, ὥστε κρατῆσαι τῶν Ἐξαρχῶν εἴτη ἐκὰς ἐξηκοντατέσσαρες. ἡ δὲ βασιλεία αὐτῶν κατεφρόνησαν τῆς δόξιας τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου, ἡ τὸ Θεόπισμα εἰς πλάσμα, ἀλλὰ μὴν ἐκ εἰς τὸ πρῶτον, ἀρετὰ τὸ δεύτερον. εἰς ἐκείνους δὲ ὁ λέγει ὁ Βαλαμῶν, ὅτι ὁ ἄγιος κύριος. περὶ τῶν Πάπᾳ ἔλαβον ἵνα φορῇ τὸν χρυσὸν Λάβρον, καὶ ὅτι καθ' ἑκαστὸν μετὰ τῶν Λάβρων ἔκρινε τὸν Νεσόριον, εἰς μῦθος, καὶ ἡ μαρτυρία ἡ τῶν βασιλέων εἰς πλάσμα, ἡ γὰρ τῶν Κελεσίνων ἱστορία τὸν τῶν τῶν Κελεσίνων δίδωσι τῷ ἁγίῳ Κυρίῳ, ἐμὴν καὶ Λάβρον λέγει ἡ πέδηλα, ἡ χαλινὸς καὶ ἄλλας ποιαῦτας ἱθνηκοῖς Φλυαρίας. καὶ ἐκείνους δὲ ὅπερ λέγει ὁ αὐτὸς, ὅτι ὁ Καρποφύλαξ Κωνσταντινουπόλεως ἱπάζετο εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν ἁγίων Νοταρίων τὸν Πατριάρχικόν ἵππον, ὑποσέφοντος δὸς τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν ἀπέρχετο Ἐφίππος τῶν Πατριάρχων, δηλονότι κατὰ τινὰ ἰδιότητα τῶν ὁφθαλμῶν αὐτῶν, φανερὸν ὅτι εἰσέγγινετο, ἐμὴν κατὰ μίμνησιν τῶν Καρδηνάλιον, ὅτι ἦν τῶν, χρεῖα ἦν ὅλοι οἱ Κληρικὸι ἵνα φορέωσι ποιαῦτα. εἴτα εἴρηται καὶ ἐξηγήσεται, ὅτι τῶν Κληρικῶν τὰ ἐξηλαγμένα ἐνδύματα εἰς ἀσχετοῦ. πρὸς τῶν ποτε ἐφόρει ὁ Καρποφύλαξ τῶν μίτραν, καὶ εἰς τὸν κατὰ τῶν Βαλαμῶν αὐτῶν ἐκ ἐφόρει; καὶ τί τῶν καλῶν ὅτι πάντοτε αὐτῶν ἐφόρει καὶ τότε; ὥστε ταῦτα πάντα μῦθοι, καὶ αὐτὸν μυροῖοι λέγουσιν αὐτῶν, ἀλλ' ὡς μὴ κείνους περὶ τῆς γραφῆς καὶ τοῖς Κανόσι καὶ τῇ ἀσχετοῦ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, εἰς ἐκείνους λογίζονται. ὅθεν ἀξιοτίμητος δοκεῖ ὁ γολέων τῶν παρεγγράφας ἐκ τινὶ νομίμῳ τῶν Πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Διὰφονδύσιν ταῦτων ὡς ποιεῖ ὁ Βαλαμῶν εἰς τὸ Θεόπισμα, ἐρμηνεύων τὸν δωδέκατον Κανόνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου, ἐπὶ τῶν, ἀλλὰ ἐδ' αὐτῶν ὁ Πάπας ἀνωτέρω ἔμεινε ἀνακρίσεως περὶ τῶν τυραννῶν τῶν κατ' αὐτὸν Ἐκκλησίαν, καθὼς φανερὸν οἱ ἰστορικοῖς, νῦν δὲ τῶν ἀπέτυχον, εἰς τῶν τυραννίδων τῶν Ἀρχιερωσύων μεταγραφῶν. καὶ ταῦτα μὴ περὶ τῶν Θεοπισμάτων, ὅσον περὶ τῶν εἰς τὸ παρὸν. περὶ τῶν ὅτι σημειοὶ ὁ Βίνιος ἀληθῆς εἶναι τὸ Θεόπισμα, πλὴν ἀποφάσκει ὅτι ἐκ ἔχει ὁ Πάπας τὸ πρωτεῖον δὸς τῶν βασιλικῶν διπλωμάτων, καὶ φησιν, ὅτι τῶν δὴλόν ἐσιν δὸς τῶν ἔχον τὰς πρὸς τῶν Σιλβέστρον Πάπας τὰ αὐτὰ περὶ τῶν Σιλβέστρον. Ἀλλὰ ἐρμηνεύει πρῶτον, ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐρμηνεύων δὴλόν ἐστι τὰς ἀρχαῖας Πάπας μὴ φρονῶσαι περὶ ἑαυτῶν ὅτι εἰσὶν Ἀντιοχίται καὶ ἀναμάρτητοι καθόλου ἐπίσκοποι ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ. δεύτερον, ὅτι τὰ ριζῶν ἐξάλλα ἐνδύματα καὶ οἱ ἐξάλλοι τίτλοι ὥστε τοῖς μετὰ τὸν Σίλβεστρον Πάπαις ἦσαν γνωστὰ, μετὰ

πρέπειαν τῆς αὐτῆς τῆς δόξης, ἐπίθω τῷ Μί-
τσαν ἐπὶ τῷ κεφαλῇ σου τῆς δόξης τῶ αἰώνιῳ,
καὶ Ἰεζεκιήλ κεφαλῶν εἰκοσὶν ὀκτὼ. καταβή-
σονται ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες,
καὶ ἀφελῶνται τὰς Μίτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν.

καὶ ὁ Σαράχ, καύχημα ἡμῶν, ἔργον ἰσχύος
σημειώσαι δὲ, ὃν ἀσφῆρα ὁ Ἀρχιερεὺς τῶν Βα-
σιλέων κατὰ τῷ πνευματικῇ ἐξέσταν καὶ τὰς ἁ-
ρεταῖς, ὡς εἴρηται ἐν τῷ ἀνώτερω κεφαλῶν, ἐμὴν
κατὰ τινὰ ἐξέσταν ἐξωτερικὴν ὡς νομίζα ὁ ῥώμης.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Ἀαρωνίδου Μίτρας τῆς μετεδότης εἰς Χριστὸν, ἣν ἰφόρει ὁ Ἐπιστήθιος καὶ ὁ Ἀδελφός Θεοῦ.
10 Ἰάκωβος ὁ ὑπὸ τῆς Χρυσῆς Ἐπίσκοπος Ἱερουσολύμων κατασταθεῖς.

Ὁ Ἐπιστήθιος Ἰωάννης ἰφόρει τὸ χρυσοῦν Πέτα-
λον κατὰ κλήρωμα τὸν σεσημασμένον, ὡς λέγει
ὁ Ἐφέσος Πολυκράτης παρ' Εὐσεβίου εἰς τὸ ἐκ-
15 κλησιαστικὸν ἱστορικόν, βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφα-
λαίῳ εἰκοσῷ τεταρτῷ, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Ἀδελ-
φός Θεοῦ Ἰάκωβος, ὡς λέγει ὁ ἱερεὺς Ἐπιφανίου
Διόρεσι κατὰ Ναζωραίων, ἱερατόσε κατὰ τῷ
παλαιῶν Ἱερουσαλὴν, ὡς ἰσόρησαν Εὐσεβίου καὶ
20 κλήμης καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ καὶ τὸ Πέταλον ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς ἐξῆν αὐτῷ φέρειν, καθὼς οἱ σεσημη-
μένοι ἀξιοπίστοι ἄνδρες ἐμαρτύρησαν. ἔρηται δὲ
ὅτι τὸ Πέταλον κῆται ἐπὶ τῷ μετώπῳ τῆς Μίτρας,
ἀλλὰ ἔκταν ὑπὸ τῷ Κίδαρι, καὶ ταῦτα εἰσὶν ἡ Μίτρα
25 ἣν ἰφόρει ὁ Ἀάρον, καὶ οἱ διάδοχοι αὐτῆς, ὥστε
τὸν Ἐπιστήθιον καὶ τὸν Ἀδελφόν Θεοῦ φορῶντας τὸ
χρυσὸν Πέταλον, ἀναγκαστικῶς πεφορημένοι πᾶσαν
τὴν Ἀαρωνίδαν Μίτραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν.
λέγει δὲ ὁ Ἐπιφάνιος ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ, ὅτι οἱ ὑπα-
30 τοὶ Βασιλεῖς τῶν Ἑβραίων ἦσαν ἐκ γυναικὸς βασιλικῆς

καὶ ἀρχιερατικῆς, ἐπὶ δὲ τῆς Χρυσῆς ἀλλόφυλλου βα-
σιλικῆς ὁ Ἡρώδης, ἐκ τῆς οἱ ἀπὸ τῆς Δαβίδ δια-
δουλείας ἐπέτυχεν. ὅθεν μετέπεσον ἡ βασιλικὴ καὶ ἡ
δουλὴ ἐπὶ Χρυσῆς, ὅς ἐστι Βασιλεὺς ὡς ἐκ ἀσφῆρας
δαβίδ, καὶ ὡς τῆς αὐτῆς φύσεως ἰσός. ἀλλὰ δὴ καὶ
ἡ ἐρατικὴν εἰς τὸν Χριστὸν μετέπεσε, καὶ ἔστιν Ἀρχι-
ερεὺς, καὶ Ἀρχιερεὺς πρῦτανος, καὶ Ἀνατὸς τὸν Ἀπό-
στολον Ἰάκωβον Ἀρχιερέα Ἱερουσολύμων κατέστησεν.
ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ Ἰάκωβος καὶ ὡς πρῶτος Ἀρχιερεὺς
ὑπὸ Χρυσῆς κατασταθεῖς, καὶ ἱερατούσας κατὰ τῷ
παλαιῶν Ἱερουσαλὴν ἰφόρει τὸ χρυσοῦν Πέταλον,
ἀναγκαστικῶς μετέδωκε τῷ μιτρεφορῶν καὶ τοῖς μετ'
αὐτῶν Ἐπισκόποις τῶν Ἱερουσολύμων. ὅθεν οἱ Ἱε-
ρουσολύμων Θεοδόσιος ἔπεμψε δῶρα τῷ Κωνσταν-
τινὸς ἰγνατίῳ ὁ Ἀδελφός Θεοῦ τὸν Ποδῆρη, τῷ
Ἐπωμίδα, καὶ τῷ Μίτσαν, ὡς ἰσορεῖ Δαβίδ ὁ Πα-
φλαγὼν ἐν τῷ βίῳ τέτα τῆς ἰγνατίου, καὶ Μιχα-
ήλ ὁ Σύγκελλος ἐν τῷ ἰγκωμίῳ τῶ αὐτῆς.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι Διὰ παπείωνσιν ὁ Σίλβεστρος φασὶν οἱ παπιστῶν
35 ἄδελφον. καὶ περὶ τῆς ἡ
μὴ δεξάμενος τὸν βασιλικὸν Στέφανον, ἐδέξατο τὸν
ἄδελφον καὶ Παπαλήθερα.

Ἐγένετο οἱ σχολαστικοὶ τῶν παπιστῶν, ὅτι ὁ μέγας
Κωνσταντῖνος, ὡς γράφει ἐν τῇ Θεωπύσμῃ,
δέδωκε τῷ Σίλβεστρῳ τὸ Διαδῆμα, ἥτοι τὸν βασι-
40 λικὸν Στέφανον, καὶ ἄλλα ἡνὰ κοσμήματα τῆς
βασιλικῆς μεγαλειότητος, καὶ ὤρετον ἵνα Σίλβε-
στρος ὁ καθολικὸς Ἐπίσκοπος, καὶ πάντες οἱ ὁρ-
θόδοξοι αὐτῶς Ἀάδοχοι καὶ Ἐπίσκοποι φορῶσι τὸ Δια-
δῆμα καὶ τὸν Στέφανον ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ καὶ μαρ-
45 γάρων πολυτίμων. ἐπειδὴ δὲ ὁ μακάριος Σίλβεστρος
ἔχε σεφάνην ἀπὸ τῶν τριχῶν αὐτῆς, τῷ καὶ Πα-
παλήθεραν καλεῖσθαι, ἥς τὸ μὲν αὐτῶν ἐδήλα τὸν
ἐκείνου σεφάνον, τὸ δὲ ἡνὰ τῶν, τὰ μαρτυ-
50 ρία τῷ κερῶν, κερῶν θύσης ὑπὸ τῶν ἀπειθῶντων
τῷ κηρυγματι, οὐκ ἦτορ ὑπὸ ὀλιβαρίας δέξα-
σθαι τῷ χρυσῷ ἐκείνου σεφάνην, διὸ ὁ μέγας Κων-
σταντῖνος ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸν χρυσοῦν Ἀάρον ἔ-

θηκεν ἐπὶ τῷ κεφαλῷ αὐτῆς, ὅθεν ἕως τῆς νῦν
ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης ἐμόνον ἐν τῇ γὰρ, ἀλλὰ καὶ
περὶ αὐτὸν φορεῖ τὸν χρυσοῦν Ἀάρον καὶ τὰ βασιλικά
ὑποδήματα. τῆς σιωπῆς καὶ συμφωνίας ὁ Θεὸς Ἀ-
λωνίκης γράφων, ἡνὲς φασὶν αὐτῶν τῶ πρώτῳ ἐν
Βασιλεῦσι Κωνσταντῖνῳ τὸ μιτρεφορῶν ἐρατικῶς τὸν
Ῥώμης, καὶ ἐν τῷ χρυσοβαλῶν τὰ μεγάλα Κων-
σταντῖνῳ τῶ γέγραπται, ὅτι τὸ Στέμμα τῆς βασι-
λειᾶς παρῆκε τῷ θάτῳ Σίλβεστρῳ ἀπὸ τῆς πνευματι-
κῆς πατρὸς, τῷ Ἱερουσαλὴν ἡμῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐκα-
τεδέξατο Διὰ παπείωνσιν, τὸν Ἀάρον ἡνὰ κασε-
λαβεῖν τὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ἐπὶ δὲ Ἀάρος ὡς λέ-
γεται τῷ σχολιαστῇ ἐν τῷ πέμπτῳ εἶδει τῶν Ὀλυ-
μπίων τῶ Πινδάρου, ἀνάδημα τῇ κεφαλῇ χρυσοῦ
καὶ λίθοις πεποικιλμένον.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

88

Περὶ ὧν οἱ παπῖσαι ἐπιλέγασιν ὅτι ἀλλὰ τὸ γινέσθαι τὸν κύριον τοποτηρητὴν τῆς Πάπας Κελεσίνας τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐπισκόπου τὸ μίτρεφορεῖν ἔχον, καὶ τὸ λέγεσθαι κριτὰς τῆς Οἰκουμένης.

Επιλέγασιν οἱ αὐτοί, ὅτι ἀλλὰ τὸ μὴ ἀπελθεῖν αὐτὸν τὸν ἴδιον Ρώμης Κελεσίνον εἰς τὴν τρίτην Συνόδον, ποιῆσαι δὲ τὸν κύριον τοποτηρητὴν αὐτῆς, ἀλλὰ τὸ ὁ κύριος εἰς ὧράσαςιν τῶν φέρον τὸ δίκαιον τῶν Κελεσίων, ἐκείσιν ὅν τῇ Συνόδῳ φερῶν ἐπὶ κεφαλῇ τὸν χρυσὸν ἄλυσον, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας ἀντιτίθεται τῆς Οἰκουμένης κριτῆς, ὡσανεὶ Οἰκουμένης Ἐπισκόπος τοποτηρητής, καθήκας Οἰκουμένην ἀντιπροσωπεῖν τὸν Νεστόριον ὡς Οἰκουμένης Συνόδῳ. ἀλλὰ καὶ ὁ Θεσσαλονίκης λέγει κύριον τὸν μέγαν

ἀπὸ τῆς τρίτης Συνόδου λαβεῖν τὸ ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σῶμα, δι' αὐτοῦσαν ζητήσαντα τῶν - 5 ἑτέρων δὲ λέγουσι ὡς τῆς Πάπας λαβεῖν τῶν, τὸν τόπον αὐτῆς ἐπὶ τῆς τρίτης Συνόδου ἐχρήκετα. Νικηφόρος δὲ ὁ Κάλκιστος βιβλίῳ δεκάτῳ τεταρτῷ, κεφαλῇ τετρακοσῷ τεταρτῷ φησὶ, τὸ ἑπίθεμα τῆς Μίτρας, καὶ τὴν τῆς Πάπας προσηγορίαν, καὶ 10 τὸ κριτῆς τῆς Οἰκουμένης ἔλαβεν ὁ ἀγ. κύριος ἀπὸ τῆς Ρώμης Κελεσίνας, τοποτηρητῆς ἐκείνης χρηματίσας.

15

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ὧν οἱ παπῖσαι συμπεράναντες ἐκ τῶν ἐρημίων, λέγοντες τῶς μετὰ Κωνσταντίνου Βασιλεῖς δεδωκέναι τοῖς Πατριαρχαῖς καὶ τὸ μίτρεφορεῖν καὶ τὰς ἄλλας ἀρχικὰς ἡμᾶς.

Δοκῶν ἐκ τῶν ἐρημίων ἀκόλαστον, φασὶν οἱ αὐτοί, ὅτι οἱ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου Διάδοχοι αὐτοκράτορες Κωνσταντινουπόλεως, τῶς μετὰ τὸν Πάπαν ἄκρας παρδέρους, ἦτοι τῶς λοιπὰς Πατριαρχὰς βασιλικαῖς ἀξιώμασι καὶ ἀρχαῖς τιμαῖς ἐευγάλιων. ὅθεν καὶ τὸ μίτρεφορεῖν αὐτοῖς δεδωκασιν, καὶ ἀπάδον πρᾶγμα ποιήσαντες, ὡς ἐστὶν 20 θηλὸν ἐκ τῆς Ἐπιστηθίης καὶ τῆς Ἀδελφοθείης, καὶ

δὴ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκ τῆς λόγῳ μετὰ τῶν ἐπαύδων τῆς φυγῆς τῶτο βεβαίως λέγων, ἀλλὰ τῶτο χρεῖα τὸν Ἀρχιερεῖα, καὶ περὶ τὴν ποδὴν, καὶ περὶ τῆς τῶν κίδαρι, καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα προσφέρουσιν οἱ τοῖς Ἐπισκόποις 25 βελούμοι χαρίζεσθαι, ὅτι δικαίως φορεῖται τὰς Μίτρας, ἀσώτοι καὶ Κορώνας καλεῖσιν, ἱερουργοῦντες τῆς βασιλείας τὸ ἀξίωμα.

20

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ἐλεγχον κατὰ παπῖσιν ὅτι ἔτε Ἀποσόλοις ἢ πατράσι τὸ μίτρεφορεῖν ἦν, καὶ ὡς ἔδειξεν τῆς παλαιῆς Ἀρχιερείας καὶ τῶν τῆς χειρὸς, καὶ ὅτι τὸ ἀσκεπὲς ἱερεῖον ἡμῶν κυρία, καὶ κίδαρις Ἀρχιερέων ἢ τῆς Πνεύματος χάρις.

30

Ὅτε οἱ Ἀπόστολοι, ἔτε οἱ ἀποστολικοὶ, ἔτε οἱ μεταταῦτα Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐμίτρεφορον. βούσι γὰρ οἱ Θεολόγοι, ὅτι ὁ παλαιὸς Ἀρχιερεὺς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κίδαρι ἔχον, καὶ ἀνυπόδητος ἦν, καὶ λυεῖν τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν ἐκελεύετο, καθότι ἀτελής ἦν, καὶ περὶ τῶν σκιαῶν ἐρέεφετο, καὶ σκιά λατρεύων, καὶ τὴν πτέρναν τρεῖς φορές, καὶ θνήσκων ἐκρατεῖτο ὑπὸ τῆς Ἀδῆς. ἡμεῖς δὲ ἐνδεδυμένοι μὴ τῶς πόδες, τὴν κεφαλὴν δὲ ἀσκήσαντες ἔχοντες, ὅτι ἡμῖν δέδοται πατὴν ἐπάνω ὀφειν καὶ σκορπίων, καὶ τὰ αὐτὰ φερρεῖν ἐδιδάχθημεν, ὅπως παρδέρους ὑπὲρ ἡμῶν

ἐσθλῶς χερσὶς, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ τῆς σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὃν καὶ τιμῶντες, ἀσκήσαντες τὰς κεφαλὰς περὶ τοῦτο, ἔτω γὰρ καὶ τὴν χειρὸν ἐλάβωμεν, καὶ ἡ χάρις τῆς ἀγίας Πνεύματος, ἣτις καὶ τοῖς Ἀποστόλοις ἐπεκάτισεν, 40 κίδαρις ἡμῖν ἐστὶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ κατὰ τὸν μέγαν Διονύσιον καὶ Μίτραν ἡμεῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χειρὸν λαμβάνωμεν, ἀλλὰ τὸ ὑαγγέλιον. τὸν χερσὶν οὐκ ἔχοντες κεφαλῇ, ἀσκήσαντες καλύπτῳ κεφαλῇ περὶ τοῦτο. ὅ καὶ μακρὸν 45 ἐπὶ θεοῦ.

35

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἐλεγχον κατὰ τῶν παπῖσιν ἀλλὰ πολλῶν μαρτύρων ὅτι τὸ ἄδον χρῆσθαι ἢ κίτταν τὸν Σίλβερον ψαλμὸς ἐστὶ, καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἦν ἢ τῆς Ἐπιστηθίης καὶ Ἀδελφοθείης Μίτρας καὶ τὰ κατὰ αὐτῶν, καὶ ὅτι τὸ ὡς τῆς Ρώμης λαβεῖν τὸν κύριον τὸ μίτρεφορεῖν καὶ τὸ κριτῶν λέγεσθαι τῆς Οἰκουμένης πλάσμα ἐστὶ, καὶ περὶ τῆς πόθου ἔχει ὁ Ἀλεξανδρείας τὸ κριτῆς τῆς Οἰκουμένης, καὶ περὶ τῆς περιγραφῆς τῆς Μίτρας τῆς Ρώμης, ὡς ἦν, τῆς βάρους Παύλου ὁ δούπερος ἀποπληξίῳ κακῶς ἐπελύθησε.

50

Ῥητέον

Ρήτεον πρῶτον, ὅτι ἐπειδὴ τὸ θέσπισμα τῶν
 Κωνσταντίνου ἐστὶ πλάσμα, ψεύδης ὁ περὶ τῶν
 χρυσοῦν λόγος. δεύτερον, εἰ καὶ ἦν ἀληθὲς
 τὸ θέσπισμα, ἐσωσάμεθα διὰ τῆς τῶν μισθω-
 5 ρῶν τῶν Ἐπισκόπων, λέγει γὰρ ὁ Πλάτυνας
 ὅτι τὰ χρυσοῦν καὶ μαργαροσυμπίττα Διαδήματος,
 ὅπερ σιωχωρήτων ὁ Κωνσταντίνος φορεῖν τὸν Σίλβε-
 ρον, καταφρονῶν ὁ Σίλβερος ὡς ἀπρεπον εἰς ἱερω-
 μύμν, κεφαλῶν, ὀυχαριστῶν φορεῖν τὴν Μίτραν
 10 κατὰ τὴν συνήθειαν. καὶ εἰ καὶ ἐκ τούτου ἐκ ἀλ-
 θείας ὁ Πλάτυνας, λέγων ὅτι ὁ Σίλβερος ἐφόρει
 λαυκὴν Μίτραν κατὰ τὴν συνήθειαν, ἐπειδὴ ὁ ἄγιος
 Σίλβερος ἴσως τὸν ἀπὸ τῶν τευχῶν Στέφανον
 εἶχον, ὃν καὶ Παπαλήθραν ἰκάλει, καὶ Μίτραν
 15 ποτὲ ἐκ ἐφόρεσεν, ἀλλὰ πῶς τὴν περὶ τὴν συμ-
 βασιαν εἰπὼν, ὅτι εἰφόρει ὁ Σίλβερος Μίτραν
 λαυκὴν, ἦν ἀπὸ λινῆς, καὶ ἔχεν χρυσοῦν καὶ δια-
 λυτομαρτύριον. τρίτον, ὁ Ἐπισκοπὸς καὶ Ἀδελ-
 φόθεος τὸ χρυσοῦν Πέταλον ἐφόρεσαν ἀλλὰ τινὰ δι-
 20 κωνοκίαν περὶ τὴν τῶν χειρῶν ὀκνήν, περὶ τὴν
 μύμν καὶ ἐκ τῆς διὰ τὴν τῶν μετ' ὀκνήας Ἐπι-
 σκόποις τέταρτον, ὁ Σίλβερος τὴν Ἀδελφ. Θεῶν ἐκ
 ἦν χρυσοῦν καὶ λαυκοῦ, ἀλλὰ λινῆς λαυκῆς,
 ἣν οἱ ἱεροσολυμίται ἐφύλαττον ἀπὸ οὐλόβαν, ὡς
 25 ἐφύλαττον καὶ τὸν θρόνον τῶν αὐτῶν κατὰ τὸν Εὐσε-
 βιον ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Βιβλίου τρίτῳ, κεφα-
 λῶν τετρακιστὶ πρώτῳ, καὶ τῶν ἱγνατίῳ Κωνσταν-
 τινῶν πόλεως ἐπεμύσεν αὐτῶν ὁ ἱεροσολύμων Θεοδό-
 σιος δι' οὐλόβαν, καὶ οὐχ ἵνα αὐτῶν φορῇ,
 30 ὅθεν καὶ σιωχῶμεθα αὐτῶν ἐκείνῳ. πέμπτον, ὁ
 Κύριλλος ἐν τῇ τρίτῃ Συνοδῷ εἶχε τὸν ὅρον τῶν
 Κελεσίων, ὡς ἱεροσολύμων, ἀλλὰ πνύματικῶς, καὶ
 ἐκείνῳ ὡς Ἐπισκόπος, καὶ ἔχεν ὡς Βασιλεὺς.
 ὅθεν καὶ καταμετρεῖται ὑπὸ τῶν Ἀντιοχικῶν, ἐκ
 35 ἧτον ὅτι ἐπὶ τῇ Πάπᾳ Τοποτηρητῆς καὶ ἐκείνῳ,
 ὡς ἦν ἀπὸ τῶν οὐλοβίων, ἀλλὰ συνοδικῶς κε-
 ραίς ἐδωκεν. ὅπου, ὁ Κύριλλος ἐκ ἐκείνου διὰ
 τῆς συνοδῆς φερῖν ἔχον, ἔδει γὰρ ἀρχαῖος
 ἱστορῶν αὐτῶν, περὶ δὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαῖος
 40 διὰ μαρτύριον περὶ τῶν. τῶν μόνον δὲ ἔπειτα
 τῶν ἱεροσολύμων πλάσμα ὡς φασί τινες, ὡν ἐστὶν
 ὅμοιον πλάσμα ὅτι ἐφόρει δι' ἀθρόον τῆς
 κεφαλῆς αὐτῶν ὁ Κύριλλος Μίτραν, ἀλλὰ καὶ τῶν
 εἰν, ῥήτεον ὅτι καθὼς τῶν Σπυριδωνῶν τὸ πλε-
 45 κτὸν ἐκείνῳ ἐκ ἐκείνου τῆς Τριμυθέντος Ἐπι-
 σκόποις, ὅπου καὶ τῶν Κυρίλλου τὸ δι' ἀθρόον κεφα-
 λῆς κάλυμμα ἐκ ἐκείνου τῆς Πάπας Ἀλεξανδρείας.
 ἔβδμον, τῇ Ἀλεξανδρείας ἔδωκεν Τίτλον οἱ κελεύουσες

παρ' αὐτῶν Βασιλεὺς καὶ Πατριάρχης, ἵνα λεί-
 γεται κατὰ τῆς Οὐκομῆς, ἵνα φορῇ ὁμοίως
 Μίτραν ἢ Διαδήμα. ἐκ ἔπειτα τῶν ὁμοίων ἱστο-
 ρίας Λογοθέτης, ἐκ ἔπειτα τῶν ἁλῶν, ἐκ
 εἰς ἀρχαίων. εἰδὲ καὶ ὁ Θεσσαλονίκης καὶ ὁ Κάλ-
 λιστος λέγουσιν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ Ἀλεξανδρείας ἐμι-
 5 τερφόρει, ὁνομαστικῶς ὁ λόγος ὅτι περὶ πολλῶν ἦδη
 χροῶν, ἐκ μὲν καὶ ἀνέκαθεν. ὁ γὰρ, οἱ Κωνσταν-
 τινῶν πόλεως Πατριάρχης ἐκ ἐμιτερφόρειν, πε-
 ρὶ γὰρ αὐτῶν λέγει ὁ Ἀντιοχέας Θεοδότος ὁ
 Βαλταμῶν ἐν τῇ περὶ Πατριάρχων μελέτῃ
 ὅτι ἐφόρει Σάκκον καὶ Στιχάριον μετὰ ποταμῶν,
 καὶ ἄλλα τινὰ εἰς Ἀλεξολὴν τῶν Μητροπολιτῶν,
 ἐμμένοντα δὲ παντοίας Μίτρας. ἔναυον, περὶ πε-
 10 τὸ χιλιεσὸν περὶ τῶν ἐκ Μιχαὴλ ὁ Κηρυλ-
 λάριος γράφων εἰς Πέτρον τὸν Ἀντιοχέας, μέμ-
 φεται τῶν Λατίνων Ἐπισκόπων χρυσοφορούντας, ὁ
 δὲ Πέτρος ἀντιγράφον αὐτῶν ἔλεγον, ὅτι καὶ οἱ
 ἡμέτεροι φοροῦσιν Ἐπιμανίκιον καὶ Ἱερογνάτιον
 μαργαρίτῃ, ὅθεν ὁμοίως δὲ μέμνηται Μίτρας. δέ-
 15 κατον, ὅτι ἀπὸ τῶν ὁ Παλαιολόγος Ἰωάννης εἰς
 Ἱταλίαν, ὁ Κωνσταντινῶν πόλεως ἱωσήφ ἀσκεπῆς ἐ-
 λατῆρας. μέμφεται δὲ τὸν Πάπαν μιτερφορέν-
 τα ὁ Διμοφύλαξ, λέγων κεφαλῶν δούτερον ἀ-
 ριθμῶν δούτερον τῶν ἀντιοχικῶν τῶν φλωρεντινῶν
 ὅθεν ἄτινα κατὰ ἐν τῇ Καταδραγῇ, τὸ λαμ-
 20 πρὸν ἐκείνῳ καὶ περὶ τὸν διηρημένον ἔραον, καὶ
 τὴν πολυχιδὴν Μίτραν, καὶ τὸν ποικίλον καὶ πο-
 λυανθὴ Στέφανον. καὶ γὰρ ὁ Πάπας ἐκ ἐκεί-
 νῳ εἰς τὴν ἀπλῆς Μίτραν, ἀλλὰ ἐπέθηκεν αὐτῇ
 τρεῖς κύκλους, καὶ ἐφ' ἐκάστῳ κύκλῳ ἐπέθηκεν δώ-
 25 δεκα πύργους, τὸν μὲν, τὰς ὡς περὶ τῶν τῶν
 Βασιλέων, τὸν δὲ, ὅτι καὶ τῶν Πατριάρχων,
 τὸν δὲ τρίτον, ὡς ἔχον ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ
 Οὐκομῆς καὶ τῆς καθολικῆς καὶ γονικῆς ἐ-
 30 χεσάν. ἱστορεῖ ὁ Πλάτυνας ὅτι ὁ Πάπας Παῦλος
 ὁ δούτερος ἐπεθύμησε σφόδρα τῶν θηλυκῶν καλ-
 λωπισμάτων, καὶ σιωχῶν πανταχόθεν ταῦτα μετὰ
 φθορᾶς τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἱστο-
 35 λίζετο τόσον, ὡς ἐφύκειν εἶναι αὐτὸν ἁπλῶς
 τινὰ κυβέλλῳ τῆς φρυγίας, ὅθεν καὶ ἐν τῇ
 κεφαλῇ φορῶν τὴν τετρακιστὶ Μίτραν ὡς περὶ
 πύργον, διὰ τὴν βάρυν αὐτῆς κατέβη εἰς αὐτὸν
 διὰ πληξίαν, καθὼς ἔπαθε τῶν καὶ ὁ δέων ὁ
 40 ὡς τῶν κορυμνῶν, ἀφ' ἧς αὐτῆς καὶ οἱ δύο κα-
 κῶς ἐτελεύτησαν. συνέκατον, ὁ Θεσσαλονίκης μαρτυ-
 ρεῖ, ὅτι ὁ Ἀλεξανδρείας ἐμιτερφόρει, οἱ δὲ λοι-
 ποὶ Πατριάρχαι ἀσκεπῆς ἐλατῆρας.

Περὶ ἀποστολικῆς εὐλογίας καὶ χιήματος καὶ Σάκκου ὃν οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ Πατριάρχαι φοροῦσι.

Εἰ δὲ λέγει ὁ Θεοφάνης περὶ Ἰωάννου τῶ Καππα-
 10 δοκῶ, ὅτι περὶ τῆς Ἐπισκοπῆς Κωνσταν-

τινῶν πόλεως, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐφόρεσε τὴν διὰ
 15 σολικῶν εὐλογίαν, καὶ ὅτι τῶ μεγάλῃ ἱεστιανῶ ποιῶν

πρὸς τὰ δούπεα ἐγκύβια τῆς ἀγίας σοφίας, ὁ
Κωνσταντινὸς Εὐτυχίῳ ἐν τῇ λιτανείᾳ ἐ-
καθέζετο ὑπὸ χρυσοῦ ὀχήματι, βασιλεύων τὰ
ἅγια λείψανα, καὶ φορῶν τὸ ἀποστολικὸν ὄχημα.
ῥητὸν δὲ τινὰ, ὅτι ἀποστολικὴ σοφία καὶ ἀπο-
στολικὸν ὄχημα ἐστὶν ἡ σοφία ἡ ἐφόρον ποιῶνς οἱ
πατέρες ἀπ' ἀρχῆς· δούπερον, ὅτι ἡ Σάκκος, λέ-
γουσιν γὰρ ὁ λατὶν. Κωνδὸς καὶ ὁ καματινὸς Δι-

μήτρι, ὅτι οἱ αὐτοκράτορες Κωνσταντινὸς Εὐτυχίῳ
ἐκάθεζετο φορεῖν ἐν τῇ λαμπρᾷ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς σεφφορίας αὐτῶν Σάκκος καὶ Διάδημα, καὶ
οἱ Πατριάρχαι τῶν τῶν Σάκκος φορεῖν ἐκάθεζετο
ἐν ταῖς ἐορτασίμοις καὶ Φαιδραῖς ἐορταῖς. ἐν
ταῖς ἐορταῖς λέγει, καὶ ἐπ' αὐτῇ Σάκκος, καὶ
ἐπὶ Μίτραν ἢ Διάδημα.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

10

Περὶ τῆ πόθεν τὴ μιτροφορεῖν τὸν Κωνσταντινὸς Εὐτυχίῳ, ὁ καὶ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης κα-
κῶς καὶ ὁ ἀρχαλὸς γινώσκωνται.

Φανερόν ἐστιν, ὅτι κληρονομία καὶ μάλιστα με-
ταγενεστέρα ἐστὶν τὴ μιτροφορεῖν τὸν Ῥώμης καὶ
τὸν Κωνσταντινῶν, ἀφ' ὧν μετὰ τὴν ἀλλοτρίωσιν τῆς
Κωνσταντινῶν ὁ Ἀντιόχειας καὶ ὁ Ἱεροσολύμων
ἐρασιμαίοντες, περιεποιήθησαν τὸ περιεργον, ὅτι-
νες ἐν ἑτα χιλίοις ἐξ ἑκατοστίων ἐκείνων δούπερον
τὴ σωτηρίᾳ ἐπιδημήσαντες εἰς Βυζάντιον, καὶ ἱε-
ρεῖς γινώσκωντες μετὰ τῇ Κωνσταντινῶν Τιμοθέῳ,

ἐλαττέραν ἀσπίδα. Ἀλλὰ τὸν Κωνσταντινὸς Εὐτυχίῳ. 15
Κυρίλλος δὲ ὁ Ἀγκαρὶς μετατεθείς ὑπὸ Ἀλεξαν-
δρείας εἰς Κωνσταντινὸς Εὐτυχίῳ, καὶ φορῶν τὸ
Μίτραν, μετέδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτῶν τὴν κληρο-
νομίαν μέγας καὶ τῆς σήμερον, ὅθεν διεδό-
θη τὸ κληρονομία καὶ εἰς τὰς αὐτὸ κεφαλὰς Ἀρ- 20
χιεπισκόπους, καὶ εἰς τινὰς Μητροπολίτας κακῶς
καὶ ὁ ἀρχαλὸς γινώσκωνται.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

25

Περὶ τῆς σωτηρίας τῆ μιτροφορεῖν, καὶ κατὰ τίνῃ μίσησιν, καὶ περὶ Ἀνατολῆς τῆς Μίτρας
τῆ Ῥώμης καὶ τῶν Πατριαρχῶν, καὶ σημασίας Θεωρίας καὶ περιγραφῆς τῆς τῶν Πατριαρχῶν Μίτρας.

Διεδόθη ἐν ἡ σωτηρία εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἥς
ἀρχαῖας, ἦγεν πρὸς ποντακιστῶν σχεδὸν ἐπὶ
ἐπὶ, καὶ ἐν πασὶν τοῖς ἀρχαῖοις Πατριαρχαῖς
ὁπωσδήποτε ἀναδοθείσης, ὅσα ἐστὶν ῥάδιον ἀφαι-
ρεθῆναι, καὶ μάλιστα ἵνα μὴ ἀσυμφωνία γινῆται,
καὶ ἀπολαύσῃ σκανδαλὸν ἢ χρίσματος ἴνους αἰ-
νίου. Ἰδε περὶ τῆς ἐν τῇ κατὰ τὴ Σινὰ ὅρας
Ἀνανίας ἡμετέρῳ πονήματι. σημασιῶν ὅμως ὅτι μι-
τροφορεῖν οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ ἀλλὰ τὴν Μίτραν τῇ
Σιλβέστρῳ καὶ δὲ ἀλλὰ τὸν Λάον τῇ Κωνσταντι-
νῳ, ἢ τὴν κληρονομίαν καὶ Κύριλλον, ἀλλὰ ἀλλὰ τὸν
Ἐπιστήμιον καὶ ἀδελφόν καὶ χάριν τῇ πρὸς τὸν
Λάον κατὰ τὴν μίσησιν, ὅθεν καὶ ἀνατέλλου-
ται αἱ Μίτρας αὐτῶν ἀπὸ τῆς τῇ Παπᾷ, ὅτι
ἐκείνης τὸ ὄχημα τελευτῶν καὶ παύσαντος πο-
λυτελεῖς καὶ μετὰ τὴν ἑρμῆς, τὸ δὲ τῆς τῶν
Πατριαρχῶν ἔχει τὸ χρυσοῦ Πέταλον, ὅπερ ὁ
μέγας Κύριλλος ἔπε τῇ Μίτρῳ, ὁ δὲ φίλων λέγει
ὅτι ἡ ὡς Στέφανος, τέσσαρες ἔχων γλυφάς

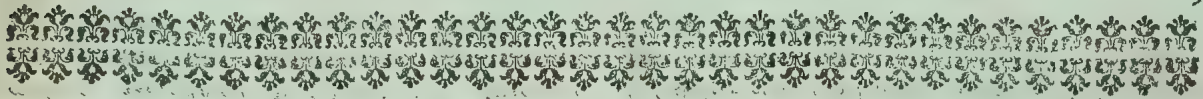
ὀνόματος, περὶ ἧς ὁ αὐτὸς Κύριλλος λέγει λόγῳ
ἐνδεκάτῳ περὶ τῆς ἐν Πρώματι λατρείας, ὅκ- 30
τύπων δὲ ὑπὸ τῇ Πιτάλῃ τὸ χρυσοῦ μυστήριον,
ὁ περιέχεται δηλονότι ἐν τῇ Σταυρῷ. καὶ διατε-
ται αὐτὴ τῇ τυποῦτῃ Πιτάλῃ τιθεῖται οἱ Πατριαρ-
χαι τὸν τυπόμενον Σταυρὸν, ἑκάτω, ἀλλὰ αὐτῇ
τῆς Κιδάρεως μετὰ τῆς ἑαυτοῦ αὐτῇ, ἥτοι τῇ 35
Μίτρῳ, περὶ δὲ τῇ Κιδάρεως τιθεῖται τὸ τετρα-
γώνημα, ἥτοι τῆς τέσσαρας Εὐαγγελιστῶν τῶν
γραψάντων τὸ Πέταλον, τὸ καὶ ἀγίασμα, ἥτοι
τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν ᾧ ὡς ἐν λόγῳ σωτηριῶν συ-
γγράφεται τὸ χρυσοῦ μυστήριον. διδάσκει ἀρχ 40
ὅτι κληρονομία ἐστὶν τῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης τὴν
ἀρχὴν λαβῆσα ἐστὶν τὴ μιτροφορεῖν, καὶ ὑπὸ τῇ
βίβλῳ ἐκ τῆς πρὸς τὸ εἶδος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γινώσκων,
ὥστε καὶ τὸ θέμισμα ψεύδεται τιστὸν τι περι-
έχον, μάλιστα ὡς πλάσμα, πλάσματα καὶ ἀλλό- 45
ποτα, καὶ πρὸς ὑβρίαν τῆς ἀρχαίας Ἐκκλη-
σίας ἐξουρημα εἰσάγει.

5 ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Περὶ ὧν ἔπληξεσιν οἱ παπισταὶ διὰ τῆς ὁκκλησιαστικῆς ἰστορίας τῆς Εὐσεβίᾳ εἰς σύστασιν τῆς ἀρχῆς
τῆς Ῥώμης, περὶ τῆς πρῆτης τῆς Πέτρῃ πάλαι ἀκρᾶ ἐξουσίας, καὶ μεταφέροντες αὐτῇ τὴν Ῥώμης.
καὶ περὶ τῆς αὐτῆς ἐλέγχε, ἀποδοκνύουσιν αὐτὴν μὴ εἶναι πολλὴν, ἀποσώλυντε καὶ αἰῶν
πατέρων συκοφαντίας καὶ ψεύδας, πὺν δὲ Πέτρῳ ἰσότημον τῇ πνευματικῇ ἀξίᾳ καὶ ἐξουσίᾳ πῶς
10 λοιποῖς Ἀποστόλοις, καὶ τὸν Πάπαν ἐξουσίας πῶς λοιποῖς Ἐπισκόποις.

Κάτω ὡς πόρισμα ἐν ταῦτα τῆς ἰστορίας Εὐσε-
βίᾳ τῆς ὁκκλησιαστικῆς, τὸ τῶς παπιστῶν διὰ
τῶν αὐτῶν δύο τινὰ περὶ αὐτῶν εἰς τὴν τῆς παπισμῆς
15 σύστασιν, πρῶτον, ὅτι λέγει ἐν τῇ περὶ τῆς τεταρτῆς
ἔτι περὶ Πέτρῃ, ὅτι ἐστὶν Ἀπόστολος, γένει Γα-
λιλαῖος, καὶ Χριστιανῶν Ἀρχιερέως πρῶτος, ὅτι
γὰρ περὶ Γαλιλαίας ἐστὶν ὁ λόγος, λέγεται ἱεροσολύμων
Ἐπίσκοπος, ὅτι περὶ Εὐοδίας, ὅτι Ἀντιο-
20 χέων, περὶ δὲ Πέτρῃ, ὅτι Ἀρχιερέως τῶν
Χριστιανῶν. δούτερον, ὅτι ὁ αὐτὸς βιβλίῳ δούτερον
κεφαλαιῶν δεκάτῳ τεταρτῳ λέγει περὶ Πέτρῃ,
τὸν κρατερόν καὶ μέγαν τῶν Ἀποστόλων, τὸν ἀρετῆς
εὐεκα τῶν λοιπῶν ἀπάντων ἀρετῶν Πέτρῳ ὑπὲρ
25 τῶν Ῥώμης, ὡς ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας (ἐκκλησίας
τὸν μάγον) βίον χριστιανῶν, ὅς διὰ τῆς γου-
νιᾶς τῆς βίᾳ ἐκκλησίας πῶς θεοῖς ὅλοις φε-
ξάμενος. καὶ λοιπὸν φασὶν οἱ παπισταὶ, ὅτι
τῶν δέκα ἡτὲ Πέτρῃ ἀκρᾶ ἐξουσία, ἥ ἔχει
30 καὶ ὁ Ἀπόστολος αὐτῇ Ἐπίσκοπος Ῥώμης. Ἀλλὰ
ῥητέον ὅτι μὴ τὸ πρῶτον ὅτι συκοφαντῶνται οἱ
παπισταὶ τῶν Πατέρων, συκοφαντῶντες γὰρ τὰς ἀγίας,
Ἀθανάσιον, Κρησόστομον, Κύριλλον, Φλαυιανόν,
Στασίτην, καὶ ἄλλους, ὡς ἐρεῖται ἐν τοῖς ἰδίῳις
35 τόποις, ἰδὲ συκοφαντῶντες καὶ τὸν Εὐσεβίον, ἀγὰρ
ὁ Εὐσεβίος ἔπει τὸν Πέτρῳ Ἀρχιερέως τῶν Χρι-
στιανῶν πρῶτον, πῶς ἐσημαῖσι τὸν τόπον οἱ παπ-
σταί, ἀλλὰ μόνον τὸν χρόνον λέγουσιν ἐν τῇ περὶ
40 τοῦ λόγου παρ' Εὐσεβίῳ, ἐπειδὴ ἐκείνος τοῖς
ἔτε ἔγραψεν, ἔτε ἐφρήνησε. δούτερον, ἐν τῇ
μεθ' αὐτῶν ῥητέον τὸν Εὐσεβίον, ἀλλὰ νομί-
ζομεν ἐνοεῖσθαι ὡς ἐνοεῖται καὶ περὶ τῶν λοιπῶν
Ἀποστόλων ὅτι ἐστὶν οἱ κληρικοί διδασκαλοί, οἱ
45 κληρικοί Ἐπίσκοποι, ὧν ἐπειδὴ κατὰ τὴν πρῶτον
ὁ Πέτρος, ἔσω καὶ Ἀρχιερέως πρῶτος ἐκαστὴν
ἐξουσίαν, ἐπειδὴ μείζον τῶν ἀποστολικῶν ἀξιώματος
ἐδού ἐστιν ἔτερον, ἀλλὰ κατὰ μόνον τὴν τάξιν.
τέλειον, ὡς ἐνοεῖται τὰς Κανόνας τῶν Πατέρων λέγον-
50 τας τὰς Ἐπισκόπους, τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
σίας Ἐπισκόπους, καὶ καθολικῶν Ἐπισκόπων, ἐπει-
δὴ ἐστὶν διὰ τῶν ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ Ἐπι-
σκόπων καὶ ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι, ἔτι ἐνοεῖται
καὶ περὶ τῆς Πέτρῃ ὅτι ἐστὶ τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀρ-
χιερέων πρῶτος, ἥτοι τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀρ-

χιερέων πρῶτος χριστιανῶν. τέταρτον, ὁ Πέ-
τρος ἐστὶ τῶν Χριστιανῶν Ἀρχιερέως πρῶτος, ἀλλὰ
ἐμόνος, ἐστὶ γὰρ καὶ δούτερος, καὶ τρίτος, καὶ
καθ' ἑξῆς πολλοὶ, πάντες ἀποδοκνύουσιν τῇ αὐτῇ
ἀξιώματι, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας καὶ τῆς αὐτῆς
ἐνεργείας. πέμπτον, μείζον ἡ μαρτυρία τῆς ἀγίας
Ἐπιφανείας τῆς τῆς Εὐσεβίᾳ, ὅς λέγει περὶ τῆς Ἀδελ-
φοῦς, καὶ πρῶτος εἴληφε τὴν καθέδραν τῆς
Ἐπισκοπῆς, ὃς περὶ τῆς οὐκ ἐστὶν τὸν θρόνον
αὐτῇ ὑπὲρ τῆς γῆς πρῶτος. ἰδὲ ὁ Γαλιλαῖος πρῶ-
τος θρόνος, ἥτοι Ἀρχιερέως πρῶτος καὶ πρῶτος θρόνος,
ἐκ ἀπλῶς, ἀλλὰ ἐν τῇ θρόνῳ τῆς Κυρίας, καὶ ἰδὲ
περὶ ἐγκωμίων τῶν Ἀποστόλων βιβλίῳ δεκάτῳ
μέρες τεταρτῆς κεφάλαιον πρῶτον. ἐκτείνονται δὲ
τὰ ἀποστολικά ἐγκώμια εἰς τὰς Πατέρας, καὶ ἰδὲ
βιβλίῳ δεκάτῳ μέρες δούτερος κεφάλαιον ὕστατον,
καὶ ταῦτα αὐτὸς τὸ πρῶτον, εἰ καὶ συκοφαντία ἐστὶ
τῶν παπιστῶν αὐτὸς τὸν Εὐσεβίον ὁ λόγος. αὐτὸς δὲ
τὸ δούτερον ῥητέον, ἐσωμάγεται ἡ ὁ Πέτρος λέ-
γεται μέγας καὶ ἀρετῶν τῶν Ἀποστόλων, ἵνα
ἐξουσίαν τινὰ ἔχη ἐπ' αὐτῶν, μείζονα γὰρ τῆς Πέ-
τρῃ ἐγκώμια ἔπει οἱ Πατέρες καὶ ἡ Ἐκκλησία εἰς
τὰς λοιπὰς Ἀποστόλους καὶ τὰς πατέρας, καὶ ἰδὲ
τὰς ἐρημίας δύο τόπους. ὅτι δὲ ἡ τάξις ἐσωμα-
σφίρει ἀναγωγῆς ἐξουσίαν τινὰ ἡ ἀξίωμα, κοινῶς
ῥητέον καὶ αὐτὸς τὰ δύο ὑπὲρ τῶν μαρτυριῶν, ὁ γὰρ Εὐσε-
βίος ἐδού σκοπὸν ἔχει, ὥστε εἶναι τὸν μὴ
Πέτρῳ Ποιμένα τῶν Ἀποστόλων, τὰς δὲ Ἀποστόλους
ἐδού τῇ Πέτρῃ, ὡς βεβαίον τὰ συγγράμματα
αὐτῇ, καὶ ἰδίως ταῦτα τὰ δέκα τῆς ὁκκλησιαστικῆς
ἰστορίας, ἐπειδὴ ἐξίστα ὡς ἀδίδωσι τὴν διαδοχὴν
τῶν Ἀποστόλων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἔπει μὴ ἐνοεῖται
ποτε ὁ Εὐσεβίος τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον εἶναι Ἀπό-
δοχον τοῖς Πέτρῃ, ἔπει ἐφρήνησε τὸν Ῥώμης
Ἀπόδοχον εἶναι τῇ Πέτρῃ μᾶλλον τῇ Εὐοδίᾳ, ἡ
τὸν Πάπαν ἔχειν τινὰ ἐξουσίαν γυνικῶς ἐν τῇ κα-
θολικῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον, ὅτι ἐξίστα συγγράμματα
τὰς Ἀποδοχὰς τῶν ἀποστολικῶν θρόνων, Ἀνθο-
χίας, ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας καὶ Ῥώμης.
δούτερον, ὅτι καὶ τὰς Ἀποδοχὰς πάντων τῶν Ἐπι-
σκόπων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς
πίστεως καὶ τὰς ὡς ἀδίδωσι ἐπὶ τῇ Πέτρῃ μόνον
ἡτὲ Ἐπισκόπος Ῥώμης συγγράμματα, ἀλλὰ ὡς
τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν πατέρων ἐποτίθηται καὶ ἐξ-
55 ορεῖ,

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'

1 Ὅτι καὶ ὅπου πᾶν ἐκ Ἀγκύρας καὶ Νικομαχείας καὶ Λαοδικείας Συνοδῶν ἀναγείταί τ' μοναχικὸν ἀγίσμα

10 **Ε**ἴτα τετρακοσῶν, δεκάτῳ, τετάρτῳ, ἡ θρόνῳ
 11 ἐπὶ Συνοδῶν ἐν Ἀγκύρᾳ, καὶ αὐτῷ ἔτα,
 12 ὅπερ ἦν τὰ μεγάλα κωνσταντίνου, τῆς βασιλείας ἐπὶ
 13 ἡ θρόνῳ ἡ ἐκ Νικομαχείας Συνοδος, μετ' ἅπολυν
 14 δὲ, ἡ θρόνῳ καὶ ἡ ἐκ Λαοδικείας Συνοδος, αἰνέας
 15 καὶ αἰρέας ἐξέθεντο νόμους ἀναγκάως τῇ ἐκκλη-
 16 σίᾳ, συνηλθόν δὲ ἀφ' ὧν ἡμεῖς, ἡ βουλῆς, ἡ ἑπι-
 17 ταγῆς, καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς ῥώμης
 18 ἰβεβαίωσαν, δὲ ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς, ἀλλ' ὑπὸ
 19 τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, ὅθεν ἀνωτέρω κεφα-
 20 λαίῳ εἰκασθὲν πρώτῳ, ἔδωκεν, ὁ ἱεσινιανός, τῆς
 21 κανόνας τὰς ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων Συνοδῶν ἐκτε-
 22 θείας, καὶ ἰβεβαίωσαν, ῥητῶς, δὲ ἐβεβαίωσαν
 23 αὐτὰς ἡ ἐκ Τρεβιζάνδου, καὶ ἡ ἐκ Καππαδοκίας, καὶ ἡ
 24 ἐκ Βιθυνίας, οἰκουμενικῆς, συνεβεβαίωσαν, ψόδος
 25 αὐτῶν ὅτι ὁ ῥώμης ἀγείρει, καὶ βεβαίωται Συνοδος.
 26 βλασφημία ἐστὶ τὸ τὰς Συνοδούς, αἵτινες ἀναγείρονται
 27 τῇ πρεσβυτέρῳ τῷ Πάπᾳ, καὶ ἰβεβαίωσαν, τῇ αὐτῇ
 28 κρίσει, καὶ εἶναι, Συνοδοὺς, ἀλλὰ πρεσβυτέρους
 29 καὶ τῆς ἐκ Λαοδικείας πρεσβυτέρους, καθαιρεῖ τὸ
 30 τὸ πομπικὸν ἀγίσμα, φησὶ γὰρ, ὅτι ὁ δὲ ἐπὶ

31 κόντες, καλεῖσθαι, εἰς Συνοδὸν, καταφρονεῖν, ἀλλ'
 32 ἀπίσκειν, καὶ διδάσκειν, καὶ διδάσκειν, εἰς
 33 κατὰ φρονεῖν τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν, εἰ
 34 δὲ καταφρονήσειεν ὁ ῥώμης, εἰ αὐτὸν αἰνέσεται,
 35 καὶ σημείωσαι, ὅτι ὁ κανὼν ἔπος ἔδωκεν. Ἐπισκο-
 36 πον ἐξαιρεῖ, ἀλλὰ πάντας, συμπεριλαμβάνει,
 37 ἐκ δὲ καὶ ὁ ῥώμης ἐστὶν, ὅθεν ἡ κατὰ φωνὴν Συνο-
 38 δος τὰτ' κατακαλεῖσθαι, κανόνι δεκάτῳ τρίτῳ
 39 φησὶν, εἰ δὲ συγκροτηθείης, Συνοδος οἰκουμενικῆς
 40 γινώσκαι, καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς ῥωμαί-
 41 κης ἀμφιβολίας, ἔξεσθαι, ἀλλὰ πᾶσι θάνατον, περὶ τῆς
 42 πρεσβυτέρου ζητήματος, καὶ ἡ ἀφ' ἐλπίδας, ἡ ἀφ' ἐ-
 43 λπίδας, ὅπερ ταύτῃ ἐπὶ τῇ διδασκεί, ἡ διδάσκειν, καὶ
 44 λοιπὸν σημείωσαι, ὅτι ὁ ῥώμης ἐκείνην ὅτι τῶν
 45 Συνοδῶν, ἀλλὰ καὶ Συνοδοὶ ἐπ' αὐτῇ, ὡς καὶ ἐπὶ
 46 πάντας. Ἐπισκοπῆς, καὶ εἰ μὴ πᾶσι θάνατον, καὶ Συνο-
 47 δος, αὐτῶν, εἰ αὐτὸν αἰνέσεται, ἡ καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν
 48 ἐκείνην ποιῶν τῇ ἐκκλησιαστικῇ παιδείᾳ, ὡς καὶ ὁ
 49 Πάπας, Εὐχέλῃ, καὶ ἀλλὰ τῇ πέμπτῃ Συνο-
 50 δῳ, αἰνέσεται, καὶ πᾶσι θάνατον, ἐκκλησιαστικῇ παιδείᾳ,
 51 ἐποικίως δὲ, καὶ βασιλικῇ, ὡς ἐρηθίσεται.

30

35

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ.

περὶ τῶν ψυδοκανόνων τῶν λεγομένων ἐν ῥώμῃ Συνοδῶν, καὶ διαγορεύοντος, καὶ κρίνεται τὸν θρόνον τῆς
 2 ῥώμης, καὶ περὶ τῶν ὅτι οὐ Πάπαι ῥώμης, πολλὰ καὶ οἰκουμενικῶς ἐκρίθησαν, ἡ δὲ Συνοδος αὕτη ἐστὶ
 3 πομπικὴ, καὶ ψόδος καὶ ὁ κανὼν καὶ ὁ ἀντιθέτης

40 **Τ**ινὲς τῶν παπιστῶν λέγουσιν, ὅτι τῶν δεκάτῳ πρώ-
 41 τῳ ἔτα τῆς πατριάρχικης τῆς Πάπας σιγῆς
 42 τρεῖς, ὅπερ ἐστὶ τὰ μεγάλα κωνσταντίνου, καὶ δὲ
 43 κατὸν οὐατον ἡ θρόνῳ Συνοδος ἐν ῥώμῃ ἀναγεί-
 44 45 τῶν ὁ γοηκόντων Ἐπισκόπων, παρὸν καὶ τῶν
 46 μεγάλων κωνσταντίνου, ἡ καὶ ἐξέθετο κανόνας ἐκεί-
 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60
 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75
 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90
 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

61 δὲ ἐξέθετο κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῳ, κεφαλῆς
 62 οὐδεμίαν, ἀλλὰ πᾶσι θάνατον, καὶ αὐτῶν καὶ
 63 ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς, ῥητῶς, πρῶτον, ὅτι ἡ ἀφ' ἐλπίδας ταύτης
 64 τῆς Συνοδος ἐστὶν ἐκκλησιαστικῇ, ὡς ἀφ' ἐλπίδας
 65 πᾶσιν, ἡμῖν ὅμως καὶ ἀποδείξει κατὰ τὸ πα-
 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80
 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95
 96 97 98 99 100

τίους δὲ τῆς Ρώμης ἀπὸ τῆς Πατριαρχίας τῆς
Σιελόφης ἐλθὼν εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς, καὶ
ὑπερέβη τὰ λοιπὰ εἰς τὰ μέρη τῆς Ρώμης, καὶ
πᾶς παρὴν ἐν τῇ Συνόδῳ· ἔπειτα πρῶτος θρό-
νος καὶ ἐκινώσκειτο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τῆς δούλε-
ρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὡς ἐρήθισται ἐν πο-
λλοῖς κατωτέρῳ. ἡ δὲ δόξα, ὁ δὲ καὶ τῶν καὶ ῥα-
διόφωτος· εἰδὲ δοκεῖ, ὁ δὲ τῶν πρῶτον τῶν
Ἀποστόλων τὸν Πέτρον κατὰ τινα ἐξέστην, καὶ
τὸν Πάπαν εἶναι τὸν Πέτρον διάδοχον, ἐκείνη
ὁμῶς καὶ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ρώμης,
καὶ αὐτοὶ, πρῶτον, ὁ Πέτρος ἐκείνη ἐν τῇ ἀπο-
στολικῇ Συνόδῳ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρῳ κεφαλαιῷ
πέμπτη Παράγραφος πέμπτη. δεύτερον, ὁ Πέτρος
ἐκείνη ὑπὸ τῷ Παύλῳ, πᾶς καὶ κατεγνα-
σμένος ἐκλήθη· τρίτον, ὁ Πάπας Ἀνίκητος ἐ-
κείνη ὑπὸ τῷ Πολυκάρπῳ, καὶ γὰρ διηλέχθη
μετὰ τῷ Παύλῳ ὁ Πολύκαρπος περὶ τῆς
ἐσθῆτος τῷ Πάπᾳ, ὅτι καλῶς γίνεται ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
καὶ τῶς αὐτῷ καὶ ὑπετάγη· τέταρτον, ὁ Πάπας
Βίκτωρ ἐδικάσθη ὑπὸ ποντίων πατέρων Ἀνατολῆς
καὶ Δύσεως, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρῳ κεφαλαιῷ ἐδί-
κατον· πέμπτον, ὁ Πάπας Στέφανος ἐκείνη καὶ
κατεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἀφρικῆς, Ἀγίου Πνεύματος, Κι-
λικίας, Λυκαονίας, καὶ ἐτέρων πολλῶν ἱερῶν
περὶ τῷ βασιλείσῳ· ὅθεν, ὁ Πάπας Λιβέριος
ἐκείνη ὑπὸ τῷ Ἀβγύστῳ Κωνσταντίνῳ, καὶ ἐπὶ
τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ βιβλίῳ δού-
τερος κεφαλαιῷ εἶπεν, καὶ βιβλίῳ τῷ αὐτῷ,
κεφαλαιῷ ὅγδοος Παράγραφος τέταρτον· ἔβδομον, ὁ
Πάπας Γέλσιος ἐκείνη ὑπὸ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου,
καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ βιβλίῳ δούτερος κεφαλαιῷ
ὅγδοος Παράγραφος τρίτον· ὁ αὐτὸς ἐκείνη ὑπὸ
τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀσίας, πᾶς καὶ ἀπε-
λογήσας, καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ βιβλίῳ δούτερος
κεφαλαιῷ πέμπτη Παράγραφος δέκατον ὅγ-
δοον· οἱ Πάπαι Ζώσιμος, Βονιφάτιος καὶ Κε-
λεστίνος ἐκείνησαν καὶ ἐπεμήθησαν ὑπὸ τῶν
Ἐπισκόπων τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ
βιβλίῳ δούτερος καὶ τρίτον· ὅθεν, μαχομένων
Παπῶν Δαμάσῳ, καὶ Ἰωάννῳ διωδόντων αὐτῷ μετὰ
τῷ Ἀντιοχείᾳ Φλαυιανῷ, ὁ Ἀβγύστης Θεοδόσιος
ὁ μέγας ἔκρινε τὸν Πάπα, καὶ ἐπεμήθη, καὶ
ἐπώπησαν, καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ βιβλίῳ πέ-
τη κεφαλαιῷ ἔβδομον· δέκατον, τῷ Πάπᾳ Ἰννοκέν-
τιῳ βυλῆθόντος βοήθησαν τῷ χρυσόσμῳ, ἐκεί-
νησαν καὶ κατεκρίθησαν ὑπὸ τῶν Κωνσταντινουπο-
λιτῶν καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ γράμματα αὐτῶν,
καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ κεφαλαιῷ δέκατον· ὁ δέκατον,
τὸν Πάπαν Κελεστίνον ἔκρινε ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος
ὁ μικρὸς, τῷ γὰρ Κελεστίνῳ καὶ αὐτοῖς καὶ ὑπο-
βαλόντες τὸν Νεστωριανόν, καὶ περὶ αὐτοῦ διελ-
σαντες τῆς καὶ αὐτοῖς αὐτῶν, ὁ Βασιλεὺς κα-
τάπαυσε ἐπὶ αὐτοῖς ἀπερὶ τὰς αὐτῶν τῷ Κελεστίνῳ
διωρομένης· ὁ δέκατον, τὸν αὐτὸν Πάπαν Κελε-

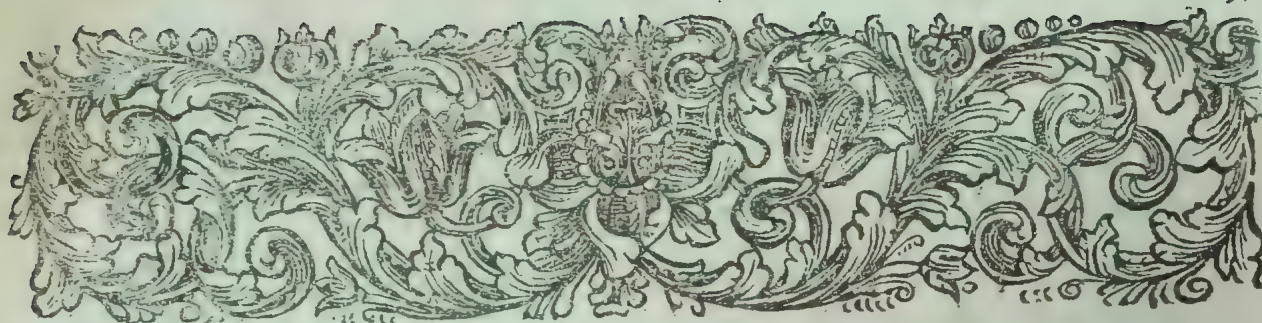
στίνον ἔκρινε ἡ τρίτη Σύνοδος, ἐπεὶ ἐξήτασε
τὸν Ἐπισκόπον αὐτῶν εἰς καλῶς ἔχει, καὶ τῶς ὁπο-
σαλόντας δὲ τῆς Ρώμης πρεσβυτέρους ἔκρινε
ἡ Σύνοδος εἰς καλῶς φρονέει, καὶ αὐτὸς ὁ Πάπας
ἐμολόγησεν ὑπερέχων αὐτῶν τῶν Συνοδῶν, ἔπει-
τα ἐν τῇ Ἐπιστολῇ αὐτῶν τῶν Πατέρων κατὰ τῶν
Χριστῶν καὶ τῶν Νεστοριανῶν, καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ τὸν
τόπον τῆς Συνόδου· δέκατον τρίτον, ὁ Κύριλλος
ἦν Τοποτηρητὴς τῷ Πάπᾳ, καὶ ἔρηκε δὲ αὐτὸν ὁ
Ἀντιοχείας Ἰωάννης μετὰ ὀλίγης Συνόδου· καὶ ἔπει-
τα ὁ Κύριλλος, ὁ δὲ ὁ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος,
ὅτι τὰ τῶν Τοποτηρητῶν ἐπὶ τῶς ὁποσαλόντας ἀνα-
φέρεται, καὶ κρινεται ὁ πρῶτος θρόνος, καὶ ὁ
Τοποτηρητὴς αὐτῶν, ἀλλ' ἐκείνη εἰς κρινεῖ τὸν
Κύριλλον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἰδὲ τὸν Ἰω-
άννην, καὶ ἔρηκε, διηρώσας τὸν Κύριλλον·
δέκατον τέταρτον, τὸν Πάπαν Λέοντα τὸν πρῶτον
ἔκρινε καὶ ἀνέκρινε ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μι-
κρὸς, πρῶτον, ὅτι μεγάλα ἦν τῷ Λέοντι φαι-
ταδόντος κρινεῖ τὸν Εὐτυχῆ, καὶ γράφοντες 20
εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανόν εἰς πᾶσιν πολλὰς
κατ' αὐτῶν, καὶ ἐτοιμαζομένης κρινεῖ, ὁ Βασι-
λεὺς ἐπέτρεψε Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ πᾶν κρινεῖ.
δούτερον, ὅτι κακῶς κρινεῖ τῷ Ἀλεξανδρείας Διο-
σκῶρι τὸν Εὐτυχῆ, καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυ-
τιανόν, τὸν δὲ Λέοντα πολλὰ ἀγωνισάμενον τῷ
γυνέσθῳ Συνόδου Οἰκουμενικῇ πλεονέχοντες εἰς αὐτῶν
κρινεῖ τὸν κακῶς ὑπὸ τῷ Διοσκῶρι διοριζόντων,
ὁ Βασιλεὺς ἀπέβαλε αὐτὸν εἰπών, τὰ διοριζόντα
καλῶς διωρομένη· τρίτον, τῷ Μαρκεῖν αὐτοῖς 30
σαντος πᾶν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον, ἐκείνη καὶ
ἀνέκρινε ἡ Ἐπιστολὴ τῷ Λέοντι ὑπὸ τῶν πατέρων,
καὶ τῶν καὶ ἁπλῶς, ἀλλὰ πολλὰς, καὶ μάστιγι
καὶ ὑπὸ τῶν τυχόντων Ἐπισκόπων· τέταρτον,
τῶς Τοποτηρητῆς τῷ Πάπᾳ λίαν ἀσθενήσαντας τῷ 35
τεθῆναι πᾶν Ἐπισκόπον τῷ Πάπᾳ ἐν τῇ τῆς Συνο-
δου ὁρῶν, πᾶς δὲ καὶ ἀπαλήσαντας, οἱ πατέ-
ρες ἐξέλογον τῶν κριναντες, ἀπέβαλον αὐτῶν·
πέμπτον, οἱ αὐτοὶ ἐν τῇ ὑστάτῃ πράξει τῆς αὐτῆς Συνο-
δου πολλὰ ἀγωνισάμενοι, καὶ ὁ Λέων ἀπὸ Ρώμης 40
πολλὰ γράψας πᾶς τῶν Βασιλέων καὶ ἄλλων ἐγ-
κεῖται πατέρας κατὰ τῶν πρεσβυτέρων Κωνσταν-
τινουπόλεως, καὶ ὁ ὅλος ἀσθενήσαντος, ἀλλ' ἐκείνη
μὴ ἐν τοῖς διορισμοῖς τῶν πρεσβυτέρων· ὅθεν, ἔπει-
τα ὁ Λέων πρὸς τῆς ἀθροίσεως τῆς ἐν Χαλκιδῇ 45
δόνι Συνόδου ἐπέμψεν μετὰ πλεονέχοντες πᾶν αὐτῷ
Ἐπισκόπον εἰς πᾶν Ἀνατολῆν, ἵνα οἱ οἱ ἐπίσκοποι
αὐτῶν ὑπογράψωσιν, οἱ δὲ κριναντες αὐτῶν καὶ
ἐξετάσαντες, τινες μὴ ὑπογράψαν, τινες δ' ἔ-
καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ τῶς τόπος τῶν Συνοδῶν· ἔβδο-
μον, ὁ αὐτὸς Λέων ἔγραψε καὶ τῶν πρεσβυτέρων
τῆς Ἐκκλησίας ἱεροσολύμων εἰς τῶς Βασιλεῖς καὶ
τῶς Πατριάρχας τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλ' ἐκείνη
κακῶς φρονέων, ὅθεν καὶ ἀπεβλήθη· δέκατον
πέμπτον, ὁ μέγας Λέων ὁ Ἀβγύστης περὶ Τιμο-
θεῖς

5 Ἐκ τῆς Αἰλάρης ἐκῆρῳτῆσε τὸν Πάπαν μόνον ,
 ἔγχαρ ἐμνωσκον αὐτὸν κεφαλῶν κρινόν , ἀλλὰ τὴν
 Πατριάρχας , καὶ τὰς ἐγκρίτας τῶν Μητροπολι-
 τῶν μετὰ τῶν Συνοδῶν αὐτῶν , καὶ δὴ καὶ Ἀσκητὰς
 10 ἠρώτησε πρὸς λύσιν τῆς ἀμφιβολίας , καὶ ἰδὲ κα-
 τωτέρω βιβλίῳ τέταρτον , κεφάλαιον ἑβδόμον .
 δέκατον ἕκτον , ὁ Βύθυμιος καὶ Μακεδόνης οἱ
 Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχαι ἀπέβαλον τὰς
 κρίσεις τῶν Παπῶν κρινάντων ἀδίκως περὶ αὐτῶν ,
 15 καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίον τέταρτον , καὶ δὴ καὶ ἡ
 ἐπὶ τῷ Καππαδόκῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδος ἐκρί-
 νε τὰς Πάπας Φίληκον , Σιμπλίκιον καὶ Ἀναστάσιον ,
 καὶ τὰς ἀρχιερεῖς , Εὐθυμίου καὶ Μακεδόνην , καὶ
 τῆς μετὰ ἀκωνωνησίας τῶν Παπῶν καὶ Εὐθυμίου καὶ
 20 Μακεδόνης παρῶντων τῶν Λεγόντων τῷ Πάπῳ
 εἰς ἕδρην ἐλογίσαντο οἱ ἐν αὐτῇ Πατέρες , τὰς δὲ
 καταδικασμένους ὑπὸ τῶν Παπῶν ἐδικρίσαν ,
 καὶ ἀγίως ἀνόμασαν , ἰδὲ καὶ κατωτέρω βιβλίῳ
 πέμπτῳ κεφάλαιον πρῶτον . σὺ δὲ πρῶτος κατὰ
 25 τὸν Θωμά , ὅτι τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μύνασ
 καθήρηκεν ὁ Ῥώμης Βιγίλιος , ὁ δὲ Μύνας ἀνὴρ
 καθήρηκε τὸν Βιγίλιον , καὶ ἰδὲ ὁ Πάπας ἐκρίθη
 καὶ πρὸ μόνου τῷ Κωνσταντινουπόλεως . δέκατον
 ἑβδόμον , ὁ Πάπας Βιγίλιος ἐκρίθη , ἀνεκρί-
 30 θη καὶ κατεκρίθη ὑπὸ τῆς πέμπτης Οἰκουμένη-
 κῆς Συνοδῆς καὶ ὑπὸ τῶν Λυγέων καὶ ὑπὸ
 πολλῶν μερικῶν Συνοδῶν , καὶ ἰδὲ κατωτέρω
 βιβλίῳ πέμπτον . δέκατον ὄγδοον , περὶ τῶν Οἰ-
 कुμένων ὀνόματος καὶ τοῦ βουάντων τῶν Παπῶν
 35 σχεδὸν μέχρι τῶν Οὐρανῶν , ἀλλ' ἐκρίθησαν καὶ κα-
 τεκρίθησαν οἱ τε λόγοι καὶ αἱ ἐπιτολαὶ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ
 Λυγέων καὶ Συνοδῶν καὶ πάντων τῶν ἐγκρίτων
 πατέρων τῆς Οἰκουμένης Ἐκκλησίας . δέκατον ἐνα-
 40 ρτον , ἐκρίθη ὁ Πάπας καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία αὐ-
 τῷ τῷ ὑπὸ τῆς ἐν Τρεβζῶ ἀγίας Οἰκουμένης Συνο-
 δῆς . εἰκοσόν , ὁ ἀββαὶς Μάξιμος ἐκρίνε τὸν
 Πάπαν , καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ ἑβδόμῳ
 κεφάλαιον ὄγδοον . εἰκοστὴν πρῶτον , ἡ οὐκτὴ Οἰ-
 κυμένη Συνοδος ἐκρίνε τὰς ἐπιτολὰς τῆς τοῦ Ἀγά-
 45 θωνος καὶ τῆς κατὰ αὐτὸν ἐν Ῥώμῃ Συνοδῆς ,
 καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ οὐκτῇ τῆς Συνοδῆς τὸν
 τόπον , ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ κατὰ Φωτίου Συνοδος ἐ-
 κρίνε τὰς Πάπας Νικόλαον καὶ Ἀδριανὸν καὶ τὸν
 Φώτιον . ἡ αὐτὴ Κανὸν δεκάτῳ τρίτῳ ὤρσε
 45 κρίνεσθαι καὶ τὸν Πάπαν ἐν Οἰκουμένης Συνοδῷ ,
 καὶ ἰδὲ τὸν τόπον ἐκεῖ . εἰκοσὸν δεύτερον , ὑπὸ
 τῆς ἐπὶ Φωτίου Συνοδῆς ἐκρίθη ὁ Πάπας , καὶ

ἀπλῶς ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία . ἐν τοῖς ἀρχαίοις
 τόποις περιέχεται καὶ ταῦτα , πρῶτον , ὅτι ἡ
 Συνοδος καὶ ἐπὶ τῷ Πάπῳ . δεύτερον , ὅτι ὁ
 Πάπας εἰς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχόντων , καὶ ἕδρην
 πλέον πλὴν τῆς τάξεως . τέλος πάντων , κληρονομία
 ὁ Ῥωμαϊκὸς Ἀρχιερεὺς περὶ πᾶν πῖπιν , ἐκρίθη ,
 καὶ κρίνεται καὶ ἀνακρίνεται ἀπὸ τῆς κα-
 θολικῆς Ἐκκλησίας , καὶ ἀνεθεματίσθη καὶ ἀπο-
 βλήθη ἡσὺ τῆς κωνωνίας τῶν ὁρθοδόξων συ-
 νοδικῶς ἐπὶ Κωνσταντίνῳ τῷ Μονομάχῳ , ἀλλὰ καὶ
 μετὰ ταῦτα πολλὰκις ἀνεθεματίσθη καὶ ἀπεβλή-
 θη , ὡς ἐρεῖται ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ . εἰς ἐκρίθη
 πολλὰκις καὶ ὑπὸ λαϊνικῶν μερικῶν Συνοδῶν ,
 ὡς ἐκρίθη ὁ Δάμασκος Πάπας , ὁ Συμμαχος
 καὶ ὁ Λαυρεντίος , καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ τε-
 τάρτῳ κεφάλαιον δέκατον τέταρτον , καὶ ἄλλοι πολ-
 λοι , ἀλλὰ δὴ καὶ ὑπὸ καθολικῶν , ὡς εἰσὶν ἡ
 ἐν Πίσα , ἡ ἐν Κωνσταντίᾳ καὶ ἡ ἐν Βασιλείᾳ ,
 ἐν αἷς λαμπρῶς ἀνεδείχθη ὅτι ἡ Συνοδος ἐπὶ
 5 τῷ Πάπῳ καὶ ἔχῃ ὁ Πάπας ἐπὶ τῆς Συνοδῆς , καὶ
 ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῳ μέρῳ πέμπτῳ ,
 καὶ βιβλίῳ ἑνατῶν πρὸς τὸ τέλος . δίδακται
 ὅτι ὁ πρῶτος Θρόνος ἐκρίθη πολλὰκις , ἀνε-
 κρίθη καὶ κατεκρίθη καὶ ὑπὸ Λυγέων καὶ
 ὑπὸ Βασιλείων καὶ ὑπὸ Συνοδῶν καὶ ὑπὸ κλη-
 ρικῶν καὶ ὑπὸ λαϊκῶν , καὶ κρίνεται καὶ κριθή-
 σεται ἕως τῆς μέλει ἐν τῷ Θρόνῳ τῆς ἐπαρσεως . καὶ
 δὲ πᾶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ Συνοδὸν ἐκρίθη ὁ
 Πάπας ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ Συνοδῷ ἐπ' ὅσιν καὶ
 καὶ ἀποσπονοὺς αὐτῆς , ἐπειδὴ ἐκρίθησαν καὶ μά-
 λιστα ὁκρινῶς αἱ ἀποδημίαι καὶ κληρονομίαι αὐτῆς ,
 εἰ καὶ ἐβόα ὁ Ῥόδος ὅτι ὁ ἄκρος Ἀρχιερεὺς ἐποίη-
 σε πᾶν ἀποδημίαν ὡς διωκόμενος , ἀλλὰ γέλω-
 τος ἔστιν ὀνομίσθη ταῦτα ἐπὶ τῶν Ἀνατολι-
 κῶν πατέρων , ὅθεν καὶ λοιπὰ ταῦτα λέγειν ἀνα-
 πεφώνηκε . μάταια εἰσι λοιπὸν αἱ ἀπαγορεύσεις τῶν
 Παπῶν Τρηγορίαις ἑβδόμῳ , Πίσις δαυτέρῳ , ἱερίῳ
 δαυτέρῳ καὶ Τρηγορίαις δεκάτῳ τρίτῳ , διορίζουσαι
 μηδὲν διωκόμεναι τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν ἐκκαλε-
 σθαι , καὶ ἐκείνο τὸ ἐν τῇ ἐπιτολῇ βέβαιον . ἡ τοῦ
 σφραγίδι τῇ λεγομένη ἐν τῷ δέσπῳ τῷ Κυρίου λε-
 γόμενον , τὸ εἰρηθεῖται τῷ βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ
 τὸ τέλος κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ποιησόντων τῆς
 ἀποφάσεως τῷ Πάπῳ εἰς Συνοδὸν , καὶ γὰρ τὰ
 πρὸς Κανόνας ἐμὸνον ἀνίσχυρά εἰσι , ἀλλὰ καὶ
 ὡς αὐτοὶ καὶ βδελυκτὰ καταφρονεῖνται καὶ ὅπου
 σκυβαλίζονται .

τέλος τύπῳ ἡληφέναι πρῶτον βιβλίον .

11041201
11041201
11041201

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΙΟ ΠΕΡΥ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἐγκωμίων τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ περὶ τῆ ἐν παλαιᾷ Μηνὶ καὶ ἡμέρᾳ ὑπὸ πτωχῶν Ναβαζαρδαὺ καὶ τῶν
15 Τίτῶν ἐκπεριθῆναι τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ τῶν Μηνῶν καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Φυγῆς τῶν Ἰουδαίων.

20 ὅτι ἐπὶ ἐλαχίστον ἐγκώμιον τῆς Ἱερουσαλήμ ἵνα κηρύσσεται ἀπὸ πόλεως κατ' ἐξοχήν. Καὶ πλῆθος εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, αἰσθάνομενοι τὸ κατὰ ματθαίου. λέγεται ἀγία, καθότι ὅλον αὐτῇ ἦσαν πλῆθος ἀγιοῦ Πατριάρχου καὶ Προφῆται, καὶ ὅσοι ὁ ἅγιος
25 τῶν ἀγίων ὁ Θεὸς ἐκτίθει. Ἰσοῦς. ὁ Θεὸς εἰς τὴν δοξολογίαν ψάλλοντες, ὅτι σὺ ἄμῳν Ἀγιῶν σὺ ἄμῳν Κύριε Ἰσοῦς. Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός, αἰῶν, τῆς ἐν ἡμῶν, καὶ καὶ ἀλήθειας, ὅτι αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐπὶ μόνῳ ὁ ἅμιλος καὶ τῶν
30 ἱερῶν ἀποκαλύψιν, ὁ Θεὸς λόγος, ὁ ἔχων τὴν δόξαν καὶ τὴν ἀλήθειαν ὡς λόγον τῶν κηρύξεων, ὡς Πατριάρχων Πατριάρχης. ὀνομαζέται παλαιὰ ἀγία πόλις, διότι ἐνδοῦν εἰς αὐτῆς τὸ ἱερὸν προσκυνοῦν ἀγίως καὶ θεοσεβῶς ὁ εἰς καὶ
35 ἄλλῃ τινος Θεός, καθότι γνωστὸς μόνον ἦν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ὅς εἰς διαβολὴν τῶν ψευδωνύμων ἄλλων Θεῶν, ὀνομαζέται καὶ μέγας Θεός. ὁ Θεὸς καὶ εἰς τὴν Λατινικήν λέγουσιν, καὶ ἔστι

καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ Θεῷ. καὶ τὸ μὲν Σολομώντειον ἱερὸν κατέκαη ὑπὸ τῶν Ναβαζαρδαὺ τῶν Ἀρχιμαγείρων Ναυαχοδονόσορ τῶν Βασιλέων Βαβυλωνίως εἰς τὰς δέκα τῶν Ἀγγέλων μετὰ τῶν Λατινικῶν καὶ ἱφίμεριαν τῶν Γοιάρων ἡμέρᾳ Σαββάτῳ. ὁ δὲ πλησίον καὶ ὑπὸ τῶν Τίτῶν ἐκαὶ (τὸ ἀσκαρινίδου ἱερὸν ὑπὸ τῶν Ζορβαββέλ εἰς τεσσαράκοντα καὶ ἑξήκοντα, καὶ μετὰ τὴν δούτερον ὑπὸ τῶν Ἀσκαλωνίτων Ἡρώδῃ) εἰς τὰς δέκα τῶν Ἀγγέλων ἡμέρᾳ Σαββάτῳ μετὰ τῶν Λατινικῶν. αἵ τε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τῶν Κυρίων εἰς τὸ κατὰ ματθαίου, Προφῆται δὲ, ἵνα μὴ γινώσκται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν Σαββάτῳ. ὅτι ἐν Σαββάτῳ ἀκείωνται περπατῆσαι οἱ Ἑβραῖοι πλὴν τῶν Χιλιῶν, ἢ καὶ ἐβδομήκοντα βημάτων ἀκρίτως λέγονται αἰδισκεῖται, εἰς καὶ τὴν δὲ αἰάγκης χρῆται ὑπὸ περπατῆσαι καὶ περὶ πόλεως ἵνα λυτρωθῶσιν ὑπὸ τῶν κινδύνων. βίβαιοι ὁ ἰσχυρὸς ὅς ἦν παρὼν, καὶ δίων ὁ κάσιος, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς φυγῆς τῶν Ἰουδαίων ἐτάθη ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, εἰς τὰς ἑπτὰ τῶν Σεπτεμβρίου Μηνός.

40 ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ δούτερον ἱερῶν τῶν Ἑβραίων τῶν ἐπονομαζομένων Οὐνάς.

Ἐἶχον καὶ ἄλλο ἱερὸν οἱ Ἑβραῖοι αὐτίμοισιν τῶν Ἱεροσολυμιτικῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ καὶ Οὐνάς

ἐπωνομαζέται διὰ τὸ ὄνομα Ἀρχιερέως, ὡς δομη-
ρῶν τῶν θέλημα τῶν Πατριάρχων τῶν φιλεμήτερος,

καὶ Χρὶς ἔδιακοσίαις τριάκοντα καὶ τρεῖς χρόνους ἔτος
ὑποπτολεμαῖου· ὁ ἐλαθέρωσας ἐκατονταεκαχιλιάδας
Εβραίους ἀπὸ τῶν παλαιχμαλωθέντων ὑπὸ τῆς
πατρὸς αὐτῆς Πτολεμαίου τῆς Φιλαδέλφου, καὶ ὁ
πέμψας εἰς τὸν Ἑλεάζαρον τὸν υἱὸν τῆς πρώτης Ὀ-
νείας ἵνα στείλῃ εἰς αὐτὸν τὰς ἐβδόμηκοντα δύο

ἐρημνύσας τῆς παλαιᾶς διαθήκης· καὶ λοιπὸν
ὁ Ὀνείας εἶδεν εἰς τὴν Ἡλιόπολιν χαρίζεσθαι
τοῖς δούλοισιν Εβραίοις· εἰς τὴν Αἴγυπτον,
ἐκτίσας τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο, πλὴν καὶ αὐτὸ ἱφάνισεν
ὁ Βασιλεὺς αὐτῷ· ἐκ δὲ ἐκείνη τῆς ἱερουσαλὴμ μετὰ 5
οὗτος χρόνος.

ΒΙΒΛΙΟΤ Ε΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α΄ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς τρίτης ἱερῆς τῶν Εβραίων τῆς ὡς τῆς Γαλιζίνης ὅρα, καὶ τῆς ἱερῆς καὶ μάχης Σαμαρειτῶν καὶ 10
ἱεροσολυμιτῶν οὕτως· καὶ τῆς αὐτῆς δι' ἣν ἀπικρίθησαν εἰς Ἀσσυρίαν Σαμαρείται καὶ Ἀσσύριοι
εἰς Σαμάρειαν, καὶ περὶ τῶν ὁρίων Γαλιζίνης καὶ Γεββῆ.

Ἐστάνθη καὶ τρίτη ἱερὴν κείνην εἰς τὸ ὅρα
Γαλιζίνης τῆς Σαμαρείας, ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῆς
Μανασσῆ τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἀρχιερέως Ἰαάβ, τῆς
ἐξελεθόντος καὶ σωμαπατήσαντος τὸν Ἀλέξαν-
δρον ἐρχόμενον μετὰ θυμῷ ἴσως εἰς τὸ ἱεροσόλυμα.
καὶ λοιπὸν ὁ Μανασσῆς ἔλαβον εἰς γυναῖκα
αὐτῆς μίαν ἀλλόφυλον, δηλαδὴ τὴν θυγατέρα
τῆς Σαμβαλατ, ὃν Μανασσῆν ὁ Δάρεος ὁ υἱὸς
τῶν Περσῶν Βασιλεὺς κατέστησε πρεσβύτης εἰς
ὅλην τὴν Σαμάρειαν, ὃ δὲ ἀδελφὸς αὐτῆς ἰαάβδος,
καὶ οἱ λοιποὶ τῆς σωμαγωγῆς Ἀσὶ τὸν ὡς ἄνομον
γάμον ἀφώρισαν αὐτὸν, καὶ ἔστωσαν αὐτῶν πλεί-
ον μετ' αὐτῶν. ὁ δὲ ἠναγκασθὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὸν πενθερὸν αὐτῆς τὸν Σαμβαλατ, καὶ ἄλλοι
πολλοὶ μετ' αὐτῆς, ὅσοι δηλαδὴ ἔλαβον γυναῖκας
ἀλλογενεῖς, καὶ ἐκκλησάζοντο ἴσως εἰς τὸ κληρὸν
αὐτῆς ἱερῆς. ἦν δὲ πάντοτε φιλονεικία καὶ ἀμικία
αὐτὰ μέσον εἰς τὰς ἱουδαίας καὶ τὰς Σαμαρείτας Ἀσὶ
τὴν θυγατέρα καὶ τὴν πενθερὰν τῆς εἰς τὸ ὅρα
Γαλιζίνης ἱερῆς, ὅπερ κείται εἰς τὴν Νεάπολιν καὶ
τὸ μέρος τῆς ἱερουσαλὴμ. καὶ οἱ μὲν Σαμαρείται
ὑπερεκπληροῦντο, ὅτι εἰς τὸν τόπον Συχεὺς ὅπου
κρυφίστην τὸ ὅρα Γαλιζίνης ἐδυσίασαν καὶ πε-
σεκύνησαν ὁ ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ τῆς Νανῆ
καὶ αἱ δώδεκα φυλαὶ, ὡς ἀναγιγνώσκουσιν εἰς τὸ
Δούπερνομιον κεφαλαιῶν· ἐκ δὲ ἐβδόμῳ,
καὶ οὐτεταλὰ Μωϋσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
λέγων, ἅπαντες ὑμεῖς οὕτως τὸν λαὸν ἐν ὅρα
Γαλιζίνης διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην, Συμεὼν, Λαβὶ,
Ἰούδας, Ἰσάχαρ, Ἰωσήφ καὶ Βονιαμὴν. οἱ δὲ
ἱουδαῖοι ἔχον πάντοτε ὡς χρισματικὰς τὰς Σαμα-
ρείτας, Ἀσὶ τὸ ὅρα περὶ αὐτὰς τὰ ἐ-
δωλα τῶν Ἀσσυρίων καὶ τὸν θεὸν τῆς Ἰσραὴλ τὸν
μόνον ἀληθινὸν θεόν, ὃν οὐκ ἐγίνωσκον.
ὁ δὲ συγχρόνως ἱουδαῖοι Σαμαρείταις ὡς ἐδε-
λυκταῖς ἔπε εἰς τὴν τρέψαν αὐτῶν, ἔπε εἰς τὴν
ἀγγεῖα αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Συχεὺς ἡ Δείνα
ἐφθάσθη ὑπὸ τῆς ἡτέρας Ἀυθούρας Συχεὺς, καὶ ὅτι
ἐγένετο χρίσμα ἀναμεταξύ τῆς ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς
Βεθλὴμ, ἡ Σαμάρεια ἰχρηματίσθη μητροπολις,
ἥτις καὶ Σεβάστεια λέγεται, ἅπερ τῆς Ἡρώδης κτί-
σαντος αὐτὴν εἰς κείνην, καὶ ἱππομαρτυρῶντος αὐ-

τὴν Σεβάστειαν, εἶσα καὶ τὸ μνημεῖον τῆς Περδρόμης
εἰς αὐτὴν καὶ τῆς σήμερον. εἰς δὲ τὸν καιρὸν τῆς Ἀλ- 15
ξάνδρου ἐγγύστε ἡ Συχεὺς κεφαλὴ τῆς Σαμαρείας,
καὶ ὀνομασθὴ Νεάπολις κατὰ τὸν ἰώσπον εἰς τὸ
οὐδέκατον τῆς ἀρχαιολογίας αὐτῆς, καὶ νῦν κεί-
νεται Νεαπολὶς. πόθου δὲ ἡρξάτο ἡ τέτση ἰχ-
θου καὶ εἰς ἀναμεταξύ τῶν Σαμαρειτῶν καὶ τῶν 20
ἱουδαίων, ἔπιν ἀξιωματικόν· εἰς τὸν καιρὸν χρόνον
τῆς βασιλείας Ἐζεκίᾳ ὁ Σαλμανασάρ βασιλεὺς
τῶν Ἀσσυρίων ἐνίκησε τὴν Σαμάρειαν, καὶ μετῴ-
κισε τὰς ἡμέρας Ἰσραὴλ εἰς τὰς Ἀσσυρίας, καὶ ἐποίη-
σεν αὐτὰς ἐκλήρας μετὰ τῶν Ἀσσυρίων τῶν 25
ἐν Ἀσσυρίᾳ πόλεων, εἰς δὲ τὴν Σαμάρειαν ἔστειλεν
Ἀσσυρίους κρηνησῆσαι, καὶ κρηνησῆσαι, σιωβῆν
ὅμως οἱ εἰς τὴν Σαμάρειαν Ἀσσύριοι καὶ κρηνη-
σῆσαι ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ὡλιγόσθον, ἐδὲ
Βασιλεὺς μὴ δυνάμενος κρηνησῆσαι αὐτὴν αὐτῶν, 30
ἀλλ' ἡ μόνον τὴν ἀσέβειαν τῶν Ἀσσυρίων, ἔστειλεν εἰς
αὐτὰς τὸν Νόμον τῆς Θεᾶς, καὶ καθοδηγήσῃ αὐτὰς·
πλὴν οἱ ἐγκατακίτοι ἔτι εἰς τὴν Σαμάρειαν Ἀσσύριοι
ἔπε πλείους τὰς ἱουδαϊκὰς νόμους ἐμαθητεύσαν, 35
ἔπε τὰς ἐθνικὰς τέχνας καὶ τὴν παρρησιαστικὴν αὐ-
τῶν δεισδαιμονίαν καὶ θρησκείαν ἀφῆκαν. ση-
μείωσαι, ὅτι οἱ ἱερωνύμοι λέγουσιν, καὶ δὴ καὶ ὁ
Βιφάνιος Αἰρέσαι τῶν Σαμαρειτῶν, ὅτι κατὰ
Ἀνατολὰς τῆς Ἰερουσαλὴμ εἰς τὸ ὅρα Γαλιζίνης καὶ Γε- 40
ββῆ, καὶ ἔχουσιν λέγουσιν ὁ ἰώσπος βιβλίῳ τεταρτῷ
κεφαλαιῷ ὀγδόῳ· καὶ οὕτως φησὶ ἀναγιγνώσκειν
πονητικὸς ἔχοντες τεταρτήν, ὅτι ἦν ἐκεῖθεν ἱερὸν
νοσὶ ὁ Ἀλέδοχος Περσὶς, καὶ ὅτι ἦν ἐκεῖ ἱερὸν
Διὸς ὑψίστης, ὅπερ ἔκτισεν ὁ Ἀβραάμ· ἐπὶ δὲ 45
Διὸς ὑψίστης, ὅπερ ἔκτισεν ὁ Ἀβραάμ· ἐπὶ δὲ
ὅμως ὅτι τὰ ὅρα κείται ἐκατέρωθεν τῆς πόλεως
Συχεὺς, καὶ μαρτυρεῖ ὁ μόνον οἱ ἰώσπος, ἀλλὰ
καὶ οἱ Εβραῖοι, καὶ ἡ ὡς ἔδοξεν, καὶ ὁ Περσὶς
γράφων τὴν ζωὴν τῆς ἱερουσαλὴμ, καὶ ὅτι πᾶσιν ὁ
κύριος σιωμιλὼν τῇ Σαμαρείᾳ. σημείωσαι 50
ὅτι ὁ Ἐπιφανὴς Αἰρέσαι κατὰ Εβραίων λέγουσιν, ὅτι
οἱ Σαμαρείται ἤθελον ἵνα βοηθήσων εἰς τὴν ὁ-
κδομὴν τῆς ἱερῆς, ἀλλ' οὐκ ἐδέχθησαν ὑπὸ
Ἡρώδου καὶ Νερίας.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀγωγῆς καὶ κρίσεως ἱεροσολυμιτῶν καὶ σαμαρείων ἐμπεσόντων τῷ Μακεδόνῳ. Ἀλεξάνδρου καὶ τῷ φιλομήτρεϊ Πιλεμαίᾳ περὶ τῶν ἱερῶν ἱερουσαλήμ καὶ Γαλιζίν.

5 Ὁ δὲ Μανασσῆς μετὰ τ' ἀφορισθῆναι ὑπὸ τῶν ἱεροσολυμιτῶν, ἐκνήχθη Ἀρχιερεὺς εἰς ὅλιον πλὴν Σαμαρείαν, ὅθεν ἤρξαντο ἡμίλλια καὶ ἡ ἕχθρα περισσύτερος ὥστε, ὥστε καὶ κρίσις ἐβίβασεν ἀπειθεῖν
10 τὰς ἱεροσολυμίτας καὶ τὰς σαμαρείτας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου, καὶ κελύβην ἐμπεσόντων τῷ μεγάλῳ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρῳ κατὰ τὴν ἰώσηπον εἰς τὸ δέκατον τρίτον βιβλίον. καὶ λοιπὸν οἱ Ἑβραῖοι κατὰ τὰ μυσταῖκα διδάγματα ἀπεδείκνυν ὅτι ἦν τὸ ἱερὸν τῆς
15 ἱερουσαλήμ γνήσιον καὶ καθολικόν, οἱ Σαμαρεῖται ἔχοντες ἄλλαν τῆς Γαλιζίν καθολικὴν δηλονότι ἀλλὰ τὴν Συχέμ, ὅπου ὁ Ἀβραάμ Ἀβραάμων δότο τῆς μεσοποταμίας εἰς γυνὴν Χαναάν, ἧλθον εἰς αὐτὴν, καὶ ἐκεῖ ἐκτίσθη πρῶτον θυσιαστήριον
20 τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλαβε τὴν ὑπόστασιν τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας, ὡς ἔχομεν τὰτο εἰς τὸ δωδέκατον καὶ δέκατον τρίτον κεφάλαιον τῆς Γενέσεως, ἀλλὰ καὶ οἱ ἰσχυροὶ ὀπισθόφωνοι δότο τῆς μεσοποταμίας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, εἰς τὴν Συχέμ ἔπηξε τὴν
25 σκηνὴν αὐτῶν, καὶ ἠγόρευσεν αὐτὴν μερὸς τῆς ἀγρῆς ὡς τὰ ἡμεῖς τῷ Ἑμῶρ, καὶ αὐτὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Συχέμ ἔτρεχον οἱ πάντες ὡς εἰς ἀστυλόν τι καὶ φυλακτήριον, ἡ μάλλον εἰπεῖν καὶ φυγαδολίριον, ὡς ἀναγνωσκόμενοι
30 τὰτο εἰς τὸ ἕκτον κεφάλαιον τῆς ἱστορίας Ναυῆ, καὶ αὐτὸς τὰ τοιαῦτα φυλαὶ ἀναχωρήσασθαι ἀλλὰ τὴν μὲν τῷ Ῥοβὸν δότο τῷ Ἰάδα, αὐτὴν ἔδραμον, καὶ δὲ καὶ τὰ ὅσα τῷ ἰωσήφ εἰς τὴν Συχέμ ἦσαν πεθαμνῶν, ὡς ἀνέσκεμμεν τὰτο εἰς τὸ ἕκτον τέταρτον κεφάλαιον τῆς ἱστορίας Ναυῆ γράφοντες ἕτω, καὶ
35 τὰ ὅσα ἰωσήφ ἀνέταξεν εἰς τοὺς ἱσραὴλ ἐξ Αἰγυπτίας, καὶ κατ' ὅρας ἐν Σικίμοις, ἐν τῇ μερίδι τῆς ἀγρῆς ἐκτίσασθαι ἰσχυρὰ ὡς τῶν Ἀμορραίων. καὶ φαίνεται νῦν τὸ μῆμα τῷ ἰωσήφ, ὅτι εἰς ἐγκεκαυμένα καὶ γράμματα Ἑβραϊκὰ μεγάλα σημαίνοντα τίνος μνημαῖον, ὑπαρχὴν δὲ τὴν ἀρχαίαν
40 ἡμῖς μίλλια μακρὴν τῷ φρέκτῳ κατὰ βορρῶν ὅπου ἐλάλησεν ὁ Χριστὸς μετὰ τῆς Σαμαρείδος. ἦλθον ἦν ἡ διωκτική ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ἀλεξείως ἐμπεσόντων τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ὁ σὺνήγορος τῶν Σαμαρειτῶν ἦν τις Σαρβαῖος λεγόμενος σὺν
45 ἐτέρῳ τινὶ Θεοδοσίῳ, τῶν δὲ ἱεροσολυμιτῶν ἐφανήθη

ὑπερασπιστὴς ὁ Ἀνδρόνικος ὃς τῷ Μεγαλῷ, ὁ δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἐκράζετο περισσὴν κρίσιν εἰς κρίνωσι τὸ ἀποβλήμα. ἤρξατο γὰρ ὁ Ἀνδρόνικος λέγειν καὶ δημηγορεῖν περὶ τῶν ἱερῶν τῶν ἱεροσολυμίων, καὶ ἐν τῇ ἀλλοίᾳ τοῖς πολλοῖς αὐτῶν ἐπιχειρήμασιν ἦν αὐτῷ καὶ πρῶτον ἐκείνο, ταῦτα ἡ ὀικονομία ἀποδοχῆ τῶν τῆς ἱερουσαλήμ Ἀρχιερέων, καὶ ἡ κινήσις ἀλλοίωσις τῶν μετῴρων, οἵτινες πολλὰ καὶ ἀσφοδρα ἀκαθάρτα τῷ τῆς ἱερουσαλήμ ἱερῷ ἀφείδον, εἰς δὲ τὸ ἱερὸν πᾶσι τὸ Γαλιζαῖον εὐδοίᾳ ἐφασκον ὅτι ἀφίερωμα προσέφερον, ὅτι παλαιὰν ἀσδοχὴν δέκνυνται ἔχειν. ὅθεν τὴν λαοκλήν ψήφον ἔλαβον οἱ ἱεροσολυμίται, καὶ τὴν μέλανα οἱ Σαμαρεῖται. πλὴν οἱ Σαμαρεῖται ὡς νενηκμένοι ἐσπῆλθον ἔσω εἰς τὸ ἱερὸν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῷ Πάσχα, καὶ ἐβήλωσαν τὸ ἱερὸν τὸ ἄγιον τῆς ἱερουσαλήμ, εἰπόντες ὅτι καὶ εἰς ὅσα ἐκαταχύνω. ἔμεινε δὲ τὸ ἱερὸν τῶν Σαμαρειτῶν εἰς τὸ Γαλιζίν ἔως εἰς Ἀλεξείως χρόνος, δηλαδή μετὰ τῆς κατὰ τὸ ἱερὸν καὶ Σίμωνος τῷ Μακαββαίῳ τῷ κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς γράφει ὁ ἰωσήφ εἰς τὸ τρίτον τῆς ἀρχαιολογίας αὐτῶν, ὅστις θέλει καὶ ἀνακηρυχθῆναι τὴν φιλονεικίαν αὐτῶν ἐμπεσόντων τῷ φιλομήτρεϊ Πιλεμαίᾳ, καὶ κερδήσασθαι τὰς ἱεροσολυμίτας τὸ δώτερον, ὥστε λοιπὸν καὶ τὰ τρία ἱερὰ τῶν Ἑβραίων, τὸ ἱεροσολυμιτικόν, τὸ Αἰγυπτιακόν, καὶ τὸ Γαλιζαῖον ἀφανισθῆναι, καὶ ἀλλὰ τὴν εὐδολογητέαν, ἥτις πλέον ἐστὶν ἡμῖν, ἀλλὰ μόνον ἀλλὰ τὴν Χριστοκτονίαν, διὸ ἐλαψεν ἀρθεύσα ἀπὸ τῆς θυσίας, καὶ ὅτι τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ εἰς συντελείας κατὰ, συντελεία δοθήσεται ὅτι τὴν ἐρημώσιν, ὡς ἀποφητόντα ὅτι ὁ ἀποσταλμένος ἐν Προφήταις Δανιὴλ κεφαλαιῶν ἐν αὐτῷ ἐπεσθῇ. λοιπὸν ἐξέλιπε καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῶν Ἀρχιερέων (καθότι ὁ ἄσπερος Ἀρχιερεὺς τῆς ἱερουσαλήμ ἢ ὁ Φανάριος Ῥαββίος) καὶ τὸ σκῆπτρον τῶν ἱερῶν μετέπεσεν εἰς τὸν Ἀσκαλωνίτῳ Ἡρώδῳ, συμπεραίνεται ὅτι ἦλθεν ὁ Μεσσίας Χριστὸς, ὃ ἀποκτείνεται, καὶ αὐτὸς ἀποδοκίμα ἐστὶν κατὰ τὴν Γένεσιν.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

50 Ὅτι ἐκ εἰς τὸν κατὰ τὸν Σεδονίαν κατὰ τὸν ὡς ἑβραῖον ἱελεῖον, ἀλλὰ εἰς τὸν τῷ Ἡρώδῳ τῷ Ἰδαμαίῳ ἔληξε τὸ τῷ Ἰάδα σκῆπτρον.

Πλὴν ἐπειδὴ καὶ περὶ τὰτα ὁ παραβάτης ἱερατικός, ὡς διηγέται ὁ θεότατος Κύριός, φλυαρεῖ πεπαικμένη δηλαδὴ τὸ σκῆπτρον τῷ Ἰάδα

ἀσπείρον, ἡ γὰρ εἰς τὸν κατὰ τὸν Σεδονίαν, καὶ εἰς τὸν Ἡρώδῳ τὸν ἀποστόλον καὶ Ἰδαμαῖον, ἀναγκάζομεθα γράφειν καὶ τὰ ἀνέλεστα μετὰ τὴν

μετοικεσάν βαβυλώνος, οἱ ἰσδαῖοι μὴ θέλοντες πλέον κρεῖσθαι ἅτε ἰσραηλῖται, ἅτε ἑβραῖοι κατὰ τὸν ἰώσηπον εἰς τὸ σὺνενάπναι τῆς ἀρχαιο-λογίας αὐτῶν, εἶχον κατὰ Δαδοχὴν ὑπὸ τῆς ἀπέρ-ματος τοῦ Δαβὶδ αὐθιγίας, ὡς πρῶτος ὡς ὁ Ζο-ροβάβελ, καὶ εἰ καὶ οἱ Ἀσαμοναῖοι οἱ ἔχοντες πῶν ἐξέσαν ὅλῳ εἰς τὰς χάρας αὐτῶν κατήγοντο ὑπὸ τοῦ γένους τῆς ἱερραῖκῆς, ἦγεν ὑπὸ τῆς φυ-λῆς τῆς Δαβὶδ, ἡ καὶ ὡς ἔχοντες εἰς τὸ πρῶτον τῶν Μακαββαίων, ὑπὸ τῶν ἡμῶν τῶν Οὐαρίβ, ὅμως ἔπει-οι Ἀσαμοναῖοι ἐλάμβανον εἰς γυναικάς αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἰσδαῖκῆς φυλῆς, ὅπερ ὡς ἐκωλύετο κα-

θῶς διηγῆται ἔπειτα ὁ Φίλων, ὅθεν ὡς ὁμῶς μετὰ τῶν Ἀσαμοναίων καὶ ἡ ῥαπλῆα, καὶ ἡ ἀρχιερ-σωμῆ, καὶ κατὰ μὲν πῶν θηλυκῶν γονεῶν ἔρει-νε τὸ σκῆπτρον τῆς ἰσδα, κατὰ δὲ πῶν ἀρσενικῶν δόρυσκετο τῆς ἱερωσωμῆς τὸ ἀξίωμα χωρὶς ὑπο-5 ψίας τῆς τυραννίας, ὥστε τὸ σκῆπτρον τῆς ἰσδα τὸ φθάσαν ἕως τῆς Ἡρώδης τῆς ἰσδαμῆς ὡς μό-νον ἐκ μέρους τῆς θηλυκῆς καὶ ὡς ὑπὸ τῆς μέρους τῆς ἀρσενικῆς, καὶ ἐτελείωσον εἰς τὴν ἀντίγονον τὴν πελοτύαν, Ἀσαμοναῖον, καὶ Τρεκάνον τὴν ὕ-10 σερον ἀρχιερέα, ἐν ἐφονόσῳ ὁ Ἡρώδης.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

15

Περὶ τῆς ἐπὶ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης οἰκοδομῆς τῆς Ναῦ ἐν τῇ Γολγοθᾷ τῆς τῆς Χρυσῆς Ἀναστάσεως.

Πλθ. τὸ πλῆρωμα τῆς χρεῖνης, καὶ ἐξαπέστειλον ὁ Θεὸς τὸν μονογονὴ αὐτῆς τὸν ἰλασμον εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἡλθὼν ἀκμῶς ἵνα πῶσωσιν οἱ τύ-ποι καὶ αἰσικαὶ καὶ φανερωθῇ εἰς τὸν κόσμον ἡ ἀλήθεια ἡ θαυγάλική, ἀλατῆτε καὶ τὸ ἱερὸν ὅπερ ὡς ὁ τόπος τῶν τύπων καὶ τῶν θυσιῶν τῶν κοσμικῶν ἠφανίσθη ὁμῶς μετὰ τῶν σωτηριῶν τῆς νόμου, καὶ ἀλλοιοκοδομῇ τῆς ἱερῆς ὡς ἐδόθη, ἐπειδὴ καὶ ὡς ὤρισεν ὁ Σελισὸς ἑμμενὸν ἔρημον καὶ ὑπὸ τῆς χάριτος καὶ ὑπὸ τῆς χρεῖας, καὶ ἡ-νεται εἰς αὐτὸ τὸ ὅρος μορῆα κατὰ τὸ μέρος αὐ-τῆς τὸ λεγόμενον ὅριον Γολγοθᾷ ἡ καὶ ἱερωσα-λήμ, ἡ νέα Σιών, τὸ μέγα μυστήριον, ἡ μέ-ση τῆς γῆς, ὁ Ναὸς τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἡ ἀρχή, ὁ περιδοξῶς Ναὸς τῆς αἰῶνις Χρυσῆς Θεῆς Ἀναστάσεως, ἡ τῆς ἐγκόσμου ἡδονῆς μὲν Περφῆται, Ἀπαρτοῖ δὲ τὸ ἱερὸν

Εὐαγγέλιον, κηρύττει δὲ οἱ διδάσκαλοι, ἀπό-στολοὶ τε καὶ μάρτυρες, καὶ ἡ Ἐκκλησία ψάλλει ἐν οὐρανῷ Κυριακῇ καὶ ἑορτῇ, καὶ ἀποβάλλον-20 ται ἐν ἐκείνῳ μυστηρίῳ. Ὁμέως Κωνσταντίνου, ἐκλίσον αὐτὸν, καὶ ἀλάθειας ἀποκαλύψας δόρυ-θησαν ὁ ἀγῶν τῆς πίστεως, ὁ ἀγῶν Γολγοθᾷ, ἡ αἰῶνις ἀποκαθάρσις, ὁ ζωποῦς σταυρὸς, καὶ τὰ ἔξῃς, καὶ φαίνονται οἱ τόποι κεχωρισμένως πε-25 θεμελιωμένοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὥστε καὶ οἱ ἐθιμικοὶ ποσῆτες χρεῖνες κυριεύοντες ἐκείνῃ, ἔχουσιν αὐτὰς εἰς ἡμῶν μεγάλῳ, καὶ μὲν καὶ ὡς τῆς Χρυσῆς ἡ βασιλεία αἰώνιου καὶ ὁ ὁρδοξῶς πίστεως ἐν κε-30 μνήνῃ παρὰ τινος, ἔτω καὶ ὁ Ναὸς ὁ φέρων τὸ σω-πὼν καὶ τῆς Χρυσῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας μένῃ ἀ-Διάσεως καὶ ὡς ἐθεμελιώθη ἀποδομημένη, καὶ ὡς ἐπιτοπλῆσον εἰς αὐτὸν πῶν νικῶσαν ἔχουσιν οἱ ὁρδοξοί.

35

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς δευτέρας Δρυχωρίας τῆς περιτομῆς τῆς Ναῦ τῆς τῆς Χρυσῆς Ἀναστάσεως.

Εχῆς ὁ Ναὸς τῆς αἰῶνις πίστεως κατὰ μὲν πῶν δύ-σιν, ἀλλὰ τὸ εἶναι ὅρος, μόνον τὸν τοῖχον αὐτῆς, εἶχε δὲ θύραν μίαν ἐκείνῳ ὡς ἔχει καὶ νῦν κατὰ Μεσημβρίαν, ἀλλ' εἶχε καὶ κατὰ Ἀνατολὰς δύο, ἀλατῆτε γέγονε καὶ τὸ βῆμα ὁδοῦ τῆς αἰατο-λικῆς τῆς ἐπάνω κίονων δώδεκα, εἰς τὴν τῶν δώ-δεκα ἀποστόλων, τὰ δὲ παραύλια καὶ τὰ διδασκαλεῖα καὶ αἱ αὐλαὶ καὶ τὸ Πατριαρχεῖον ἦσαν βορεινὰ, ἀνατολικὰ καὶ νότια, καὶ ἔφθανον ἡ ἀκρὰ ἐκείνη τοίχῃ ὡς εἰς τὰς ἀγορὰς, ἀλλ' ὡς ἐρευνᾷ εἰς τὰς αἰχ-

μαλωσίας καὶ φθοράς, ἡ μὲν Ἐκκλησία ἔμμενον αἰμε-40 τακίνητος, τὰ δὲ πέριξ καὶ ἀπαφῶρως ἐφθάρησαν, καὶ ἀχρεῖαι οἰκοδομαὶ ἐν αὐτῇς ἐγένοντο, καὶ ἐφθάρη σχεδὸν πᾶσα ἡ ἀπὸ πρέπεια ἡ περὶ πῶν μεγάλῳ Ἐκκλησίαν. ὅπερ δὲ ἀκρόμῳ, οὐ πολλα-45 κίς ἠφάνισαν οἱ ἐχθροὶ τὸν Ναὸν τῆς αἰῶνις πίστεως καὶ πάλιν ἠγανάκθη, πῶς ἐνοεῖται, εἰς τὰς τόπας τὰς ἀρμοδίως λέξοντες καὶ ὡς ἐπὶ, κατὰ δὲ τὸ παρὲν ἀρκεῖ ὅτι τὸ ἱερὸν ἐφθάρη, καὶ ὅτι αἰσωπή-θαι τῆς νόμου ἡρῆσαν, καὶ ὁ δὲ ἔπειτα Ναὸς μὲν.

50

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ λήξεως τῶν τυραννῶν Βασιλέων, καὶ ὡς ἐτυάνησαν ἐπὶ τῶν, καὶ περὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τῆς μεγάλης

Κατελύθησαν λοιπὸν οἱ Τύραννοι, καὶ ἔφθασεν ἡ ἀπολογισμὴ ὡς καὶ ἡμέρα, καὶ ἦν ἡ βασιλεύουσα αἰὶ κα

οὐέας Κωνσταντίνου τῆς χλῆρος Κωνσταντίνου καὶ τῆς
Εἰρήνης ὁ περιτόμης υἱός, πολλῶ τῆς Κύρου
ὁκάνε ἀξιαγατότερος, διότι ἔπαυσε πῶς χερσίαν
καὶ συνεχῆ τῶν Τυράνων ἀπανθρωπίαν, πῶς
ἐπικρατήσασαν Δακρύας ἐβδόμηκοντα χρόνους.
ὅντως τῆς παντοδυναμίας Θεοῦ τὸ ἔργον, τῆς λεγο-
μένης καὶ ὄντος Φοβεῖς ἐν βαλαῖς ὑπὲρ τὰς υἱὰς
τῶν ἀνθρώπων, τὰ καλῶς τὰ μὴ ὄντα ὡς ἔν-
τα, καὶ ἀπὸ τῆς σκότης ἐξάγοντες τὸ φῶς καὶ

10

τὸν Ἀπόστολον, ἀλλὰ καὶ ὁ παντοδύναμος Θεὸς
λόγος ἀπ' Οὐρανῶν ἐκθέρων βασιλείαν ὀπίσθερος
πολεμιστῆς εἰς μέσον τῆς ἐλευθερίας ἡλατ γῆς,
καὶ ἐξωστρακισμένην εἰρήνην, καὶ πῶς ποτὶ Σάρ-
ραν πῶς Ἐκκλησίαν αἰχμαλώτων γεγενημένην, μετὰ
βασιλικῶν χαρισμάτων πληροφωρηθεῖσαν ἀπ'
αὐτῆς, ἡλυθέρωσε, καὶ ἐσόλισεν ὡς Νύμφην
χρυσοῖς Διαδήμασι, καθότι ὁ αὐτὸς ἀγάπητος
Κωνσταντίνος ὑπερετίμησεν αὐτῇ.

ΒΙΒΛΙΟΥ Β' ΚΕΦ ΑΛΛΙΟΥ Α' ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ἐγκωμίων καὶ ἐπαίνων τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου.

15 Ὅντως ἱερεῖς καὶ βασιλεῖς ἐχρημάτισαν ὁ ἴσαπέ-
σοι Κωνσταντίνου. Διὰ τὸ λατρεύημα τῆς
Βασιλείας, καὶ διὰ τὸ μῦθον τῆς ἱερωσύνης, ὅθου
καὶ ἡ Ἐκκλησία ψάλλει εἰς τὸ Δοξασικὸν τῆς Ἀποσίχης.
Δεξιάρχοι πῶς γινώσκον τῆς Πιόμας ἱερεῖς χρη-
20 ματῶν καὶ βασιλεῖς, ἐλαῖω ἐς ἱερέας πῶς Ἐκ-
κλησίαν τῆς Θεοῦ, ὁρθόδοξων βασιλέων πατὴρ.
ἔχομεν εἰς πῶς ἱερεῖς Ἀποκαλύψιν, καὶ ἐποίησας
ἡμᾶς τῇ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ βασι-
λοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅχι ὅτι γε εἰσὶν ὅλοι ἐξ αὐτῆς
25 τῆς βασιλείας ἱερεῖς, καθὰ φλυαρήσιν οἱ δε-
πνυκαλβίτοι, ἀλλὰ φύλακες τῶν ἐκκλησιαστικῶν

πραγμάτων καὶ φρονήσαι, κατ' ἐξοχήν δὲ ὁ
Χριστιανώτατος Κωνσταντίνος, ὁ ἀναμνήσας πῶς
Ἐκκλησίαν, καὶ κοσμήσας αὐτῇ ὡς ἀλλοῦ ἐδίδε
τῶν βασιλέων, διὰ τὸ καὶ πρεπόντως φημιζέται
ὁρθόδοξων βασιλέων πατὴρ, καὶ βάσις τῆς χρι-
στιανικῆς πολιτεύμας. καὶ εἰς ἱερεῖς ἐλέγετο ὑπὸ
τῶν ἐθνικῶν ὅτις ἀναμνήσκει τὸν νόμον καὶ πῶς θυ-
σίαν, πῶς μὴ κληθῆναι τὸν μέγαν Κωνσταντίνον
ἱερεῖα καὶ ἀρχιερέα τὸν πῶς λατρείαν αὐτῆς
τῆς ἡμετέρας Διαθήκης καὶ πῶς λατρείαν σεβείσασα
καὶ κηρύσσοντα εἰς τὰ τετραπέρατα τῆς οὐκράτους;

ΒΙΒΛΙΟΥ Β' ΚΕΦ ΑΛΛΙΟΥ Α' ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

30 Περὶ τῶν ἐγκωμίων τῆς ἀγίας Εἰρήνης, καὶ τῆς δόξης τῆς Σταυρῆς, καὶ τῆς ὑψώσεως αὐτῆς.

Ἀλλὰ καὶ ἡ σεβασμιωτάτη ἀγία Εἰρήνη Θεῶν
ὀπατῆρ καὶ ὑπερόπτερος ὄραμα εἶδον.
ὅθου ψάλλει μεγαλοφώνως ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν.
35 τῇ χρίσῃ κωδικοῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῇ πάνσεμνε,
ἀπασαν θορῆν ἐλπίδα, τὰς ἱερεῖς αὐτῆς, τό-
πος κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἀχραντα πάθη, σαρ-
κωθῆς ὑπέμεινον ὁ ὑπεράγαθος.
γράφει καὶ ὁ μοναχὸς Ἀλέξανδρος καὶ λέξιν ἔως,
40 ἀπέσειλον ὁ βασιλεὺς πῶς αὐτῆς μητέρα Εἰρήνην
μετὰ γεγραμμάτων καὶ χρημάτων ἀφθονίας εἰς
τὸν μακάριον τὸν ἱεροσολύμων ἐπὶ ἀναζητήσας
τῆς ζωοποιῆς Σταυρῆς, καὶ οἰκοδομῇ τῶν ἀγίων τόπων, αὐ-
τῆς αὐτοκαυθῆς τῆς βασιλίδος, φασκῆς ὀπίσθας
45 θείων ἐκκλησιῶν κελεύουσιν αὐτῇ τὰ ἱεροσολύμα
καταλαβεῖν καὶ τὰς ἀγίας τόπους εἰς φῶς ἀγαγεῖν
χρηστικῆς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀφανῆς γεγενη-
μένης ἐπὶ ποτέρας καὶ εἰς, ἐδόκει αὐτῇ (λέγει ὁ
Εὐσεβίου βιβλίῳ τρίτῳ εἰς τὸν βίον Κωνσταντί-
50 νου ὡς) τὸν ἐν πῶς ἱεροσολύμοις τῆς σωτηρίας
ἀναστάσεως μακαριστότατον τόπον παρὰ τῇ καὶ
ἐπὶ τὸν ἀποθῆναι πῶς πᾶσι, ἐκ ἀθέτῃ τῇ ἐν
διανοίᾳ βαλὼν, ἀλλὰ ὑπὸ αὐτῇ τῇ σωτῆρις ἀνα-
κινήσει, τὸ πνεῦμα. τὰ αὐτὰ θέλει καὶ ὁ Θεο-
φάνης καὶ ἄλλοι πολλοὶ, ὅτι ἀναδῆ μετὰ πῶς

Συνόδον παρήγαγον ὁ βασιλεὺς τῇ Ἐπισκόπῳ ἱ-
εροσολύμων μακαρίῳ διὰ πῶς ὄρεσιν τῆς Σταυρῆς καὶ
τῶν ἀγίων τόπων, καὶ μετὰ πῶς ἀνάξουσιν ἐκείνους
πισπονοῦν καὶ πῶς μητέρα αὐτῆς, ἥτις ἐκείσε
ἀπελθούσα, τῶσάντῃ εἶχε ταπείνωσιν, ὥστε καὶ
ὑπερεῖται μόνῃ ταῖς ἱεραῖς παρθένοις ἐν ἱερουσαλήμ.
ὅπερ δὲ ἴδους τῶν ἱσορῶν θέλεον, ὅτι σωμαπῆλ-
θον εἰς πῶς ἱερουσαλήμ μετὰ τῆς βασιλείας ὁ ῥώ-
μις Σίλβεστρος, ἐπὶ προδῆλον ψεύδῃ, καθὼς
καὶ ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἦν παρὼν εἰς πῶς πρώτῳ Συνο-
δῳ, ὅπερ καὶ αὐτὸ ψεύδος. ὅντως ἔργον ἐστὶν
τῆς αὐτῆς καὶ θείας σεβνείας τῆς κυβερνήσεως καὶ διε-
πάσης τὰ πάντα ἐν σεβνμῇ καὶ ζυγῷ, ἵνα κρυ-
φθῶσι καὶ ὁρθωθῶσιν εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς ὅπως
μὴ κατακαυθῶσι καὶ πυρποληθῶσιν ὁ τρωσιώθετος
Σταυρὸς ἐν κυπαρίσσει καὶ πύλῃ καὶ κεδρῷ, πε-
ποινημένῳ μετὰ τῆς τίτλης τῆς τριγλώσσης, πῶς
γὰρ ἄλλως ἐμῶν φυλαχθῆναι τὰ σύμβολα
τῆς ἡμῶν σωτηρίας εἰ μὴ ἦσαν κεχωσμένα καὶ κε-
κρυμμένα εἰς τὸν κατὸν τῆς τελείας ἀλώσεως; ἀλλὰ
λαθεῖ καὶ λέγει ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος εἰς τὸν ἴδιον
λόγον ὅτι γράφει περὶ τῆς δόξης τῆς Σταυρῆς,
καὶ σεβνμῆς σεβνμῆς γεγενημένης ὑπὸ τῇ
μακαρίᾳ, ὡς εἰς ἐδέχθη θεοῦ ὁ ῥῶμις τῇ
Ἐπι-

Ἐπισκόπων, ὃν ᾤδοντο τῆς ἀκαθάρτης δαίμονος (ἦν τῆς Ἀφροδίτης) ὁ Νεὸς καὶ τὸ Ἄγαλμα. ἡ δὲ Βασίλισσα μετὰ χαρᾶς μεγάλης καὶ φόβου ἀνελκυσθεὶς τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ ἀσπασαμένη προσκυώσασθαι καὶ ἐξ ὁκνεῖν ἤρξατο ἡ εὐροτὴ τῆς ὑψώσεως εἰς τὸ ἱεροσόλυμα μετὰ τὸ εὐτρεπισθῆναι δηλαδὴ τὸν περιβόητον Νεὸν τῆς Χριστῆς Ἀναστάσεως ὡς γραφεί τῷ καὶ ἁγίων ὁ Ζώσιμος εἰς τὸ πέμπτον αὐτοῦ βιβλίον. ἅλ' ἐπειδὴ καὶ ὅτε γεγόνασι τὰ ἐγκαινία τῆς Νεῆς τῆς ἁγίας τάφου, σμύβηθι εἶναι τὴν δεκάτην

τρίτην τῆς Σεπτεμβρίου μηνὸς, ἔμεινε γίνεσθαι ὁμῶς τὴν ἐορτὴν τῶν ἐγκαινίων καὶ τῆς ὑψώσεως ἡμέρας ὁκτώ, ὅτε καὶ ἐρχοντο εἰς προσκύωσιν τῶν ἁγίων τόπων οἱ ὀρθόδοξοι ἀφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, καὶ ὕστερον. Διὸ τὸ ἑβραϊκὸν φῶς τῆς ἁγίας τάφου μετ' ἐπείθετο ἡ τοιαύτη τῶν Χριστιανῶν προσκύωσις εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. ἵνα δὲ ὀρώσιν οἱ Χριστιανοὶ καὶ τὸ ἥμιον. Ζυλὸν, ἐγχείρῃ σωθήσθαι ἡνιόθαι καὶ ἑτέρων ὑψώσιν εἰς τὴν τρίτην Κυριακὴν τῆς ἁγίας Τεσσαρακωσθῆς, ἥτις καὶ προσκύωσις μάλιστα λέγεται. 10

ΒΙΒΛΙΟΥ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ.

Περὶ τῆς ἐν τῇ κατὰ τῆς οὐρέσεως τῷ Σταυρῷ ἱσταμένη καὶ Κυριακῇ, καὶ τῆς ἐν ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατίας Μακαρίας, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς. 15

Πρὸς ἐπὶ νῦν, οἱ ἐκτελεστοὶ περὶ τῆς ἑβραϊκῆς ἱσταμένης. οἱ τῆς θείας καὶ διὰ τὴν οὐρανὸν τῶν ἁγίων ἁγίων τῶν καὶ Ἀρχιερέων ἱεροσολύμων. μόνον γὰρ δεκάκοντες ἦσαν οἱ ἐκ περιτομῆς, καὶ ὅσους ἀλλοὶ πλέον ἐγχείρῃ ἱεροσολύμων ὡς περ' ἀποστόλων. δεχόμεθα δὲ σμύβηθι καὶ αὐτὸν ὀλιγόν τι, ἀλλὰ τὸ περισσώτερον ἢν θεωφάνει καὶ ἑβραϊκὸν φῶς τὸ τὸν τόπον ὁκνεῖν περιεστράψαν καὶ

ἀμαρτυρήσαν, ὅθεν οὐκ ὀκνησάντων ἐγκαινίσαι αὐτὸν εἰς τὸ χρονικὸν τῶν Πατριαρχῶν, καὶ θόβῃ καὶ οἱ αὐτὸν ἡμῶν ἀπεσιώπισαν τὸ πρῶτον, γράφουσιν ὅμως ὀδόντες εἰς τὴν οὐρανίαν. 20 ὅτι βραβιδιαὶς οἰκδοκίαν εἰς μετωνομασίῃ Κυριακῆς, καὶ ὅτι ἐξῆς χρόνος ἐκτελεστοὶ μετὰ τὴν μακαρίαν ληξίαν τῆς Μακαρίας τῆς ἐκτελεστοῦ τῶν θείων ἱερῶν καὶ ὅπως χρόνος εἴκοσι μετὰ τὸν Ερμῆα. 25

ΒΙΒΛΙΟΥ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς ἐπανόδοις τῆς ἁγίας Ελένης ὑπὸ ἱεροσολίμῃ εἰς Βυζάντιον μετὰ μέρεσι τῷ Σταυρῷ καὶ τῶν ἁγίων καὶ τῆς λειψάνου τῆς Περφίτης Λανίης, καὶ περὶ τῶν συμβαίνοντων περὶ τὸν Αὐτοσυντόπαιδα τῷ Καρπλίῃ Ἀρχιεπίσκοπῳ. 30

Μέρες γοῦν τῷ Σταυρῷ ἐβάλον ἡ ἁγία Ελένη ὁ ἀργυρεὺς θήκη, ὡς διηγεῖται καὶ ὁ θεὸς Ἀμβροσίος, καὶ ἀνεκρίβετο πρὸς τὸν παῖδα, τὸ δὲ λοιπὸν, γλωσσόκομον ἀργυρεὺν ποιήσασα, ἣ ὅσον εἰς αὐτὸ θείσασα, παρέδωκε τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως εἰς μνημότυπον ὁπάσεως γυναικός, καὶ θειασίσασα Ἡκκλήτην γυνεῖσθαι ἐν τῇ ζωοποιῷ καὶ θειασίᾳ τῆς ἀθανάσιος μνήμῃ, καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ Γολγοθᾷ, καὶ ἐν τῇ Βηθλεὲμ, εἶθα ὁ κύριος τὴν κατὰ σάρκα γυνήσιν ἐτέχθη, καὶ ἐν τῇ ὅρει τῶν ἐλαιῶν, εἶθα ὁ κύριος ὁ λόγιος τῆς μαθητῆς ἀνελήφθη, καὶ ἅλ' αἷα πολλά καλὰ ποιήσασα, πρὸς τὸν παῖδα ἀνέστρεψε. ταῦτα πρῶτον ἰσορεῖ ὀρθοῖς ἱεροσολυμίτης Ἀλέξανδρος, ὃν πίστευον καὶ ὡς ἁγιοποιίτη. λίγα δὲ Γεώργιος ὁ κωδινός, ὅτι ἐσθήραγον εἰς τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν τὸ τίμιον ζυλὸν διὰ τῆς πύλης τῆς τῶν μαθητῶν, καὶ ὅτι τὰ εὐρεθόντα τότε ἐπὶ τῷ ἥμιον ζυλῷ Βάλασμα, Κρίνα, Ρόδα, Σάμψυχα, Κώσας, Βασικά ἐφυγάσθη εἰς γὰρ εἰς ἵνα σώζωνται, ἀνήγειρε δὲ μονὴν καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Γαβριὴλ, ὅτε καὶ αὐτὴ κατ' ἔκτασιν. ἔφερε δὲ τότε μεθ' ἑαυτῆς ἐξ ἱεροσολύμων καὶ τὸ λείψανον Δανιὴλ τῷ Περφίτη. Σημείωσαι δὲ ὅτι οὐρεῖσα ἡ ἁγία Ελένη σὺν τῷ Σταυρῷ καὶ τῆς ἁγίας ἐν τῇ προσήλωσιν οἱ ἀγνόημοντες

ἱσταῖοι τὸ σῶμα τῆς Σωτῆρος, ἔφερον αὐτὴς δὲ ἄξιον ἡμῶν τῇ ἡμῶν αὐτῆς, ἐξ ὧν τὸν ἥμιον ἐκάλει ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς τὸν χαλινὸν τῆς ἱππῆς αὐτῆς, κατὰ τὸ λόγιον τῆς Περφίτης, τὸν δὲ δούτερον ἐβάλαζον εἰς τὸ πολεμικὸν σῶμα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, 35 καὶ τὴν τρίτην (λέγει ὁ θεὸς Ἀμβροσίος) διὰ πρῶτον τὸ πέλαγος τὸ Ἀδριατικόν, καὶ κινδυνεύσασα ὑπὸ τῷ κινδυνῷ τῆς θαλάσσης, ἐξῆς αὐτῶν ἡ βασίλισσα εἰς τὴν θαλάσσαν καὶ ἐγχείρῃ γαλήνην. πλὴν εἰ ἐγχείρῃ ἡ ὁ κινδυνὸς πρώτη Σωτῆρος, ὅντις τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς, μετὰ δὲ τὴν Σωτῆρος ὁδοσὸν ἡ ἁγία Ελένη εἰς ἱεροσολίμῃ, καὶ ὁκνεῖσθαι ἐπανέλθον εἰς τὸ Βυζάντιον, ἀπελθεῖν ὅμως εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος. τὴν αὐτὴν ἐπὶ ἀπίστωτον, 45 καὶ μάρτυς ὁ Σωκράτης βιβλίῳ πρώτῳ, κεφαλῇ δεκάτῳ ἐβδόμῳ λέγων, τὸ ζυλὸν (ἡ βίβλος) τὸ ἥμιον ἀφῆκε, τὸ δὲ ἔφερε τῇ ἡμῶν, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν Πορφύρεων μέγαν Κρίνα εἰς φυλάκην τῆς πόλεως, καὶ τῆς ἁγίας. Εἴς σμύβηθιν ὡς εἰς τὴν τριπλίτην πόλιν τῆς Ἰβηρίας ἦν εἰς τὸν γλωσσόκομον πεπλεγμένον διὰ λείψανον καὶ μαργάρων εἰς ἡλὸς τῷ ἥμιον Σταυρῷ, καὶ ὅτι κινδυνεύσασα ὁλόχρυσον μετὰ αἵματος τῆς Σωτῆρος, καὶ ὀλίγον χρυσίου ἐξ ὁκνεῖν ὅτι ὁδοσὸν τὸν Σωτῆρα, καὶ

καὶ εἰς αὐτὴν ἑτέραν κισσοειδὴν μέγας τελαχὺν τῆς σω-
τηρως, καὶ ὀλίγον ἔκ τῆς σαββάως αὐτῆς, καὶ μέγας
πολυμήτης ξύλον. Ἐίδε τὸ χιλιόσδον ἐξα-
κοσιοσδὸν ὁδοποιῶν πύμῃον ἐκ τῆς σωτη-
ρίας, εἰς αὐθουτόπαιε τῆς καρτελίας ἀνόμαζ
Ἀρχίλης, ὁ χρηματίζας καὶ ἀνδράτης τῆς Ἀλβα-
νίας, καὶ ἐξωθῆς ὑπὸ τῷ Περσαρχῇ, φεύγων
ἀπὸ τῆς εἰς μοχοβίαν, λαβὼν μεθ' αὐτοῦ καὶ

πάντα τὰ αὐτῷ ἐρημνῶα ἄλλα, καὶ περὶ τῆς Ἀ-
σραχάης ἔχον αὐτὰ εἰς ἵνα Ἐκκλησίαν ἀφ' ἐλπί-
βειαν, ἵνα αὐτὸς οὐδὲν εἰς τὴν φέρουσαν πρὸς τὴν
βασιλεύουσαν πόλιν τῆς μεγάλης μοχοβίας, ἐ-
κὴν ὁμοῦς ἡ Ἐκκλησία, καὶ συνεκάθησαν καὶ
ἐκεῖνα ὅλα, καὶ ἐφθάρησαν καὶ τόσα πολυμή-
μα μαρμαριώματα καὶ πετρώματα πολυτίμα μεθ'
ὧν ἦσαν ἐγκυκλωσθημένα.

10

ΒΙΒΛΙΟΤ Β΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς ὁδοποιίας τῆς γολγοθῆς.

Καθὼς ἀπομῦν εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον, οὕθα
15 ἱσαυρώθη ὁ κύριος καὶ ἑτάφη, εἰσδωλοκά-
τραν ἐρρίψαν γὰρ τρεῖς πολλῶν, ὥστε κα-
λύψαι τὰς ἀγίας τόπας πανταπασι, ἅτα ἐ-
σώσαν τὸν τόπον μετὰ μεγάλων λίθων, καὶ
ἐποίησαν ἄφανη τὴν πηγὴν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ
20 παραμῶν τῶν σωτηρίων καὶ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως
μαρτύριον τῶν ἀγίων τῶν ἀγίων ἄντρων, καὶ
σὺν τῷ τοῖς οὐκ ἴσασιν ἐπάνω καὶ τῆς ἀφελότητος,
καὶ ἐσπασαν καὶ τὸ ἀδωλον αὐτῶς. ἀλλ' ἡ σωμῆμα
ἡ μεγάλη κωνσταντῖνα καὶ ἡ Πατριάρχης ἱερο-
25 σόλυμων μακαρίων συνετέλεσε τὸ ἀδωλον, κα-

τηδάφισε τὸν καὶ αὐτῆς, ἐξέβαλε τὰς λίθους
καὶ τὴν πολλὴν ἐκείνῳ γλῶ, καὶ ἐρρίψεν αὐτὰ
λίαν πόρρω τῶν ἀγίων τόπων, καὶ ὁρίσθη αὐ-
τὸ τὸ καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσμεον καὶ προσκυνητὸν
σπῆλαιον. Ἦ ἀγία τάφος, καὶ ὁ κοσμοσωτήριος
γολγοθῆς, καὶ ἐτέθη τὸ φῶς ὑπὲρ τὴν λυχνίαν,
καὶ ἐδόθη ἡ ζωὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἵνα βλέπῃ
πάντα σαρξ αἰδιότητος, πᾶς ἐγένετο ἡ σωτηρία τῶν
κόσμων, πᾶς ἐγένετο τὸ κατὰ τὴν διαβολὴν τρε-
παιον, πᾶς ἔλαβον ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τὴν ἀ-
φθαρσίαν, πόθεν αὐτοψώθημεν τῆς γῆς, καὶ κα-
τὰ τὴν ἡμετέραν εἰς τὸν οὐρανόν.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ τῆς πρώτης σπηλαίας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς ἐσθῆτος κατασκευῆς αὐτῆς ὡς ἐτίθηται ὁ κύριος.

30

Τρεῖς εἰσὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν σπήλαια, πρῶτον,
ὁ ἀγιος τάφος, δεύτερον, ἡ Γουνησις ἐν Βη-
θλεέμ. τρίτον, τὸ ὅρος τῶν βλαβῶν. ὁ κυριακὸς
τάφος εἰς σπήλαιον διπλῆν, ἐπὶ δὲ καὶ κατὰ
35 τὴν σωτηρίαν τῶν ἱστανῶν ἐκτίθηται τὰς πέτρας
καὶ ἔγλυψεν αὐτάς, καὶ ἐποίησαν οὐδὸν οἰκὸν οἶκον,
ἡ μέγαν ἡ μικρὴν, καὶ ἐποίησαν οὐδὸν ἡ οὐκ αὐτοῦ
ἡ πολεμῆς, καὶ ὅτε ἔθαπτόν ἵνα εὐδὸν ἐκτελεθῇ
ἐπάνω αὐτῆς, ἀλλὰ μόνον τὴν θύραν τῆς σω-
40 ταίας ἔφραστο μετὰ πέτρας μεγάλης. ὕτω

καὶ οἱ σωτῆρες ἔσκαψον ἐκ πέτρας αὐτοφύως καὶ
ἐξισμῆας τάφον αὐτῆς, καὶ ἐποίησαν οἰκίσκους
μετὰ θύρας, ἅτα ἔκτισαν ἄλλων θύραν, καὶ ἐ-
ποίησαν οὐδοτέρω ἄλλον οἰκίσκον, καὶ εἰς τὸ ὁ-
δοτέρω κατὰ τὰ βόρεια μέρη ἐποίησε τὸν πέ-
φον αὐτῆς κληνόν, καὶ ἐκ τῆς ἐτάφη τὸ πανακμή-
ρατον σῶμα τῆς Κυρίας, καὶ ἐπάνω εὐδὸν ἐτέθη.
ἡ οὐδὸν θύρα ἡ ἀνοικτή, ἡ ἔξω ἡσφαλίσθη μετὰ
μεγάλῃς πέτρας.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ΄.

Περὶ τῆς ἀνωμαλίας τῆς τῆς γολγοθῆς, καὶ τῆς ἀφ' αὐτῆς κατασκευῆς τῆς ἀγίας Εἰλένης ἐξεργασίας
45 τῆς λαοσύνης αὐτῆς καὶ ἰσοπέδου, ὡς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως.

Καὶ ἐπὶ δὲ ἐκεῖν ὁ τόπος ἀφ' οὗ ἐξέβαλον τὴν
γλῶσσαν πύριναν ἀνάμνησιν, καὶ τὸ ἄντρον
τῆς ἀγίας τάφος ἡ χθαμαλὸν, καὶ Ἐκκλησίαν γε-
50 οῖσθαι ἡ ἀδυσίατον, ἀλλὰ τὸ ὅλον ἐκείνους τὸν
τόπον ἀποστέλλει ἡ ἀγία Εἰλένη καὶ ἐκθάρα-
σαν πέριξ, κῆπτοντες τὰς πέτρας καὶ ἐκβαλ-
λόντες τὴν γλῶσσαν, εἰς ἐγένετο τὸ ὑπὲρ πεδον μέ-
γα καὶ πολὺ, καὶ ἡ βάσις τῆς ὑπὲρ πεδον γέγο-
νεν ἰσοπέδου μετὰ τῆς βασιλείας τῆς ἱερῆς ἄντρος,

ὥστε μᾶλλον τὸ σεβασμῶν μαρτύριον ἐν μέσῳ τῆς
ἐκτίσεως. ἔβαλε δὲ ἡ βασιλεῖς μαρμαρα ἐκ τῶν
πεσάρων μερῶν ἐξωθῶν τῆς ἀγίας σπηλαίας, ὥστε φαίνε-
σθαι εἶναι τὸ προσκυνητὸν σπήλαιον ὡς περ ἀφ' αὐτοῦ
χωρὸν ἐκτισθῶν. ἐπὶ δὲ οὐδὸν ἐκρέμασαν καν-
δήλια ἀκρίμην, ἐγρύπησαν τὸ μονόλιθον (καὶ γὰρ
ὅλον τὸ σπήλαιον ἐκ τοῦ λίθου σύγκειται) ἀνω-
θῶν εἰς ἀσφόδους τόπας ἵνα ἐξερχεται ὁ καπνός.
ἐπάνω δὲ τῆς ὑπὲρ πεδον καὶ τῆς κυριακῆς σπηλαίας
ἐκτί-

ὁκτίσθη ὁ πρεσβυτέρους καὶ τῆς ἀγίας τῆς Χριστῆς
Ἀναστάσεως, ἡ δὲ τῶν Προφητῶν κέκρυμμένη καὶ
καὶ νέα Ἱερουσαλήμ, περὶ ἧς μακρὰ λόγοι μυρία δι-
ὀρθῆς Πνευματικῆς Θεωρίας, ἀποκάλυψις, καὶ ἡ Ἐκ-
κλησία ὑπόκειται,
ἐκτίσθη Φωτίζουσα ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου

ἡ δὲ σὲ ἀπέτειλε.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδέχθη αὐ-
παντας Φωταγωγούς τὰς πίστες, ἐν ᾗ ἐσωθεὶς
κρυψάμενος, ἵσταται τὸν οἶκον σεβείων Κυρίου.
λέγει δὲ ὁ Θεοφάνης, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς καὶ
τῆς ἀγίας Ἀναστάσεως ἐκαλεῖτο Ζηνοβίος.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ΄.

Περὶ τῆς δούτης Σπηλαίης τῆς Σωτήρος ἐν Βηθλεὲμ καὶ τῆς ἐν αὐτῇ Ναῦ, καὶ τῆς τρίτης Σπηλαίης ἰς
τῆς ἐν τῇ ὁρῇ τῶν Ἑλαιῶν, ἡ γὰρ ὁ τόπος ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἀετλήθη.

Ἄνεργον Σπηλαίων ἐστιν εἰς τὴν Βηθλεὲμ, ἡ δὲ
καὶ αὐτὴ τὴν περὶ αὐτὸ τόπον ἴσασαν μετὰ
ἀφιδῶν κατὰ θῶρον καὶ οἰκοδομῶν, ἡ δὲ ὁκτίσθη τὸ μέγα
ἐπὶ πεδον τότε ἐπὶ τῆς ἀγίας Ἑλένης καὶ περὶ φη-
μῶ, ὃν Ἡλίας ὁ Πατριάρχης Ἱερουσολύμων θείων
μαίοντα ποιεῖσαι, καὶ μὴ διωθῆς, ἀφείθη. με-
παταῦται δὲ βασιλεύσας ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς ἀπέ-
στειλε πείραγμα καὶ ὅλῳσαν αὐτὴν καθὼς φαί-
νεται νῦν, τὰ δὲ μαρμάρη ὡς περὶ αὐτὴν ἱερω-
μὸς ὅλῳ ὁ καὶ, καὶ ἐκείνα ὡς περὶ ἦσαν οἱ
τόχοι φατνωμένοι, ὅ καὶ ὀρθομαρμαρώσας λέ-
γεται, ἐξέβαλε καὶ ἔλαβον ὁ Σελταὺ Σελεί-
μων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ Βασιλεὺς περὶ περὶ
χιλίων ποντακροσίων πωσαρκασιὲν ἐπὶ τῆς σωτη-
ρίας, καὶ ἐξωσσετὶ ἱερὸν, καὶ ἐποίησε καὶ ἔκτισεν αὐτὴν ἕως
ὑψέως ἡνὸς ὀρθομαρμαρώσας, ὅ καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ
ἀπέχισον ἔσαν, καὶ τὸ ἱερὸν μικρὸν, αὐτὴ
καὶ τὸ νῦν φαινόμενον κάστρον ἔκτισε, καὶ τὸ ἱε-
ρὸν, καὶ εἰς τὸν ἅγιον τάφον ἐποίησε τὰς νῦν
σωτηρίας, ὡς ἐν αὐτοῖς ἐρρήσεται. μόνον δὲ τὰ
μαρμάρη ὡς περὶ εἰσὶν ἐπάνω τῆς ἀγίας Σπηλαίης καὶ

εἰς τὸ ἅγιον βῆμα μεμαρμαρωμένον ἀφῆκε, καὶ ταῦτα
ὑπὸ αἰάγῃ, ὅτι ἐξήλθε πύρινα καύση τῆς μαίον-
τας, καὶ ἔτιως ἀφῆκε αὐτὴ καὶ ἐφύγον. τρίτην ἰς
Σπηλαίων ἐστιν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν, καὶ τῆς
λέγεται εἶναι τὴν ὡς περὶ φαίνεται πλησίον εἰς τὴν πα-
φὸν τῆς Παναγίας, ἀξιοπιστότερος ὅμως ὁ λόγος
εἶναι εἶναι τὸ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ὁρῆς Σπηλαί-
ων, ἡ τινὲς Σπηλαίης ἐγγύς ἐστιν ὁ τόπος τῆς 20
Ἀναλήψεως τῆς Κυρίου, καὶ εἰς αὐτὴν ἔκτισε καὶ
ἡ μακαρία Ἑλὼν ἀξιόλογον, ὃν ὅτι Ἡρακλεὺς
κατηδάρισαν οἱ Πέρσαι, καὶ εἰ καὶ ὕστερον ἐκτίσθη
μικρὸς περὶ, ἀλλὰ νῦν ἔτι καὶ φαίνεται, ὡς
θεμελίον, μόνον οἰκίσκῳ μετὰ τρυφαίᾳ ἔμα-
νε, καὶ αὐτὸν ἐν αὐτῇ φαίνεται τὸ βῆμα τῆς πρεσβυτε-
ρῆς ποδὸς τῆς Σωτήρος, καὶ ἐδὲν ἔτερον, καὶ τῆ-
το κατμελημένον, ὡς ἐρρήσεται ἄλλοτε. λέγει
δὲ ὁ Εὐσέβιος περὶ τῆς Σπηλαίης τῆς 30
ἀληθῆς κατέχευε τῆς ἐν αὐτῇ τῇ Ἀντρω, τὴν τὴν 30
ὅλων Σωτήρα μυστὶν τῆς αὐτῆς διασώτας τὰς δού-
ρητας τελετάς.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ΄.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Χιβρὼν Σπηλαίης καὶ τῆς ἐν αὐτῇ Ναῦ.

Εἰς τὴν Σπηλαίαν τὴν διπλὴν εἰς τὴν Χιβρὼν, ὅπου
ἔταφον ἡ Σάρρα, ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰσαάκ, ἡ
Ρέβεκα, ἡ Ραχὴλ καὶ ὁ Ἰακώβ, κτίσθη οἱ εὐλο-
λάτραι βωμοὶ, καὶ βάλυσιν παντοδαπὰ ἑδῶλα,
τάχα δὲ τὰς φανότας Ἀγγέλους εἰς τὴν Ἀβερα-
αὴμ, καθότι ἐνόμιζον αὐτὰς Θεούς. καὶ οἱ μὲν
τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχόντες ἤμελιν, ὁ δὲ μέγας Κων-
σταντῖνος γράφα τῇ Ἱερουσολύμων μακαρίῳ ὡς-
περ μεμφομένῳ δὲ τῶν ἀμέλειαν αὐτὴν μὴ δό-
ται αὐτῇ ἐδόχον, ὅτι πρεσβύτης σωτηρίας τὰ
ἑδῶλα, καὶ κρημνίσαι τὸν βωμὸν ἐκ βάθρων,
καὶ οἰκοδομῆσαι καὶ τὴν τῇ Θεῷ περιχαλίσσασθαι,

ὁ καὶ γέγονε. μένει δὲ ὁ καὶ σῶς μέχρι τῆς
νῦν, καὶ ἔχουσιν αὐτὴ οἱ ἔθνη. εἰς δὲ τὴν 40
μέσον αὐτῆς εἰς τὸ εἶμα τῆς Σπηλαίης, καὶ κρημνί-
καὶ οἱ ἔθνη καὶ κληδόνια ἡμῶν, καὶ ἐδὲν εἰσερχο-
ται αὐτὸν. ὁ μέγας δὲ Κωνσταντῖνος πιαῦτα γρά-
φει τῇ Ἱερουσολύμων δὲ τὸν τόπον, ἔκαστος ἀλη-
φον ἀρχὴν ἡ τῆς ἀγίας καὶ μετὰ θεοσεβείας, ἔκαστος πρὸς 45
τὸν ὁ Σωτὴρ αὐτὸς ἵφαινε μετὰ τῶν δύο Ἀγγέλων,
ἐκαστος ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἡρῶν φανερῶν,
ἐκαστος τῇ Ἀβραάμ περὶ τῆς μέλειαν αὐτῆς ἀσέματος.
πρεσβυτέρους, ἐκαστος πρὸς αὐτὴν εἶναι πατέρα
πρεσβυτέρους.

ἐκφανήσας, ἔτω καὶ ὁ τίς ἐκτραπὲν καὶ φανε-
ρῶν, τὸ εἶναι τῆ Θεᾶ καὶ Πατρὸς. ὅθεν ὁ Νι-
κήτας εἰς τὸν προαφρακτὸν δούλεον λόγον τῆ
γοηγορίας εἶπον, ὅσον λόγον ἔχει ὁ Ὄρος πρὸς τὸν
Ὀρυσμὸν, τὸν αὐτὸν ἔχει καὶ ὁ τίς πρὸς τὸν Πα-
τρός, καθὼς αὐτὸν παριστᾷ ὡς Ὄρος ἐκείνῳ τὸ
ὄν, τὸ αὐτὸ ἐκείνῳ διορίζον, καὶ πρὸς βεβαίωσιν
φέρει τὸ, Φίλιππε, ὁ ἑωρακίως με, ἑωρακα καὶ
τὸν Πατέρα με. τῆς γὰρ Πατρικῆς χάριτος ἡσιμι-
τομος δαπνιστὴς ἐστὶν ὁ τίς, ὃν καὶ ἔκαστον γνή-
σιον τέκνον χαρακτηρεῖ καὶ διορίζει τὸν Πατέρα
αὐτῆς, ἅτε ὁν ὁ Ὄρος αὐτῆς. λόγος σημαίνει αἰ-
τίαν, καὶ ὁ τίς τῆ Θεᾶ ἐστὶν ἡ παντελὴς αἰτία
τῶν ὄντων κατὰ τὸν Ἀριστοτέλῃ, καθότι τῷ Λό-
γῳ Κυρίου οἱ Οὐρανοὶ ἐστερωθήσαν. λόγος δηλοῖ
δυνάμιν, καὶ ὁ τίς τῆ Θεᾶ ἐστὶ τῆ Πατρὸς ἡ δύναμις,
καθὼς δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δυνάμιν, αὕτη ἡ
ἐκκρίσις τῆς δεξιᾶς τῆ ὑψίστης. ὅθεν ὁ ἄγιος
μάξιμος θέλει καὶ τὸ, Αἱ χεῖρές σε ἐποίησαν με
καὶ ἐπλασάμε, ἀναφέρει αὐτὸ εἰς τὸν τίον καὶ εἰς
τὸ Πνεῦμα, αἰνέσας δύο χεῖρας τῆ Θεᾶ καὶ Πατρὸς ἐστὶν
ἡ διδύμιος δύναμις. λόγος σημαίνει τὸ ἡδὸς καὶ
πῶς μορφῶν, καὶ ὁ τίς τῆ Θεᾶ ἐστὶν ἡ ἰσχυρότης
καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ ἰδέα τῆ Πατρὸς, διότι κα-
θὼς ὅταν εἰς τὸν νῦν ἡμῶν νοῦμον καὶ λογισμῶμα,
εἰδοποιῇμε νόηματι οὕτως τὰ πράγματα εἰπερ
ἐθεωρήσαμεν, ὅπερ κρᾶζεται λόγος τῆ νοῦς ἡ-
μῶν, ὁμοίως καὶ ὁ ἄχρητος Πατὴρ νοῦν καὶ κα-
ταλαμβάνων τὸ εἶναι αὐτῆς, τὸ καὶ ἐξ Ἀγγέλων
ἀκατάληπτον, καὶ παρ' ἀνθρώπων ἀκαταλόγητον (εἰ-
κόνα δὲ λέγουσιν ἐν ταύτῃ, καὶ ἐκ κυρίως πρῶτον, ἡ
ὅτι ἀναγκάτως ἡ νόσις ἐστὶ γέννησις) εἰδοποίησε
τὸν Θεὸν λόγον, ὅς ἐστιν ὁ μονογενὴς αὐτῆς τίς,
ἡ ποιητικὴ δύναμις τῶν ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν κτί-
σμάτων. ὅθεν Ἑρμῆς ὁ τελεμέγιστος εἶπεν, αὐ-
τὸς, καὶ μετέπειτα ὁ φιλόσοφος Πλάτων, τὸν
Θεὸν εἶναι νῦν, γονήσαντα δὲ Λόγον, ὅς ἐστι

γεννημα τῆ νοῦς αὐτῆς. ὁ δὲ Θεοδωρίτος διηγεῖται
τῆς Πλάτωνος τὸ ἀξίωμα λέγοντος, μονὰς ἐν ὁ-
ντι μονάδα, καὶ εἰς ἐαυτῷ ἀνέστρεψε τὴν
φλόγα αὐτῆς, ἅπῃ ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἑρω-
τῶς ἄρα πῶς ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν ἐστὶν ὁ τίς, 5
ἐπὶ ἰδέα ἐστὶ τῆ Πατρὸς. εἰ ἦν αἰώνιος πῦρ, οὐκ
αὖ ἐπὶ πάντοτε μετ' αὐτῆς ἡ ἐλαμψίς αὐτῆς, ἡ ἀκίνη-
τος εἰκονίζετο τὸ πρῶτον τυποῦ αὐτῆς, καὶ αἶμα εἰκὼν
καὶ εἰκονίζον, ὁ τίς τῆ Θεᾶ ἐκ ἐξ ἑαυτῷ ἀπλῶς
εἶπεν λόγῳ, ἀλλ' ὁ κατ' ἐξοχὴν λόγος, ὅθεν καὶ 10
μετὰ τῆ ἀρετῆς ὁ Λόγος πρὸς φέρεται. λόγος ἡ
ἐρητός, ἀλλ' ἐσιώδης, ἐκπεφορικὸς, ἐκ ἐνδο-
μῆτος, ἐκ ἀπρόβουλά τῆ τελείας, ἐκ τμητικῆς τῆς
ἀπαθείας φύσεως, ὁ λαλῶν ὁ ἀνῶν φωνῆμα,
ἀλλ' ἐνεργείας Θεϊκῆς χάριτος γονητής. σημείω τὸ 15
χρυσὴν σόμα τῆς Ἐκκλησίας ἐμῆς, ὁ Λόγος ὁ ὀνο-
μάσας καὶ ἀχώριστος τῆ Πατρὸς καὶ ὁμοῦστος.
ἔτω μακρογῆ ὁ Πανοπολίτης Νόννος.

Πατὴρ ἐν ἀμέλει αἰσθημονὶ σωθῆντος ἔδωκε.
καὶ μή εἰποις καὶ διατὶ ἐτίθει καὶ τὸ ἀρετὴν ὁ Θεολόγος, 20
καὶ εἶπεν, καὶ ὁ Θεός ἦν ὁ Λόγος, διότι τὸ ἀρετὴν
βλάπτεται εἰς τὸ ἀποκείμενον, καὶ ἐκ εἰς τὸ κατη-
γορημένον. καὶ ὅτι ἀμέλει πῶς ὁ Εὐαγγελιστὴς
Ἰωάννης ἐξηγήσατο τὸ τίς καὶ Θεὸς Λόγος πῶς
θεότιτος εἶπεν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, 25
ἀνακρίνων ὁμῶς καὶ πῶς ὑπόστασιν τῆς Τίς ὑπὸ
τῆς τῆ Πατρὸς ὑποστάσεως, κατὰ τῆς Σαβελ-
λίαν τῆ δογματικῆς τῆς ὑποστάσεως. πῶς γὰρ
τὸ εἶ καὶ τὸ αὐτὸ ἀρίθμῳ διώκεται νοηθῆναι
οὐρίσκειται αὐτὸ κατ' αὐτὸ εἰς ἑαυτὸ, βοᾷ ὁ Θεός 30
λογικώτατος Κύριος. οὐκ ἔστι λοιπὸν κοινοῦς
εἰς πῶς αἰώνιον ἐκείνῳ μακροχρόνῳ, ἅτε γὰρ
μόνος οὖν εἰς τὸν πρῶτον, καὶ ὁ εἰς, ἡ δέος.
ἀλλ' ἔστι εἰσῆσις καὶ ὁμόνοια, καὶ ἀρρήτως κοινωνία
Πατρὸς, Τίς, καὶ ἀγίης Πνεύματος, Τελεῶν ὅτι 35
μοῦσι καὶ ἀχώριστος,

ΒΙΒΛΙΟΤ. Β'. ΚΒΘΛΛΑΙΟΤ. Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

40

Περὶ τῶν συμβόλων τῆς ἀγίας Τριάδος. ὡς καὶ ὁ Βάλαμος, ὃ καὶ κήπος ὃν Αἰγυπῶ ὑπὸ μινεῶς
βρύσεως ποτιζόμενος, ὃν ἦ τὸν Ἡρώδη φάγισα ἡ Θεοτόκος τὸν τε Χριστὸν καὶ τὰ σπάργματα αὐτῆς
ἐπλυνον, ἀπλώσαντα αὐτὰ ἐπὶ τῆς πρῆξις πέτρης.

Λίαν ἀμυδρὰ σύμβολα ἔχομεν τῆς ἀγίας Τριά-
δος, τὸν Ἡλίον τὸν ἔχοντα ἀκτῖνα καὶ θερ-
μότητα, τὸ δένδρον τὸ ἔχον αὐτὸ καὶ κλάδον,
πῶς βρύσιν πῶς ἔχασαν ποταμὸν καὶ ῥυάκα,
πῶς ψυχῶν πῶς ἔχασαν μνήμην καὶ θέλησιν, τὸν
Ἀδάμ τὸν ἔχοντα πῶς Εὐάν καὶ τὸν Σῆθ, τὸν
Ἰωσήφ τὸν ἔχοντα πῶς Μαρίαν καὶ τὸν Ἰησοῦν,
ὅθεν καὶ κησὶν τελεῶν ἀφ' αὐτῶν ὁ Σελού-
κίας Βασίλειος, ὅμως καὶ τὸ Βάλαμον ἐπὶ
τῆς ἀγίας Τριάδος ἐκτύπωμα. τὸ πῶς τὸ φυτὸν
πρῶτον ἔφερον ἡ Σαββᾶ ἡ Βασίλισσα τῆ Σολο-

μῶν ὡς δένδρον, καὶ αὐτὸς ἐφύετοσιν αὐτὸ εἰς πῶς 45
ἱερίων, καὶ οὐρίσκειται μέλει τῆς κατὰ τῆς
τῆς ἡ καὶ τῆς οὐρανίου, ὅς τις ἐν τοῖς ἀλλοῖς οἷς ἔ-
λαβον ἐκ τῶν ἱεροσολύμων, ἔλαβε καὶ τὰ δέν-
δρον τῆ Βαλσάμης, οἷς ἐσέφη καὶ αὐτὸς κατὰ
μνήμην τῆς μεγάλης Πομπῆς τῆς πρῶτης κυριότητος
σαντος τῆς ἱερουσαλὴμ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σελίνος
εἰς τὸ ἱστορικὸν αὐτῆς. πῶς ἡνι τεσπῶ μετὰ
ἐπὶ τὰ ταῦτα τῆ Βαλσάμης τὰ δένδρον εἰς πῶς
Αἰγυπῶν, οὐκ οἶδα, ὁ γὰρ Βερχάριος εἰς πῶς
περιγραφῶν ἡ ποιεῖ τῆς ἀγίας ἱερουσαλὴμ λέγοντα
ἔστος

ἔτος, ἀπὸ μέσον τῆς Ἡλυσπόλεως καὶ τῆς Βα-
 βυλωνίας ἦγεν τῆς αὐγυπιακῆς κατὰ τὸ μέ-
 σον ἐρέσκειται κήπη. τὴν Βαλσάμην ὠραϊώτατος,
 ποτίζεται δὲ ὑπὸ μιᾷ βρύσει μικρᾷ, ὅν ἡ
 5 ἄδεται λόγος πλὴν Παναγίαν πλῆναι τὸν Χριστὸν
 καὶ τὰ σπάρτα αὐτῆς, φύλισαν ἅλα τὸν
 φόβον τῆς Ἡρώδους. πλησίον δὲ τῆς βρύσεως ταύ-
 τῆς ἐστὶ καὶ πέτρα ἐφ' ἧς ἠπλωσε τὰ σπάρτα
 ἡ Παναγία τῇ ἐξικμαθῆναι, τὸν δὲ τόπον ἔχου-
 10 σιν εἰς πολλὴν δόξαθειαν τόσον οἱ Χριστιανοὶ ὅσον
 καὶ οἱ Σαρακενοὶ. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ βρύσις ὡς μικρὴ
 τάτη, καὶ οὐκ ἦν ἀρκετὴ ποτίζειν τὸν κήπον,
 ἵσκαψαν οἱ Σαρακενοὶ ὁκτὶ πλησίον εἰς πλὴν βρύ-
 σιν οὐ φρέαρ (καθὼς καὶ εἰς πλὴν Σαμαρείαν ὡς
 15 καὶ βρύσις καὶ φρέαρ) ἐξ ἧς τὰ μαγγάνια αὐέ-
 συεν τὸ χρῆσθαι αὐτοῖς ὕδαρ, ἐλπίζοντες τῇ
 γατηνῶσαι καὶ πλησίστην τῆς βρύσεως μεταδο-
 θήσεσθαι καὶ πλὴν θαυματουργὸν δύναμιν τῇ ἰησοῦ
 Χριστῷ, ὥσπερ καὶ εἰς πλὴν Ρόδιανίαν τῆς Ἑρμι-
 20 πόλεως, καὶ εἰς τὸν Ἀνδριανίαν τῆς Αἰμορρύσεως.
 πλὴν ἰδόντες ὅτι ἐξηπατήθησαν, καὶ ἔπεισθη-
 ῖν σκοπῶν ἀπέτυχον, ἐποίησαν οὐκ εὐακα,
 καὶ ὑπὸ τῶν ὀλίγων ἐκείνων ὕδατος τῆς βρύσεως
 ποτίζεται, ὡς τὰ θαύματα, μέχρι τῆς σήμε-
 25 ρον οὐκ ἔστι πλὴν Βαλσάμων. ἐγκοτρύζοντα γὰρ
 τὰ φυτὰ πλὴν Βαλσάμων ὡς καὶ ἡ Μαρίχη καὶ ἡ
 Τερβινθῶ, πλὴν ἔμετὰ σιδηρῆς μαχαίρας,

διότι ἐξηραίνονται τὰ φυτὰ, ἀλλὰ μετὰ κοπι-
 ῶν κέρματος, ἡμετὰ πετρῆς μαχαίρας, καὶ θα-
 κρύοντα ποιεῖ. τὸ ὀποβάλαμον. ἐστὶ δὲ ὁ καρ-
 πὸς αὐτῶν κοκκινωπὸς, καὶ τὰ φύλλα αὐτῶν πα-
 ρύμια τοῖς φύλλοις τῆς μαρίχης. Θέλει δὲ ὁ
 Δελχόμιος φύλακτα τὸν Χριστὸν ὅτι τῆς ἱεραίας
 κεκομίσθαι μετ' αὐτῆς τὸν Βάλαμον εἰς πλὴν Αἰ-
 γυπτον, ἀλλὰ ἔτόλπει εὐφρασίην ἀλληγορία.
 ὁ Ἰώσηπος ὁμῶς εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἱεραίας πο-
 λέμε ἰσορῶν πῶς ὁ ὠραία κλεοπάτρα ἡ ἐρωμένη
 τῆς Ἀντωνίνης ἀπέσπασα πλὴν φήμην τῆς τῶν φυ-
 τῶν (διότι καὶ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ἀπερχόμενος
 ἔλαβε περὶ τὸν ὀποβάλαμον ὅτι τῶν ἱερσο-
 λύμων) ἐπεθύμισε ἔχειν τὸ ποιεῖν ἀρωματῶδες
 φυτὸν, ὅθεν ὁ Ἡρώδης ἐνὰ πληρώσει πλὴν ὄρε-
 ξιν τῆς Βασιλείας, ἐπέμψεν αὐτῇ ὅτι ἱερσο-
 σαλήμ μερικὰ φυτὰ ἑμὲ καὶ σπέρμα καὶ ὀπο-
 βάλαμον ὡς ἀντιδώρεν. ταῦτα καὶ τὰ ποιαῦτα φαίνεται
 περὶ τὴν ἐμπερίαν τῆς πανίερας πρώτης Συνόδου
 τὸν ἱερσολύμων μακάριον, τὸν Κεδρέβη Οἰο-
 ν, τὸν Παμφίλιν Εὐσέβιον, τὸν Καισαρείας
 Λεόντιον, τὸν Τυανῶν Εὐφύχιον, καὶ καὶ βαθυτέ-
 ρον καὶ ὑψηλότερον ἢ ἡμεῖς ψευδίζουσα γλῶσσα ταῦ-
 τα ἐσαφήνισον. εἰδὲ ζητεῖς καὶ τῶν τῶν βαθυ-
 30 τερον, ἰδὲ τὸν Γελάσιον εἰς τὸ δάκρυον μέρε τῆς
 περὶ τῆς Συνόδου αὐτῆς ἰσορίας.

30 ΕΙΣΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Ἀλεξανδρείας Ἀλεξανδρείας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συγκερτηθείσης Συνόδου καὶ Ἀρέας, ἐξ ἧς συνῆθη
 γυνῆσαι καὶ πλὴν πρώτῳ Οἰκουμενικῷ Συνόδῳ.

Εἰ δὲ ἡ αὐτὴ ταύτης τῆς Συνόδου, ὅτι εἰς τῆς
 35 Μελέτιος Ἐπίσκοπος, καθὼς φησιν ὁ μοναχὸς
 Ἀλέξανδρος, κατώτερος ἀντεπράβη τῇ καθό-
 λικῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀπολύθως τοῖς Πατριάρχεις
 Ἀλεξανδρείας, καὶ ἰδὲ πλατύτερον τὰ περὶ ταῦτα
 εἰς τὸν Ἐπιφάνιον Αἰρέσει ἐξηκαστῇ ὁδοῇ. Ἄριστος
 40 δὲ ἦς κραταυργήσας εἰς τὸν κλήρον Ἀλεξανδρείας,
 σπαρασσὶν δὲ τὰ εἰς τὸ ἀληθινὸν δόγμα,
 συνεταραγμένῳ Μελετίῳ, ὡς τὸν δὲ παρὲς αὐτὸν
 τὸν Μελέτιον, χερσπονεῖται ὡς τὰ αἴτια Πέτρος
 Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Διάκονος, ἐπεὶ δὲ
 45 ὁ αἴτιος Πέτρος τὸν Μελέτιον καὶ τῆς ἀπολύ-
 θης, αὐτῶν ἀπεκέρυξε τῆς Ἐκκλησίας, καὶ
 τὸ βάντισμα αὐτῶν ἔκ ἐδέχετο, ὁ Ἄριστος τοῖς
 γνωρίμοις ἐπέσκωπτε καὶ ἡρεμῶν ἔκ ἠείχε-
 ρο, ὅθεν πάλιν κηθρέθη ὑπὸ τῶν ἐρημί-
 50 Πέτρος τῶν ματῶν, ὑποκρινόμενος ὁμῶς ἀλη-
 θινῶς μετανοῶν, ἐδέχθη ὑπὸ τῶν μετὰ Πέτρος
 Ἀχιλλῶν. καὶ πάλιν ἅλα πλὴν αὐτῶν αὐτῶν κα-
 θαιρεθείς καὶ ὑπὸ αὐτῶν, ἀπεβλήθη. εἴτα πάλιν
 δέχας μετανοῶσαι καλῶς, ἐδέχθη ὑπὸ τῶν μετὰ
 Ἀχιλλῶν Ἀλεξανδρῶν, ἀφ' ἧς καὶ ταχθεὶς εἰς πλὴν

τάξιν τῶν Πρεσβυτέρων, ἐνιψισθείη καὶ πλὴν ἐξή-
 γησιν τῶν θείων γραφῶν. βασιλεύσαντος δὲ τῶν
 μεγάλων Κωνσταντίνου, καὶ γουνομένης μεγάλης ἐρή-
 νης εἰς πλὴν Ἐκκλησίαν, Ἀλέξανδρος ὁ Πάπας Ἀλε-
 ξανδρείας διδάσκων φιλοτιμότερον τὰ πλήθη,
 ἔλεγε περὶ τῆς αἱρέσεως Τριᾶδος ὁκταὶ ὁπέρει
 καὶ ἡ ἀλήθεια, ὅτι Τριάς ἐν Μονάδι, καὶ Μονὰς
 ἐν Τριάδι. ὁ δὲ Ἄρεας νομίσας τὸν Πάπαν σα-
 βηλίζεν ποιῶντα θεολογῶντα, ἡ φθονήσας ὅτι
 ἐγόνειτο Πάπας ὁκτὶ καὶ ἐχὶ αὐτὸς, ὡς λέγει
 ὁ Θεοδώριτος, ἡ καὶ διότι ἦν κοινόδοξος, καὶ ἐρ-
 χήθην βλασφημίας ἀγγεῖον, καὶ μέτερον ἱκα-
 νῶς καὶ τῆς διαλεκτικῆς λέξης, αὐτέπειτα εἰς
 πλὴν διδασκῶν τῶν Ἀλεξανδρῶν, καὶ ἐβλασφήμα
 εἰς πλὴν μακαρίαν Τριάδα, ἐξ ἧς οὕτως λέγων τὸν
 τῶν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. νεθετήσας δὲ αὐτὸν
 ὁ Πάπας, καὶ μὴ διωθεὶς διορθώσασθαι αὐτὸν,
 συγκερτῆ Τοπικῶς Συνόδῳ (ἢ ὁ Ἐπιφάνιος Αἰ-
 ρεσία ἐξηκαστῇ ἐν αὐτῇ μεγάλῳ καλῇ) οὐκ ἔστιν
 Ἐπισκόπων εἰς πλὴν Ἀλεξανδρείαν, γράφα γὰρ ὁ
 αὐτὸς ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ πρώτῃ αὐτῆς ἐπιστολῇ ταῦτα,
 ἡμεῖς μὲν μετὰ τῶν κατ' Αἰγυπτον Ἐπισκόπων καὶ
 55 τῆς

τῆς. Λιβύης οὐκ ἔστιν ἐγγὺς οὕτων συνηλθόντες, ἀπεθεματίσαμεν, αἱ δὲ περὶ Εὐσεβίου πρὸς ἐξέτασιν ἀποδίδοντες συγκαταμίξαι τὸ ψαύον πρὸς τὴν ἀληθείαν. Συμμετρήσας βιβλίῳ πρώτῳ, κεφαλῇ αὐτῷ. ἀπεθεματίσαμεν οὐκ ἂν Ἀλέξανδρος συνοδικῶς κρίνας τὸν Ἄρειον καὶ τὸν Ἄρειον αὐτῶν, καὶ δὴ καὶ τὸν ἐγκυκλίον ἐπιστάλῃ ἔγραψε μεταταῦτα τοῖς ἀπανταχῶς Ἐπισκόποις, οἳ καὶ φαίνονται ὑπογράφαντες. Πρὸς βύπερι μὲν τελειώματα καὶ τρεῖς, Διάκονοι δὲ ἑκατὸν καὶ ὀκτώ. καὶ ἔτι ἰδίᾳ ἔγραψεν εἰς τινὰς τῶν ὑπερεχόντων Ἐπισκόπων, ἐπιλιτόντων τὸν Ἄρειον, καὶ ἱεροπόων τρανὰς τὴν ὁρθόδοξον πίσιν. λέγει δὲ ὁ Ἐπιφάνιος Ἀίρεσι ἐξηκοστῇ ὁνότῃ ὅτι ἐβδόμησιντα ἐγκυκλίᾳ ἐπιστολᾷ ἔγραψε ὁ Ἀλέξανδρος κατὰ τὴν Ἀρίαν, Εὐσεβίῳ Καισαρείας, Μακαρίῳ Ἱερουσαλὴμων, Ἀσκληπιά Τάξης, Δογγίνῳ Ἀσκάλων, Μαρίνῳ Ἰαμνίας, καὶ τοῖς λοιποῖς ἀπανταχῶς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόποις. ἀλλὰ καὶ Ἄρειος ἔχων ἱνάς Ἐπισκόπους, καὶ ἄλλους ὑπ' αὐτοῦ πεπλανημένους, καὶ τὰς μελιτιμαχὰς συμεργὰς, γράφει εἰς διαφόρους κατὰ τὴν Πάπαν, καὶ δὴ καὶ εἰς Εὐσεβίον τὴν ἀπὸ Βυρρητῆ γενόμενον Νικομηδείας Ἐπισκόπον, ὅστις ὡς πρὸ βασιλεῖ ἔχων, καὶ πολλοὶ Ἐπισκόποι αὐτῷ ὑπακούον, ἀπὸ δὲ τῶν βασιλέων τότε Διατερίβοντες εἰς τὴν Νικομήδεαν. ἴθου ὁ Εὐσεβίος γράφει μετὰ ὑποσηφωρίας τῇ Ἀλεξανδρῷ καταλιπὼν τὰ ζητήματα, καὶ δεχθῆναι τὰς περὶ Ἄρειον,

Ἀρίαν δὲ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἔγραψεν ἔχειναι τὴν ἡμερομηνίαν τῆς Ἀίρεως. ἀνέσας δὲ ὁ ἱεροπλῆτος ταῦτα, καὶ ἔχων εἰς ἄκραν φίλῳ καὶ ἀγαπῶντι ὅσον τὸν Κεδρέβητος Ἐπίσκοπον πόλεως Ἰαπωνίας, πέμπει αὐτὸν μετὰ γραμμάτων τεθεῆκα καὶ ἑπὶ πληκτικῶν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἵνα ἐρηνύσῃ τὸν Ἄρειον μετὰ τῇ Πάπᾳ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔμμενος εἰς τὴν πεισμονὴν ὁ Ἄρειος, ἥτις τοῖς Ἀιρετικῶς ἐσιν ἴδιον, καὶ ὁ ὅστις ἐκατέρωθεν τὴν ἐρήνῃ, ὡς λέγει καὶ ὁ Θεοφάνης καὶ ὁ Ἐπιφάνιος, ὁ βασιλεὺς ἀδελφίζεις πολυδύμητον οἰκονομικῶν Σωμῶδον εἰς τὴν Νίκειαν ἰδὼν καὶ τὸ ζήτημα τῆς, καὶ προσέτι ποιῆσαι καὶ διόρθωσιν περὶ τῆς αἱρέσεως Πάσης, ὅπερ οὐκ ἐπέλετο εἰς ὅλῳ τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁμοῦ καὶ ὁμοίως, ἔτε γὰρ αὐτῆς νηστὴς ἡμέρας, ἔτε ὁ τῆς Πάσης καὶ εἰς ὅλῳ τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰ αὐτὰ ἦσαν. ὁ δὲ Ἐπιφάνιος Ἀίρεσι ἐξηκοστῇ ὁνότῃ λέγει, ὅτι ἦσαν πολλὰ χρίσματα, διὰ τῆς ἐξουσίας ὁ Κωνσταντῖνος τὴν Σωμῶδον, φησὶ γὰρ ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος μελεμναν εἰς συνεκλήρωσιν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἄρα τὸ δὲ 20 πολλὰς πολεμίας Διαφέρεισάτε καὶ χρίσματα πολλὰ εἶναι, συμεκρήτησιν οἰκονομικῶν Σωμῶδον. περὶ δὲ Σωμῶδων ἱερῶν πλατύτερον μεταταῦτα ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τῆς δεκάτης βιβλίας, ὅθου καὶ ἐκταῦτα καὶ ἐν τοῖς τόποις τῶν λοιπῶν οἰκονομικῶν Σωμῶδων συμετόμως λέγουμεν, καὶ μάλιστα ἄρα τὴν ὑποχρεῖται τῆς ἐπιτομῆς.

ΒΙΒΛΙΟΥ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς πρώτης οἰκονομικῆς αἱρέσεως Σωμῶδων καὶ τῆς ἐκτέλεστος αὐτῆς καὶ τῆς τέλεος, καὶ τῶν προχθόντων καὶ θαυματουργηθέντων ἐν αὐτῇ.

Καὶ δὲ ἐπὶ τῆς ὑπατίας Παύλου καὶ Ἰακώβου, καὶ ἀπὸ Ἀλεξανδρῶν κατὰ τὴν χιλιεσὸν τετακτοσὸν ὅσον ἔστι, ἀπὸ δὲ τῆς σωτηρίας κατὰ τὴν τριακοσοσὸν εἰκοσὸν ἑβδόμον ἡρξάτο ἡ Σωμῶδ, καὶ ἐπελάσθη εἰς τὴν τετακτοσὸν τριακοσὸν ὅπ' ἔχον ὁ Κωνσταντῖνος εἰκοσιχρόνους Αὐτοκράτορας, ἐπειδὴ εἰς τὰς τετακτοσὺς ὀκτὼ Αὐτοκράτορας ἔγινετο (εἰ καὶ ἄλλοι ἄλλως λέγουσιν) ἡρξάτο δὲ ἡ Σωμῶδ κατὰ τὸν Ἀπριλίον μῆνα, ἀκατὰ τινος εἰς τὰς εἰκοσι τὴν Μαίαν, καὶ ἐπελάσσε μετὰ τρεῖς χρόνους εἰς τὸν Σεπτέμβριον, ὥστε γίνονται εἰς χρόνους τρεῖς καὶ ἡμισυς. ὁ Γελάσιος ὁμῶς ὡς ἐξ ὁμοῦ ἀναγνώσει διακοσοστῇ πεντηκοστῇ ἔκτῃ εἰς τὸν δέκατον ἔκτον χρόνον λέγει τῷ Κωνσταντίνῳ ἀρξάσθαι τὴν Σωμῶδον, καὶ τελεῖσθαι εἰς τὸν εἰκοσὸν δώδεκον καὶ ἡμισυς, ὥστε γίνεσθαι τὸς χρόνους ἕξ καὶ ἡμισυς, φαίνεται ὁμῶς ἡ ἀληθεύουσα τὴν πρώτῃ γνώμῃ. ἦσαν δὲ ἐν τῇ Σωμῶδι καὶ σοφώτατοι ἄνδρες ἐκ τῶν πατέρων, οἳ καὶ διελέγοντο μετὰ τῶν φιλοσόφων, οἳ οἱ ἦσαν Εὐσεβίος ὁ Παμφίλος, Λεόντιος Καισαρείας Καππαδοκίας, Εὐψύχιος

Τυανῶν, Πρωτογόνος Σαρδικῆς, ὁσπερ Κεδρέβης, Ἀλέξανδρος ὁ Τοποτηρητὴς Μητροπολίτης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἀγιος Ἀθανάσιος Ἀρεχιδιάκων ὡς τῷ Ἀλεξανδρῷ, καὶ αὐτὸς ὁ Ἀλεξανδρῷ Ἀλέξανδρος, ὁ πρὸς Ἀνθοχίας Εὐσεβίος (ὁ πρὸς Βερρόσιας Συρίας, καὶ ἡ Σωμῶδ ὅθου ἐβόησε τότε αὐτὸν Ἀνθοχίας) ὅστις πρὸ τὸν Εὐσεβίον βιβλίῳ τρίτῳ εἰς τὸν βίον τῷ Κωνσταντίνῳ, τῇ δεξιάμερῃ ἡγεῖτο, καὶ τὴν πεσοφωνημένην τῆς Σωμῶδος ἐξαμαρτῶ εἰς τὴν Βασιλείαν ἔπει, καὶ μακάριος ὁ ἱεροσολύμιος, ὅστις τοῖς 45 ἄλλοις εἶπε, μηδαμῶς ἐπὶ τῶν τῶν θεῶν μυστηρίων τὸ ὅπως ζητῆναι, ἀλλ' ἐξήτα γὰρ καὶ αἰεπιλόγησιν. σημειώσαι καὶ τὸ τῷ Ἀλεξανδρῷ Εὐτυχίᾳ, φησὶ γὰρ ὅτι ἐν τῇ Σωμῶδι ἀνεγνώθησαν τὰ τῶν ἀρχαίων λοπομωτέραν Αἰρετικῶν δόγματα, 50 καὶ ἐξηλέγχθησαν ὑπὸ τῶν πατέρων, ὁσπερ τῶν δὲ βιβλίων πρώτῳ, κεφαλῇ αὐτῷ ὁδῶς λέγει, ὅτι ἦν καὶ λαϊκὸς ἐν τῇ Σωμῶδι ὁμαλογητὴς, ὅς ἐλεγεν, ὡς ἀεὶ ὁ χριστὸς καὶ οἱ ἀποστόλοι καὶ ἀποστολικῶν ἡμῶν παρέδωκαν τέχνην, ὡς καὶ κενὴ ἀπὸ

ἀπάτω, ἀλλὰ γυνὴ γινώσκω πίστι καὶ καλοῖς
ἔργοις φυλακισμένη, συμφώνως τῷ Ἐπιφανίῳ
ἀγώνη, τὸ μὲν ἐν πλειὸν βραχὺ παμπάλως τὸ
περὶ τὴν ἐξέγερσιν ἢ φιλατιμῶν μὴ τέρεν,
5 αἰδωφιλῶν τὰς παρόντας τῶν τότε, ἀφ' ἧς δὲ
λοιπὸν εἰς ἑσώτην ἐπετεσπῆ πασὴν ἐρμηνεύει
ἔξαισι τὰς γεγραφάς, καὶ πάντες εἰς τὸ ποιῆσαι
μὴ τὸ καλὸν ἡμβλύθησαν πληροῦτες οἰήματος,
περὶ τὸ λογιζόμεσθαι δὲ προήκοον, καλῶπιζό-
10 μνοι ὡς πάντα γινώσκον ὑπάρχοντες δειροί, δι-
δάσκοντες μὴ ὁμολογεῖν χρήζαν ἀδεστούς, φι-
λονεικὴν δὲ μάλλον καὶ ἀρεπιδιὰ ὡς οἱ διδάσκαλοι.
Αἰρέσει ἐξηκὸς ἢ πταρτή, ἐμὴν ἀλλὰ καὶ ἐπερι-
ὁμολογῆται (ἵππερ εἶχον τὰ ὅσα τῶν τυραννῶν
15 ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ σύμματος εἰς τὰ ἰδια μέλη) καὶ
θαυματουργοὶ ἦσαν ἀμύπολοι, ὡς στυλῶν εἰ
καταχυμῶν τὸν φιλόσοφον τὴν θαύμαζον τῆς περ-
μίδου (ἐκαλῶτο δὲ ὁ φιλόσοφος κατὰ μίχα-
ῆλ τὸν Γλυκῶν Εὐλόγιον, ἦν δὲ ὡς εἶκε καὶ
20 ἔπερσε φιλόσοφος ἀλλεγομένη τοῖς πατέρας
ἐνόμαζον παίδων, ὡς φησὶν Ἰωάννης ὁ Κηπουρὸς
ἐν τῇ τρίτῃ δεκάτῃ) Παφνίγιον, Γάκωβον
Νεσίβειον, Παῦλον Νεοκισσαρείαν, ὁμῶς Νικό-
λαον καὶ ἄλλοι, Πατριάρχαι δὲ ἦσαν οἱ εἰρηγίνοι.
25 περὶ δὲ τῶν Ῥώμης ἐπὶ ἀφωγῶν, ὁ γὰρ Σωζόμενος
καὶ ἄλλοι ἡγῆς λέγουσι παρῆναι τῇ Συνοδῇ τὸν Ἰ-
άλιον, ἐν οἷς καὶ ὁ ἁγιος Γερμανὸς Κωνσταντι-
νόπολεως Πατριάρχης ἐν τῇ περὶ τῶν ἐξ Συνοδῶν
ὁμῶς κατὰ τὸν Θεοδώριον καὶ τὴν ἐκτὴν Ῥινα-
30 μνικὴν Συνοδὸν εἰς τὴν δεκάτην ὁγδόην αὐτῆς
προῆλθον ἢ ὁ Σίλβεστρος, καὶ εἶχε καὶ τοσαύτην
τάς τὸν ὄσον καὶ βίτωνα καὶ Βικονίην. ἴσως ὁμῶς,
καθὼς γεγραφὶ ὁ φῶτις εἰς Μιχαὴλ ἀρχόντα βαλ-
γάρων, ὑπάρχει ἀμφοτέρως εἰς τὴν ἡμερὴν τῆς
35 Συνοδῆς, φησὶ γὰρ ὅτι ἦσαν εἰς τὴν πρώτῃ ἐν
Νικίᾳ Συνοδῇ Σίλβεστρος καὶ Ἰάλιος τῆς Ῥωμαίων
Ἐκκλησίας ἐπίτημοι καὶ ἀφρότοι πᾶσι δειροί. ἦ-
σαν δὲ οἱ πατέρες τετρακῶσι δεκαοκτὼ καὶ ὡς
τῆς ἑτεροῦ πλῆθος Κληρικῶν, Πρεσβυτέρων
40 καὶ Διακόνων, καὶ εἰς ὁ Βυστίβιος λέγει ὅτι ἦσαν οἱ πα-
τέρες Ἀκακοὶ τριάντα, καὶ ὁ ἁγιος Ἀθανάσιος
ἐν τῇ ὁπολοῖα αὐτὸς λέγει Ἀκακοί, καὶ ὁ Ἀντι-
οχείας Εὐστάθιος ὡς Θεοδώριτος Ἀκακοίς ἐβ-
δομήκοντα, καὶ ὁ Σωζόμενος τετρακοσίους εἰκοσιν, ὡς Ἀ-
45 ληθῶς ὁμῶς κατὰ τὸν Ἐπιφανίον Αἰρέσει ἐξηκο-
ς ἐνάτης, καὶ τὸν Θεοδώριτον καὶ ἄλλος πολλὰς,
καὶ κατὰ τὴν κοινὴν ὡς ἔδοξεν τῆς Ἐκκλησίας ἦσαν
συναγῆτοι δεκαοκτὼ, ἐν τῇ ὀνόματα ἡμῶς ὀνό-
τες εἰς παλαιότατον βιβλίον χειρῶν γεγραφον ἐν τῇ Κωνσταν-
50 τινικῇ, μετεγράψαντες αὐτὰ εἰς τὴν νομικὴν
συναγωγὴν. εἶχε δὲ ὁ ἄγιος καὶ φιλόσοφος
μιθῶτες ἵνα διαλέγονται, ἐξ ὧν ἐκείνη ἔγει-
ται ἄφωτος Ἀλέξανδρος ὁ Κωνσταντινιπόλεως, τὸς
δὲ λοιπὸς καταβαλόντες οἱ πατέρες καὶ ἀφ' ὅσοι
δείκων καὶ θαμάτων, παρέδωκαν τὸ ἅγιον σύμ-

βολον, ὅπερ εἰς ὡς λέγει ὁ Ἱεροσολύμων Θεός
δωρεῖς ἐν τῇ σωματικῇ αὐτῇ, καὶ μὴ πρὸς τὴν
τῆς ἐβδόμης Συνοδῆς, πῶς ὁρῶν ὁμολογία,
ἢ ὡς λέγει ὁ Ῥώμης Δάμασος ἐν τῇ εἰς τὴν κατὰ
τὸ Ἰλνυρικὸν Συνοδὸν ἐπιστολῇ, τῶς ἡσυχασ-
τίων τῶν ὅλων τῇ Διαβολῇ καὶ διώρσαν καὶ
περὶ τῆς ἁγίας Πάχας ἐκείνου ὅπερ νῦν κατέχει κοι-
νῶς ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. λέγει δὲ ὁ ἁγιος
Γερμανός, ὅτι δύο Ἐπίσκοποι Χρυσανθῶ καὶ Με-
σόνιος ἀποθανόντες ἐπεσφάσαντο ὑπογράψαι
εἰς τὸν Τόμον, οἱ πατέρες ὁμῶς βαλόντες εἰς τοὺς
τάφους αὐτῶν τὸν Τόμον, τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ ἦσαν
αὐτὸν καὶ ὑπὸ τῶν δύο ὑπογεγραμμένον. ἦν δὲ
ἐν τῇ Συνοδῇ καὶ Ἀκίσιος ὁ Ναματιανὸν Ἐπίσκο-
πος. ἐξέτετο δὲ ἡ Συνοδος καὶ Κανόνας εἰκοσιν,
ἐν οἷς διώρσαν εἶναι καὶ Ἐπισκόπους ἀρεσώτας
τινας ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, μετέστη αὐτῶν
τὸ ῥεθόδοξον σύστημα ὅπερ ἦν ἐν τῇ Οἰκουμενῇ, οἵτινες
ὑπερὶν ὀνομάσθησαν Πατριάρχαι ὡς ἐρῶνται με-
τέπειτα ὁ Βασιλεὺς δὲ ἐκατέτετο εἰς τὸ μέσον
τῶν πατέρων ἐπὶ χαμαλῶ σκίμπος ἀφ' αὐτῶν
ἄρσαν αὐτὴν ταπεινῶσιν, ὡς ἐσημείωσεν Δευσέριος
καὶ ὁ Καλλίστος Νικηφόρος εἰς τὸ σωματικόν τῶν
ἁγίων πατέρων. ἢ ἐκατέτετο δὲ εἰς τὴν Συνοδὸν
πρὸ τῆς ἐπινούσεως τῶν Ἐπισκόπων, ὡς λέ-
γει ὁ Γελάσιος, ὅτι ἡ ἀντιλαμβάνετο οὐκ ἔμε-
μερε ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, καὶ συνεγε τὰς
φιλονεικίας οὐκ ἔμεμερε, λέγει ὁ Δευσέριος. ἔ-
πεμψε δὲ ὁ μὲν Βασιλεὺς γράμματα εἰς πάσας
τάς Ἐκκλησίας, δηλῶν τὰ κατὰ τὴν Συνο-
δὸν, καὶ πρὸς τὴν Θεοπίκων ὀνομάζεσθαι Πορφυ-
ριανὸς τὰς Ἀρεσῶν, καὶ τὰ βιβλία αὐτῶν κατακρί-
ναι, καὶ τὰς μὴ πεθομένους τῇ πρὸς αὐτὴν φρονέ-
σαι. ἔπεμψε δὲ καὶ ἡ Συνοδος ἀφ' ἑαυτῆς γρά-
μματα εἰς μὲν τὴν Δύσην ἀφ' ὅσων, εἰς δὲ τὴν
Θράκην, Μακεδονίαν, Ἠπείρον, Ἀχαΐαν καὶ
τὰς Ἀλεξανδρίας, ἔχοντες καὶ Παῦλον τὸν μετέπειτα
Κωνσταντινιπόλεως χρηματίσαντα ἐπὶ Κωνσταντίᾳ
συνέδομον, εἰς δὲ Ἀλεξανδρείαν καὶ Διβύλιν, δι'
αὐτῶν τὰς Ἀλεξανδρίας, καὶ ἀφ' ἄλλων εἰς τὰς
νήσους, καὶ τὰ ἅλα τῆς Οἰκουμενῆς κλίματα. τὰ
πρακτικὰ δὲ τῆς Συνοδῆς ἐκ δέρισκονται ἔτε
ἐλληνικά, ἔτε λατινικά, ἀλλὰ μόνα περὶ ἐκείνης
ὅσα ὁ Παμφίλος Βυστίβιος, ὁ Ρεφίνιος ὁ Σω-
κράτης, ὁ Σωζόμενος, ὁ Θεοδώριτος, ὁ Ἰερώνυμος
καὶ ἄλλοι τὰ τότε ἡμερῶν ἰσορῶν εἶπον. ἐπὶ
Βασιλίῳ δὲ τῇ τυραννήσαντος ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ
Βασιλέως, ὁ Γελάσιος (ὅς τις καὶ αὐτὸς ἦν
ἐπὶ τῇ) συνέγραψε τὰ δέρισκόμενα εἰς
τὴν συλλογὴν τῶν οἰκουμένων Συνοδῶν, ἦν
τινα ὁ μὲν Κωνσταντῆς Νικήτας εἰς τὴν δογμα-
τικὴν αὐτῆς Πανοπλίαν πρακτικὰ λέγει, ὁ ἅγιος
δὲ ὀνομάζει αὐτὴν ἰσορίαν, μνημονοῦν δὲ ταύτης
καὶ Ἰωάννης ὁ Κηπουρὸς εἰς τὸ τέταρτον κε-
φάλαιον τῆς τρίτης δεκάδος, καὶ εἰς τὸ δεύτερον
κεφάλαιον

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

ὅτι ἐκ πάντων τῶν ἐρημόνων ἐν ταῖς αὐτέρας τετάρτῃ καὶ πέμπτῃ Περσέγεθοις, καὶ περὶ τῶν καὶ λαληθέντων καὶ δογματισθέντων, καὶ δι' ἐγκυκλίαν ὑπεσολῶν πανταχῶς γῆς κηρυχθέντων, καὶ ἐκκηρυχθέντων ὑπὸ τῶν τῆς Συνοδῆς πατέρων, καὶ τῶν ἀσεβῶν Βασιλέων Κωνσταντίνου, ἐπὶ πασι-
 δηλον καὶ Ἡλίω φανερώτερον ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐστὶν ἐπὶ τῷ Πάπᾳ καὶ τῶν Πατριάρχων
 καὶ παντὶς Χριστιανῶς, ὡς δέκνυται ἐν ταῦτα ἐνδεκαχῶς.

10

Ἐκ τῶν ἐρημόνων ὡς τέταρτῃ καὶ κεφαλαιῶς, καὶ ἐκ τῶν περιεχόμενων ἐν ταῖς πρακτικαῖς τῆς συ-
 γραφῆς ὑπὸ Γελασίου, ἡπὶ δὲ τῶν ἐν
 αὐτοῖς ὑπεσολῶν τῶν Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν Βασι-
 λεύων ὡς ἀφ' ἑαυτῶν, δὲ τῶν πρὸς Φωνητικῶν τῶν
 Βασιλέων ὡς πᾶσι Συνοδῶν, δὲ τῶν ὁμολογητῶν
 τῶν συμφερόντων τῇ Συνοδῇ, δὲ τῶν διαλέξαν-
 τῶν Πατέρων μετὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν Ἀρε-
 τῶν, δὲ τῶν ὑπογραφῶν τῶν Πατέρων, καὶ δὲ
 τῆς συμφωνίας αὐτῶν, καὶ γὰρ πάντων γνώμη
 καὶ κρίσις ἠρέθη ἡ ὁμοδοξία, καὶ συμφώνως πᾶσι
 πῶς ὑπογράψαντες, καὶ ταῖς ὑπογραφαῖς ἐβε-
 βάωσαν. δὲ τῆς παλαιᾶς τῆς Ἐπισκόπου τῶν
 Κωνσταντινῶν Ἀγγελίας, δὲ τῆς πρὸς Φωνητικῆς τῆς
 Συνοδῆς πρὸς τὸν Βασίλεα, δὲ τῆς ἀχαριστίας τῆς
 Βασιλείας πρὸς τὴν Συνοδόν, δὲ τῆς ἐκθέσεως
 τῶν κατηχήσεων καὶ δὲ τῶν κανόνων, δὲ τῆς
 πρὸς τῶν Ἀλεξανδρείας ὑπεσολῆς τῆς Συνοδῆς,
 δὲ τῆς ἐγκυκλίου ὑπεσολῆς Εὐσεβίου τῶν Παμ-
 φίλων, δὲ τῆς περὶ τῆς Πάχας διαταγῆς
 τῆς Συνοδῆς, καὶ δὲ τῶν ὑπεσολῶν τῶν Βα-
 σιλέων περὶ τῆς Πάχας, καὶ δὲ τῶν τύπων
 καὶ πρὸς τὰς τῆς Βασιλείας κατὰ τῶν Ἀρετι-
 κῶν δέκνυται, πρῶτον, ὅτι ὁ Ἀλεξανδρείας ἰδίᾳ
 ἀνθούσης Συνοδὸν πᾶν ὑφ' αὐτὴν Ἐπισκόπων συ-
 νήσαντος, τὸν Ἄρειον καὶ πᾶσι Ἀρεσιῶν αὐτῶν ἐ-
 κρεῖν καὶ κατέκρινεν αὐτὸν γνώμη ἡ ἐδήσεως τῆς
 Ἐπισκόπου Ρώμης, ἔγραψε δὲ καὶ πᾶσι κρίσιν
 αὐτῶν ἐπὶ Ρώμης, ἡμῶν, ἡμετέρῃ ἰδικῶς,
 ἀλλὰ πῶς ἀπανταχῶς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας
 πρὸς τὴν αὐτῶν καὶ ὡσαύτως, ἐννοητικῶς καὶ τῆς
 Ρώμης ὅδὸς τῶν πρὸς τῶν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ
 πᾶσι αὐτῶν δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ καὶ ἐνέργειαν.
 δὲ τῶν, ὅτι ὁ Βασίλεως ἐφρόντισεν ἰδιαίτητα περὶ
 τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅθεν ἰδίᾳ γνώμη
 καὶ ἐξουσία ἡθροισε πᾶσι Συνοδόν, καὶ διώρισε καὶ
 τὸν τρόπον τῆς ἀθροίσεως αὐτῆς. καὶ γὰρ ὁρᾷ

ταρταρομύθῳ πᾶσι Ἐκκλησίᾳ, φησὶν ὁ Γελασίος,
 Συνοδὸν οἰκουμενικὴν συγκροτῆναι, τῶν ἀπαντα-
 χόθεν Ἐπισκόπων. Δὲ γράμματα ἔς πᾶσι κί-
 θων τῆς Εὐσυνίας ἀπαντῆσαι πρὸς ἀλλήλους ἐπο-
 μῶν δὲ τέτραις Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων, Ἀπο- 15
 λυθῶν τε πλάσων ὅσον ἐτέρῳ, ἐδὲ ἐν ἀεὶ μὲν
 ἐς κατάληψιν, οἷον δὲ πᾶσι ὁ Βασίλεως τὴν σι-
 τηρέσιαν θαψιλῶς χορηγῆσαι πρὸς ἐκείνους, λόγῳ
 δὲ τῶν, κεφαλαιῶς πέμπτῳ. τρίτον, ὅτι πρὸς τὸν
 Βασίλεως τῇ Συνοδῇ, ἡν ἐνύμνεον καὶ βαρὺς 20
 τῆς δικαίας. τέταρτον, ὅτι ἐβεβαίωσεν τὰς ἀποφάσεις
 καὶ κρίσεις τῆς Συνοδῆς, καὶ τῶν Ἀρετικῶν κα-
 τέκρινεν. πέμπτον, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐβεβαίωσεν τὰς ὑπο-
 γραφαῖς πάντων τῶν Πατέρων τὰς δὲ τῶν αὐ-
 τῶν. ὅτον, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐβεβαίωσεν τὴν αἰγυ- 25
 πτικῆς Συνοδῆς κατὰ Ἀρείου. ὅτον, ὅτι ἡ
 Σύνοδος Δὲ καὶ ἐβόησε καὶ συμφωνίας κατέ-
 λυσε τὰς περὶ τῆς πίστεως ἀμφιβολίας καὶ πᾶσι
 πίσειν ἐτράνωσαν. ὅτον, περὶ τῆς Πάχας, ὅπερ
 ἐκίχουσαν ὁ Πάπας Εὐκτωρ καὶ ἡ κατ' αὐτὸν ἐν 30
 Ρώμῃ Σύνοδος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Πάπαι καὶ αἱ
 κατ' αὐτοὺς ἐν Ρώμῃ Σύνοδοι, ἔχουσιν καὶ ἐβεβαίωσαν
 ἡ παρῶσα Σύνοδος. ὅτον, ὅτι Νόμους ἐξέδωκε
 τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξ ἰδίας ἐξουσίας καὶ αὐθεντίας.
 δέκατον, ὅτι ἔτοι πάντες οἱ ἄγιοι καὶ λησσοδικῶς 35
 τῆς ἁγίας Συνοδῆς ἄνδρες, φησὶν ὁ Γελασίος,
 πάσαις ταῖς ὑπὸ τὸν Οὐρανὸν ἁγίαις τῶν Θεῶν Ἐκ-
 κλησίαις τὰ ἐν τῇ Νικαίᾳ ἁγία καὶ μεγάλη καὶ
 Οἰκουμενικὴ Σύνοδος κεκερμένῃ διαπερθεύσαντες
 πανταχῶς γῆς παρεδωκαν, λόγῳ δὲ τῶν, 40
 κεφαλαιῶς ἑκκοστῷ ἐβδόμῳ. ἐνδέκατον, τῶν δὲ Ἐπισκό-
 πων τῆς Ρώμης ἐδὲ μία ἰδικὴ μνημὴ ἐγόντων ἐπὶ πᾶσι
 τοῖς ἐρημόνοις, καὶ ἐπὶ πασιδηλον καὶ Ἡλίω φα-
 νότερον, ὅτι ἡ οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐστὶν ἐπὶ τῷ
 Πάπᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Πατριάρχων, καὶ ἐπὶ 45
 παντὶς Χριστιανῶς, καὶ ὡς ἀμύνει τὴν ἀπάλην.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

50

Περὶ τῆς πρῶτης μαρτυρίας οἱ Ρώμας δὲ τῆς ἑκτῆς Συνοδῆς, ὅτι ἐμὲν ὁ Κωνσταντῖνος,
 ἀλλὰ καὶ Σίλβεστρος ὁ Ρώμης ἡθροισε πᾶσι Συνοδόν, ἐξ ἧς δέκνυται βλάσφημον τὸ ἔλεγμα τῶν Πα-
 τῶν. καὶ περὶ ἀποδείξεως τριχῶς Δὲ πολλῶν μαρτυριῶν καὶ ἐξουσιῶν ὅτι ἐξουσία καὶ ἀρεσκεία
 ἰδίᾳ αὐτῶν ἡθροισαν. ὁ Κωνσταντῖνος πᾶσι Συνοδόν.

Προτάνυσιν οἱ Ῥώμασι εἰς σύστασιν τῶ παπισμῷ, ὅτι ἡμέτερος ὁ Κωνσταντῖνος ἡθροισεν τὴν Συνόδον, ἀλλὰ καὶ ὁ Ῥώμης Σίλβεστρος, λέγει γὰρ ἡ οὐκ ἔστι Συνόδος ἐν τῇ παρὰφωνητικῇ αὐτῆς, Κωνσταντῖνος καὶ Σίλβεστρος τὴν πρώτην ἐμφερεστήσαν Συνόδον. Ἀλλὰ ῥητέον περὶ ταῦτα, πρώτον, ὅτι ἐπ' ἡθροισεν ταύτῃ ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Σίλβεστρος, ἐλάσφημον ἀρὰ τὸ ἀξίωμα τῶν παπῶν, ὅπερ καὶ ὁ Βένιος καταγράφει ἐν ταῖς σημειώσεσιν, ἵνα μὴ ἡ κακληρικὴ ὑπὸ βασιλικῆς οὐνοματίας, ἀλλὰ κυρίως καὶ ἐξουχως ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῶ θρόνου τῶ Πέτρου, ἰδὲ γὰρ πρώτον ἡθροισεν αὐτῇ ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἔπειτα ὁ Σίλβεστρος. 15 δούτερον, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἡθροισεν αὐτῇ ἰδίᾳ ἐρεσκίαν καὶ ἐξουσίαν, ὡς ἔγραφον ἡ Παλχερεία περὶ τῆς μαρκιανῆς Διᾶ τῇ ἐν Καλλιπιδόνι Σύνοδον περὶ τῆς Ῥώμης Δόξης, ὅτι Σίλβεστρος ἡθροισεν αὐτῇ ὁργανικῶς ὡς ἐρεσκίαν βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῇ τρίτῳ, τῇ ἐν ἡμέτερος ὁ Σίλβεστρος ἡθροισεν αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, λέγει γὰρ ὁ μέγας Ἐπιφάνιος, τῶ ἀγίῳ Ἀλε-

ξάνδρῳ Ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας ἐπιμελησαμένῳ, ὃς κινήσαντες τὸν μακάριον Κωνσταντῖνον, συνήθροισεν τὴν Συνόδον ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει, Διείσθη ἐξουσίᾳ ὁ γὰρ δόξ. τέταρτον, ὅτι λέγει ἡ αὐτὴ ἔκτο Συνόδῳ ἐν τῇ αὐτῆς παρὰφωνητικῇ, Θεοδόσιος καὶ Δάμασχος, Γρηγόριος καὶ Νεκτάριος τὴν δούτεραν ἡθροισαν Συνόδον. καὶ λοιπὸν, ὡς ἡθροισαν τὴν δούτεραν Συνόδον Γρηγόριος καὶ Νεκτάριος, ἡθροισαν αὐτῇ καὶ Δάμασχος. ἀλλὰ μὴ Γρηγόριος καὶ Νεκτάριος ἡθροισαν ὁργανικῶς, ὁργανικῶς ἀρὰ ἡθροισαν αὐτῇ καὶ ὁ Δάμασχος, καὶ τέτῳ τῷ τρίτῳ ἡθροισεν τὴν πρώτην ὁ Σίλβεστρος καὶ δὴ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος. ἐξουσιαστικῶς ὁμοῦ καὶ ἰδίᾳ αὐθουσίας ἡθροισεν τὴν μὴν πρώτην ὁ Κωνσταντῖνος, τὴν δὲ δούτεραν ὁ Θεοδόσιος, καὶ ἔπειτα ἡ οὐκ ἔστι αὐτῇ ὅτι ἐστὶ μία ἀληθὴς καὶ νόμιμος Συνόδος Οἰκουμενικὴ συνήλθον ὑπὸ παρὰφωνης τῶ θρόνου τῶ Πέτρου, ἀλλὰ κυρίως καὶ ἐξουχως ὑπὸ τῆς ἐξουσίας καὶ αὐθουσίας τῶν ὁρθοδόξων Αυτοκρατόρων. ἰδὲ βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῇ τρίτῳ Παρὰφωρον τρίτον, καὶ βιβλίῳ δεκάτῳ, μέγας τρίτος κεφάλαιον τέταρτον.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Η'.

25

Περὶ ἐπιχειρήματος παπισμῶν ἐκ τῆς περὶ ταῦτα τῶν πατέρων ὑπογραφῶν συνιστάμενον αὐτῶ τῷ καὶ πάντων πρώτῳ, καὶ περὶ τῆς ἀναιρέσεως τῆς ἐκ τῆς πολλῆς χυρῆς ὑπὸ ἄλλων ὑποτετάχθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς, ὥστε μὴ καὶ τῶν πρώτων περὶ ταῦτα.

30

Ἐπιλέγεσιν οἱ αὐτοὶ, ὅτι ὁ τελασίος ἐν ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν πατέρων τῆς Συνόδου περὶ τὴν ὅσον καὶ Βίτων καὶ Βικονίον, οἵτινες ἦσαν τοποτηρηταὶ τῆς Ῥώμης, περὶ ταῦτα οἱ τῆς Ῥώμης λεγόμενοι, ἐπειδὴ ἔχον ὁ Ῥώμης κατὰ

35

πάντων τῶν πρώτων. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἐπ' ἡ τρίτον πρώτων καὶ δούτερον. ἔταξον ὁ Γελασίος τὰς ὑπογραφὰς τῶν πατέρων, καὶ ἰδέτω ὁ βυζαντινὸς τὴν τόπον. ἔπειτα ἔτε ὑπὸ αὐτοῦ τελασίος ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ἔτε ὑπὸ τῶν μετ' αὐτοῦ

40

ἐκκλησιαστικῶν ἰσορικών περὶ ταῦτα πάντα ὁ Ῥώμης ἐν οἷς γράφει περὶ τῶν ἡγεμονούντων ἐν τῇ Συνόδῳ. δούτερον, ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν τελασίος καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν τῶν συγγραψαμένων τὰς ἐκάρχοντας ἐν τῇ Συνόδῳ ἐσυνάγεται πρώ-

45

τῶν ἐξουσίας ἡ τῆς Ῥώμης, ἡ ἑτέρα ἡνὶς τῶν ἀποστολικῶν θρόνων, ἀλλὰ συμφωνία καὶ ἰσομμία καὶ ἰσοδυναμία. αὐτίκα γὰρ ὁ μὲν τελασίος αὐτῶς κατελείπων τὰ ἔτη καὶ τὰς τόπους, ἐξ ὧν συνήλθον οἱ ἐν τῇ Συνόδῳ Πατέρες, καὶ φέ-

50

ρων εἰς μαρτυρίαν τὸν Παμφίλῳ Εὐσέβιον λέγει, αὐτὸς τε Σπαννὸς ὁ πάνυ βοώμενος Ὀσκιος, ἑπείχων καὶ τὸν τόπον τῆς τῆς μεγίστης Ῥώμης Ἐπισκόπου συνὸν Πρεσβυτέρους Ῥώμης Βίτων καὶ Βικονίῳ, τοῖς πολλοῖς ἅμα συνεδρῶν, λόγῳ δούτερον, κεφαλῇ πέμπτῳ. καὶ ὁ Ἐρμείας φη-

σιν, ἐκαινῶν δὲ τῶν συλόγων, τῶν μὲν ὑποσολικῶν θρόνων μακάριος ἱεροσολύμων, καὶ Εὐστάθιος Ἀντιόχειας, καὶ Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, ἱερίος δὲ ὁ Ῥώμης Ἐπίσκοπος Διᾶ γῆρας ἀπελειμμένην, παρήσαν δὲ αὐτῇ Βίτων καὶ Βικονίῳ Πρεσβυτέρους τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας, βιβλίῳ πρώτῳ, κεφαλῇ δεκάτῳ ἐβδόμῳ. καὶ Θεοδώριτος, ὁκτωκώδεκα καὶ τετρακώσιοι συνήλθον Ἀρχιερεῖς, ὁ δὲ τῆς Ῥώμης Διᾶ γῆρας ἀπελειμμένην βαδύ, δύο μὲν Πρεσβυτέρους ἀπέστειλε, συνάδου τοῖς περὶ ταῦτα παρεγγυήσας, λόγῳ πρώτῳ, κεφαλῇ ἐβδόμῳ. καὶ ὁ Κεδρηνὸς γράφων τὰ περὶ τῆς Συνόδου λέγει, ἡς ἦν ἡ Σίλβεστρος Πάππα Ῥώμης τοποτηρηταὶ Βίτων καὶ Βικονίῳ Πρεσβυτέρους, Μητροφάνης τῷ Εὐζαντίῳ Ἀλέξανδρος, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Εὐστάθιος Ἀντιόχειας καὶ μακάριος ἱεροσολύμων. καὶ ὁ ὁμολογητὴς Θεοφάνης ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ τὰς φησὶν, ἐξήρχον αὐτῆς μακάριος ὁ ἱεροσολύμων, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, ὑπὲρ δὲ τῆς Ῥώμης Βίτων καὶ Βικονίῳ παρήσαν, ἐν ᾧ καὶ ὁ ἱερεὺς Φωτὶος φησιν, ὡς ἦσαν ἀνέχοντες Ἀλέξανδρος ὁ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ δὴ καὶ Σίλβεστρος καὶ ἱερίος τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας πρέσβυτοι, αὐτῶν μὲν ἑδότερος παρὰφωρονῶς, Βίτων δὲ καὶ Βικονίῳ ἑκάτερος αὐτῶν αὐτῶ κατὰ τὸν

αίτησιν τῆς Ἀρχιερατείας χερίων τῇ κοινῇ παρῆσαν
συνελόσει, οἷς καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος συμ-
τέτακτο, Ἀλέξανδρον Ἀλεξανδρείας, Εὐστάθιον
Ἀντιοχείας καὶ Μακάριον Ἱεροσολύμων. καὶ
ἡλὸς, ὁ ῥώμης, ἡγουμένη δὲ τῇ Συνόδῳ
Σίλβεστρος ῥώμης, Ἀλέξανδρος Κωνσταντινουπό-
λεως, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Εὐστάθιος
Ἀντιοχείας καὶ Μακάριος Ἱεροσολύμων. καὶ
ὁ Ἀλεξανδρείας Εὐτύχιος γράφει ὅτι ἦσαν
πρωτοτύποι Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Εὐ-
στάθιος Ἀντιοχείας καὶ Μακάριος Ἱεροσολύ-
μων, ὁ δὲ ῥώμης Σίλβεστρος απέστειλε δύο
τινας ἐξ αὐτῶ καὶ συνελώντων. καὶ ἐν τινι
συνδικῷ λέγεται περὶ τῆς Συνόδου ταύτης, ἥς
ἐξήρχον ἀρεκαθεζόμενοι Βίτων καὶ Βικτόριος Πρε-
σβύτεροι, καὶ τὸν τόπον ἱπέχοντες Σιλβέστρος
Πάπας ῥώμης, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Μα-
κάριος Ἱεροσολύμων, Εὐστάθιος Ἀντιοχείας καὶ
ὁ ἀσσυρὸς Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέ-

ξανδρος Πρεσβύτερος. ἐν ταῖς σημείωσαι πρώτοι,
ὅτι οἱ λεγόμενοι τὰ ῥώμη συνελόντες τῆς πωλοῖς,
καθότι ἦσαν ἰσότημοι τοῖς πολλοῖς. δώκερον,
ὅτι ἐκ πάντων ὑπὸ πάντων ἀρεκαθεζόμενοι οἱ Πα-
παι καὶ οἱ λεγόμενοι αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπεριθύνον-
ται. τρίτον, ὅτι ἐπεψεν ὁ Σίλβεστρος τὰς τα-
ποτηρητὰς αὐτῶ, συνθεῖσθαι τῆς πραπίδων
παρεγγυήσας, καὶ ἐκείξασθαι, ἢ ἐνέργειαν
τινὰ ἰδίαν ποιῆσαι, ἢ ἐπιδικάζειν ἀηλουσί.
τέταρτον, ὅτι ἐξήρχον, ἡγεμόνων καὶ ἡγουμένων
ἐν τῇ Συνόδῳ οἱ Ἐπίσκοποι τῶν ἀποστολικῶν Θρό-
νων ῥώμης, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱε-
ροσολύμων, καὶ πρὸς τούτοις ὁ Κωνσταντινουπόλεως.
πέμπτον, ὁ ῥώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως. Ἀλλ'
γῆρας βαθὺ ἀπελείποντο τῆς Συνόδου, ἐκατέτι
ἀξίωμα ὡς ἐξῆψθησαν οἱ λεγόμενοι τὰ ῥώμη
ἐν τῇ ἐν Β' φέσῃ ἐπὶ Διοσκόρου Συνόδῳ, καὶ ἐν
τῇ ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ τε-
τάρτῳ, κεφαλῷ πρώτῳ, Παράγραφον πέμπτον.

ΒΙΒΛΙΟΤ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Ε'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ἡ καὶ ἐκ τῆς τῆς Ἀλεξανδρείας Ἀλεξανδρείας ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέξανδρον καθαι-
ρεῖται παῦ μοναρχικὸν ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἀξίωμα.

Καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Ἀλεξανδρείας Ἀλεξαν-
δρος πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέξανδρον,
καί τῆς Θεοδώρου λόγῳ πρώτῳ, κεφαλῷ το-
τέρτῳ, καθαιρεῖται παῦ μοναρχικὸν ὑπὸ τῆς
καθόλου Ἐκκλησίας ἀξίωμα, πρῶτον, ὅτι ἀνα-
φαίσκει τῆς Αἰρέσεως τῆς Ἀρεῖς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐκ
γὰρ ὡς ἐρεῖται ὁ Ἀλέξανδρος τῷ ῥώμης,
ἀλλὰ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῷ, διότι ἦν
ὁ Βασιλεὺς περὶ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ γὰρ
ἐν τῇ Νικομηδείᾳ διέτριβε, καὶ ἔχον οἱ περὶ
τὸν Βασιλέα ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι ἰσχυρίσθη-
σαν, τὸ βοηθεῖν τῇ πίστει ἀδικημάτων ὑπὸ τῶν
Ἀρεῶν, ὡς κερυφαῖος ἦν ὁ Νικομηδείας Εὐσε-
βιος. δώκερον, ὅτι φησὶν ἡ Φιλαρχία τῶν μο-
χθηρῶν ἀνθρώπων ἀρεφαις, ταῖς δοκίμασι καὶ
μέθοδοι παρρησίας, πέφυκεν ὑπερβολῶς. καὶ
σημαίνει ὅτι πολλὰ αἰμείβας παρρησίας, καὶ μὴ
δέ ἐστιν ἐν αὐταῖς μερίτη, ὡς καὶ ἡ ῥώμη μὴ
τῶν μεζόνων παρρησιῶν. ὅθεν ὁ Θεοδώρος ἐν τῷ
αὐτῷ τόκῳ φησὶ περὶ τῶ Ἀλεξανδρείας, ὅτι τῶς
τῶν Ἐκκλησιῶν ἡγεμόσι τῷ τῆς Ἀρεῖς βλασφη-
μίαν ἀρεγαμμάτων ἐδήλωσαν, καὶ καὶ ὁ Σωκρά-
της φησὶ, τὰς ἀρεδρες τῆς Ἐκκλησίας, βιβλίῳ
πρώτῳ, κεφαλῷ ἑκτῷ, καὶ Εὐσεβίος φησὶ περὶ
Πολύκωνος, γράφει δὲ καὶ Θωμᾶς τῷ κατὰ
ῥώμης Ἐπισκόπῳ, ἐτέρωτε πλείους Ἀρχιερεῖς
τῶν Ἐκκλησιῶν, βιβλίῳ ἑκτῷ, κεφαλῷ τετα-
ρτῷ ἑκτῷ. καὶ σημαίνει ὅτι πολλὰ αἰμείβας πα-
ρρησίας, πολλὰ αἰ Ἐκκλησίας, πολλὰ οἱ ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ ἡγεμόνες, καὶ Πρεσβύτεροι, καὶ Ἀρχον-

τες, καὶ οἱ ἐπὶ ἐν αὐταῖς ἡγεμόνων τῶν ἡγεμό-
νων, ἢ Πρεσβύτεροι τῶν Πρεσβύτων, ἢ Ἀρχοντες τῶν Ἀρ-
χόντων. ὡς τε ἐκ τῶν τῶν Ἀρχόντων καὶ ἡγε-
μόνων καὶ Πρεσβύτων ὡς ἐπὶ καὶ ὁ ῥώμης, ἰσότημοι τε
καὶ ἰσοδυναμοῦν, καὶ ἐκ τῶν πλείων. τρίτον, ὅτι 30
φησὶ περὶ Ἀρεῖς καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν, παμ-
ψηφεί τῆς ἀρετικῆς Χρῆστος τῷ Θεότητι
Ἐκκλησίας ἐξπλάσσειν, τέττοις κρίνας ἰδίᾳ αὐτῶν
τείρει συνδικῶς Ἀρεῖς καὶ τὰς περὶ αὐτῶν, καὶ
ὑποδύξας Αἰρετικές, τῆς Ἐκκλησίας ἐξῆλ-
σον, ἡτοι ἐδίωξον, ἀπέτεμε. καὶ σημαίνει
ὅτι ἐκ τῶν ὁ ῥώμης, ἢ πρώτης, ἢ μόνῃ κρι-
τῆς τῶν Αἰρέσεων. τέταρτον, ὅτι τὰ δόγματα καὶ
τῷ διδασκαλίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῷ κατὰ τῆς
Αἰρέσεως τῆς Ἀρεῖς ἐκτίθηται καὶ πρὸ τῆς 40
καμνικῆς Συνόδου, ὅθεν ἔτε πρώτης, ὅτε μόνῃ
ὁ ῥώμης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ διδασκαλῶν,
πέμπτον, ὅτι φησὶ, τέττοις ἐν (τὰς περὶ Ἀ-
ρεῖς) ἀναθεματίζοντας ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος,
μηδαὶ ὑμῶν δεχέσθω. καὶ σημαίνει ὅτι συμφῶ-
νως φησὶ τῷ πρώτῳ κανόνι ταύτης τῆς Συνόδου,
λέγοντι, τὰς ὑπὸ ἐτέρῳ ἐκβληθείσας, ὑφ' ἐ-
τέρῳ μὴ ἀποδέχεσθαι. ὁ δὲ Πάπας τῆς ῥώ-
μης τὰς ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν ἀναθεματι-
ζόμενας δεχόμενος. καὶ συγχωρῶν, ὡς ἂν μὴ 50
καὶ ἀκωνωνησῶν ὑποτίθηται. ἔκτον, ὅτι φησὶ, τῶν
Ἀντιοχείας Παύλων τὸν Σαμοσατέα Συνόδῳ καὶ κρίσει
τῶν ἀπανταχῇ Ἐπισκόπων ἀποκεκμηχθῆαι τῆς Ἐκ-
κλησίας. καὶ σημαίνει ὅτι γελοῖον τὸ τῶν πα-
πιστῶν, τὸ τὸν ῥώμης δηλονότι Διονύσιον φρενέσας

τὸ δοτὶ κηρυχθῆναι καὶ ἀποδωχθῆναι τῆς Ἐκκλη-
σίας τὸν Παῦλον . ἔβδωμον φησὶ, τέρας δὲ περὶ
φύσεις ἀγαπητοὶ καὶ ὁμοψυχοὶ ἀδελφοί, σύμ-
ψηφοι γίνεσθε καὶ τῆς μαριώδους αὐτῶν τόλμης,
9 καὶ ὁμοιότητα τῶν ἀγανακτισμάτων συλλειτουργῶν
ἡμῶν, καὶ ὑπεσπασμένων μοι καὶ αὐτῶν, καὶ
τῷ Τόμῳ συνοπογραφεύων, τῷ μὲν πάσι Λι-
βύης καὶ Θηβαϊδῶ, τῷ δὲ Λιβύης καὶ
Ποντοπόλεως καὶ Συρίας, καὶ ἔτι λυκίας καὶ
10 Παμφυλίας, Ἀσίας καὶ Καππαδοκίας καὶ τῶν
ἄλλων περιχώρων, ὧν καὶ ὁμοιότητα καὶ παρ-
ύμων δέξασθαι πέποιθα . πολλῶν γάρ μοι βοη-
θημάτων πρὸς τὰς βλαβεύτας πεπορισμένων,
καὶ τῷ δόξηται λυσιτελεῖν καὶ ἐν αὐτοῖς

15

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἔτι τοῦ τῆς ὑπιστολῆς τῷ αὐτῷ πρὸς τὰς ἀπανταχῆ Ἐπισκόπους, καὶ πρὸ ἄλλων Πατριάρχων
καὶ Σиноδῶν ἐκτελεσθῆναι τὸν Ῥώμης τῆς μερίδος τῶν Αἰρετικῶν, καὶ ὑπερὶ τῶν Σиноδῶν, ἔτε μέ-
20 ὄνα ἡγεμόνα τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡγεμόνων εἶναι, ἀλλὰ δὴ καὶ κληρονομῆσαι .

Καὶ τοῦ τῆς ὑπιστολῆς τῷ αὐτῷ πρὸς τὰς ἀπαν-
ταχῆ Ἐπισκόπους, ἡτίς κατὰ Σακράτους βί-
βλιν πρώτη κεφαλῇ τρίτῃ τὸ αὐτὸ αὐτῷ δέ-
25 κνυται, πρώτῃ, ὅτι ἔγραφε μόνῃ τῷ Ῥώμης,
ἀλλὰ τοῖς ἀπανταχῆ, οὐ γὰρ τῶν ἀπανταχῆ
ἐγνώσκει τὸν Ῥώμης, ἀλλ' ἕκαστὰ πάντων τῶν Ἐπι-
σκόπων Ἐπισκοπῶν . δεύτερῃ, ὅτι γράφει τοῖς ἀπαν-
ταχῆ ταῦτα, ἐντολῇ ἕσπες ἐν ταῖς θείαις γρα-
30 φαῖς τηρεῖν τὸν σὺνδεσμον τῆς ὁμοιοῦς καὶ ἐρήνης,
ἀνταγωνιστὴν γράφειν ὑμῖν καὶ σημαίνει ἀλλήλοις
τὸ παρ' ἐκάστου γνωρίζειν, ἵνα ἅπτε πάσῃ, ἅπτε
χαίρει ἐν μέλῳ, ἡ συμπάσῳ, ἡ συγχάσῳ
ἀλλήλοις . καὶ σημειώσαι, ὅτι τῷ τῷ αὐτῷ,
35 δι' ὃ ἔγραφε ὁ Ῥώμης Κορηλίου τῷ Ἀντιοχείᾳ
φωτὶ κατὰ Νωάτις, καὶ ἡ δεύτερῃ οἰκω-
μηνικῇ πρὸς Δάμασον, καὶ τὰς δυτικὰς Ἐπι-
σκοπίας, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἐν Χαλκηδόνι Σινόδος, καὶ
ὁ ἱεὺς πρὸς Εὐσεβίου καὶ Ἀγνυπίου ὑπὲρ Ἀ-
40 θανάσις, καὶ ὁ ἱεροσολύμων Μάξιμος πρὸς Ἀγ-
νυπίου καὶ Λιβύης περὶ τῷ αὐτῷ, ὁ Δάμασος
πρὸς Παυλίνον καὶ τὰς Ἀντιοχείας, ὁ Χρυσόστομος
πρὸς τὸν Ῥώμης καὶ ἄλλας, ὁ μέγας Κύριλλος καὶ
ὁ Κελεστίνος πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς ἄλλας κατὰ Νε-
45 σόριον, ὁ Φλαυίανος πρὸς τὸν Ῥώμης Λέοντα καὶ
Εὐτυχῆς, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης ὁ Καππαδόξ
πρὸς τὸν ἱεροσολύμων Ἰωάννην καὶ τὸν Τύχῃ Ἐπι-
φάνιον, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶς καὶ ὁ Ῥώμης
Ἀγαπητὸς πρὸς τὸν ἱεροσολύμων Πέτρον, ὁ μέγας
50 Ταράσιος πρὸς τὸν Ῥώμης Ἀδριανὸς καὶ πρὸς τὰς
Πατριάρχους τῆς Ἀνατολῆς, καὶ αἱ Σινοδοὶ πα-
σαι καὶ οἱ ἔγκλητοι τῶν Πατέρων πρὸς ἀλλήλους . οἱ
δὲ πατρίαι τὰς μὲν τῶν ἄλλων τοιαύτας ὑπιστολὰς
παρίστανται, μόνος δὲ τὰς πρὸς τὸν Ῥώμης ἡ αὐτῇ
τῷ Ῥώμης πρὸς τὸν αὐτῷ, καὶ τῷ αὐτῷ, ἔχ' ἵνα φυ-

ἀπατηθῶντος λαῷ, παθολογῶν, καὶ ταῖς τῶν
συλλειτουργῶν ἡμῶν συγκαταθέσθαι ὡς μετάνοιαν
ἀλλὰ τῷ αὐτῷ ἔρχεται ἀποδιδόντων . καὶ σημειώ-
σαι ὅτι ἀπὸ τῆς ἀγανακτιστικῆς καὶ συμπληφίσεως καὶ
συνοπογραφῆς καὶ συμφωνίας τῶν ἀπανταχῶν
ἐπίσκοπων τῆς Ἐκκλησίας καταβάλλονται αἱ
Αἰρέσεις, καὶ διορθῶνται οἱ ἡπατημένοι, καὶ ἀπὸ
μόνης τῆς Ῥώμης, ἐπεὶ ἐν ταῦτα καὶ δὲ μίαν μνή-
μην αὐτῇ, ἡ τῆς παροικίας ἡ τῆς Σινοδῆ αὐτῇ ὁ Ἀλέξαν-
δρείας ἐποιήσατο . ὥστε ἕκοντον ἐκ τῶν ὁ Παπᾶς Ἀρχιε-
πὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλ' ἐδὲ συμπεριλαμβανέται ἐν
τοῖς Ἀρχιεπιστοῖς τῶν Ἐκκλησιῶν πάντοτε, καὶ μάλιστα ἐν
τοῖς μεγάλοις, καὶ τῶς ἐπὶ μὲν μέγιστοις πράγμασι .

ἀπὸ τῆς ὁμοιοῦς τῆς ὁμοιοῦς καὶ ἐρήνης,
καὶ καταβάλλονται οἱ ἐπανιστάμενοι τῇ Ἐκκλησίᾳ,
καὶ συμπάσῃ τοῖς πάσῃ, καὶ τοῖς χαίρεισι
συγχάσῃ, ἐν τῷ αὐτῷ ἔγραψαν τὰς ὑπιστολὰς οἱ
συγγράψαντες, ἀλλ' ἵνα συστήσωσι μοναρχικὸν
ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀλλήλους, ὅθεν δόλοισι αἱ καὶ ἐθε-
λοκακῆργοι ὁποδεκνύονται πρὸς τῶν πρὸς τῶν
αἱ τῷ αὐτῷ τῷ αὐτῷ τῷ αὐτῷ . τρίτον Φησὶ, ὅτι
ὁ Νικομηδείας Εὐσεβίου νομίσας ἐπ' αὐτῷ κείσθαι
τὸ τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τῶν ὁποσάτων, ἡ τοῖς
τῶν Ἀρεανῶν, καὶ γράφει ἐπεχάρησε πανταχῶς
συμπίπτει αὐτῶν, ὅθεν ἀνάγκη ἔχειν, ἐδὲ τὸ
ἐν τῷ Νόμῳ γεγραμμένον μηκέτι μὴ σιωπῆσαι,
ἐπαγγέλλαι δὲ πᾶσιν ὑμῖν, ἵνα γνωσκήτε τῶν
ὁποσάτως γνωρίζετε, καὶ τὰ τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν
δύσθηνα ῥήματα, καὶ ἐὰν γράφῃ Εὐσεβίου, μὴ
πρὸς τῶν . καὶ σημειώσαι ὅτι καὶ πρὸς τὸν Ῥώμης
ἔγραψεν ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ πρὸς πάντας τὰς
Ἐπισκόπους τὰ τῆς Αἰρέσεως, καὶ δὲ τῷ Ῥώμῃ ἔ-
γραψε τῷ ὑπὲρ τῶν Ἐπισκόπων μὴ πρὸς τῶν
Εὐσεβίου, ἀλλ' αὐτὸς ἔγραψε μόνος κατὰ τὸ ἔθος
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἔχ' οὐ, ἀλλὰ τοῖς παπῶν,
καὶ ἐκ ἄλλως τοῖς δέοις ὡς δὴ τῶν πρὸς τῶν, καὶ
ἄλλως τοῖς δέοις ὡς ὑφαιμένοις, ἀλλ' ἐξίσσε παπῶν .
καὶ γὰρ Αἰρετικῶν ἐπὶ ἐφάρμακα τὸ ἐθέλειν ἀρ-
τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ γὰρ ὁ Εὐσεβίου ἀπὸ τὸ δια-
τρέβαν τὸν Βασίλῃ ἐν Νικομηδείᾳ, ἐνόμιζεν ἐπ'
αὐτῷ κείσθαι τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τοῖς ἀρ-
τῶν Ἐκκλησιῶν . τὸν δὲ Νεσόριον καὶ αὐτὸν τοῖς
πᾶσι ἐαλόντο μαρτυρῶν, ἐλέγχετο ὁ μέγας Κύ-
ριλλος, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ τρίτῃ, κεφαλῇ
δεκάτῃ πέμπτῃ Πατριάρχων ἑκαστὸν ἕνατον . πρῶτον
ἐνόμιζε καὶ Παῦλῳ ὁ Σαμοσατεύς, καὶ ἰδὲ αὐ-
τέρω ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τὸν ῥόπον, καὶ λοιπὸν
ἐπει-

ἐπειδὴ οἱ Πάπαι νομίζουσιν ἐπ' αὐτοῖς καθῆναι τὰ
τῆς Ἐκκλησίας πρῶτοι καὶ μόνοι, ὅτι ἀσέ-
βημα Πῦλιν, Εὐσεβίαν καὶ Νεστορίαν, κοινωνοὶ
δήτε εἰσὶ καὶ τῆς τῶν μερῶν. τῆς τῶν, φησὶν
ὁ Ἀλέξανδρος, ἡμεῖς μετὰ τῶν κατ' Ἀίγυπτον
ἐπισκόπων καὶ τῆς διβύνης ἐγγὺς ἐκατὸν ὄντων
συνελθόντες, ἀνεθεματίσαμεν, οἱ δὲ περὶ Εὐ-
σεβίαν προσεδέξαντο. καὶ ἡμεῖς αὐτῶν τῆς ἀσε-
βείας αὐτῶν γονόμοι, ἀνεθεματίσαμεν καὶ
ἀποστόμωσαν τὰς ψυχὰς, ἀποδείξαντες αὐτοὺς ἀπο-
τελεῖς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ πίστεως. ἰδοὺ
λάσκαρον ἔν καὶ τῇ ἡμετέρᾳ Θεοσεβείᾳ, ἵνα μὴ
τινας ἐξ αὐτῶν, εἰ ἀποπεύσονται καὶ πρὸς ὑμᾶς
ἐλθῶν, μὴ προσδέξωται, μήτε Εὐσεβίαν, ἢ
ἐτέρω τινὶ γράφοντι περὶ αὐτῶν περὶ τῆς
πει γὰρ ἡμᾶς χειριστὸς ὄντας, πάντας τὰς καὶ
Χριστὸν λέγοντας καὶ φρονέοντας ὡς Θεομάχους
καὶ Φθορέας τῶν ψυχῶν ἀποστέρεσθαι, καὶ μὴ δὲ
καὶ χαίρειν τοῖς φίλοις λέγειν, ἵνα μήποτε καὶ
ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν κοινωνοὶ γινώμεθα, ὡς παρῃ
γὰρ οὐ μακάριον Ἰωάννην, καὶ σημείωσαι τὸ
αὐτὸ, ἥτις Συνοδὸν ἀθροίσας, καὶ κρίνας τὸν
Ἀρείον καὶ τὸν Ἀρείον καὶ τὰς ὑπαδὸς αὐτῶν
ὁ Ἀλέξανδρος, ἐκ ἡρώτης, ἔτε σύμβουλον ἐ-

χρήσατο τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον, ἥτις παρ' αὐτῶν
βραβύσιον ἐκτίθησεν τῆς Συνοδῆς αὐτῆς, ἥτις ἐγγραφὴν
αὐτῇ πρῶτον ἤμην, ἀλλ' ἐξίστα καὶ ὡσαύτως ἐγγραφὴν
πρὸς τὰς Ἡγεμόνας τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀλλ'
τὸ αὐτὸ αὐτίον, ἥτις Ἀλλ' τὸν συνδέσμον τῆς ἐρή-
νης καὶ τῆς συμφωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ τῇ
ἡ συμπάχον, ἢ συγχάειν ἀλλήλοις, πρὸς κα-
θαίρεσιν μὲν τῶν Ἀίρεσεων, κοίτησαν δὲ τῆς πί-
στεως. καὶ σημείωσαι τὸ αὐτὸ, ὅτι ἔτε ὅτι τῶν
Συνοδῶν, ἔτε βεβαιώτης τῶν Συνοδῶν ὁ Ῥώμης,
ἔτε μάχων Ἡγεμόνων τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἡγεμόνων,
ἀλλ' ἔτε τῶν Ἡγεμόνων καὶ καὶ τῶν αὐτῶν διώκων, ἀλλ'
ἔτε πρῶτος ἡ μόνος κριτὴς τῶν Ἀίρεσεων. περὶ τὸν, ὅτι
ὑπέγραψαν ἐν τῇ ὑπὸ τῆς Πρεσβυτερίας τῆς ἀποστολῆς,
Διάκονοι ἐκπέδον, οἵτινες καὶ σύμψηφοι ἐγίνοντο.
καὶ σημείωσαι ὅτι σύμψηφοι ἐγίνοντο τοῖς Ἐπισκό-
ποις οἱ Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι, καὶ τὸ ἀνάπαλιν,
ὡς καὶ παρῃ οἱ μετὰ τὸ κρίμα Ἐπίσκοποι Ῥώ-
μης, καὶ ἡμῶντες τὰς Πρεσβυτερίας καὶ Διακόνους
καὶ ἀναγνώσας τῶν Ἐπισκόπων, Ἀλλ' ὅτι εἶναι τὰ
καὶ Καρδινάλες, ὅθεν ἀληθῶς φησὶν ὁ Φερμι-
λιανὸς γράφον πρὸς τὸν Κυρηναιὸν, ὅτι ἐφυ-
λάττειται ὁ Ῥώμη τὰ πατέρα καὶ τὰ ἀρχαῖα, ἀλλ'
τὰ καὶ καὶ νεοπεποιῶτα.

25

ΒΙΒΛΙΟΤ Β. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ.

Εἰς τὴν τῆς ὑπὸ τῆς τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου πρὸς
ὑμᾶς τὸν Ῥώμης μοναρχικὸν ἀξίωμα τὸ Ῥώμης

Ἀλέξανδρος Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρείον ἀπὸ τῆς
τῆς καὶ ὁ καὶ, ἀλλ' ἔτε ἀκέραιον γινώσκω.

Καὶ ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς τῆς, ὡς ἐγγραφὴν ὁ Βασιλεὺς
Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρείον, ἥτις καὶ παρ' Εὐσε-
βίαν ἐκ τῶν βίον Κωνσταντίνου, καὶ ἑκατέρωθεν βί-
βλιν πρῶτον κεφαλαιῶν τετάρτην, καὶ Γελασίαν λό-
γῳ ἐκτερεῖ κεφαλαιῶν τετάρτην τὸ αὐτὸ δηλῶται,
ἐπεμψε γὰρ ἐκείνοις ὁ Βασιλεὺς τὴν ὑπὸ τῆς
μεμνημένης αὐτῶν τῆς διχοστασίας, καὶ δὲ μίαν
δὲ ἐποίησε μνήμην τῆς Ἐπισκόπου Ῥώμης. ἐπεμ-
ψε δὲ μετὰ τῆς ὑπὸ τῆς ὅσον τὸν Ἐπίσκο-
πον Κεδρῆνης, ὅτι ὑπὸ τῆς ἥ καὶ εἰδήσει τῆς
Πάπας, ἀλλ' ἐξ ιδίας αὐθεντίας, καὶ ἔτε τὸ

εἶναι λεγόμενον ἡ ἀνθρώπων τῆς Ῥώμης, ἀλλ' Ἀλλ'
τὸ εἶναι ὁμολογητὴν ὁ ἀνθρώπων, καὶ φίλον αὐτῶν,
ὡς ὁ Εὐσεβίος λαλῶντατα Ἀλαλαβάνει, ἢ Ἀλλ' ὅτι
εἶναι ἐπ' ἀγχινοῖα περὶ τὸν, ὡς φησὶ Θεοδώριτος
λόγῳ πρῶτον κεφαλαιῶν ἐκδόμῳ. ἐκ αὐτῶν ὅτι ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ τῇ τότε καὶ ἔτε καὶ ἀκέραιον τὸ
τῆς Ῥώμης μοναρχικὸν ἀξίωμα. ταῦτα πάντα
συνάγεται ἀριθμητῶς καὶ ἀπὸ τῶν λοιπῶν ὑπὸ
τῶν τῶν Βασιλέως ἢς Ἀφρόδης, καὶ ἰδὲ ταύτας
ὡσαύτως περὶ τῆς τῆς ἀγίας Συνοδῆς.

45

ΒΙΒΛΙΟΤ Β. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ.

Περὶ τῆς λεγομένης Συνοδῆς τρίτης ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου, ἢ προσφέρουσιν οἱ παπισταὶ καὶ τὸν μέγαν
Κωνσταντίνον παρόντα, καὶ τὸν Σιλβέστρον εἰπόντα, τῷ ἰδίῳ σώματι βεβαιῶν τὸν ἐν Νικαίᾳ, δέκεται ὁ-
μικρὸν ἐν ταῦτα ἀσφαλῶς ψόδεπίπλους, καὶ τὸ βδελυρὸν ἀξίωμα τῆς μοναρχίας κατεστραμμένον.

Καὶ ἐν ταῦτα εἰσάγει ἡμεῖς τὸν παπιστὴν ὅτι
ἐγίνετο ὑπὸ Σιλβέστρου ἐν Ῥώμῃ Συνοδῶν. τρίτην,
παρόντος τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου, ἐν τῇ συνήλθον
Ἐπισκόποις ἀφ' ὧν ἐβδόμητον πρῶτον, καὶ διεπαχ-
θη ἐν αὐτῇ ἵνα ἡ παρῶσα ἐν Νικαίᾳ Συνοδῶν
ἔχη τὸ κύριον, εἶπε γὰρ ὁ Σιλβέστρος περὶ αὐ-
τῆς ὅτι τῇ ἡμετέρῳ σώματι βεβαιῶν αὐτῶν.

Ἀλλ' ἔτερον πρῶτον, ὅτι οἱ παπισταὶ ἔμμενον φθε-
ρεῖς τῶν συγγραμμάτων τῶν ἀγίων εἶναι, ἀλλ' ὅτι
καὶ ῥαδιῆτοι, ψόδεπίπλους εἰσάγοντες πρὸς
ἀπάτω τῶν ἀπλῶν. δούτερον, τῆς τῆς τὸν
μέγαν Κωνσταντίνον μετὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ Συνοδῶν
ἐπιληλυθῶν ἐς Ῥώμην, ταυτὸν ἐστὶ τῆς ὑποστά-
σεως τῆς Σφραγίδος καὶ τῆς Τραγελαφῆς. τρίτον, ὅτι
οἱ συλλί-

οἱ συλλέξαντες τὰς συνόδους, πρῶτον συνόδον καταλείγουσιν ἐν Ῥώμῃ τῇ ὑπὸ Μιλτιάδου, τῇ πρεσβυτέρῳ τῷ μεγάλῳ. Κωνσταντῖνα γενομένην, καὶ δευτέραν τῇ ὑπὸ Ἰεραλίου κατὰ τῶν Εὐσεβιανῶν, ὑπὸ Σιλβέστρου δὲ ἐδὲ μίαν γινέσθαι συνόδον καταγράφουσι, ψευδεπίγραφον ἄρα καὶ ἡ παρῆστα συνόδος, καὶ μόνον ἐγόντησαν ταύτῃ οἱ παπασαί. τέταρτον, ὑποθεμένοις ἀληθές εἶναι τὸν Σιλβέστρον εἶπεν τῇ ἡμετέρῳ εὐσεβίᾳ βεβαιώσας, ἰδοὺ γονὸν ἡ ἀναμαρτήτων εἰσαγγαλίωμα, ἀλλὰ συγκατάθεσιν μόνον καὶ συμφωνίαν, ὡς ἐποίησαν πάντες οἱ Πατριάρχαι καὶ μητροπολῖται ἐν ταῖς ὁμοδοχαῖς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ ἰδὲ αὐτοῖς βιβλίῳ πρώτῳ, κεφαλαῖς δεκάτῃ ἐβδόμῃ. 15 Παράγραφον δευτέρον, καὶ κατωτέρω ὡς πάλαις.

πέμπτον, ὅτι δὲ ταῦτα ἕως ἔχει, μάρτυς πάλιν ἡ παρῆστα συνόδος, λέγει γὰρ εἶπεν τὸν Σιλβέστρον, εἰ ἀρέσκει, ἵνα γράψωσιν οἱ πατέρες σάκος τῇ ἰδίᾳ χειρὶ πρὸς βεβαίωσιν. καὶ σημείωσιν ὅτι τὸ εἰσάγειν, ἢ πρῶτον τινὰ δόγματι μὴ εἰσαγγαλίωμα. ἢ ἀξιωμα. αὐτοκρατορικὸν παρέστη, ἀλλ' ἀδελφικῶς σύμπνοιαν μαρτυρεῖ καὶ ὁμοφροσύνην, καὶ ὑπεμαρτυρεῖ, ὅτι ὁν τρεῖς ἐβεβαίωσαν ὁ Σιλβέστρος τῷ ἰδίῳ σόματι, ἕως οἱ πατέρες ἐβεβαίωσαν τῇ ἰδίᾳ υπογραφῇ. καὶ πρεσβυτερμαρτυρεῖ, ἀτελῇ ὑπάρχον ἀπὸ τῆς τῶν πατέρων ἐν υπογραφῇ βεβαιώσεως πῶς τῷ Σιλβέστρῳ ἀπὸ τῆς σόματος βεβαίωσιν, καὶ ἔτω κληταῦδα καταστρέψεται τὸ βδελυρὸν τῆς μοναρχίας ἀξιωμα.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶς πόσε, κανόνας ἐξέειπε ἡ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικὴ πρώτη ἁγία Σύνοδος, καὶ τῆς ἐξηγήσεως τῶς οὗτοι κανόνες αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐξέειπε αὐτῶν Πατριάρχων ὑπεροχὰς καὶ ἡμῶν, καὶ περὶ τῶν ὁρίων τῶν Πατριαρχῶν.

Εἰκοσι κανόνας ἐξέειπε ἡ παρῆστα ἁγία Σύνοδος, περὶ ὧν ἀπάντων ἐν ταῦτα ἔδει ἡμῖν λόγος, περὶ μὲν τῶς οὗτοι καὶ ἐβδόμου τῶν συμβαλλόντων τῇ σκοπῇ τῆς παρῆστες πραγματούσης ῥητοῦ ἵνα, καὶ πρῶτον περὶ τῶς οὗτοι. ἡ ἐκείνη τῶν κανόνων τὰς ἐπὶ ταῦτα, ὡς ὁ Χρῆστος, καὶ οἱ Ἀπόστολοι Πατριάρχαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ οὗτοι ἐποίησαν, ἀλλὰ μόνον Ἐπισκόπους. 30 ἔπειθ' ἐν ἐκάστῃ Ἐπαρχίᾳ ἦσαν ἀφ' ὧν Ἐπισκοπῶν, ὡρίστη ὑπὸ τῶς τελευτῆς τεταρτῆς ἀποστολικῆς κανόνος, ἵνα ὁ Ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως ἐκάστης Ἐπαρχίας ἐπιστάτης καὶ φυλακῆς τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑποδεδομένων χάριν, ἔχη πρεσβυτεῖαν τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων, ὡς εἶναι αὐτὸν πρῶτον καὶ κεφαλὴν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ τῶν μεγίστων πόλεων τῶν ὑπερερχομένων τῶν ἄλλων πόλεων οἱ Ἐπίσκοποι, οἷον ὡς ἡ Ῥώμη, ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἡ Ἀντιόχεια καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ, ἀφ' ὧν οὐκ ἔστιν αἰ.

ἡ δὲ ὡς ἡ Ῥώμη, ἡ ἀνάγκη ὁρῶντες πολλὰ καὶ ἐν ἐτέραις Ἐπαρχίαις, καὶ κατ' ὅλιγον τῶν νομιζομένων μὴ εἶναι ὁρῶντες παρ' ὁμορίαν, ἀλλὰ δικαίως γινώσκοντες, ἡ ταῦτα σιωπῶντες τῶν ὁρῶντων κατέστησαν εἰς ἔθνος, ὡς τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς ὡς ὁ νομίζω καὶ κανονικῆς αἰτίας ἐξελίσσιν τῶν περὶ αὐτῆς Ἐπαρχιαντῶν καὶ διοικήσεων, ἡτοι τὸν μὲν Ῥώμης, πάσης εὐσεύσεως, τὸν δὲ Ἀλεξανδρείας, δὲ Ρίνοκαρῶν εἰς ὁρίων τῆς Τριπόλεως καὶ τῆς ἐπέκεινα Οἰκουμένης, τὸν δὲ Ἀντιοχείας, τῶν Ἀντιοχικῶν, ἡτοι δὲ τῶν καὶ τῶν Ἰστανίων ταῦτα εἰς Περσίας καὶ Ἱβηρίας καὶ τῶν ἐπέκεινα, καὶ τὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς Παλαιστίνῃ, Φοινίκῃ καὶ Ἀραβίαν. τὸ ἔθος ἂν τῆς ἡμῶν πρεσβυτεῖαν ἐν ἐκάστῃ τῶν Ἐπισκοπῶν τῶν ἐν ταῖς πύρεξ αὐτῶν Ἐπαρχίαις ἡμῶν καὶ ἐξέστη. πότε δὲ πρεσβεύοντο ἐκάστη ταῦτα πόλεα τὸ ἔθος τῶν, ἀλλὰ ὅτι ἐπὶ.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Μελητίου Λυκαπόλεως τῶς συγχέαντες τὸ τῶ Ἀλεξανδρείας πρεσβυτεῖα, καὶ τῆς Συνόδου ταύτης ἐν τῶ τῶ κανόνι ταῦτα ἀνανεωσάσης, καὶ ὡς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον, καὶ τὸ ἔχει, ὁρῶντες.

Τὸ, ὡς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον πάντων τῶν ἔχοντων τῶν ἐξουσιᾶν, ταῦτα ἐπὶ τῇ, ἐκάστη ἔθνος οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ τὸν τελευτῶν τεταρτῶν κανόνι τῶν Ἀποστόλων, ἐφάπαξ γινώσκοντες ἐ-

κείνον, ὅς ἐν αὐτοῖς ἐπὶ πρῶτος, καὶ νομίζοντες ὡς κεφαλὴν, καὶ μηδὲν ὡς τῶν ἐκείνων γνώμων προσηλῶν, ἀλλ' ἕκαστος ἐκείνῃ προτίετω, ὅσα τῇ ἰδίᾳ ἐπιβάλλει παροικίᾳ. εἰς ταῦτα δὲ, ὡς τῆς ἐν Αἰγυπτίῳ

οἱ συλλέξαντες τὰς συνόδους, πρῶτον συνόδον καταλείγουσιν ἐν Ῥώμῃ τῇ ὑπὸ Μιλτιάδου, τῇ πρεσβυτέρῳ τῷ μεγάλῳ. Κωνσταντῖνα γενομένην, καὶ δευτέραν τῇ ὑπὸ Ἰεραλίου κατὰ τῶν Εὐσεβιανῶν, ὑπὸ Σιλβέστρου δὲ ἐδὲ μίαν γινέσθαι συνόδον καταγράφουσι, ψευδεπίγραφον ἄρα καὶ ἡ παρῆστα συνόδος, καὶ μόνον ἐγόντησαν ταύτῃ οἱ παπασαί. τέταρτον, ὑποθεμένοις ἀληθές. εἶναι τὸ τὸν Σιλβέστρον εἶπέν τῃ ἡμετέρῳ εὐμαρῇ βεβαιώμεν, ἰδοὺ γονὸν ἡ ἀναμαρτήτων εἰσαγγὰς ἄξιωμα, ἀλλὰ συγκατάθεσιν μόνον καὶ συμφωνίαν, ὡς ἐποίησαν πάντες οἱ Πατριάρχαι καὶ μητροπολῖται ἐν ταῖς ὁμοδοχαῖς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ ἰδὲ αὐτοῖς βιβλίῳ πρώτῳ, κεφαλαῖς δεκάτῃ ἐβδόμῃ. 15 Παράγραφον δευτέρον, καὶ κατωτέρω ὡς πάλαις.

πέμπτον, ὅτι δὲ ταῦτα ἕως ἔχει, μάρτυς πάλιν ἡ παρῆστα συνόδος, λέγει γὰρ εἶπέν τὸν Σιλβέστρον, εἰς ἄρῃσκα, ἵνα γράψωσιν οἱ πατέρες σάκος τῇ ἰδίᾳ χειρὶ πρὸς βεβαίωσιν. καὶ σημαίνουσι ὅτι τὸ εἰς ἄρῃσκα, ἢ πρῶτον τινὰ δόπολευμῶς εἰσαγγὰς, ἢ δ' ἄξιωμα. αὐτοκρατορικὸν παρέστη, ἀλλ' ἀδελφικῶς σύμπνοιαν μαρτυρεῖ καὶ ὁμοφροσύνην, καὶ ὑπομαρτυρεῖ, ὅτι ὁν τρεῖς ἐβεβαίωσαν ὁ Σιλβέστρος τῇ ἰδίᾳ σόματι, ἕως οἱ πατέρες ἐβεβαίωσαν τῇ ἰδίᾳ υπογραφῇ. καὶ πρεσβυτερῶς, ἀτελῇ ὑπάρχον ἀπὸ τῆς τῶν πατέρων ἐν υπογραφῇ βεβαιώσεως πῶς τῷ Σιλβέστρῳ. Διὰ τῆς σόματος βεβαίωσιν, καὶ ἔτω κήρυττα καταστρέφεται τὸ βδελυρὸν τῆς μοναρχίας ἄξιωμα.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς πόσε, κανόνας ἐξέειπε ἡ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικὴ πρώτη ἁγία Σύνοδος, καὶ τῆς ἐξηγήσεως τῶν οὕτως κανόνων αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐξέειπε αἱ τῶν Πατριάρχων ὑπεροχαὶ καὶ ἡμεῖς, καὶ περὶ τῶν ὁρίων τῶν Πατριάρχων.

Εἰκοσι κανόνας ἐξέειπε ἡ παρῆστα ἁγία Σύνοδος, περὶ ὧν ἀπαρτῶν ἐν ταῦτα ἔδει ἡμῖν λόγος, περὶ μὲν τῶν οὕτως καὶ ἐβδόμου τῶν συμβαλλόντων τῇ σκοπῇ τῆς παρῆστες πραγματούσεως ῥητοῦ ἵνα, καὶ πρῶτον περὶ τῶν οὕτως. ἡ ἐκείνη τῶν κανόνων τὰς ἐπὶ ταῦτα, ὡς ὁ Χρῆστος, καὶ οἱ Ἀπόστολοι Πατριάρχαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ οὕτως ἐποίησαν, ἀλλὰ μόνον Ἐπισκόπους. 30 ἔπειθ' ἐν ἐκάστῃ Ἐπαρχίᾳ ἦσαν Διάφοροι Ἐπίσκοποι, ὡρίστη ὑπὸ τῶν τελευτῶν τεταρτῶν ἀποστολικῶν κανόνων, ἵνα ὁ Ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως ἐκάστης Ἐπαρχίας ἐπιστάτης καὶ φυλακῆς τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑποαδεδομημένων χάριν, ἔχη πρεσβυτεῖαν τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων, ὡς εἶναι αὐτὸν πρῶτον καὶ κεφαλὴν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ τῶν μεγίστων πόλεων τῶν ὑπερερχομένων τῶν ἄλλων πόλεων οἱ Ἐπίσκοποι, οἷον ἢ Ῥώμη, ἢ Ἀλεξάνδρεια, ἢ Ἀντιόχεια καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ, Διάφορον οὐκ ἔχον αἱ.

ἡ δὲ ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς, ἡ ἀνάγκη ἐνήργησεν πολλὰ καὶ ἐν ἐτέραις Ἐπαρχίαις, καὶ κατ' ὀλίγον τὰς νομιμῶν μὴ εἶναι ἐνεργεῖαν παρ' ὁμορίαν, ἀλλὰ δικαίως γινώσκοντες, ἡμεῖς σιωπῇ τῶν ἐνεργειῶν κατέστησαν εἰς ἔθνος, ὥστε τὰς Ἐπισκόπους τὰς ὡς δὲ νομίζε καὶ κανονικῶς αἰτίᾳ ἐξεσπάζειν τῶν περὶ αὐτὰς Ἐπαρχιῶν καὶ διοικήσεων, ἡτοι τὸν μὲν Ῥώμης, πάσης ἐνός, τὸν δὲ Ἀλεξανδρείας, δὲ Ρίον καὶ ἑτέρας ὡς ὁρίων τῆς Τριπόλεως καὶ τῆς ἐπέκεινα Οἰκουμένης, τὸν δὲ Ἀντιοχείας, τῶν Ἀνατολικῶν, ἡτοι δὲ τῶν καὶ τῶν Ἰστανίων. Ταῦτα ἕως Περσίας καὶ Ἱβηρίας καὶ τῶν ἐπέκεινα, καὶ τῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς Παλαιστίνῃ, Φοινίκῃ καὶ Ἀραβίαν. τὸ ἔθος ἂν τῆς ἡμεῖς πρεσβυτεῖαν ἐν ἐκάστῃ τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἐν ταῖς περὶ αὐτῶν Ἐπαρχίαις ἡμεῖς καὶ ἐξέστη. πότε δὲ πρεσβεύοντο ἐκάστη ταύτῃ πόλει τὸ ἔθος τῶν, ἀλλὰ ἐπὶ.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Μελητίου Λυκαπόλεως τῶν συγχέαντες τὸ τῶν Ἀλεξανδρείας πρεσβυτεῖαν, καὶ τῆς Συνόδου ταύτης ἐν τῷ οὕτῳ κανόνι ταῦτα ἀννευσάσης, καὶ ὡς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον, καὶ τὸ ἔθος, ὁρίσασθαι.

Τὸ, ὡς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον πάντων τῶν ἔχον τῶν ἐξουσιῶν, ταῦτα ἐπὶ τῇ, ἐκάστη ἔθνη οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ τὸν τελευτῶν τεταρτῶν κανόνι τῶν Ἀποστόλων, ἐφάπαξ γινώσκοντες.

καὶ ὡς ἐν αὐτοῖς ἐπὶ πρῶτος, καὶ νομίζοντες ὡς κεφαλὴν, καὶ μηδὲν ὡς τῶν ἐκείνων γνώμην προτιθεῖν, ἀλλ' ἕκαστος ἐκείνῃ προτίττω, ὅσα τῇ ἰδίᾳ ἐπιβάλλει παροικίᾳ. εἰδέναι δὲ, ὡς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ.

ἡ Λιβύη καὶ Ποντοπόλις ἐπίσκοπος ἔχον πρῶτον
 ἐν ταῦτοις τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ μετὰ ταύτην
 αὐτὴ τῆς ἐκείνης γυνάμης. ὁ δὲ ἐπίσκοπος Φαί-
 λειος ἐκποστὴ πρῶτη, τὴν γὰρ ἔχει ἐπὶ τῇ
 ἐκτῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἀρχιεπίσκοπος πάσης τε τῆς Αἰ-
 γυπτίας καὶ Θηβαΐδος ἡμετέρας καὶ Λιβύης ἀμμο-
 νιακῆς, Μαριτύδος τε καὶ Ποντοπόλιος ἔχον τὴν
 ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν. ταῦτα τῇ ἐξουσίᾳ χρο-
 νολογικῶς καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος καὶ μαρ-
 τυς, καθάπερ μελήτων ἐπίσκοπος Ἀντιόχειας
 ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐν
 τῇ δούτρᾳ αὐτῇ διπολίᾳ λέγων· Πέτρος
 παρ' ἡμῖν μετ' αὐτῇ τῇ διωγμῷ γέγονεν ἐπίσκο-
 πος, ἐν δὲ τῇ διωγμῷ καὶ ἡμαρτύρησεν, ἔ-
 παυσε μελήτιον διὸ τῆς Αἰγυπτίας λεγομένης ἐπίσκο-
 πον ὅτι πολλὰς ἐλογχόσατο ὁρμητορίας καὶ
 θυμίας, ἐν καὶ τῇ συνόδῳ τῇ ἐπισκοπῶν καθε-
 λε - σθησὶ ἐπὶ ὁ αὐτὸς ἔχον, ὅτι μετ' αὐ-
 τῷ Πέτρῳ ἦν ὁ Ποντοπόλις τῆς αὐτῆς Λιβύης
 τινὰς τῶν ἐπισκοπῶν τὴν γυνάμιν συμβαλλὴν παρ' αὐ-
 τὸν δέξασθαι, καὶ ἐκποστὴν ἰσχύσαι τὰ ἐκείνης νόθα
 δόγματα, ὥστε μάλιστα κηρύττειν τὴν γινώσκουσαν

τοῦ ἐκείνης ἐκκλησίας. γινώσκουσαν δὲ τὴν Διομήδεον
 ὁ Ἀλεξανδρείας, ἀπὸ τῆς περὶ τῆς αὐτῆς ἰσ-
 μετακαλίσσονται τῆς αὐτῆς τῇ ἐκκλή-
 σιας δόξαν. Φαίλεις γὰρ, τῇ μετὰ τὴν Διομή-
 δεον, αὐτὸς γὰρ ἔχει τὴν μέγαν τὴν ἐκκλη-
 σίαν ἐκείνην, πέμπτῃ καὶ συμβαλλὴν τοῖς αἰ-
 τίοις παύσασθαι τῆς κακοδοξίας. ἐν ταύτῃ δὲ
 δῆλον γίνεται, ὡς ὁ Ἀλεξανδρείας ἑμὸν ἔχει
 ἐξουσίαν ἐξ ἀρχαῶν ὅθι· διοικεῖν τὰ ἐκκλησια-
 στικά τῶν ἐκείνης ἐπαρχίας, ὡς καὶ καθεστὸν ἐστίν
 ἐπίσκοπος καὶ μητροπολίτης τῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ
 κλίματι ὄντας. ὁ μελήτιος μὲν καθεστὸν ἐστίν
 ὑπὸ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐπεχέρεται βιάσασθαι τὴν
 τοιούτην ἀρχαίαν ἔδραν, τληφσας ἀλλὰ ἐπίσκο-
 πος ἐν τῇ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ διοικῆσαι χερσπονήσαι, 35
 ὅθι ἡ ἐν Νίκαιᾳ συνόδος ἀναιδέστα τὴν ἀρχαίαν
 ἔδραν, καὶ αὐτὸς ὁπότε βίαια τὴν Ἀλεξανδρείαν
 ἔχον τὴν ἐξουσίαν πάντων τῶν ἐν Αἰγυπτίᾳ, καὶ
 τὰ ἔχον. καὶ καὶ ταῦτα τὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν
 οἱ ἐξ Αἰγυπτίας ἐπίσκοποι τὴν παρὲνται καὶ ὅτι ἐν
 τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ, καὶ ὅρα ἐκείνη ἐκτὴν πε-
 τέρῃ πράξει.

ΒΙΒΛΙΟΤΕ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι ἀντιοχείας καὶ μετὰ τῆς συνόδου ταύτης ἔχει τὰ πατριαρχικά ἀνεμόρια.

Ἐπειδὴ ὁ ἀντιοχείας ἔχει ἐν πολλὰς ἐπαρ-
 χίας τὴν αὐτὴν γυνάμιν καὶ ἐξουσίαν, ἢ ἄ-
 ρχει ὁ Ἀλεξανδρείας ἐν Αἰγυπτίᾳ, ὁπότε βίαια ἡ
 συνόδος αὐτῇ, ὅπερ ἔχει καὶ αὐτὸς ἐξ ἑδρῆς, ὡ-
 ρεῖτο συζητῆσαι τὰς περὶ τῆς καὶ τῇ ἀντιο-
 χείας. ἀλλὰ φασὶν ὅτι τὴν ἀντιοχείας μὴ ἐχον-
 τῶν ἐν τῇ διοίκησιν τῆς ἀντιοχίης μετὰ τῆς ἐν Χαλ-
 κηδόνι συνόδου τὴν ἐξουσίαν, ἢ ἔχον ὁ Ἀλε-
 ξανδρείας ἐν Αἰγυπτίᾳ. ἀλλὰ ῥητόν ὅτι ἀλλοθὺς
 ὑπὸ τῆς ἐν Νίκαιᾳ συνόδου ἔλαβον οἱ πατριαρ-
 χικοὶ θένοι μέγαν ἐξουσίαν ἐν ταῖς ἰδίαις
 ἐνορίαις, καὶ πελεωπέντω μετὰ τὴν ἐν Χαλ-
 κηδόνι, ἡμῶν καὶ μετὰ τὴν ἐξουσίαν πλήρη
 ἐν αὐταῖς, καὶ μαρτυρεῖ ὁ Πάπας Ἰννοκέντιος ἐπεὶ
 τῆς, ὅς γε γράφει πρὸς τὴν ἀντιοχείας Ἀλέξαν-
 δρον φησὶν ὅτι ἡ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκκλησία κατέ-
 σθη ἐν τῇ αὐτῇ διοίκησιν, ἐκ ἐπί τινα ἐπαρ-
 χίαν ὑπὸ τῆς ἐν Νίκαιᾳ συνόδου. καὶ σημείω-
 σαι ὅτι λέγει ὅτι καὶ τῇ καὶ τῇ ἐν Νίκαιᾳ
 συνόδου ἐγνώσθη ὅθι· δι' ἧς ὁ ἀντιοχείας ἐν διοίκησιν
 ἦλθεν, καὶ μετὰ τὴν λέγεται ὅτι κατέστη ὑπ' αὐτῆς
 ἐπὶ διοίκησιν, τὰς γὰρ βίαιαν καὶ ἐμπροσθέν, ἀλλ' ὅτι
 κατέστη ἡ ἐν ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τῆς ἐν Νίκαιᾳ συ-
 νόδου ἐν διοίκησιν, ὡς ἐπὶ τινα ἐπαρχίαν. ἀλλὰ
 καὶ τὸ τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς Παμμάρχον κατὰ τῇ ἱε-
 ροσολύμων ἰωάννη, ὁ δὲ καὶ ἐπὶ μοι πρὸς τὴν Ἀ-
 λεξανδρείας ἐπίσκοπον τὴν Παλαιστίνην αἰεὶ· ὁ
 μὴ σφάλλομαι. τὰς ὅτι διαρίζεται ἡ ἐκκλησία

ὑπὸ ἀρχὴν μητροπόλιν Παλαιστίνης, καὶ ἡ ἀντιοχείας
 πάσης ἀνατολῆς. ὅθι ἔχει ἐν ἐκείνῃ τὴν σφά-
 λον περὶ τῆς κακοδοξίας ἐν ἐκείνῃ τῇ Πα-
 λαιστίνῃ μητροπόλιν. ὅθι γὰρ ἐσφαλὼν ὁ ἱε-
 ροσολύμων, ὅθι ἔπειτα ἀναβέβηκε τὴν μετὰ ταύ-
 ταν ἐκτὴν ἐκκλησίᾳ σφάλλον κακοδοξιώνων τὴν ἐλα-
 γχον, ἐπερὶ τῆς ἀντιοχείας, ἡ τις ἦν ὑπὸ τῇ
 ἑδρῇ ἀναμφίβολον τῆς ἀνατολῆς μητροπόλιν, 45
 προκατέστη δὲ ἐν διοίκησιν ὑπὸ τῆς ἐν Νίκαιᾳ, ἐ-
 περὶ ὅτι ἐκείνη ἐβεβαίωσεν αὐτῇ τὴν ἑδρῇ. ἀλλὰ
 καὶ ἡ δούτρα οἰκουμένη συνόδος ἐν τῇ δούτρᾳ
 αὐτῆς κανόνι φησὶ, τῆς δὲ τῆς ἀνατολῆς ἐπίσκοπος
 τὴν ἀνατολὴν μόνον διοικεῖν, φυλαττομένην τὴν ἐν τῇ 49
 κανόνι τοῖς κατὰ Νίκαιαν πρεσβυτέρων τῇ ἀντιοχείᾳ
 ἐκκλησίᾳ. ἀνατολὴ δὲ ἐκταμένη εἶπε, τὰς δὲ
 τῇ βοσπόρῳ ἕως τῇ ταύρῃ ἐπαρχίας, καὶ τὴν κα-
 θεδρῇ ἀνατολῇ, πρεσβυτέρων δὲ τῆς ἀντιοχείας
 ἐκκλησίας εἶπε, τὰς δὲ τῆς τραχίας καὶ 45
 λικίας διοικήσεως ὡς Περσίας καὶ Ἰβηρίας.
 φυλαττομένην αὐτῇ, ἡ τις φυλάττειται, τὴν
 ἑδρῇ δηλαδὴ ἐξουσίαν, ἐν γρηγοριανῶν τινὲς ἐξο-
 λοκλήρεται καὶ ὑπὸ καὶ. ὅθι μὴ χωρὶς τῆς
 Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας τῇ ἀντιοχείας φλαττομένη, 50
 αὐτῇ ἐκταμένη τὴν μέγαν ἐκκλησίαν λέγοντα,
 τῆς ἐν Ῥώμῃ, καὶ τῆς ἑδρῆς αἱ ἐκκλησίαι τῆς
 φλαττομένης ἐκταμένης αὐτέχονται, αὐτῇ δὲ, τὴν
 ἑδρῇ καὶ τὴν ἀσιατικὴν ἐκταμένη καὶ Ποινητικὴν,
 καὶ ὅτι καὶ τὴν ὁρμητικὴν καὶ καὶ τὴν ἐκταμένην
 ἐκταμένην

συνημμένας, καὶ τὸ ἰδιωτικὸν δὲ ἅπαν ἐκείνον
 ἵδεν τὸν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Ἐπισκόπον Ἡγέ-
 μων, λόγῳ πέμψῃ, κεφαλαιῶς ἕκαστῳ τρίτῳ, διὸ
 καὶ Ἀπαύριον τὸν Βερρόϊας ὡς ὑπ' αὐτὸν ὄντα Μη-
 7 τροπολίτην, ἔπεμψεν εἰς Ῥώμην πρεσβυτέρῳ ὁ θαλασσί-
 ῳς. ὁ αὐτὸς Θεοδότῳ Φησίῳ, ὅτι Ἐλπίτι-
 χείας Δόμνῳ συνεδέον συνιερύησεν, ἵνα
 κέρην Ἐπίσκοπόν τινα ἐγκαλέσῃ ἐπ' ἐγκλήμα-
 σιν, ὁππολὴν τωσαυταύτῃ τρίτῃ. ὁ αὐτὸς γρά-
 10 φει ὅτι ἐγκαλέσῃ εἰς Σωμόδον ὑπὸ Ἰωάννη καὶ
 Δόμνῳ τῶν Ἀντιοχείας Ἐπισκόπων καὶ ἀπέρχετο,
 ὡλαβέσθῃ. δηλαδὴ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τῆς ἰδίᾳ
 συνεδρεῖν τὰ ἐπιτίμια, ὁππολὴν ὁ γδοικεσὶν πρῶ-
 15 τη. καὶ ὁ Βερρόϊας Ἀκάκιῳ γράφει πρὸς τὸν
 ἄγιον Κύριλλον, καὶ ἐπαινῶν τὸν Ἀντιοχείας ἱε-
 ράνην νεωστὶ χαροποιήσασθαι ὡς τὰ θρόνῳ ἄξιον
 ὄντα, ἐπ' αὐτῷ, ὡς μέγα ἐπ' αὐτῇ φρονεῖν
 καὶ σεμνύνεσθαι πάντας τῆς τῆς Αἰατολῆς Ἐπί-

σκόπου, ἔχοντας δηλοῦσι ταύτην Ἡγέμωμον.
 καὶ ὁ Ἰννοκέντιος ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς Ἀλέξανδρον
 τὸν Ἀντιοχείας ὁππολὴν φάσκει, ὅτι τοιγαροῦν
 λογιζόμεθα ἀγαπητὰ εἰδὲν, ἵνα ὡς περ τὸς
 Μητροπολίτας κατ' ἐξέχουσιν ἀποστολῶν βα-
 20 θμῇ, ὅτι καὶ τὰς λοιπὰς χυρὲς τῇ ἐπ' αὐ-
 τοῦ συνεδρεῖν καὶ γνώμῃς μὴ ἰσχύς Ἐπισκόπου χαρο-
 ποιῆσθαι. ἀλλὰ δὴ καὶ Ἰωσήφ ὁ Αἰγυπτίου ἐν
 τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ τὴν ἐκτὴ Κανόνῳ τῆς ἐν
 Νικαίᾳ Συνόδου φησὶν, ὅτι καὶ πρὸς τὸν Πρέ-
 25 σβυτον τῆς Ἀντιοχείας ἀποπέμπεται, ἵνα αὐτὸς ἔχῃ
 συνεδρεῖν ὑπὲρ πάντας τοὺς αὐτῆς Ἐπαρχίας, καὶ
 ὡς ἵνα ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐξουσίᾳ ἵκαρὸν ποιεῖται
 καὶ τρεῖς Ἐπίσκοποι καὶ Μητροπολίται, διότι ἐπὶ
 Πρέσβυτον τῆς Ἐπαρχίας τῶν Περσῶν καὶ Ἀνατολῆς-
 30 τῆς παριστάσιν ἐν πολλοῖς καὶ ἀποπολεῖν καὶ τὰ
 πρακτικὰ τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

20

ΒΙΒΛΙΟΝ Β' . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' . ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ σαφηνείας τῆς, ἐπειδὴ καὶ τῇ ἐν Ῥώμῃ Ἐπισκόπῳ ταῦτα συνήθως, καὶ αἰνιγματικῶς τῶν αὐτῶν δι-
 35 φθαρμένων οἱ Παπῶν καὶ παπισταὶ ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης καὶ τῆς ἀληθείας ὁνομασίᾳ τὰ ἐκτὴ
 Κανόνῳ περὶ τῆς παρεξηγήσεως.

35

Ἐπειδὴ καὶ τῇ ἐν Ῥώμῃ Ἐπισκόπῳ ταῦτα συνή-
 40 θως ἐστίν. ἔτι ἐστὶν ὁ ἀληθὴς καὶ ἀδιάφθο-
 ρος Κανὼν τῆς Συνόδου, οἱ δὲ ἐξηγῆται ὅσοι ἐμ-
 παθῶς καὶ ἀπο συμφέρον τῶν κοινωτικῶν αὐτῶν
 30 ἑρμηνεύσιν, ἀποφύγετε αὐτὸν καὶ περὶ τῆς
 καὶ γὰρ ἕκαστος πρὸς τὴν αὐτῆς γνώμῃ βιάζεται
 ὁ ἀλαβῶν, καὶ μάλιστα ἐν τῇ τῆς Ῥωμαϊκῆς
 Ἐκκλησίας. ὅθεν ὁ Πάπας Φίλιππος πρὸς Ἀκάκιον
 τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἀποφείρεται, ἀποφάσας
 35 περὶ νεύου, ὅτι γὰρ τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον ἐν
 ἐκείνῃ Συνόδῳ τὸ κύριον ἔχον ὡς ὁ Κανὼν βέ-
 λεται τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ ἰδὲ τὸν ῥέπον
 κατωτέρω βιβλίῳ περὶ τῆς, κεφαλαιῶς δεκάτης Πατρι-
 40 γράφῃ τρίτῳ. καὶ πρὸς αὐτὴν Πατριάρχῳ ὁ Τοπο-
 τητικὸς τῆς Πάπας Λέοντις ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνό-
 δῳ ἀντεγραμμένης ἀποφείρεται ἑπὶ τῇ, ἡ Ἐκ-
 κλησία Ῥώμης πάντοτε ἔχει τὰς πρώτας. ἡ
 45 μὲν ὁμοῦς ἀφ' ὧν τὰς γνώμης τῶν πολλῶν, τόσον
 πᾶς περὶ τὴν κείμενον τὴν Κανόνῳ, ὅσον καὶ τὰς
 40 περὶ τὰς ἀποφύγετε ἑρμηνείας, καὶ πρὸς τὸν
 τοῦ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων
 ῥημάτων ἀποφάσκει ἐξελθεῖν, καὶ πρῶτον, ὅτι
 50 τοῦ αὐτοῦ καὶ ἡδὴ λέγοντι, ὅτι ὁ Μολιῖν
 ὁ ἀποφείρεται τὰς διόλκας τῶν Ἐπισκόπων Ἀλεξανδρείας
 τῶν τοῦ Κανόνου αἰτίων τῶν πατέρων τῶν ἐκείνων
 55 τῶν τοῦ Κανόνου αἰτίων τῶν πατέρων ἐν τῇ
 τῇ τῶν Κανόνων αἰτίων τῶν πατέρων ἐν τῇ
 Ἐκκλησίας διωρίζαντο, ἀλλὰ μόνον ἐπικύρω-
 σαν τὰς παλαιὰς καὶ ἀρχαίας τάξεις ὡς τῆς
 συνήθους ἀληθείας. τρίτον, ὅτι αὐτῶν ἐμὲν

τῶν χαροποιῶν ἀποφάσκειται καὶ τῆς ἐφ' ἧς ἐφίρουν ὁ
 60 καλήτιος, ἀλλὰ καὶ πρὸς διόλκας ὁ ἀποφείρεται
 πᾶσι Μητροπολίτῃς ἐν ταῖς ὑφ' αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ
 ἔχον. πλὴν αὐτῶν, ὅτι αὐτῶν βεβαιῶνται τὰς ἀπο-
 νόμια ἐμὲν τῶν κυρίως λεγομένων Πατριάρχων,
 ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν Μητροπολιτῶν ὅποιον ἔα-
 65 κλησίας. τῶν αὐτῶν περὶ τῆς ἀποφείρεται, ὅτι
 ἀποφείρεται ὁ ἀποφείρεται ὡς τῶν ἐκείνων τῶν
 Κανόνων ἀγίων πατέρων. ἡ, τοῦτο, Ἀντωνυμία
 λοιπὸν πρὸς τὸ ἔχειν τὴν ἐξουσίαν ἀποφείρεται
 ἀποφείρεται, ἐν τῇ περὶ τῆς δηλαδὴ μέρει τῆς
 Κανόνῳ. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν τῶν πατέρων, τὰ
 70 ἀρχαία ἔφη κρατεῖται, τὰ ἐν Αἰγυπτίῳ καὶ Αἰ-
 βύῳ καὶ Ποντικῷ, ὅτι τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπί-
 σκοπον πάντων τῶν ἔχον τὴν ἐξουσίαν, συνε-
 χῶς ἀποφείρεται τὸ, ἐπειδὴ καὶ τῇ ἐν Ῥώμῃ
 Ἐπισκόπῳ ταῦτα συνήθως ἐστίν, δηλαδὴ τὸν Ἐπί-
 75 σκοπον Ἀλεξανδρείας ἔχον πάντων τῶν τῶν
 ἐξουσίαν, ὡς περὶ συνήθως ἐστίν καὶ τὸν Ῥώμης
 Ἐπίσκοπον τοιαυτῶν τῶν ἐξουσίαν ἔχον, καὶ
 γὰρ ἐν τῇ ἀλλὰ ἐστίν, ὅτι περὶ διόλκας ἀποφείρεται
 80 ὁ, τοῦτο, Ἀντωνυμία. ἐπειδὴ τοιαυτῶν ἔ-
 χει ὁ Ῥώμης τῇ Ἀλεξανδρείας τῶν αὐτῶν συνήθως
 τοιαυτῶν ἔχει καὶ τὴν ἐξουσίαν ἡ τοῦ τῶν
 αὐτῶν καὶ ἴσιν, καὶ γὰρ ἐν τῇ μίαν ποιῶνται
 ἐξουσίαν ὁ Κανὼν, συνεγεται δὲ καὶ τῶν τῶν Ἐπί-
 85 σκοπον Ῥώμης ὅτι τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου μὴ
 ἐξουσίαν τῶν ἐξουσίαν ἦν φαντάζεται ἔχειν
 ὅτι, ὅτι περὶ τῶν πατέρων ἀποφείρεται τινὰ ἐξου-
 90 σίαν, παρὶ τὴν ἔχει αὐτῶν ἐξ ὧν. ὅτι δὲ ὅροις

ἦν περιουσία, καὶ ἐκ ἐξουσιάζοντο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ καὶ ἐξουσία τῇ Ρώμῃ, ἐκ τούτου δεικνύται, ἐμὴν γὰρ ἐξουσίαν παρέχουσιν αὐτῇ καὶ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπισκόπων, ἔτι καὶ τὰς ὑποκειμένης αὐτῇ τόπας διοικαστὴς διερχόμενοι, τὴν Αἰγυπτίον δηλονότι, Λιβύην καὶ Ποντικήν. καὶ ἐπὶ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ τῇ Ἀντιοχείᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἄλλοις τῶν Ἐπαρχιῶν Μητροπολίταις. ἐξ ὧν δὴλον καθίσταται καὶ τὴν τῇ Ρώμῃ ἐξουσίαν εἶναι περιουσιώδη ἐν τοῖς Ἐπαρχίαις. ὅθεν ὁ Ῥωφίνος ἀρχαῖος ἐκκλησιαστικὸς ἱστορικός καὶ ἱερός τῆς ἐν Ἀκυληῖᾳ Ἐκκλησίας λέγει, ὁ Ῥώμης τὰς Σαββατοκαρίας ἡ Συμπρομπικαρίας τόπας, ἡτοι τὰς ἐν τοῖς παλαιαῖς Ἐκκλησίαις διεξαγόμεναι τῇ ἰδίᾳ φροντίδι. δοκεῖ ὅμως ἐκ τούτων συνάγεσθαι καὶ τὴν Ῥώμης ἐν διωρισμένῳ πελάγεσιν τὴν ἐξουσίαν εἶχεν. ὅθεν καὶ ὁ Πάπας Διόσκοπος γράφων πρὸς τὰς Μακεδονίαν, ἐπέγραψε, λιβέριος Ἐπίσκοπος Ἰταλίας, καὶ οἱ κατὰ δύσιν Ἐπίσκοποι. ὥστε καὶ ὁ Ῥώμης ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐνορίᾳ καὶ μόνῃ παρῆδεν, ἐκ ἄλλως, ἀλλ' ἢ ὡς ὁ Ἀλεξανδρείας ἐν Αἰγυπτῷ καὶ Λιβύῃ καὶ Ποντικῇ. ἐξ ὧν δὴ δεικνύται ὅτι κατὰ τοὺς λατῶν φαντάζονται τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν πρῶτον εἶναι καὶ πρῶτον θρόνον ἐκ τούτων τῶν ἐπαρχιῶν, φανερὸν γάρ, αὐτῇ ἐπὶ ὁ Κωνσταντῶν τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, καὶ γὰρ εἰ καὶ ὁ λόγος διότι ἐκείνη αὐτὴ ἡ ἀρχαία αὐθιγὴ τῆς Ἀλεξανδρείας

ἐκ τῆς σωτηρίας καὶ ἐξουσίας τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐπισκοπῇ συνελήφθη, τὸ ὅμως κατὰ συμβεβηκός ἰγνύειτο, ἀλλὰ τὸ δηλαδὴ ὅτι ἐν οἰκίᾳ τοῖς καθεύδουσιν ἡ τῇ Ρώμῃ ἐξουσία ὑπῆρχεν ἀκέραιος καὶ ἄθικτος, τὰ δὲ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ ἐνόμια ἐβίβαντο ὑπὸ τῇ Μιλητίᾳ καὶ τῶν Ἀρετιανῶν. ὅθεν καὶ οἱ Φρυγῶν ἀμφιβάλλει ὅτι ἐπὶ τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ μὴ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πεφορβήκει, οἱ τῆς ἐν Νικηίᾳ Πατέρες ἐκ τῶν ἀπερῶν ἐπὶ ἐνομίᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίας διαπλάσσειν τὴν αἰτίαν διατὶ τὴν ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίαν κατέχον ὅτι τὰ οἰκία ἐπὶ ἐνόμια, ἐποιοῦν γὰρ οἱ τῇ ἐναντίᾳ μέρος, τὰ ἀρχαία εἶδη κρατεῖται, ὥστε πᾶν Ἐπίσκοπον Ῥώμης πάντων τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ ἔχον τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ καὶ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπισκόπων 15 τὸ σῶνθ' ἐστίν, καὶ τὸ δὴ κύριον, οἱ ἐν Νικηίᾳ Πατέρες πᾶσαν ἐξουσίαν ἦν ἔχον ἐν τοῖς καθεύδουσιν αὐτῶν, ὅτι Ἀλεξανδρείας καὶ Ῥώμης καὶ Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ πᾶς ἀποκεφαλῶν. Μητροπολίτης ἐκ ἀναφύρας ἐκ τῶν ἐν ὁδοῖσιν τῶν Ἀποστόλων, ἡ τῇ Χρυσῇ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀρχαίαν σωτηρίαν. καὶ γὰρ ὡς περὶ λέγουσι περὶ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀλεξανδρείας πρὸ ἀρχαίων εἶδη κρατεῖται πρὸς ἐν Αἰγυπτῷ καὶ Λιβύῃ καὶ Ποντικῇ, εἶτω καὶ περὶ τῇ Ῥώμῃ φασίν, ἐπειδὴ καὶ τῇ Ῥώμῃ 25 Ἐπισκόπων τὸ σῶνθ' ἐστίν.

ΒΙΒΛΙΟΤ. Β. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η.

30

Περὶ μαρτυρίας ἰσχυρῆς τῇ Αἰγυπτίᾳ τῇ ἀρχαίᾳ ἐκ τῆς συνόδου ταύτης καὶ τῶν συσχετισμένων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Τὸ ἀρχαῖον εἶδος ἔπερ. ἡμῶς μεμνημένα, καὶ ἔπερ. αἱ ἀρχαῖοι Πατέρες μνήσαν πεποιύνται κρατεῖται ὅτι πάντας τὰς ἐν Αἰγυπτῷ καὶ Λιβύῃ καὶ Ποντικῇ, ἡτοι Μπαρκε, καὶ ἐν τῇ Ὀρνίχωρ, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς αὐτῆς πόλεσιν, ὅσαι τῇ ἐξουσίᾳ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπισκοπῇ ὑποκένται, καὶ ἀναγκάσθαι ἐπὶ ἵνα ὑπακούωσιν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἔχῃ ἐξουσίαν ὅτι πάντας αὐτὰς ἀπὸ ταῦτα, διότι αὐτὸς ὑπάρχει Πρόεδρος ὅτι τὸ σύστημα, ὡς καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ῥώμης τῆς τῇ εἰδῇ χρῆται, καὶ αὐτῇ ἐπὶ ἀναγκάσθαι ἵνα ἔχῃ ἐξουσίαν ὅτι τὰς χώρας καὶ Ἐπαρχίας αὐτῆς, καὶ εἰς πᾶν ὃ αὐτῇ ὑποκείται αὐτῇ, καὶ ὑπάρχῃ αὐτῇ ἐξουσία ὅτι τὸ σύστημα ἐν τῇ λαλῶν καὶ παρὰ τὴν ὅτι πάντας αὐτὰς τὰς Ἐπισκοπὰς καὶ ἐν τῇ παρὰ τὴν ὅτι αὐτῶν.

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν Κανόνων ἐκ τῆς Ἀραβικῆς μεταφράσεως, ἡ γὰρ διὰ τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐκδόσεως.

Τὸ ἀρχαῖον, ἔπερ. μνήσαν ἐποισάμεθα, συγγραφεὶς πάντας τὰς ἐν Αἰγυπτῷ καὶ Λιβύῃ καὶ Πον-

τικῇ, ἡτοι Μπαρκε, ὅπως παρὰ τῇ Ἐπισκοπῇ τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ αὐτὸς ἔχῃ ἐξουσίαν 35 πάντων αὐτῶν, ἐπὶ γὰρ Πρόεδρος τῆς Συνόδου ἀπὸ τούτου, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Ῥώμης τῇ αὐτῇ εἶδη κρατεῖται, καὶ χρῆ ἵνα ἔχῃ ἐξουσίαν ὅτι τὰς χώρας καὶ Ἐπαρχίας αὐτῆς, καὶ εἰς πᾶσι χώρῶν ἐστὶν αὐτῇ, καὶ ὑπάρχῃ αὐτῇ ἐξουσία ὅτι τὴν συνόδον 40 καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ διαλεγομένη ὅτι πάντας τὰς Ἐπισκοπὰς αὐτῆς.

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς Λατινικῆς.

45

Ἀρχαῖον εἶδος ἐστίν, ἵνα ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Ῥώμης ἔχῃ ἐξουσίαν τῇ τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς τὴν πόλιν τῆς πόλεως τῆς πόλεως καὶ πᾶσαν Ἐπαρχίαν τῇ αὐτῇ ὅτι μελέει κυβερναῖ. ὅσοι δὲ τόποι εἰσὶν ἐν τῇ Αἰγυπτῷ ἔχεται πάντων τῶν Φροντίδα ὁ Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος. 50

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Λατινικῆς, διονυσίου τῆς μικρῆς.

Τὸ ἀρχαῖον εἶδος φυλαττέσθαι τὴν ἐν Αἰγυπτῷ καὶ Λι-

Λιβύη καὶ Πενταπόλις ἔτι, ὥστε τὴν Ἀλεξανδρείαν Ἐπίσκοπος, τῶν πάντων ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ὅτι καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως Ῥώμης ἴσον ἐστὶν ἔθος.

5 Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἰσχυρῶς μαρτυροῦντες.

Τὸ ἀρχαῖον ἔθος κρατεῖται ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Πενταπόλει, ὥστε τὴν Ἀλεξανδρείαν Ἐπίσκοπον, τῶν πάντων ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ τῷ Ἐπισκόπῳ Ῥώμης τὸ αὐτὸ ἐστὶν ἔθος.

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς μεταφράσεως Ῥωφίνης Ἀκυλίας Πρεσβυτέρου, καὶ ὅτι οὗτος ἐνορίας ὁ Ῥώμης.

15

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν λεγόντων ὅτι τὰ πατριαρχικὰ σενόμια μητροπολιτικά, καὶ περὶ ὑποδείξεως ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐξηγητῶν τῶν Κανόνων ὅτι εἰσὶ πατριαρχικά.

20

Τινες οὐταῦθα τὰ σενόμια Ῥώμης, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας λέγουσιν εἶναι Μητροπολιτικά, ἡμεῖς ὁμῶς Πατριαρχικά εἶναι λέγομεν, καθάφωρον οἱ ἀρχαῖοι ἐξηγηταὶ τῶν Κανόνων, καὶ ἡμεῖς δὲ κενύσι. πρῶτος ὁ Βαλσαμών ἐν τῇ ἐξηγήσει τῶν πατρῴων Κανόνων φησὶν, ὁ πατρὶς Κανὼν καὶ ὁ ἑβδομος διορίζονται τὰς πόταρχας Πατριάρχας, δηλαδὴ τὴν Ῥώμης, τὴν Ἀλεξανδρείαν, τὴν Ἀντιοχείαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ (περὶ γὰρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἐπείκει Κανὼσι ἀποληφθήσεται) καὶ τὰ παλαιὰ ἔθνη ἡμαῖθα. καὶ τὴν μὲν Ἀλεξανδρείαν περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Πενταπόλει Ἐπαρχιῶν, τὴν δὲ Ἀντιοχείαν ὁμοίως τῆς Συρίας, τῆς 35 κίλικας Συρίας, τῆς μεσοποταμίας καὶ ἐκατέρας κίλικας, καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ Ἐπαρχιῶν, τῶν ἐν Ἀραβίᾳ καὶ τῶν ἐν Φοινίκῃ, ὅτι φησὶ καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ῥώμης περὶ τῶν Ἐπιστολῶν Ἐπαρχιῶν. καὶ Ἰωάννης 40 ὁ Ζωναρὴς ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, βύλεται ὁ Κανὼν τὰ παλαιὰ ἔθνη κρατεῖν, ὁ καὶ Κανὼν μεταγενέστερος καὶ Νόμοι πολιτικοὶ διορίζονται. τὴν Ἀλεξανδρείαν ἢ Ἐπίσκοπον Θεοσίλῳ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Πενταπόλει περὶ τῶν, 45 καὶ τὴν Ἀντιοχείαν τῶν αὐτῶν ὑποκαρμένων Ἐπαρχιῶν, Συρίας δηλαδὴ καὶ κίλικας Συρίας καὶ κίλικας ἐκατέρας καὶ μεσοποταμίας, καὶ τὰς ἄλλας Ἐπισκόπους τῶν αὐτῶν ἐξουσιάζει χωρῶν, καθὼς καὶ τῷ ἐν τῇ Ῥωμῶν Ἐκκλησίᾳ περὶ εὐρέων 50 οὗτι τῶν Ἐπαρχιῶν ἀρχὴν ἔχει ἐκράτησε.

Καί τινες ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν πόλει Ῥώμῃ τὸ ἀρχαῖον ἔθος φυλάττειν, ὥστε ἐκείνον τῆς Αἰγύπτου, τῶν δὲ τῶν περὶ τῆς πόλεως Ἐκκλησιῶν φροντίδα ἔχειν. σημασιώτερον δὲ ὅτι ἐν ταῖς αὐταῖς λατινικαῖς τῶν Κανόνων ἐρμηνείαις, περὶ τῆς πόλεως τόπος εἴτε τὴν χώραν καὶ τὴν Πικηνὴν καὶ τὴν Τασκίαν, καὶ τὸ Λατίον καὶ τὴν Οὐαλερίαν, αἰῶνες καὶ λατίνισι ἐκλήθησαν Σαββαδικαίαι καὶ Συμπεριμιτικάαι χώραι, εἴτε πᾶσαν τὴν Δύσιν ἐνοεῖν δὲ, ἐδιαφερύμεθα. ἀρκεῖ γὰρ ὅτι καὶ τὰ Ῥώμης ἢ ἐξουσία ἐν τοῖς ἐνορίαις καὶ διωρισμένη ἐστὶ.

καὶ ὁ Ἀρσενίδης πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἕκαστος τῶν Πατριαρχῶν τοῖς ἰδίοις σενόμοις ἀρκεῖσθαι ὀφείλει, καὶ μή τινα τῶν Ἐπαρχιῶν ἐτέρων οὐκ ἔσαν αὐτῶν καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τῶν αὐτῶν χερῶν ὑφαρπάζειν, τὰ τοιαῦτα εἰς κοσμικὴν ἐξουσίαν. καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχεὺς Τίτλῳ πρῶτῳ ἐν τῇ συλλογῇ τῶν Κανόνων, καὶ Ἰωάννης ὁ σχολαστικὸς ἐν τῇ Νομοκανόνι ὑποθέτῃ τῆς παρῆς Συνόδου τὴν ἔκτῃ καὶ ἑβδομῇ τῶν Κανόνων, τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν δὲ ἄλλαν καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ τὴν ὀγδοῇ, ἐπηγεράσας περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῖς Πατριαρχαῖς ἐκ τῶν Κανόνων τιμῆς. καὶ Ἰωσήφ ὁ Αἰγύπτιος ἐν τῇ ἀποφασίσει τῶν Κανόνων φησὶν, εἰδέ τις ἐν τῷ τῶν τρεῶν γένει, ἰδὲ ἐντελλόμεθα καὶ δέδοκται τῇ Συνόδῳ ἵνα μὴ ὑπαρχῇ ὅπως Ἐπίσκοπος, καὶ ὑποβάλλεται τὸ συνημαρ, εἰ μὴ δέχεται εἰς αὐτὴν ὁ Πατριάρχης τῶν τῶν ὑποθέσειν ὡς ἔχων ἀρχὴν ὑπὲρ τῶν Συνόδων. ὑπὸ τῇ Ἀραβικῇ ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν Μαλχιτῶν, καὶ ἵνα ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Αἰγύπτου, ἥτοι ὁ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας Πατριάρχης ἔχει ἐξουσίαν ὑπὲρ πᾶσαν τὴν Αἰγύπτον καὶ πᾶσας τὰς αὐτῆς Ἐπαρχίας καὶ τὰς ἀποκαρμένους αὐτῇ πόλεις ὅσας περὶ αὐτὴν κατείνονται, καὶ γὰρ ἔτιως ἀναγκαῖον ἐστὶ τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς Ῥώμης, δηλαδὴ τῷ Πατριάρχῃ τῷ διαδόχῳ τῷ Πέτρῳ, ἵνα ἔχει καὶ ἐξουσίαν ὑπὲρ τὰς χώρας καὶ Ἐπαρχίας αὐτῆς, καὶ εἴη αὐτῶς πλησιάζον ἐστὶ.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τὸ Πατριαρχικὸν ὄνομα διττῶς ἐνοήθη οὐταῦθα, καὶ ὅτι Πατριάρχαι, Μητροπολῖται καὶ Ἐπίσκοποι ἴσοι τῇ τῷ ἀξιώματι ἐξουσίᾳ, καὶ περὶ τῶν σηματοποιούντων τὰ Πατριαρχικὰ ὀνόματος, καὶ ὅπως

ἵσως ἀριθμῶνται μητροπολίται καὶ Πατριάρχαι, καὶ ὅτι οἱ Πατριάρχαι ἐσυγκρίνονται Μητροπολίταις.

Καὶ περὶ αὐτῶν τῶν Πατριαρχῶν ὀνόματος ἐρῶμεν ἐν τῇ δ' αὐτῇ μέρσι τῆς δεκάτης βιβλίας, πῶς δὲ λέγομεν ὅτι τὸ ὄνομα τῆτο ὅσον εἰς τὴν παρῶσαν ὑπόθεσιν διχῶς ἐνοεῖται, ἡ γὰρ δηλοῖ τὰς ἐπισκόπους τὰς γεγενοτάς ἐφόρους καὶ διορθωτάς τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐν ἡσιν Ἐπαρχίαις καὶ ἀρchiepείαις ἐκείνων κοινῆς Συνοδῆς, ὡς περὶ οὐκ ἔστιν ἡ δ' αὐτῇ Οἰκουμενικῇ, ὡς φησὶν ὁ Σακεράτης βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλῇ οὐδόῳ, καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ βιβλίῳ δεκάτῃ, μέρσι δ' αὐτῇ, κεφαλῇ οὐδόῳ, ὡς περὶ οὐκ ἔστιν, πρῶτον, εἶνα μὴ μόνον Μητροπολίται, ἀλλὰ καὶ Ἐπίσκοποι διώκονται γίνεσθαι τῶν, καὶ γὰρ Γρηγόριος ὁ Νύσσης εἰς τὴν οὐκ ἔστιν Πατριαρχῶν, Ἐπίσκοπος ἦν ὑποκείμενος τῷ Καισαρείᾳ, καὶ τὸ αἴτιον, ἐπειδὴ ἐκ τῆς τῆς ὑπερχῆς τῶν θρόνων γεγόνασιν οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς συνοδικῆς ψήφου. δ' αὐτῇ, εἶνα καὶ τὰς ἔχοντας τιμὴν καὶ ἐξουσίαν Ἐπισκόπους τῆτο τὸ ἀξίωμα παρέχῃ μέζονα ἐξουσίαν κατωτέρω καὶ ἐκρίνῃ. τρίτον, εἶνα εἰς τὰς μὴ ἔχοντας ἐξουσίαν χαρτηρίας ἐν πάσιν τοῖς διορθώσιν αὐτοῖς τόποις, ἔχουσιν οὕτως τὸ ἀξίωμα τῆς Πατριαρχείας πλήρες, ὡς ἐφ' ἑαυτῶν καὶ φερντὶ ἐξουσιαστικότητα περὶ ἐκκλησιαστικῆς κατωτάσεως καὶ ἐπιδόσεως τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, ὡς ἴσως οἱ λαοὶ, πλην τῶν Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας, ἐπειδὴ τῆτο ἔχον οὐδὲ καὶ αὐτῶν. τέταρτον, οἱ οὐκ ἔστιν Πατριαρχῶν τῶν Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι, καὶ τοῖς ὑποκείμενοι τοῖς Πατριαρχαῖς οἱ Μητροπολίται, καὶ τοῖς Μητροπολίταις οἱ Ἐπίσκοποι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅμως τῆς ἀξιώματος τῆς ἴσως εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, οἱ καὶ σωτηριώδη, ἐπειδὴ ἴσως ἐχρῆται πάντες τῶν τῆς Συνοδῆς τῶν ἐξουσίαν τῆς Πατριαρχείας, ὅθεν ὁ Νύσσης γράφειν πρὸς Φλαυιανὸν κατὰ τὴν Καισαρείᾳ ἐκδοτὴν καταφρονήσαντος αὐτὸν, λέγει πρὸς τοὺς ἀλλοὺς, εἰ κατὰ τὴν ἐρωσμένην τὸ ἀξίωμα κρί-

νοιο, ἴσως τῶν τῆς Συνοδῆς καὶ μία γέγονεν ἀμφοτέρων ἡμῶν ἡ πενομία, μάλλον δὲ ἡ φερντὶ τῆς τῶν κοινῶν διορθώσεως ἐν τῇ τῆς ἴσως ἔχον. πέμπτου, τῆτο τὸ ἀξίωμα ὅσον ἦν, ἐφ' ἡ μόνον προσωπικῶν, σημαίνει δὲ ὡς ἐρηται τῆτο τὸ ὄνομα καὶ αὐτὴ ἡ ἐξουσία, ὡς ἐρηται τὰς ταύτας γεγενοτάς Ἐπισκόπους ἐφόρους ἐν οἷς διορίσθησαν τόποις, ἐν ἐρηται τῶν, καὶ ἐδοκίμην, ἡ σημαίνει τὸ ὄνομα τῆτο τὰς Ἐπισκό- 10 πους τὰς ἔχοντας τὴν πρῶτον ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ γὰρ οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ περὶ καθὼ Ἐπίσκοποι τῆς αὐτῆς εἰς πάντας ἀξίας καὶ ἡμῶν καὶ ἐξουσίας, ἀλλὰ ἐν κατὰ τὰς βαθμῶν τῆς τάξεως ἐκκλησιῶν ὑπεροχικῶν οἱ μὲν Μητροπολίται πρὸς τὰς Ἐπισκόπους, οἱ δὲ καὶ Πατριαρχαὶ πρὸς τὰς Μητροπολίτας, ὡς ἐρηται Μητροπολίτης καὶ λέγεται ἐν τῇ τῆς πρῶτης, εἶπα οἱ κατὰ τὴν Ἐπίσκοποι δ' αὐτῶν, καὶ καθ' ἑαυτοὺς τῆς καὶ τῆς, ἀλλὰ οἱ Μητροπολίται σωτηριώδη τῆς Μητροπολίτης, ὁ Καισαρείας, ὁ Ἐφέ- 20 σης, ὁ Ἡρακλείας, καὶ καθ' ἑαυτοὺς οἱ λοιποὶ. καὶ οἱ Πατριαρχαὶ ἐσυγκρίνονται ἡ σωτηριώδη τῆς Μητροπολίτης, ἀλλὰ μόνον αὐτοὶ σωτηριώδη τῆς τῆς τῆς καὶ ὑπερημνῶνται, ὁ Ἡρακλείας, ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἀλεξανδρείας, ὁ Ἀντιοχείας 25 καὶ οἱ ἱεροσολύμων, ἐπ' αὐτῶν δὲ τῶν τῶν Ἐπισκόπων καὶ εἰς τὴν, ἐπειδὴ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀξιώματος τῆς καὶ ἐπ' αὐτῶν, ὡς πλατύτερον ἐρηται ἐν ἰδίῳ τόποις. τῶν οὐκ ἔστιν τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἔχοντων τὴν ἀκρῶν ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπ' αὐτῶν τὸ ὄνομα Πατριαρχῆς, οἱ ἴσως ὡς ἐρηται τὸ παλαιὸν ἐλέγοντο ἰδιαιτέρως Ἐπίσκοποι τῶν ἀποστολικῶν θρόνων, μεταταῦτα δὲ ὑπὸ Θεοδοσίου τῆς μικρῆς ὁ Κρυσόστομος, καὶ ἐν τῇ ἐν Καλλιπιδῶν Συνοδῇ, καὶ πῶς ὑπὸ τῆς μεγάλης ἱκανοῦς ἐρῶν 30 σαν Πατριαρχαὶ, ἔχοντες μὲν τὸ ἀξίωμα τῆς ἡμῶν καὶ τῆς ἐξουσίας ἀπ' ἀρχῆς, ὑπερὶ δὲ λαβόντες τὸ ὄνομα τῆτο, σωτηριώδη τῶν τῶν ἡμῶν αὐτῶν καὶ ἐξουσίαν.

ΒΙΒΛΙΟΥ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ἐξηγητῶν τῶν Κανόνων τῶν, δ' αὐτῶν τὰς Κανόνας ἀσπιδότων μὴ περὶ Πατριαρχῶν. ἀλλὰ περὶ Μητροπολιτῶν λαμβάναν, ὡς οὕτως ἀγνώσκειν τῶν τῶν πατριαρχικῆς ἀξιώματος, καὶ 45 ὅτι τῶν τότε κατὰ τὴν Ἐπισκόπων ὑπέκατο Διοίκησης, ἀλλ' Ἐπαρχία, οἱ δὲ Πατριαρχαὶ ὑποκαταστάσαντες Διοίκησης, ἐκ τῶν δὲ Ἐπαρχία καὶ Διοίκησης, ἀρχ. καὶ περὶ ἀπατήσεως πρὸς ταῦτα ὅποδ' ἐξουσίας ὅτι Διοίκησης καὶ Ἐπαρχία ἐρηται αὐτῶν ἐρηται λέγεται, καὶ ὅτι περὶ τῶν Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν οὐκ ἔστιν διαλαμβάναν.

Τινὲς ἐξηγητῶν τῶν Κανόνων ἀσπιδόζοντες δ' αὐτῶν τὰς Κανόνας οὕτως μὴ περὶ Πατριαρχῶν λαμβάναν, ἀλλὰ περὶ Μητροπολιτῶν, φασί, τῶν κατὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδῆς ὅντος ἀγνώσκειν τῶν Πατριαρχικῆς ἀξιώματος, γινώσκον ἦν μὴ-

νον τὸν Μητροπολιτικόν, ὡς περὶ δηλοῦται καὶ ὑπὸ τῶν οὐκ ἔστιν οὕτως ἀγνώσκειν, τῶν μὲν γὰρ Μητροπολιταῖς ὑποκαταστάσαντες Ἐπαρχίας, ἐκαστῶν δὲ τῶν Πατριαρχῶν Διοίκησης, ἡμῶν περὶ τῶν ποσῶν Ἐπαρχίας, ἐν δὲ τῇ κατὰ τῆς Συνοδῆς ταύτης ἐδοκίμην 50

Επισκόπων ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, ἀλλ' Ἐπαρχία. ἐ
 δὲ ἵς εἶποι καὶ πῶς Διοίκησιν Ἐπαρχίαν λέγεσθαι,
 λέγουσι μὴ δορυσκεσθαι τὰς ἐν ἐβδόμῃ τ' ἐξηγητῶν ἢ τ'
 5 Κανόνων. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τὰς οὐκ εἰσιν ἀληθεῖς ἐπα-
 ρχίαι ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ διακρίσει καὶ ἡ Διοίκησις πο-
 λυαῖς Ἐπαρχίαις κέκληται, καὶ ἡ Ἐπαρχία Διοί-
 κησις. καὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ Κανόνι ἡ δευτέρα
 Οἰκουμένη Συνοδος τὴν ὑπὲρ Διοίκησιν Ἐπισκό-
 πους μὴ ἀπίνειν ταῖς ὑπερτέροις Ἐκκλησίαις εἶπεν,
 10 οὕτως Διοίκησιν τὰς ἐνορίας τῶν Πατριαρχῶν
 καὶ τῶν Μητροπολιτῶν ἐνόησεν, ὅθεν μετα-
 ταῦτα ἐπὶ ἡμεῖς, διδόντες ὅτι τὰ κατ' ἐκαστὴν
 Ἐπαρχίαν ἢ τῆς Ἐπαρχίας Συνοδος διοικῆσαι,
 οὕτως Ἐπαρχίας εἶπε τὰς αὐτὰς ἐνορίας τῶν τε
 15 Πατριαρχῶν καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, ὡς εἴρηται

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ διπλῶν σημανομένων τῇ Μητροπολίτις ὀνόματι, καὶ διαφορᾶς Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν, καὶ
 20 ἱερασιακῶν πρεσβυτέρων Πατριαρχῶν, καὶ ὅτι ἀπὸ Διοικήσεως Ἐπαρχία ἐρρέθη ἐκάστη Διοίκησις τῶν
 Πατριαρχῶν, καὶ περὶ τῆς καθ' ἑαυτὴν Συνοδοῦ Πατριαρχικῆς ἀξίας τῇ Ἀντιοχείας, καὶ ἀνανεώσεως,
 καὶ δόσεως τῶν πρεσβυτέρων αὐτῇ ὑπὸ τῆς δευτέρας Συνοδοῦ.

Τὸ Μητροπολίτις ὄνομα ὑπερτερουμένον ἐστίν, τῶν
 25 τῶν ἐκ τῆς ἑνὸς τῶν Ἀποστόλων, ἔτε δὲ οὕτως
 μετὰ τὴν Ἀποστόλου, ὅτε γὰρ συμμεγάρφοντο οἱ
 ἀποστολικοὶ Κανόνες, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Μητροπό-
 λεως πρῶτος καὶ κεφαλὴ ἐκαλεῖτο, ὡς εἴρηται
 ἀνωτέρω, μεταταῦτα δὲ οἱ ποιῆσι Ἐπίσκοποι Μη-
 30 τροπολῖται ἐρρέθησαν. ἐπεὶ δὲ ἡ συνήθεια
 ἦν μὴ τῶν Μητροπολιτῶν ἀφ' ἑκαστοῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ
 τάξει, ἡ δὲ δέδωκε πῶς ἄκραν ἡμῶν ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ, πεποίηκε τὸ ὄνομα τῶν σημαίνει
 35 δύο, πρῶτον, τὸν τῆς Ἐπαρχίας ἐκάστης Μητρο-
 πόλεως Ἐπίσκοπον, ὡς εἴρηται. δευτέρον, τὴν Ἐπι-
 σκόπῳ τὴν ἔχοντα πῶς πρῶτον ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
 διδίνων μεταταῦτα καὶ Πατριάρχαι ὀνομάσθησαν.
 Διαφέρει δὲ οἱ Πατριάρχαι τῶν Μητροπολιτῶν
 ὡς φησὶν ὁ Θεόδωρος ὁ Βαλσαμών ἐν τῇ περὶ τῶν
 40 πατριαρχικῶν προνομίων μελέτῃ ἱεροῦ ἱστοῦ ἀμ-
 φροῖς, ὅτι αἱ οὐκ ἀβελόμοις ἰδέτω ἐκεί. ὕστερον
 δὲ προσεγγόντο καὶ σέφανοι λιθοκόνηται, αἱ αἱ
 πάντα εἰσιν ἐξωθεν κόσμος, ὅθεν εἶπε καὶ πά-
 45 ριστον, ἔτε καὶ μὴ, ἐδὲν ἐλαττάται τὸ πατριαρ-
 χικὸν ἀξίωμα, τὸ ἱερασιακὸν ὅμως πρεσβυτέρων
 ταῦτα, πρῶτον, ὅτι ὁ Πατριάρχης καθὸ Πα-
 τριάρχης ἐκ ἑαυτοῦ ὕψιστος μὴ μόνον Ἐπαρ-
 χίαν ὡς ὁ Μητροπολίτης, ἀλλὰ Διοίκησιν,
 τῆς πολλὰς ὁμῆς Ἐπαρχίας. ἐλέγοντο ὅμως
 50 τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ὡς καὶ ἐν τῇ παρόντι Κανό-
 νι λέγονται καὶ Πατριάρχαι καὶ Μητροπολί-
 ται Μητροπολῖται, καὶ αἱ Διοικήσεις καὶ Ἐπαρ-
 χίαι λέγονται καὶ ὡς Ἐπαρχίαι, ὡς καὶ ἀνωτέρω
 εἶπε τότε διαφορὰ ὁ Πατριάρχης τῇ Μητροπολίτι
 ὡς ἔχει καὶ νῦν. σημαίνεται δὲ οὕτως ὡς ἀνωτέρω,

καὶ ἐν τῇ ἐκατοστῇ πεντήκτῳ Κανόνι τῆς ἐν Κωνσταν-
 τίνῃ Συνοδοῦ, καὶ ἡ Ἐπαρχία καὶ ἡ ἐνορία τῇ
 Ἐπισκόπῳ Διοικήσις λέγεται, καὶ λαμβανόμενον
 ἐν τῇ ἐκατοστῇ τρίτῳ Κανόνι ἡ Ἐπαρχία Διοίκη-
 σις καλεῖται. ἐμὴν ἀλλὰ καὶ πολλῶν Πατριαρ-
 χῶν Διοικήσεις ἡτοι ἐνορίαί μὴ Διοικήσις ἐκλή-
 5 θησαν. Διὸ πῶς ὁμοιότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποι-
 μνης καὶ ἐνεργείας, ὡς ἐν τῇ ἐβδόμῃ Συνοδῷ εἴ-
 ρηται πολλῶν, Ἰωάννης καὶ Θεοφάνης τῶν Τοποτηρη-
 τῶν τῶν Ἀποστολικῶν Θρόνων (ἡτοι Ἀντιοχείας,
 Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἀλεξανδρείας) τῆς Ἀνατολικῆς
 Διοικήσεως. ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια αὐτῇ τὸ μηδέποτε πῶς
 Ἐπαρχίαν Διοίκησιν κληθῆναι. καὶ ὁ λόγος ἐν-
 10 ταῦτα ἐμόνον περὶ Μητροπολιτῶν εἰσιν, ἀλλὰ
 περὶ Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν.

πρῶτον, ὅτι ἐκ τῆς ἐλέγετο τὸ παλαιὸν ἡ τῇ Ἀλε-
 15 ξανδρείας ἐνορία Ἐπαρχία, ἀλλ' ὡς αὐτὴ αὐτῇ τῆς
 Διοικήσεως, ἐκ ἀληθείας δὲ ὅτι ἡ Ἀλεξανδρεία ἐκ εἴ-
 χε τότε ὑφ' ἐαυτῇ Μητροπολίτας ὡς ἔσα τὰς Ἐπαρ-
 χίας, ἐπειδὴ εἰς ἐκ εἶχε τότε, τότε λαβὼσα ἔχον, ὅτι δὲ
 εἶχε καθ' ἑαυτὴν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ, διὸν, γράφοντες
 20 γὰρ οἱ Βασιλεῖς Θεοδοσιῶς καὶ Οὐαλεντιανὸς πρὸς Διό-
 σκορον τὸν Ἀλεξανδρείας Σάκραν ἵνα ἀπέλθῃ ἐς πῶς
 ἐν Ἐφέσῳ κατ' αὐτὴν Συνοδὸν λέγεσθαι αὐτῇ, καὶ
 ἡ σὴ τοιγαροῦν ἐστίτης πρὸς λαβὼσα σὺν ἐαυτῇ
 25 δέκα μὴ ὀκταεσάτης Ἐπισκόπους τῶν ὑποδὲν αὐ-
 τῇ Διοίκησιν Μητροπολίτας, ἐτέρως δὲ δέκα ὀκτω-
 πτάτης Ἐπισκόπους. ὅπως δὲ ἄλλοι γίνονται ὅτι ἐξ
 ἀρχῆς ἦσαν ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας Μητρο-
 30 πολῖται, καὶ ἡ ἐνορία Ἐπαρχία καλεῖται, αὐτῇ
 Διοικήσεως ἐλέγετο, καὶ τῇ Ἀλεξανδρείας ἡ ἐξουσία
 ἐν τῇ Αἰγυπτῷ καὶ Αἰθίᾳ καὶ Πενταπόλει καὶ καθ'
 τῆς πρώτης Συνοδοῦ Πατριαρχικῇ ἦν. δευτέρον,
 35 σφαλερὸν αὐτῇ εἰσιν ὅτι ἡ τῇ Ἀντιοχείας ἐνορία Ἐ-
 παρχία ἦν. καὶ γὰρ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας ἐρρέθη, ἀλλ'
 αὐτῇ τῆς Διοικήσεως ἡ Ἐπαρχία ἐλήφθη, καὶ ὁ
 Ἀντιοχείας ἐκ τῆς Μητροπολίτις ἐρρέθη, ἀλλὰ Πα-
 40 τριάρχης ἦν καὶ καθ' ἑαυτὴν πρώτης Συνοδοῦ, καὶ ἰδὲ
 ἀνωτέρω τρίτον Πατριάρχον. τρίτον, ἐκ ἔχεται
 ἀληθείας καὶ τῶς ὅτι ἡ δευτέρα Οἰκουμένη ἐδωκε
 τὰ πρεσβεία, ἡτοι τὸ Πατριαρχικὸν ἀξίωμα τῇ
 Ἀντιοχείας, καὶ γὰρ τὸ ἐδωκεν ὁ πέρτερος ὁ Σω-
 45 κράτης βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλῇ οὐκ ἐννοεῖται
 αὐτῇ τῇ ἀνανεώσεως. ὅθεν ἐν τῇ δευτέρῃ Κανόνι ἡ
 αὐτῇ Συνοδῷ φησὶ, Φυλαττομένων τῶν ἐν τοῖς Κα-
 50 νόσι τοῖς κατὰ Νίσην πρεσβυτέρων τῇ Ἀντιοχείας
 Ἐκκλησίᾳ, τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μὴ ἐδωκεν
 αὐτῇ

αὐτῇ, ἡ δὲ πρώτη Οἰκουμενικὴ Δὲ Κανὼν ἐβεβαί-
ωσε τὴν αὐτῇ φυλάττειν αὐτὴν, φυλάττειν αὖτε
παρέχον· τέταρτον, εἰ καὶ ὁ Ῥώμης ἐρηται Ἐπίσκοπος
ὑπὸ τῆς Συνόδου, καὶ γὰρ καὶ ὁ αὐτῆς ἐστὶν ὁ λόγος,

καὶ ἡ ἐνορία αὐτῆς Ἐπαρχία, καὶ ἡ ὁμοίως ὁ Ῥώμης
Μητροπολίτης κατὰ τὸ πρῶτον σημαίνοντο, ἀλλὰ
Πατριάρχης, καὶ ἡ ἐνορία αὐτῆς Διοίκης, καὶ ἡ Ἐ-
παρχία αὐτῆς αὐτὴ Διοίκησις ἐλήφθη.

5

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'

Περὶ δευτέρου Διαφορᾶς Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν, καὶ ὧν δὲ πρότερον αὐτὰς, καὶ περὶ τινῶν
ἐθίμων εἰς τὰς Πατριαρχίας μετελθόντων, ἐξ ὧν δέκνυται ἀποτρέπαι τὸ ὑπὸ καθέδρας μόνον ἀπο-
φαίνεσθαι τὸν Ῥώμης.

10

Δευτέρα διαφορὰ, ὥς περ οἱ Πατριάρχαι χρεο-
πνεύσι τὰς Μητροπολίτας τῆς αὐτῶν Διοικήσεως,
ὥς οἱ Μητροπολίται τὰς Ἐπισκόπους τῆς αὐτῶν
Ἐπαρχίας. τρίτον, ὅν τρέπον οἱ Μητροπολίται τὰς
Ἐπισκόπους τῆς ἰδίας Ἐπαρχίας προσκαλόνται εἰς
Συνόδον, ὥς οἱ Πατριάρχαι τὰς Μητροπολίτας
τῆς Διοικήσεως προσκαλόνται εἰς ἁθροισιν Συνόδου.
τέταρτον, οἱ Μητροπολίται ἡθροίζον Συνόδους τῶν ἰδίων
Ἐπισκόπων ὑπὸ τῇ καίρῳ τῶν Ἀποστόλων ἕως τῆς ἐβ-
δόμου Συνόδου καὶ μεταταῦτα, καὶ διεκρίνον πᾶσαν
ἀμφιβολίαν συμβαίνουσαν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις. ἐπεὶ
δὲ πωλεῖται ἐστὶν ὅτε καὶ ὑποθέσεις, ἡ δὲ μὴ τε-
μνόμενης ὑπὸ μόνου τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας,
ὁ Μητροπολίτης προσκαλεῖται τινὰς τῶν πλησιόχων
Ἐπισκόπων ὡς κρίνῃσι σωαυτοῖς τὰ προσπίπτοντα, ὡς
ὁ πρεσβεύων καὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ φησὶ,
καὶ ὁ ἄλλος Κανὼν τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς, καὶ
ὁ ἄλλος τῆς ἐν Χαλκηδόνι μένουσας Ἐπισκόπους τῆς
Διοικήσεως, ὡς καὶ τὸ πρῶτον δηλονότι ἐρίγνυτο Σύν-
δος ὑπὸ Διαφορῶν Ἐπαρχῶν, οἷον ἐν Καρθαγύνῃ
ἐπὶ Κυπριανῷ, καὶ ἐν Ἰκονίᾳ ἐπὶ Φιρμιλιανῷ, καὶ ἡ
ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν Σαμασατείαν, ἡ δὲ συνήθεια
ἔδωκε τὰς Πατριαρχίας ἔχειν πᾶν Ἐκκλησιᾶν τῶν ὑφ'
ἑαυτῆς Μητροπολιτῶν τε καὶ Ἐπισκόπων, ἣν ὁμοίως
καὶ πρῶτον ἔχον προσγυνομένη ὑπὸ τῆς ἑξῆς καὶ
τῶν Κανόνων, σαφέ· ἐστὶν, καὶ γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος
ἔχει πᾶν ἔξωθεν τῆς Αἰγύπτου, Λιβύης καὶ Πον-
τιπόλεως, καὶ ὁ Ἀντιοχείας τῶν ταύτης Ἐπαρχῶν καὶ
Διοικήσεων, ἀλλὰ μεταταῦτα ἔλαβον ταῦτις τελε-
ώματα, ὅθεν τῇ λήθῃ δέδοται τὸ, Ἐξάρχος τῆς
Διοικήσεως, καὶ οἱ καλῶνται πλησιόχων ἐπί-
σκοποι εἰς τελευτέραν κρίσιν ἐξέλινον. τελευταῖον
ἴδιον τῶν Πατριαρχῶν ἦν ὁμοίως τὰς Μητροπολίτας

καὶ ὑπερέκειν ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς υποθέσεσι πᾶν
τελευταίαν ὑπόφασιν, ὥς τε μὴ καταλείπεσθαι τὰ
ἅπ' ἐκείνου εἰς ἑτέρου πρῶτον ἐκκαλεῖσθαι πᾶν
κρίσιν, καὶ ὅλον γίνεται ὑπὸ τῆς συνοδικῆς τῶν 15
Νόμων τῆς γυνώσκου ὑπὸ Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου,
ἔδωκε ἐν τρίτῳ Τίτλῳ φησὶ, πασῶν τῶν Μητροπόλεων
καὶ Ἐπισκοπῶν μοναρχίαν τε καὶ Ἐκκλησιᾶν ἡ πρῶτος
καὶ φρονίς, ἐν δὲ καὶ κρίσις καὶ κατάκρισις καὶ ἀφώσις
τῇ ἰδίᾳ Πατριαρχίᾳ ἀνάκειται. πρὸς ταῖς φησὶν, 20
ἐν συμβαίᾳ τὰς Ἐπισκόπους τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας
ἀμφισβήτησιν ἵνα ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς, ἡ περὶ ἐκ-
κλησιαστικῆς δικαιοσύνης, ἡ περὶ ἄλλης τινὸς ὑποθέσεως,
πρῶτον ὁ Μητροπολίτης μετὰ δύο Ἐπισκόπων τῆς
αὐτῆς Συνόδου ἡ Ἐπαρχίας ἀνακρίνεται τὸ πρῶτον, 25
καὶ εἰ μὴ ἐφουχάσῃ ἑκάτερον μέρος τῇ τριῳτῇ κρίσει,
τηνικαῦτα ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης τῆς Διοικήσεως
ἐκείνης μεταξὺ αὐτῶν ἀκροαθῶν, καὶ ἐκείνα ὀρι-
ζέτω ἁλῶν τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς Κανόσι καὶ τοῖς νό-
μοις συνάδα, καὶ ὁ δὲ μέρος κατὰ τῆς ψήφου 30
αὐτῆς ἀντιλέγειν ὁμοίως, ὡς ἐδέωσις ἐκκλησιαστικῆς
Νεαρᾶ ἑκατοστῇ ἐκδοτῇ τρίτῃ, κεφαλῶν ἐκδοτῇ δευ-
τέρῃ, καὶ βασιλικῶν βιβλίων τρίτῃ, Τίτλῳ πρῶτῳ,
κεφαλῶν τετρακοστῷ ὀγδῶ, καὶ δὲ γὰρ ἐκκαλόνται αἱ
τῶν Πατριαρχῶν ψήφοι. καὶ ὁ φησὶ ἐν τῇ 35
Νομοκανόνι Τίτλῳ ὁμῶς, κεφαλῶν ἐκδοτῇ φη-
σὶ. περὶ τῆς εἰς πλάτος Διαλέγουσας καὶ ὁ
ἐκκλησιαστικῆς αὐτῆς Βασιλείας, καὶ ἰδὲ τὴν ῥο-
πὸν ἐκεί. ἐνοητέον ὁμοίως ὅτι οἱ Πατριάρχαι
τὰ αὐτῶν ἐμόνοι καὶ ἐκκλησιαστικῆς ποιῶσιν, 40
ἀλλὰ συνοδικῶς καὶ κανονικῶς, ἁλῶς γὰρ αὐτῇ,
ἡ ὑπόφασις αὐτῶν ἐδῶκε, ὅθεν τῇ Πάπᾳ τὸ
ὑπὸ καθέδρας μόνον ὑποφαίνεται ὡς τολμη-
ρὸν ὑποπεμπόμεθα.

45

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς πολυστήμης τῶν πρεσβέων, καὶ Διαφορᾶς πρεσβέων, τιμῆς καὶ ἐξουσίας.

Ἡ Πρεσβείον, φωνὴ πολυστήμης ἐστὶν, καθὼς
λέγεται ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Σοφικῆς Πρε-
σβείον ἡ Δὲ γῆρας πρεσβύτης καὶ τὸ διδόνον
Δὲ τὸ γῆρας κατὰ πρεσβύτησιν. καὶ ὑπὸ τῆς Πλατάρ-
χου τὸ αὐτὸ τῆς ἑξῆς πρῶτον, ὁ καλεῖται κυρίως Πρε-
σβείον. ὁ δὲ Πλυνὶ λίγας Πρεσβείον ἡλικίας. τὸ αὐ-

τὸ φησὶ καὶ κλήμης παιδαγωγίας βιβλίων τρίτῃ, κεφα-
λῶν τρίτῃ. ἐν ταῖς ὁμοίως καὶ ἐν ἁπλοῖς Κανόσι πλά-
τυτέρως λαμβάνεται αὐτὴ πρεσβυτικῶν παντῶν
προσκόπων Ἐπισκόποις, καὶ τισιν Ἐκκλησιαστικαῖς,
ὅθεν ἐκ τῆς τῆς ῥοπῆς λέγονται καὶ πρεσβυτικῆς
κανονικῆς. ἐστὶ δὲ Διαφορὰ μεταξὺ τῶν Πρεσβέων
τῆς

τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ πρεσβεία μὲν
τῆς πρώτης τιμῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστὶ τὸ πατριαρ-
χικὸν ἀξίωμα, ὅθεν ἡ δεύτερα οἰκουμενικὴ
δίδωκε τῇ Κωνσταντινουπόλει πρεσβεία τιμῆς, ἀ-
5 τινὰ ὡς εἴρηται καὶ μόνον συνιστᾷ τὸ πατριαρ-
χικὸν ἀξίωμα, καὶ γὰρ μόνον τῆς τιμῆς τὸ
πρεσβεῖον ἔχων ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀπηγορεύει τῶν
Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τοιοῦτε ἔχοντων ἐκ-
κλήτων καὶ τὴν πρεσβείαν τῆς ἐξουσίας. ἐν τῇ
10 παρόντι ὁμοῦς Κανόνι ἐκθεμελιῖται τὸ πρεσβεῖον τῆς

τιμῆς καὶ τῆς ἐξουσίας τῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιο-
χείας καὶ Ρώμης, καὶ τὴν πρεσβείαν τῆς τιμῆς καὶ
ἐξουσίας τῶν μητροπολιτῶν πάντων, δηλονότι τῶν
ὑπὸ τὰς Πατριαρχίας καὶ τῶν μὴ ὑποκειμένων
Πατριαρχείαις, ἥτοι Ἀσίας, Πόντου, Θράκης,
κύπρου, Ἀφρικῆς καὶ τῶν λοιπῶν, ὥστε μὴσαν
ἀβίβασα καὶ ἐν ταῖς χειροτονίαις καὶ ἐν πάσαις ἄλ-
λοις ἐκκλησιαστικῇ κυβέρνησιν καὶ παρὰ ἁλλήλων
τῶν Μητροπολιτῶν καὶ τῶν Πατριαρχῶν πάντων.

15

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἑρμηνεία τῶν ἐκδόσεων καὶ οὐκ ἐν Νικαίᾳ πρώτης Συνόδου, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῶν Πατριαρχείων τῶν Ἱερο-
σολύμων λόγος γίνεται.

20 Ὅτι μὲν εἰς ἑκτόντον περὶ τῶν μητροπολιτῶν
ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν τριῶν Πατριαρχῶν ἡ ὡμία
Συνόδου διηλύθη ἐν τῷ οὐτῷ Κανόνι, διελήπται
ἡμῖν σαφές ἐστι ἐν τῇ αὐτῇ κεφαλῇ, ἀλλὰ καὶ περὶ
τῶν τριῶν Ἱεροσολύμων ὅτι Πατριαρχεῖον ἔχει καὶ
25 ἐβεβαιώθη ὑπὸ τῆς αὐτῆς Συνόδου, διελήφται
ἐν εἰς ἐκ τῶν οὐτῶν κεφαλαίων τῶν αὐτῶν
κεφαλαίων. ὅτι ταῦτα δὲ λέγουσιν ἐστὶ ὅτι Ζω-
ναρῆς καὶ ὁ Ἀρειανός, ὁ μὲν ὅτι ὡς περὶ τῶν Ἀλε-
ξανδρείας καὶ τῶν Ἀντιοχείας ὁ αὐτὸς τῶν Κανόνων
30 τὴν πρεσβείαν ἐν ἑπαρχίαις αὐτῶν ἀπέχει, ὡς
ταῦτα ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Αἰλίας Ἐπισκοπῆς
τιμῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ ἑπαρχίᾳ ἐψηφίσαντο, καὶ σφί-
ζεσθαι τῇ τῶν Ἱεροσολύμων πόλει ἥτις καὶ Αἰ-
λία λέγεται τὸ οἰκεῖον ἀξίωμα διωρίσασθαι, ὡς
35 ὑπερεκείνη τῶν ἐν Παλαιστίνῃ πόλεων καὶ Ἀρα-
βίας καὶ Φοινίκης. ὁ δὲ λέγει ὅτι ἡ οὐκ ἐστὶν τῇ
Νεαρχῇ ἢ ἐν τῇ πρώτῃ Τίτλῳ ἢ πρώτῃ βιβλίᾳ
κειμένη τὸν Ἱεροσολύμων Ἐπίσκοπον Πατριαρχικῶν
λέγει, δὲ γὰρ κατὰ τὸν παρόντα Κανόνα τὸν
40 τῆς Αἰλίας Ἐπίσκοπον τῇ τῶν Πατριαρχείων τιμᾷ
τιμῇ. δέκνυται δὲ ἐκ τῶν παρόντων Κανόνων, καὶ
τῶν, ὅτι ἕκτοντον ἢ τῶν Πατριαρχῶν ἀξία κε-
κρίσθαι, ἀλλὰ καὶ καὶ ἡ τῆς τιμῆς τάξις ἐγένε-
ται, τὰ ἀκριβῆς διδάσκει ὁ παρὼν Κανὼν,
45 διὸ τέταρτον βαθμὸς τῆς τιμῆς δίδεται τῇ Ἐπι-
σκοπῇ Ἱεροσολύμων, δηλονότι κατεστρεμμένῃ τῇ

μετὰ τὰς τρεῖς Πατριαρχείας, τὴν Ρώμης, Ἀλε-
ξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, ἐπειδὴ συνήθεα κε-
κράτηκε καὶ ἀρχαία ἀξιώσεσι, ἔχεται τῆς τι-
μῆς τῶν ἀρχαίων. ὁ δὲ καὶ τῶν περὶ τὴν
ἀλλὰ τῶν τάξιν τῆς αὐτῆς τιμῆς, δηλαδή τῶν
πρώτων τάξιν μετὰ τὰς τρεῖς Πατριαρχείας ἔχει-
ται ὁ Ἱεροσολύμων Ἐπίσκοπος. ἐπεὶ περὶ πᾶν ἡ
Συνόδου Φροντίδα ποιήθηκε περὶ τῆς τάξεως τῶν
Πατριαρχῶν ἐν τῇ ἐκμενίᾳ τῶν τότε τῶν
Ἐπισκόπων, δὲ ἡμᾶς ἐνοεῖν τὴν γεγενῆσθαι ἐν
τῇ οὐτῇ Κανόνι μετὰ τῶν τριῶν Πατριαρχῶν,
ὥστε ἐν τῇ τάξει τῶν ὑπογραφῶν τὸν μὲν Ἀν-
τιοχείας εἶναι τρίτον, τὸν Ἀλεξανδρείας δεύτερον
καὶ τὸν Ρώμης πρῶτον. τὸ δὲ, σφίζεσθαι τὸ οἰκεῖον
ἀξίωμα ἐν τῇ μητροπόλει, ἀποστατικόν ἐστι τῇ
μὴ εἶναι προσωπικὸν τὸ τῆς τιμῆς, ἀλλὰ αὐτῇ τῇ
μητροπόλει Ἱερουσαλὴμ ἀφοσιωμένην, ὡς διαβί-
ναι τῶν τιμῶν εἰς τὸν ἀπλῶς κατὰ κληρὸς Ἐπίσκο-
πον αὐτῆς, ἀλλὰ μὴ εἰς τόνδε ἢ τόνδε. τὸ γὰρ
λέγειν ὑποκείσθαι τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων
τῇ μητροπολίτῃ Καισαρείας, ἐμοὶ, καὶ παντὶ ὁρ-
θῶς ἀναμνήσκοντι τὰς παρόντας Κανόνας τέως
ἀναιδέως ἐστίν, ἐν γὰρ τοῖς ἀμφιβόλοις τῶν αὐ-
τῶν ἐρμηνείαν χρὴ δέχεσθαι, ὡς βιβλίῳ
δευτέρῳ Τίτλῳ πρώτῳ κεφαλῇ ἐκείνῃ ἐν ἀγία
τῶν βασιλικῶν λέγεται.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

50 Περὶ τῶν ἐκ ἀντιθέσεων τῶν παλαιῶν ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀποδείξαι τὸν Ἱεροσολύμων τῇ Καισα-
ρείᾳ τῆς Παλαιστίνης ὑποκείμενον, διὸ τῷ, σφίζεσθαι τῇ μητροπόλει τὸ οἰκεῖον ἀξίωμα ἐν τῇ Κα-
νόνι ῥητῇ ἀρχαίων.

Σφίζεσθαι τῇ μητροπόλει τὸ οἰκεῖον ἀξίωμα.
ἐν τῇ τῇ χωρίῳ οἱ βελομήτοι ἀνάπτε τὸν

Ἱεροσολύμων ὑπὸ τῶν Καισάρων, προσκοιῖσθαι
ἀντιθέσεις ἴνας, καὶ πρώτῳ, ὅτι ὁ βασιλεὺς
καὶ

επιθρόνου, βιβλίς δούτερος κεφαλαιῶν εἰκοσῶν
 τρίτῳ· ἰδὲ καὶ ἀνωτέρῳ βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλαιῶν
 πρώτῃ καὶ πέμπτῃ καὶ οὐδεκάτῃ, καὶ κατωτέρῳ
 βιβλίῳ δεκάτῃ μέγας τετάρτῃ κεφαλαιῶν πρώτῃ
 5 Παραγραφῇ οὕτω τὰ ἐγκώμια τῆς τιμῆς καὶ τῆς
 ἀξίως τῆς Ἀδελφοθείας, καὶ ἐν ταῖς τῶν Ἀποστόλων
 διαταγαῖς βιβλίῳ ὀγδόῳ κεφαλαιῶν δεκάτῃ πρώτῃ
 ἐμνημονεύει τὸ Ἰάκωβον τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῆς Ῥώμης.
 καὶ ὁ Παῦλος ὡς πρὸς μέγιστα καὶ τιμιώτερον αὐτῶν
 10 εἰσηλάθει πρὸς τὸν Ἰάκωβον, ὡς φησὶν ὁ Χρυσό-
 στομῶς εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς πρώτης κεφαλαιῶν τῆς
 πρὸς Γαλάτας ὑποστολῆς· περὶ δὲ τῆς δούτερος ἱερ-
 σολύμης τῶν Ἱεροσολύμων, εἰ καὶ εἰρηται ἀνωτέρῳ
 βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλαιῶν δούτῳ, ἀλλὰ καὶ
 15 ἡδὴ ῥητέον, λέγει γὰρ ὁ Εὐσεβίου, μετὰ τὴν
 Ἰάκωβον μαρτυρίαν καὶ τὴν αὐτίκα γυναικὴν
 ἄλλωσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ λόγος κατέχει τῶν Ἀπο-
 στόλων καὶ τῶν τῆς Κυρίας μαθητῶν τὰς εἰ-
 σέτι· τὴν βίαν λαοποιήσας ὑποταγῇ πανταχό-
 20 θεν συμελθεῖν ἅμα τοῖς πρὸς γούνας κατὰ
 σάρκα τῆς Κυρίας, ἐβλῶτε ὁμῶς περὶ τῆς τίνας
 χερὶ τῆς Ἰακώβου διαδοχῆς ὑπεκρίνασθαι ἄξιον πει-
 θασθῆναι, καὶ διὰ τὴν μίαν γνώμην τὰς πάντας
 συμελθεῖν τῇ τῆς Κλωπᾶ τῆς τῆς αὐτίθι παροικίας
 25 θρόνος ἀξίως εἶναι δοκιμάσαι, ἀνεψιὸν ὡς φησὶ
 γεγονότα τῆς σωτήρος, βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλαιῶν
 οὐδεκάτῃ· τῆς Συμεὼν τελευτήσαντος, τῆς ἐν Ἱερου-
 σολύμοις Ἐπισκοπῆς τὸν θρόνον διεδέξατο ἱεῖςος,
 βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλαιῶν τετρακοστῇ πέμπτῃ· οἱ ἐν
 30 Ἱερουσολύμοις Ἐπίσκοποι γεγονόσαν τὸν Ἰάκωβον
 ἕως τῆς ἰσθμῆς δεκαπέντε, καὶ πάντες ἐκ περιστερῆς
 ἕως Ἀδελφῶν, βιβλίῳ τετάρτῃ κεφαλαιῶν πέμπτῃ·
 τὸν τῶν Ἀποστόλων ἕως Ναρκίσου κατὰ τὴν τῶν
 ἐξῆς διαδοχῇ τετρακοστῇ γεγονημένων, βιβλίῳ
 35 πέμπτῃ κεφαλαιῶν δωδεκάτῃ· ἐν ταῖς σημείωσαι
 πρώτῃ, ὅτι ὁ Ἰάκωβος ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων κατέστη
 Ἐπίσκοπος· δούτερος, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Κύριος τὸν
 θρόνον αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς λέγει ὁ Ἐπιφάνιος·
 τρίτῃ, φανερόν ἐστιν ὅτι μὴδὲν ἦν ὑποκείμενος, ἀλλὰ
 40 πρῶτος ὡς εἰρηται· τέταρτῃ, καὶ τοιαῦτα πρώτῃ,
 ὥστε περὶ τῆς καὶ τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῆς Ῥώμης·
 πέμπτῃ, ὅτι τὸν μετ' αὐτὸν Συμεὼν ὁ Μητροπολίτης ἦν
 ἐχαιρόννησον, ἀλλὰ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ συγγονοὶς
 τῆς Κυρίας ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ ὑποκατέστησαν, καὶ
 45 ὥστε εἶναι ἡ σμικρὸν τινα, ἀλλὰ ἀδελφὸν τῆς Ἀδελ-
 φοθείας· οὕτως, ὅτι καὶ οἱ μετὰ τὸν Ἰάκωβον ἕως
 Ναρκίσου τὴν ἀδελφικὴν ὑποστατικὴν ἔχον, ὅθεν
 καὶ τὴν ἐκλογὴν ἔχον ὑπὸ τῶν πρωτόκλων ἐν
 τῇ Ἐπαρχίᾳ ὦν καὶ ἀντιδρόμων, διὰ τοῦ Εὐσεβίου
 50 λέγει, τῆς Ναρκίσου ἀνακχωρήσεως, δόξαν τοῖς
 τῶν ὁμόρων Ἐκκλησιῶν πρεσβύτην (ἐλέγει δόξαν
 τῷ Καίσαρῳ καὶ τοῖς Ἐπισκόποις αὐτῶν, ἀλλὰ
 τοῖς πρεσβύταις, ἢ τοῖς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Μη-
 τροπολίταις) ἐφ' ἑτέρῃ μετὰ τὴν Ἐπισκοπὴν χα-
 55 ριστῶν, αἰὼν τῆς ὀνόμα· ἀναφανέως δὲ ὁ

Νάρκισος, αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ τὴν
 πρεσβυτείαν ἀνακχωρεῖται, καὶ ἐλέγει ὑπὸ τῆς
 ἀδελφῆς, ἢ τῆς καίσαρος, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν,
 ἦτοι τῶν πρεσβύτων τῶν ὁμόρων Ἐκκλησιῶν, τε-
 τέστι τῶν Μητροπολιτῶν· ὁ αὐτὸς φησὶ, καὶ διὰ
 μηκέτι εἰστέοντες (τῆς Ναρκίσου) λατρυγίαν ἀφ'
 λιπαρὸν γῆρας, τὸν εἰρημὸν Ἀλέξανδρον ἑτέρα
 ὑπαρχοντα παροικίας οἰκονομία τοῦ ἐς τὴν αἰὼν
 Ναρκίσου λατρυγίαν ἐκάλε, κατὰ δόξαν αὐτοῦ
 αὐτῷ ὑπὸ τῶν φανέσας, βιβλίῳ οὕτω κεφαλαιῶν δε-
 κάτῃ· καὶ σημείωσαι ὅτι τῆς ἐγούσης ἡ δόξαν
 λυψίς, καὶ μόνος τὸν Ἀλέξανδρον πρεσβεύοντα συ-
 νεπισκοποῦσαν, ὡς ἔχων ἐξῆσαν ἰδικίῳ, καὶ
 μὴδὲν ὑποκείμενος ὁ Ναρκίσος· περὶ τῆς αὐτῆς
 Ἀλεξάνδρου λέγει ὁ αὐτὸς Εὐσεβίου, τῆς Ἀλεξάνδρου
 ἀπερχομένης εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ διετάχ-
 θησαν τὸν πρεσβεύοντα αὐτῶν Ἐπίσκοπον ἔρ-
 χεσθαι· καὶ, τῇ δὲ πρῶτῃ μετὰ κοι-
 νῆς τῶν Ἐπισκόπων· οἱ τὰς πέριξ διαίον Ἐκκλη-
 σίας γνώμης, ἐπαύαγει αὐτὸν πρὸς τὴν ἐν
 αἰὼν, βιβλίῳ οὕτω κεφαλαιῶν οὐδεκάτῃ· καὶ
 σημείωσαι ὅτι οἱ πέριξ Ἐπίσκοποι ἔχ' ὡς ὁ Καί-
 σαρῆας ἔδωκεν γνώμην τῆς ἐν διαίον πρὸς
 μίαν, ὅθεν ἐν τῇ αὐτῇ κεφαλαιῶν φησὶν ὡς ὁ Ἀ-
 λεξάνδρος ἔγραψεν εἰς Ἀντιόχειαν ὑποστολὴν περὶ
 ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, ὅπερ σημειόν ἐστιν πρε-
 σβυτῶν ἔχοντες καὶ μὴδὲν ὑποκείμενος· ὁ αὐτὸς
 φησὶ, τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Ἐκκλησίας μετὰ Ἰμέ-
 ναον Ζάμβας τὴν λατρυγίαν ἀναλαμβάνειν,
 μετ' ἑπολὺ δὲ τῆς κεκοιμημένης, ἔρμων τὸν ἐ-
 σέτι καὶ νῦν ὁμοῦ πεφυλαγμένων δόξαν οὐκὸν δια-
 δέχεται θρόνον, βιβλίῳ ἐσδόμῃ κεφαλαιῶν
 ὑστάτῃ· καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Ἰμένας εἶχε τὴν
 πρῶτὴν τάξιν ἐν τῇ ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδῳ, ὥστε
 δῆλον μὴ εἶναι αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς· ὁ Νάρ-
 κισος μετὰ δεκατεσσάρων Ἐπισκόπων ἐποίησε συ-
 νοδὸν περὶ τῆς Πάσης· ὁ εἰρημὸς Ἀλέξανδρος
 ὅστις ἦν ἐπὶ Δεκίᾳ λέγεται ἐν τῇ μνηολογίᾳ δε-
 κεμβρίῃ δωδεκάτῃ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἱερουσολύμων·
 καὶ ὁ ἔρμων τὸν δόξαν οὐκὸν τῆς Ἰακώβου διαδέχεται
 θρόνον· καὶ σημείωσαι ὅτι ἔχων ὁκνέει καὶ τὴν
 τιμὴν καὶ τὴν ἀξίαν, ἐπεμψε κήρυκας εἰς Χερ-
 σῶνα· πρὸς τῆς, ὁ Ἐπιφάνιος δὲ τῶν εἰς
 πᾶν τὴν τῶν Ἀποστόλων διαδοχῇ, ἐκ ἧς ἔλατο
 τὸν τῆς Καίσαρος, ἢ ἀπ' αὐτῆς τῆς Ῥώμης καὶ τῶν
 καθεστῆς Πατριαρχῶν, ἀλλὰ τὸν τῆς Ἱερουσολύμων
 Ἰακώβου Σεβαστῇ τὴν δόξαν οὐκὸν ἀδελφικὴν ἕως
 τῆς Κυρίας, Αἰρέσει ἐξηκοστῇ οὕτῃ, ἦτοι τῶν μα-
 νιχαίων· καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἱστορικοὶ Εὐσεβίου
 καὶ οἱ λοιποὶ ἐν ταῖς συγγραφαῖς αὐτῶν, εἰ καὶ
 σαφῶς μὲννηται καὶ τινων Ἐπισκόπων αἰώνων
 καὶ οὐαρέτων, πρῶτον δὲ ἕως ἐξῆς καὶ κατὰ τὸ
 αὐτὸ μνημονόμα τῶν τεσσάρων θρόνων Ῥώμης,
 Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσολύμων, καὶ
 καὶ πρώτης καὶ δόξαν οὐκὸν ἐνομάζουσιν, ὅπερ
 σημα-

σημαίνοντες ὅτι αὐτῆς καὶ πρώτης τιμῆς ἦν καὶ οἱ τέσσαρες ὁμοῦ ἔχον καὶ ἀξίας, καὶ ἐν ταῖς αὐτῶν Διοικήσεσιν ἐξουσίας.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Δ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀποδείξεως ὅτι τῶν νεωτέρων ὅτι ἱεροσολύμων ἦν τε καὶ ἐκ Πατριαρχίας.

5

Ὅ μὲν ἀλλὰ καὶ οἱ μεταταῦτα ἕως αὐτὸς καλεῖται, φησὶ γὰρ ὁ Θεοδώριτος, τῶν δὲ τὸν χρόνον τῆς μὲν Ῥωμαίων Ἐκκλησίας Σίλβεστρος κατέχευε τὰς ἡντίας, ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ μετὰ τυράννον Βιτάλιος πάλιν ἡγεμονίαν παρέλαβε, πάλιν ἐν ἱεροσολύμοις δὲ μετὰ Ἑρμῶνα Μακάριον ἡγουμένη, Φερώνυμος ἀνήρ, καὶ παντοδαποῖς ποσμενίῳ ἀγαθοῖς, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀλέξανδρος ἦν. ὁ δὲ Ἑρμῆας φησὶν, ἦν γὰρ μὲν τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας Σίλβεστρος, τῆς δὲ Ἀλεξανδρέων Ἀλέξανδρος, καὶ Μακάριος τῆς ἱεροσολύμων. ὁ αὐτὸς δὲ Ἰάκιος μὲν τὸν ἐν Ῥώμῃ διέπρεπε Θεόν, Μάξιμος δὲ μετὰ Μακάριον τὸν ἱεροσολύμων, τῶν Μακάριος ἐκαστοῦτος αὐτοῦ, ἐδέξαντο ὁμοῦ αὐτὸν οἱ ἱεροσολυῖται. καὶ κατωτέρω, γινώμη Μακάριος ὁ Μάξιμος ἐβιάσθη ὑπὸ τῆς πληθύνει μείναι ἐν ἱεροσολύμοις, καὶ ὑποκυπεύσαι μετὰ Μακάριον. ἐδεδίκα γὰρ μὴ τελευτήσαντες αὐτὰ καρὸν ὁρῶντες, οἱ ἀμφὶ τὸν Εὐσεβίου καὶ Πατριάρχον τὰς Ἀρεσάνας, οὐκ ὁδοῦ τὸν ἐνθάδε Θεόν ὑπατρέψωσαν, ἐπὶ καὶ Μακάριον περιόντες νεωτέρους ἐπεχείρησαν, ἀφορισθέντες δὲ παρ' αὐτῶν, ἀπὸ τῆς

ἡσυχίας ἦγον, θιβίῳ δούτῳ κεφαλῇ εἰκασθῶ. καὶ σημειώσαι ὅτι καὶ ὁ Εὐσεβίος, ἀλλὰ καὶ ὁ Σκυθοπόλεως ἐπεβόλῃ τῇ θρόνῳ τῇ ὑπερλί-κῃ, ὥστε δηλὸν ἐστὶ μὴ εἶναι τῷ Καισαρείας ἱερωκεῖμνον. δούτερον, ὁ Μακάριος ἀφώρισε καὶ τὸν Καισαρείας καὶ τὸν Σκυθοπόλεως, καὶ λοιπὸν ἔχον ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν Πατριαρχῶν, τῆς ἐν τῇ Διοικήσει. τρίτον, ὁ Μακάριος ἐκαστοῦτος τὸν Μάξιμον Λύδην, καὶ ἐψηφίσαντο ἱεροσολύμων, ἱς ὅστις Μάξιμος καὶ ἔπειτα ἔγραψαν ὑπὲρ τῆς μεγάλης Ἀθανασίας ἐς Ἀλεξανδρείαν ὡς φησὶν Ἑρμῆας βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ εἰκασθῶ πρώτῳ. ὁ δὲ Σωκράτης λέγει, ὡς ἀγνοοῦντες τὴν Ἀθανασίαν ἐν ἱεροσολύμοις, Μάξιμος μὲν ἀμελήσας, μεμπέμετο 20 τινὰς τῶν ἀπὸ Συρίας ἑπισκόπων, καὶ καθίσας σινεδριον. ἀποβίβωσι καὶ αὐτοῖς πάλιν κρινόντων Ἀθανασίῳ καὶ πάλιν ἀξίαν αὐτῶν, βιβλίῳ δούτῳ κεφαλῇ εἰκασθῶ τετάρτῳ. καὶ σημειώσαι ὅτι ὁ Μάξιμος ἀπεσεκάλεσται καὶ ἡθροῖτε τὸ σινεδριον, 25 καὶ πρώτος ἐν ἁπασιν ὡς, καὶ τὸ σινεδριον αὐτὸν λέγεται πεποινηκίαι, ὅθεν δέδωκε πάλιν κρινόντων καὶ πάλιν ἀξίαν Ἀθανασίᾳ.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Δ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

30

Περὶ ἀποδείξεως ὅτι τῶν ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ὑπογεγραφῶν ὅτι ἱεροσολύμων Πατριαρχίας ἐστὶ, καὶ ὅτι Ἀπόστολος ἐν ταῖς καθίσμασι τῶν Συνόδων ἢ τῶν Μητροπολιτῶν τάξις.

Τῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ὑπογεγραφῶν σημειώσαι, ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ ὁ μὲν ἱεροσολύμων ἐστὶ πρῶτος, Εὐσεβίος δὲ ὁ Καισαρείας πέμπτος, ἐν δὲ τῇ συγγραφῇ τῇ Γελασίᾳ λέγεται Μακάριος ἱεροσολύμων σὺν Εὐσεβίῳ τῷ Παμφίλῳ ἑπισκόπῳ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης καὶ Ἀραβίας καὶ Φοινίκης. ὅπως καὶ ἦν ὁ Εὐσεβίος τῆς Ἀραβίας καὶ Φοινίκης Τοποτηρητής, ἀλλ' ὁ ἱεροσολύμων, ὡς μεταταῦτα γέγονε φανερόν ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ, καὶ ἰδὲ τὸν τρόπον ἐκείνῳ περὶ ἐβδόμῃ. ἐν δὲ τῇ ἐν Σαρεδικῇ, καὶ ὁ Καισαρείας Ἀνάκλητος ὅστις ἦν παρὼν ὡς Αἰγυπτίος, ὁ ἱεροσολύμων ὁμοῦ Μάξιμος τῶν ἀπὸ Παλαιστίνης ἐκείσε ὡς ἀγνοοῦντες μετ' αὐτῶν δεκαπεντάριον Μητροπολιτῶν καὶ ἑπισκόπων πρῶτος ὑπογεγραψών, ὁμοῦ καὶ ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ δούτῳ τῶν ἀπὸ Παλαιστίνης ἐν αὐτῇ παρεβρεθέντων ἐκτὼ ἑπισκόπων καὶ Μητροπο-

λιτῶν (καὶ γὰρ ὁ Καισαρείας καὶ ὁ Σκυθοπόλεως, 35 Μητροπολιταί) πρῶτος ὑπογεγραψών ὁ Κύριλλος, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Καισαρείας Γελάσιος. Ἐν αὐτῇ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι οἱ Μητροπολιταὶ ἀφυλάττησαν καὶ ἐν ταῖς Συνόδοις πάλιν αὐτῶν τάξιν ἐν ταῖς ὑπογεγραφαῖς. ἀλλὰ ὡς ἀλλότῃ, καὶ ἰδὲ τὰ περὶ τῶν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ὅτι ταῖς καθίσμασι καὶ ἐν ταῖς ὑπογεγραφαῖς τῶν ὄρων καὶ τῶν παρὲς τὰς Ἀυτοκράτορας πρεσβυτηρίων, καὶ τῶν Ἀρεσῶν ἀποφάσεων. ὁ μὲν τοι ἱεροσολύμων πᾶντοτε πρῶτος μὲν τῶν τῆς Συνόδου πατέρων, μετὰ τῶν 45 Πατριαρχῶν δὲ καί ποτε σωρευθήσεται, ἐπεὶ δὲ τῶν Πατριαρχῶν ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐξουσία ἀποβλέσκοντες ἐστίν, ὥστε μετὰ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ δὲ μίαν αὐτῶν ἔχον σύγκλητον, ὡς εἴρηται ἐν τῇ ἀνωτέρῳ κεφαλῇ Παρὰ γράφῃ ἐβδόμῃ.

50

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Δ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ ἀποδείξεως τῆς τῆς ἱεροσολύμων Πατριαρχικῆς ἀξίας ἀπὸ τῶν συγγραφῶν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων,

δων : καὶ περὶ τὰς τίνες ἀποτιμῶνται ἐν ταῖς σιωελόσεσι τῶν Συμῶν κατὰ Κανόνας καὶ ὡς Κανόνας .

Α' καὶ ὑπὸ τῶν συγγραφέων τὰς ἐν ταῖς
 5 Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς Ἡγουμενῶν καὶ ἀποκατε-
 λωμένους τὰς βεβαιῶνται . καὶ γὰρ ὅτε μὲν λέγουσιν
 Ἡγουμενῶν τὰς ὑπὸ τῆς ἀρετῆς ἀρεξάρχοντας καὶ
 ζήλον μέγαν ἔχοντας ὑπὲρ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως ,
 ἀποῖνσι Διαφόροι Πατριάρχων καὶ Μητροπολι-
 τῶν καὶ Ἐπισκόπων , ὡς λόγῳ πέμπτῳ , κεφαλῶν
 10 ὁ γδὼ λέγει ὁ Θεοδώριτος περὶ τῶν ἐν τῇ δούτρεα
 Συμῶν πατέρων , ὅτε δὲ Ἡγουμενῶν καὶ ἀρεξάρ-
 χοντας λέγουσιν τὰς πατέρας κατὰ τὴν κανονικὴν
 τάξιν , πρῶτος γράφεται τὰς Πατριάρχας ἐν αἷς
 ὁ Ἱεροσολύμων καὶ συγκαταλεγμέναι καὶ ἀποτίμῃται
 15 παντῶν καθάπαξ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκό-
 πων ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχας , αὐτὰς γὰρ
 ὁ μὲν φησὶ περὶ τῶν πατέρων τῆς πρώτης
 Συμῶς , ἐν ἧσαν ἀρεξάρχοντες Ἀλέξανδρος ὁ Κων-
 σταντινουπόλεως , Σίλβεστρος καὶ Ἰάκωβος Ῥώμης ,
 20 Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας , Εὐστάθιος Ἀντιόχειας καὶ
 μακάριος Ἱεροσολύμων . Ὁ αὐτὸς περὶ τῶν ἐν
 τῇ δούτρεα Οἰκουμενικῇ Φησὶν , ἔχον Ἐξάρχας καὶ
 τὰς ἱερεῖς θρόνους ἰδιωόντας Τιμόθεον Ἀλεξαν-
 δρείας , Μελέτιον Ἀντιόχειας , Κύριλλον Ἱεροσο-
 25 λύμων καὶ Νεκτάριον Κωνσταντινουπόλεως . καὶ
 καὶ ἄλλοι ὁ Ῥόδος περὶ τῆς πρώτης Φησὶν , ἡ γὰρ
 δὲ τῆς Συμῶς Σίλβεστρος Ῥώμης , Ἀλέξανδρος
 Ἀλεξανδρείας , Εὐστάθιος Ἀντιόχειας καὶ μακά-
 ριος Ἱεροσολύμων . Ὁ αὐτὸς περὶ τῆς δούτρεας ,
 30 ἡ γὰρ δὲ τῆς Συμῶς Δάμασκος Ῥώμης , Νεκ-
 τάριος Κωνσταντινουπόλεως , Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας ,
 Κύριλλος Ἱεροσολύμων καὶ Μελέτιος Ἀντιόχειας .
 καὶ πρὸς τὰς τῶν ὁρχαίων ἱστορίας Ἐρμείας Φησὶ
 περὶ τῆς πρώτης , ὁ κανὼν δὲ τῆς ἑσυχαστικῆς
 35 τῶν μὲν ὑποσολικῶν θρόνων Μακάριος Ἱεροσο-
 λύμων , Εὐστάθιος Ἀντιόχειας , Ἀλέξανδρος Ἀ-
 λεξανδρείας , καὶ Ἰάκωβος Ῥώμης , βιβλίῳ πρώτῳ ,
 κεφαλῶν δεκάτῳ ἐβδόμῳ . ὁ δὲ Σωκράτης Φησὶ περὶ
 τῆς δούτρεας , συνηλθόν δὲ τῆς μὲν ὁμοεπί-
 40 πίστεως ἐκ μὲν Ἀλεξανδρείας Τιμόθεος , ἐκ δὲ Ἱε-
 ροσολύμων Κύριλλος , Μελέτιος δὲ ἐξ Ἀντιόχειας ,

βιβλίῳ πέμπτῳ , κεφαλῶν ὁγδόῳ . Ἐπὶ πᾶσι τῇσι
 ἡ Οἰκουμενικὴ δούτρεα πρὸς τὴν ἐν Ῥώμῃ Συνο-
 δον γράφουσα περὶ τῶν ἐπιστημοτάτων Ἐκκλησιῶν ,
 ταῦτα τῶν Πατριαρχικῶν , καὶ εἰπὺσα περὶ τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀντιόχειας , ἐπιλέγει περὶ τῆς
 Ἱεροσολύμων , τῆς δὲ Μητροπόλεως πατρῶν τῶν
 Ἐκκλησιῶν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις τῆς ἀποστολικῆς
 καὶ Θεοφιλέστατον Κύριλλον Ἐπίσκοπον γνω-
 ρίζοντι , κανονικῶς τε ὡς τῶν τῆς Ἐπαρχίας
 χειροτονησάντων πάλαι , καὶ πᾶσα κατὰ τῶν Αἰ-
 ρετικῶν ἐν Διαφόροις τόποις ἀφλήσαντα . τῆς Ἐ-
 παρχίας δὲ Ἐπίσκοποι ἦσαν κατὰ τὴν Θεοφάνη ,
 ὁ Κασσαρείας Ἀκάκιος Ἐξάρχης τῆς πρώτης
 Παλαιστίνης , καὶ ὁ Σκυθοπόλεως Πατρόφιλος Ἐξάρ-
 χος τῆς δούτρεας Παλαιστίνης . ὅτι δὲ ὁ Ἀκάκιος
 καὶ Πατρόφιλος ἐξώσαντες τὸν Μάξιμον ἐχειρο-
 τόνισαν τὸν Κύριλλον , λέγουσιν καὶ ὁ Ῥωφίνος ,
 ὡς Φησὶν ἡ ἐβδόμη Οἰκουμενικὴ ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς
 πράξει . ἡ δὲ δόσι δὲ ἀνόνιμον ἡ ἐξώσις τῆς Μα-
 ξίμου τῆς Κασσαρείας ἰδικόν , ἐπειδὴ ὁ Ἀκά-
 κιος καὶ τὸν Ῥώμης Διόκληρον ἔλασε καὶ ἐχειρο-
 τόνισεν αὐτὸν τὸν Φίληκα , καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ
 βιβλίῳ πέμπτῳ , κεφαλῶν ὡδεκάτῳ Γραφου-
 ρον τελευτήσαν δούτρεον . καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει
 Συνοδὸν ἀθροίσας ἀφῆλε τὸν θρόνον ὑπὸ τῆς
 Μακεδονίας καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῷ Εὐδοξίῳ , καὶ ἄλλοι
 ἡρώτα πεποιήκε τῇ διωάμει τῆς Βασιλείας Κων-
 σταντίνου , ἡ γὰρ καὶ τὸν Κύριλλον ἐξώσαν , ἐμὸν
 μὲν τῷ , ἀλλὰ μετὰ τῆς Σκυθοπόλεως , αἱ δὲ καὶ
 ἡ Συνοδὸς λέγουσιν κανονικῶς αὐτὸν ὑπὸ τῶν τῆς
 Ἐπαρχίας χειροτονησάντων , καὶ δέον εἰς πίσιν ἀπο-
 τιμασθαι τὴν Σύνοδον τῆς Ἐρμείας καὶ τῆς Ῥωφί-
 νης , ῥητέον ὡς περὶ ἡ ἐβδόμη Οἰκουμενικὴ τῆς ἀπε-
 δέξατο ἵνα δείξῃ ὅτι ἀρχαῖον ἦν τὸ δέχεσθαι τὰς
 ὑπὸ Αἰρετικῶν χειροτονησάντας , ἡ γὰρ καὶ ἡμεῖς
 ὑποδεχόμεθα αὐτὸ εἰς ὡς ἔλασαν τὰ ἀρχαῖον εἶναι
 τὸ ἔχειν τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἐπαρχίαν καὶ Διοίκησιν
 καὶ ἀποσφαιρὸν ὡς φησὶν αἱ μνηστοπλάσι .

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

45 περὶ ἀπαγγελίας ἐξαχλὸς πρὸς τὰς ἐξ ἀντιθέσεως τὰς κατὰ τῆς πατριαρχικῆς ἀξίας τὰς Ἱεροσολύ-
 μων , καὶ ἄλλὰ πολλῶν μαρτυριῶν καὶ ὡς ἔλασαν ἀποδείξεως ὅτι ὁ Ἱεροσολύμων ἀρχαῖος Πατριάρχης ἦν τε καὶ ἐστὶ .

Πρὸς τὰς ἀντιθέσεις ῥητέον , πρὸς μὲν τὴν
 πρώτῃ , ὅτι ὁ Ζωνάριος ἐπὶ τὴν ἱερεῖς λέγουσιν ,
 5 ὅτι οὐδὲν εἶπεν , ἐπειδὴ τὸ ἱερεῖς ἀδιαφόρως λεγόμενον ,
 ὡς συνηθιστὸν ἀλήθειαν , ἀλλὰ ἀμφιβολίαν ἐπ' ἀμφι-
 βολίᾳ γονα . τὰ δὲ βασιλικῶν τὸ , σωζομένων τῇ
 Μητροπόλει τὰ εἰκὲς ἀξιώματος ὅτι ὁνομάται περὶ
 τῆς Κασσαρείας , ἔχοντες ὡς ἐκείνη ὑπὲρ Φησὶν ἐν τῇ
 αὐτῇ τόπῳ , ὅτι δηλαδὴ ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐλίγεται

ἱερεῖς καὶ παλὴν , καὶ ὁ δὲ τὸν τῶν ἀντιθέσεων , ἐκλήθη Ἱεροσο-
 λυμα . σφάλματα γὰρ τῆς αὐτῆς ἀφαιρέσεως ἐστὶν αὐτῷ .
 τερα , καὶ ὑπὸ ἀποσλήψεως ἀβασανίσας αὐτῷ συμβαί-
 νει , ἡ γὰρ καὶ τῷ Ἀριστηνῶ τὸ αὐτὸ εἶπεν ὑπὸ
 ἀποσλήψεως ἀνέξετας μάλλον δὲ ἀδιαφόρως αὐτῷ
 ἀποστέλλεται . ἡ γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις ἀρχαιοτέροις
 δὲ μαρτυρίας ἀποσφαιρὸν , εἶπε τὰς μεταγενεστέ-
 ρας . ἐν ταῖς δὲ αἱ ἀρχαιοτέροις ἱστορίαις καὶ

πατέρες μεθ' ἡμῶν εἰσι, καὶ χορὸς μεγαφώνων τῆς
 πρώτης ἡμῆς καὶ ἐξουσίας καὶ ἀποστολικῆς ὑπερ-
 χῆς τῶν Ἐπισκόπων Ἱερουσαλύμων καλῶσιν, ὁθὺν
 εἰμεταγενέστεροι παροπίοι. Πρὸς δὲ τῷ δευτέρῳ
 λέγουσιν, τὸν Ἱερουσαλύμων Ἐπίσκοπον ἐπισυνά-
 θαι διὰ τὴν παρόντος Κανὸν Πατριαρχίῳ, ἀλλ'
 οὕτως οὐκ ἐβελήθη, ἡ γὰρ δέδοκται ὁ Κανὼν ἀ-
 πλά τῷ ἀρχαίᾳ συνήθειᾳ καὶ ὡς ἔδοξεν ἐβελήθησε.
 τοῦτο δὲ ὦν, ἐκ τῆς υποκειμένης ἡμῶν, ἔτε τῇ
 Καισαρείας. τὸ δὲ ἡμῆς μᾶλλον καὶ ἀκολυθία
 τιμῆς κυρεῖται τῇ Ἱερουσαλύμων Ἐπιστοπῶν ὀνομα-
 ρίῳν ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ὅτι δηλαδὴ ἀκολυθία
 τιμῆς, ἥτις ἡ πάξις τῶν Πατριαρχικῶν θρόνων
 διακρίνεται, καὶ ὥστε τὸν Ἱερουσαλύμων ἐναίτεταρτον
 Πατριαρχεῖν ὡς ἀληθὲς ἀποδεχόμεθα. βελήθη-
 θαι μὲν τοῖς Καισαρείας τὸ Μητροπολιτικὸν ἀξίωμα,
 ὥστε ἔχον τὸν Ἱερουσαλύμων ἀπὸ υποκει-
 μένων, ὁφείμεν εἶσι τῇ Καισαρείας ἀνωκίς τῇ τυ-
 φλῇ, ὡς ἐβλήθησαν ἐν τῇ τρίτῃ βιβλίῳ, ἅπερ
 ὑποτίθεται ὡς μὲν παπικῶν τινῶν ἐκκατῶν
 καρδηνάλιων ὡς ἐβλήθη κατωτέρω ἐν τῇ ἰδίῳ τῇ φ-
 ὑπὸ τινῶν δὲ καλῶν καὶ βελήθηται, βέλου-
 νται γὰρ τὰ ἐκκλησιαστικὰ πρεσβεῖα κατασμι-
 κρῶν, ὁθὺν μὲν μὴ ῥώμης συνεφαντῶσιν
 ὅτι τινῶν παρὰ τῶν καὶ μόνων ἦρχε καὶ ἐπαύτων
 τῶν Ἐπισκόπων, τὸν δὲ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἐλαβε
 μόνον τιμὴν ἀπὸ ἐξουσίας τινος ὡς τῆς δευτέρας
 Οἰκουμενικῆς, τὸν δὲ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας
 ὅτι ἦρχον μόνον Ἐπαρχικῶν ἱνῶν, τὸν δὲ Ἱερου-
 σαλύμων ὅτι ἦν τῷ Καισαρείας ὑποκείμενος. ὅτι ὅμως
 ἐμπαθὲς καὶ διόλου ψεύδους γράψαντες, ἀνὰ τῆς
 ῥητῆς εἰσὶν ἐν τῇ ἐνταῦθα ἡγεμονίᾳ καὶ ἐποικίῳ.
 πρὸς δὲ τὸ τῇ Ἱερωνύμῳ, ῥητέον ὅτι καὶ ἔπος ἐμπα-
 θὲς καὶ πασμάτικῶς ἔγραψον, ὡς ἐβλήθη ἐν τῇ
 τρίτῃ βιβλίῳ, καὶ ἰδεῖν τὸν τρόπον ἐκείνῳ κεφα-
 λαίᾳ ἐν τῇ Παραγράφῃ τρίτῃ. Πρὸς δὲ τῷ
 τρίτῳ, ῥητέον πρῶτον, ὅτι τὸν Ἱερουσαλύμων
 Ἱεβουαλίον πρῶτον ἀνῆλθει τῇ Πατριαρχικῇ
 ἀξιώματι. ψεύδους εἰσιν, ὅτι ἐπὶ τῷ τῷ ἀξίωμα
 ἀπεδέχθη ἀνωτέρω ἔχοντος τῷ Ἐκκλησίᾳ τῶν
 Ἱερουσαλύμων διὰ τὴν καὶ τῶν Ἀποστόλων, ἐχόν-
 τῳ καὶ τῷ ἡμῶν καὶ τῷ ἐξουσίᾳ διὰ τῆς ἀ-
 ποστολικῆς συνηθείας καὶ ἀποστολικῆς ὡς ἔδο-
 σεις, ὁθὺν καὶ σερὰν οἰσολογίαν ἐξίσως καὶ
 ὁμογενῶς ἐμνημόνουν τῶν τεσσάρων θρόνων ῥώμης,
 Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσαλύμων, ὡς
 εἴρηται ἀνωτέρω. δευτέρον, πῶς ὁ Ἀλεξανδρείας
 Κύριος ἀνέστη τῇ Ἱεβουαλίᾳ καὶ ὁ ἔλεγχος αὐτῆς
 ἐκ γράφῃ ἐν τοῖς πρακτικῶς τῆς Συνόδου; τρίτον,
 ὁ Κύριος πᾶσι καταβαλεῖν τὴν Νεφέλειον
 καὶ τῷ Ἀρεσίν αὐτῆς, πῶς ἐκ γράφῃ τῶς πρῶ-
 τοῖς καὶ μεγάλαις τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ αὐτῇ τῇ
 ἡγεμονίᾳ τῆς Παλαιστίνης Καισαρείας, τῇ Καισαρείας
 λέγω ἐκείνῃ, ἥ τῇ Μητροπολιτικῇ ἀξίωμα καὶ τῇ
 πρεσβείᾳ, καὶ τὸ χρηστικὸν καὶ κρίναι τὸν Ἱερου-

σαλύμων, δέδοκε, καὶ ἐβεβαίωσεν ἡ πρώτη οἰ-
 κυμένη ἐν τῇ παρόντι Κανὼν ὡς ἐβλήθησαν ὁ, τε
 συμπατριώτης τῷ Διὶ καὶ οἱ φίλοι καλεῖται, καὶ
 αὐτὸ ἔγραψον εἰς τὸν ῥώμης καὶ Ἀντιοχείας καὶ
 Ἱερουσαλύμων, ὁ Κύριος ἡ ἐπιστολή καίται ἐν τῇ 5
 πρώτῃ μέρει τῆς τρίτης Συνόδου, περὶ ἧς ἐπιστολῆς
 λέξομεν ἐκείνῃ κατὰ πλάτος τὰ εἰκότα, ῥητέον ὅμως
 καὶ ἐνταῦθα τινὰ. λέγει τῷ τῷ αὐτῇ ὁ Κύριος
 τῇ Ἱεβουαλίᾳ, καὶ ἀνεληθῆσαν ὁθὺν εἰς εὐσεβῆ
 ζῆλον τῷ σὺν Θεοσέβειαν ἀναστῆσαι διὰ τῇ 10
 γράμματις, ὅπως αὐτὸς ἐκ μίας ψυχῆς καὶ σωματικῆς
 συνδυμίας τῷ εἰς Χριστὸν ἀγαπῶν ζωσόμεθα,
 καὶ σώσωμεν λαὸν κινδυνεύοντες, καὶ κατωτέρω,
 δεῖ δὲ ἡμᾶς ἀγαθίας καὶ τῇ φιλοχρίστῃ Βασιλεῖ,
 καὶ ἀπασιν τοῖς ἐν τέλει γράψαι καὶ συμβαλέσθαι 15
 μὴ ἀποτιμῆσαι τῆς εἰς Χριστὸν εὐσεβείας Ἀνθι-
 πον, ἀλλὰ χαρίσασθαι τῇ Οἰκουμενικῇ τῇ βέλαιον
 πρὸς πίσιν ὁρθῶν, καὶ σημαῖσαι εἰς ὁ Ἱεβουαλίς
 Ἐπίσκοπος τῇ Καισαρείας, πῶς ἐκ γράψον ὁ
 Κύριος τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἐπαρχίας, ἀλλὰ τῇ 20
 ὑποκειμένη ἀπὸ Ἐπισκόπων; καὶ εἰς ὅσον ἐαυτῶν
 ὁ Κύριος τὸν Ἱεβουαλίον διὰ τῆς ἐπιστολῆς δι-
 ἀκρυσι, πῶς ἐκινώσκει αὐτὸν τιμῆς ὀλίγης ἀντι-
 χόλῳ, καὶ ἐδεμίας ἐξουσίας; καὶ εἰδέετο
 αὐτῆς, ὅν τῶν ἐδέετο καὶ τῇ Ἀντιοχείας Ἰωάννη, 25
 πῶς ἐκ τῇ Ἐφέσῃ ἡλεξεν αὐτὸν; ἔτι ἐκ πᾶσι ταῖς
 πράξεσι τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὁ Ἱεβουαλίος
 ἐποίησε τρία τινὰ, πρῶτον, εὐθὺς μετὰ τὸν Κύριον
 πάντων τῶν πατέρων τῆς Συνόδου πρῆκαθέζετο,
 καὶ εἰ πρῶτος αὐτὸς ἐξήτει τὸ Πατριαρχικὸν ἀξίωμα μὴ 30
 πρῶτον αὐτὸ ἔχον, πῶς πρῆκαθέζετο μετὰ τὸν
 Κύριον πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τοσούτοι
 Μητροπολίται καὶ ὁ Κύριος ἡνέχοντο; δευτέρον,
 ὁ Ἱεβουαλίος πρῶτος διελάλει καὶ μεταταῦτα τί
 καὶ τί ἀναγνωσθῆναι καὶ τί λεχθῆναι, ὅγαν κύ 35
 εἰδος ὡς κρινόμενος σιωπῶν ὡς ἐπὶ κλάστον ἦγε.
 τρίτον, ἐν ταῖς ὑπογραφαῖς πρῶτος ὑπέγραφε
 πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου πλὴν τῇ Ἀλε-
 ξανδρείας. καὶ εἰ μὴ ἦν κυρίως Πατριαρχῆς, πῶς
 πάλιν ἡνέχοντο καὶ ὁ Κύριος καὶ οἱ τοσούτοι Μη- 40
 τροπολίται Ἀνατλής καὶ Δύσεως; ἔτι ἐκ τῇ
 δευτέρῃ πράξει ἐλθόντων διὰ ῥώμης τῶν Λεγάτων
 τῇ Κλερίν, πάλιν ὁ Ἱεβουαλίος μετὰ τὸν Κύ-
 ριον, καὶ πρὸ πάσης τῆς Συνόδου διελάλει, καὶ
 τὰ ἀναγνωσθέντα γράμματα τῇ Πάπᾳ ὁ Ἱεβουαλίος 45
 εἶπε τεθεσθῆναι ἐν τοῖς ὑπομνήμασι. καὶ εἰς ὅσον ὁ Και-
 σαρείας ἀφῆλθον ὅτι ὁ Πάπας ἐπεμψε γράμματα
 πρὸς τὸν Κύριον καὶ Ἱεβουαλίον καὶ τῇ λοιπῇ τῆς
 Συνόδου Πατέρας. ἔτι ἐκ τῇ τρίτῃ πράξει ἐβρέθη,
 Κλερίν Κυρίως καὶ Ἱεβουαλίς, καὶ πάλιν ὁ Ἱεβουα- 50
 λιος ἀπολογίσει, καὶ πρὸς τὰς ἐλθόντας Λεγάτους
 τῇ Πάπᾳ διελάλησεν ἅπαντες αὐτῆς εἰς ἀρεσκείαν τὰ ὁρι-
 σθέντα ὑπὸ τῆς Συνόδου. ἔτι ἐκ τῇ τετάρτῃ πρά-
 ξει κληθέντες εἰς τὴν Συνόδον τῇ Ἀντιοχείας
 Ἰωάννης κληθῆναι μετὰ τῇ Κυρίως καὶ τῇ Ἐφέσῃ
 καὶ

29 καὶ τὸ καθαιρεῖσαι αὐτὸν αὐτὸς ὑποβαλεῖν, καὶ μὴ ἀ-
 πωτῆκεν τῇ Συνοδῷ, ὁ ἱεβονάλιος, ἔπει-
 30 ἔχρη μὴ ἰωάννου τὸν διλαβέσατον Ἐπίσκοπον
 Ἀντιοχείας ἐνθυμώμενον τὴν ἀρίαν καὶ μεγάλῃ
 31 Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ ταύτῃ, διδούς εἰς ἀπο-
 λόγην τῶν ἐπαγορευτικῶν αὐτῷ δεικνύων, καὶ τὸν ἀπο-
 σολικὸν θρόνον συνεδρεύοντα ἡμῖν τῆς μεγάλης
 Ρώμης καὶ τῷ ἀποστολικῷ τῆς Ἱεροσολύμων ἀγίας
 32 τῷ Θεῷ Ἐκκλησίας ἀκῶσαι καὶ τιμῆσαι, παρ' ὧ
 33 μάλιστα αὐτὸν τὸν Ἀντιοχείαν θρόνον ἐξ ἀποστολικῆς
 ἀκολουθίας καὶ ἀποδοτέως ἰδιωκεῖται, καὶ παρ'
 αὐτῷ δικάζεσθαι. ἐν ταύτῃ σημείωσαι πρῶτον,
 34 ὅτι ὁ Ἱεροσολύμων παρκαθίσταται τῆς Οἰκουμενικῆς Συ-
 νόδου, παρκαθίσταται πάντων τῶν ἀδελφῶν περὶ
 35 πάντων τῶν ἀναγκῶν, ἐξισάζει τὸν θρό-
 νον τῆς Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῷ θρόνῳ Ρώμης, λέγει
 μεγαλοφώνως ὅτι ἐξ ἀποστολικῆς ἀποδοτέως καὶ
 σωτηρίας ὁ Ἱεροσολύμων κρίνει τὸν Ἀντιοχείας, καὶ
 λοιπὸν τὸ μὴ εἶναι κυρίως Πατριάρχῳ τὸν Ἱεροσο-
 36 λύμων, καὶ τὸ τὸν ἱεβονάλιον πρῶτον ἐν τῇ Εὐφέ-
 σω ἀντιποινηθῆναι τῷ Πατριαρχικῷ ἀξιώματι
 μέγα ψαῦδος εἶναι. ἔτι ὁ κληρὸς Κωνσταντινουπόλεως
 γράφων εἰς τὴν Συνοδὸν λέγει, Κυρίως ἱεβοναλίῳ
 καὶ μένοντι, καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁρθόδοξοι
 37 Ἐπίσκοποι γράφοντες καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν Συνοδὸν
 λέγουσι, τοῖς ἀρχιερεῶσι καὶ Θεοφιλεστάτοις Ἀρ-
 χιεπισκόποις καὶ πατράσι Κελεσίῳ, Κυρίῳ, ἱεβε-
 ναλίῳ, καὶ σημείωσαι ὅτι καὶ πάλιν ὁ Ἱεροσολύμων
 τάπτεται μετὰ τῷ Ἀλεξανδρείας, καὶ παρκαθίσταται
 38 πάσης τῆς Συνοδῆς, καὶ ἡτοῦται Ἀρχιεπίσκοπος
 ἐξίσταται τῷ Ρώμης καὶ τῷ Ἀλεξανδρείας, καὶ πῶς
 ἦν Ἀρχιεπίσκοπος ὁ αὐτός, καὶ Ἐπίσκοπος ὑπο-
 κείμενος τῷ Καίσαρ εἰς αὐτός; πῶς μὴ ὡς τότε
 κυρίως Πατριάρχῃς ἦν καὶ ταῦτα παρόμοια ἐν τῇ Οἰ-
 39 κουμενικῇ Συνοδῷ μετὰ τῶν κυρίως Πατριαρχῶν; ψαῦ-
 δος ἄρα τὸ ἐν τῇ ἐν Εὐφίῳ Συνοδῷ ἀντιποινηθῆναι
 τὸν ἱεβονάλιον τῷ Πατριαρχικῷ ἀξιώματι, εἴχε-
 γάρ αὐτὸ ἐξ ἀποστολικῆς ἀκολουθίας καὶ ἀποδο-
 40 τεως ἀρχίας αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοὶ αὐτός. ψαῦδος
 41 δὲ καὶ τὸ τὸν Κύριλλον αὐτῷ ἀνίστηναι, πρῶτον,
 42 ὅτι καὶ μὴ τῆς Συνοδῆς συνεβέβληκεν αὐτῷ ἀ-
 δελφικῶς εἶναι ὡς ἀπὸ μιᾶς καρδίας παρὰ τὴν
 ὑπὲρ τῆς ὁμοεικείας, ἐν δὲ τῇ Συνοδῷ εἶχε
 αὐτὸν αὐτῷ ἰσότημον, κατὰ τὴν τάξιν μὴ μετ'
 43 αὐτοῦ, καὶ δὲ τὴν ἐξίσταται αὐτῷ ἰσοδυναμεῖνται,
 μετὰ γὰρ τὴν Συνοδὸν πότε αὐτῷ ἀντίστη; τῆς
 γὰρ Συνοδῆς ἐν τῇ Εὐφίῳ ἔσται, καὶ ὁ Κύριλλος
 ὁμοεικείῃς ἐν ταῖς ἀνάγκαις τῇ ἀποστολικῇ συ-
 44 νεδρείῃ, καὶ ἀπλῶς τῶν ἀντικειμένων τῇ ὁμοεικείᾳ,
 45 ὁ ἱεβονάλιος ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινουπόλιν μετὰ
 καὶ ἄλλων πατέρων ὑπὸ τῆς Συνοδῆς παρόντες τὸν
 Ἀντιοχείαν καὶ τὰς ὁμοεικείας, ὅτι καὶ Κωνσταντι-
 νουπόλεως Πατριάρχῃς ἐπαρτήσαντο τὸν Μάξιμον.
 46 Πότε ἦν ὁ Ἱεροσολύμων ἐξήτεσε τὸ Πατριαρχικὸν
 ἀξίωμα παρὰ τῆς Συνοδῆς καὶ ἀντίστη αὐτῷ

ὁ Κύριλλος; ψαῦδος ἄρα ἀναμφίβολόν ἐστι καὶ τὴν
 τὸ λογίζεσθαι. Πρὸς δὲ τὴν πετάρτην, ἐπὶ τὸν
 47 ὅτι ὁ Λέων ἔπος ἐσυκοφάντησε τὸν Ἱεροσολύμων
 ὡς καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἡ θραυμάσθη
 48 ἔγχε κατὰ πᾶσιν ἡδέτεσε καὶ ἐρρησάτω τὴν ἀπέ-
 φασιν τῆς δουτέρας Οἰκουμενικῆς περὶ τῆς Κωνσταν-
 τινουπόλεως, καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν βεβαίωσιν τῆς
 ἐν Καλλικρόνι περὶ τῆς αὐτῆς; ἡ θραυμάσθη ἐπὶ
 49 φημί ἐκείνον τὸν Λέοντα τὸν καταφρονησαντα
 δύο Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν περὶ τῆς Κωνσταντινουπό-
 50 λεως, ἀρνήσασθαι καὶ τῆς Ἱεροσολύμων τὰ πρε-
 σβεῖα; τὸν γράψαντα καὶ πρὸς τὸν Ἀντιοχείας
 Μάξιμον κατὰ τῆς ἱεβοναλίας, καὶ πρὸς τὸν Ἀν-
 51 τικράτορα Μαρκιανὸν καὶ πρὸς τὸν Πάπαν καὶ
 πρὸς τὸν Ἀνατόλιον κατὰ τῶν πρεσβεῖων τῆς Κων-
 52 σταντινουπόλεως; ἔγραψαν δὲ καὶ οἱ Πάπαι ὁ Πέ-
 λαγιόσπε καὶ ὁ Διάλογος, πρὸς πολλὰς ἐν Κωνσταν-
 53 τινουπόλει, καὶ πρὸς τὸν ἰωάννην τὸν Νησιώτην,
 καὶ πρὸς Εὐλόγιον τὸν Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς Οἰ-
 54 κουμενικῆς ὀνόματι, ἀλλ' ἐπεὶ ὡφελήθησαν, μό-
 νοι γὰρ εἶπον, καὶ μόνοι εἰς τὴν ἡκαστα. ἐπὶ ἡγε-
 55 σε τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ὁ Λέων περὶ τῆς ἱεβονα-
 λίας, ὡς ἐπὶ ἡγεσεν αὐτῶν καὶ περὶ τῆς Εὐτυχίας
 καὶ Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανῆς, γράφων πρὸς αὐ-
 56 τὸν καὶ ἐπιμαρτυροῦντες κεναιότητάς αὐτὸν καὶ τὴν
 ἀπὸ ματαίας, Συνοδῆς γὰρ Οἰκουμενικῆς ἐπετερέ-
 57 πη παρὰ τῶν Βασιλέων ἡ κρίσις, καὶ ἰδὲ βιβλίῳ
 τρίτῳ, κεφαλαίς δεκάτῃ ὁρθῶς Παρὰ γράφον ὡς αὐτοὶ
 58 ὁ δὲ Λέων ἔμεινε μόνος τῆς Ἱταλίας Ἐπίσκοπος,
 καὶ ἔγραψεν αὐτὸν ὁ Διέρετος πρὸς τὰς Μα-
 59 κεδονιανὰς. Εἰς ἐκείνῳ δὲ ὅπερ γράφει ὁ Λέων
 60 ὅτι ἔγραψεν αὐτῷ κατὰ τῆς ἱεβοναλίας ὁ Κύριλλος,
 καὶ πρὸς τῆς ὁμοεικείας ὁμοεικείας τῷ Κυρίῳ
 61 πρὸς Γοιναδίον Ἀρχιεπισκόπον ἐν τῇ λέγει ὅτι
 τὸν Διέρετον Ἐπίσκοπον οἱ ὁμοεικείας Θεομοῖ τῆς
 Παλαιστίνης ἡ γὰρ μόνος οὐκ ἴσασιν, ἐπὶ τὸν πρῶτον,
 62 ὅτι εἰ καὶ ἡγεσάτω εἶναι τὸν Ἱεροσολύμων τῆς
 Παλαιστίνης ἡγεμόνον, οὐκ ἐδωθήθη μὴτι εἶπαι
 αὐτὸν καὶ ὑποκείμενον τῷ Καίσαρ εἰς αὐτός, ἡ παρκα-
 63 θίσταται ὑπὸ τῷ Καίσαρ εἰς αὐτός, καὶ γὰρ εἰ ἔλεγον
 64 ἐναντίως ἔλεγον αὐτῷ πᾶσι τοῖς ἀνωτέρω ἐρημίαις,
 καὶ τὸ ἰσότημον εἶναι τὸν ἱεβονάλιον αὐτῷ καὶ
 65 ἰσοδυναμεῖν ἐν τῇ τρίτῃ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ διέλυ-
 σεν αὐτῶν τὸ ταῦτα παρκαθίστατον, διὰ τὸν ὅτι
 66 Κύριλλος ἔγραψε πρὸς Δόμον τὸν Ἀντιοχείας ὑπὲρ
 Ἀθανασίᾳ Πέρετος, ἀλλ' ἐν Καλλικρόνι Συνοδῶς
 67 ἡδέτεσε κατὰ πᾶσιν τὴν ὁμοεικείαν, καὶ ἰδὲ ἐκεί-
 68 τὸν ἔπειον πρὸς δεκάτῃ πετάρτῃ. ἔτι λοιπὸν ὑπο-
 69 θετόν εἰ καὶ ἐν τῇ ἐν Εὐφίῳ ἐρημίᾳ κατὰ τῆς Ἱε-
 70 ροσολύμων, ἀλλ' ἡ Συνοδὸς παρκαθίσταται τῆς λόγους
 αὐτῶν, βεβαίωσασα τὰ ἀρχαία τῆς Ἱεροσολύμων
 παρόμοια. ὁ δὲ ὅπως δέησεν ἔγραψε πρὸς τὸν
 71 Λέοντα τὸ συμβαλόν, ὁ δὲ Λέων μὴ διαμάχῃ ἀ-
 72 θεῖται τὸ γεγονός, ἐθρήνησε τὸν καυχώσεως
 γράφον πρὸς Μάξιμον τὸν Ἀντιοχείας καὶ
 λέγων,

λέγων· τὸ ἔστιν ἴδιον τῆς ἐμῆς ὑποφάσεως, ὅτι
 ὁπρὶν αὐτὴ ἀρτιόμοστις ἱερέων πλειόνων κυρώσῃ ἢ
 τῇ συναρπαγῇ μερικῶν ὅπερ ἐναντίον φαίει
 ἐν ταύτῃ ὑποθέσειν ἐκείνων πῶν τριακσίων δεκά
 καὶ ὀκτώ, τὰ το πειπτεῖα τῇ τῆς δικαιοσύνης σο-
 χασμῷ, ταῦτα ὁ Δεῶν, ἀλλὰ ῥητέον περὶ αὐτὸν
 κατὰ συναρπαγὴν ἢ Συνοδῷ, ὅτι ἐκύρωσον, ἀλλὰ
 κατὰ τὰ ἀρχαῖα πρεσβῆα. καὶ ἐναντίως τοῖς τελα-
 κοποῖς δεκά καὶ ὀκτὼ ὅτι ἐκύρωσον, ἐπειδὴ ὡς
 ἐκείναι ἱθακῶν τῇ ῥάμης καὶ τῇ Ἀλεξανδρείας
 καὶ τῇ Ἀντιοχείας ἐν τῇ ἐκτῇ Κανόνι τα πρεσ-
 βῆα, ἔτω δεδωκαπ καὶ τῇ ἱεροσολύμων τὰ
 αὐτὰ πρεσβῆα ἐν τῇ παρῶντι Κανόνι. τὸ δὲ
 εἰπεῖν αὐτῷ· πειπτεῖα τῇ τῆς δικαιοσύνης σο-
 χασμῷ, δεκκὶ ὅτι ἐζητεῖ γινέσθαι κατῆς· ἀλλὰ
 ῥητέον ὅτι τὰ πῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν εὐδέχοντα
 σοχασμόν, ἔπεκλιν, ἔπε ἀάκρυσιν, ἀλλὰ ῥίκοσι παύ-
 τη καὶ πῶντας ἀλάφθορα καὶ ἀμετακίνητα. τρίτον,
 ὅτι πολλὰ μογησάντων, ἵσως κατὰ συναρπαγὴν,
 λένοντας καὶ Κυρίλλῳ κατὰ πῶν πρεσβείων τῇ ἱε-
 ρευτικῇ, Πέτρῳ τοῖς πατερὰ ἀδότοις διγῶν
 πρὸς τῆς, εἶχε πῶν ἱεροσολύμων ἀπὸς πάντας ἐν
 τῇ ταύτῃ αὐτῷ. τέταρτον, ὁ αἱ ΚΥΡΙΛΛῳ φαυερῶν
 εἶπε ὅτι ὅτι ἐν ὀνόσῃ ποτε ὑποκαθαι τὴν ἱεροσολύμων
 τῇ Κασσαρείας, ἡθελε ῥῶται τὴν ἱεροσολύμων μὴ
 εἶναι Ἡ ἑλῶν τῆς Παλαιστίνης, ἦσαν πῶν ἐν τῇ
 Παλαιστίνῃ Μητροπολίτην. ἀλλὰ ῥητεῖν, ὅτι ὡς περ
 εἰς τῆς τῆς πρώτης Συνοδῆς ἐβεβαίωσαν πῶν ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ ἐξέσταν, ἔτως οἱ αὐτοὶ ἐβεβαίωσαν τῇ ἱε-
 ροσολύμων πῶν ὁποσολύμῳ ἐξέσταν, ἐπειδὴς δε καὶ πῶ
 εἰς τῆς ὡς ἐζητα πῶν αὐτῶν. εἰ δὲ διῶχυρίζοντα
 λέγοντες, ἦν ὅτι ὁ ἱεροσολύμων ἐκ ἐξέσταν εἰς πῶν
 πῶν Παλαιστίνῃ, ῥητέον ἔτις, ὡς περ οἱ λαοὶ Πα-
 τερὰς αὐτοὶ εἶχον πῶν ἡμῶν καὶ πῶν ἀξίαν ἐν ὀλίγοις
 τόποις, μετὰ δὲ πῶν ἐν Νικηῖᾳ Συνοδῶν κατ' ὀλίγον
 ἐξέσταν αὐτῶν εἰς πῶν αὐτοὺς ἐπαρχίας, ἔτω πρεσ-
 βῆα καὶ τῇ ἱεροσολύμων. ἵς δὲ ἦν ἡ αἰτία δι' ἧς ὁ
 Ἀλεξανδρείας Κυρίλλος ἐφιλονέκει μετὰ τῇ ἱε-
 ροσολύμων, ῥητέον ὅτι καὶ οἱ αἱ ἐδ' ὅτι αὐτῶν
 ἐρυντα, καὶ ἰδὲ κατωτέρω τὰ περὶ τῇ ἱεροσολύ-
 μων ἱωάννη, Ἐπιφανίᾳ Κύπρου καὶ ἱερωνύμῳ
 βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῇ ἐνάτῳ, Παρὰ γενομένη τῇ
 τα. εἰς ὅς φησὶν ὁ Δεῶν, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἐξουσιασ-
 τὸς ἀτάλας αὐτῷ ἐβαλεῖν αὐτῶν ἀπὸ τῶν
 πεπλάσμων γραφῶν, ῥητέον ὅτι καὶ τὸ πό-
 ρῳ τῆς ἀληθείας ἐπὶ, καὶ γὰρ εἰς βιβλίο τοῦ
 ἐξουσιασ- γραφῶν πρὸς τὴν ἐν τῇ πρεσβείᾳ
 αὐτῷ, ἐπεπλάσμων τινος, ἀλλὰ τῆς καὶ ὅντας
 τῆς, καὶ πῶν ἱεροσολύ τῆς δούτερας Οἰκουμενικῆς,
 καὶ τὰ πρακτικὰ πῶν δύο τέτῳ Συνοδῶν, καὶ τῆς
 αὐτῶν διαληθρύτας μάστρας ὑπὸ τῇ κατὰ τῶν
 Ἀπὸσολων μέχης αὐτῷ, καὶ πῶν ἐν αὐτῇ τῇ τῇ
 Συνοδῇ τριτῷ καὶ ἐξέσταν αὐτῷ πρὸς τῆς αὐ-
 τῷ καὶ ὑποθέσειν φαίει αὐτῷ, τῷ Κυρίλλῳ μαχομένη
 τῆς πρεσβείας τῇ ὁρῶν τῇ ἱεροσολύμων ἐξουσιασ-

ταῦτα πρὸς ἀνθρώπων ὁ ἰβ3ονάλιος Περσὴν ἔθηκεν ,
 ἄλλα γνῶσα ἡ Συμῶδες , τῷ μὲν Κυρίῳ πῶ
 μέμψιν σιμέσασαί , τῷ δὲ ἰβ3ονάλι τὸ δίκημα ,
 ἥτοι τὰ προεβῆα ἐπεκύρωσε . πρὸς δὲ πῶ πέμπῳ
 ῥητίον , αὐθαδὲς ἀνέκρυσεν τὸ πρὸ τῆς ἐν Καλκη- 5
 δὸν Συμῶδος μὴ ἐχρηκεῖναι τὸν ἱερροσολύμων ἔτε Ἐπαρ-
 χίαν ἔτε Διοίκησιν , καὶ γὰρ εἶχε . τῷ δὲ Ἀντιοχέας
 καὶ αὐτῷ τῷ ἱερροσολύμων διαφερῶσαν περίτιον Ἐ-
 παρχίαν τὴν ἐν ταῖς Διοικήσεσιν αὐτῶν (καὶ γὰρ
 ἐν τῇ πρώτῃ Συμῶδι κατὰ Γελάσιον ἦσαν τοπο- 10
 τηρεται ὁ ἱερροσολύμων μετὰ τῷ Κασσαρείας Φοι-
 νίκης καὶ Ἀραβίας , ὥστε ἡ τῷ ἱερροσολύμων ἔξῃς
 ἐξαπλῆται καὶ εἰς Φοινίκην καὶ Ἀραβίαν) ἐν δὲ
 τῇ πρώτῃ Συμῶδι ἐκ συμφωνίας τὰς Ἐπαρχίας ταύ- 15
 τας διαμερροσολύμων , ἡ Συμῶδι ἐβεβαίωσε πῶ
 συμφωνίαν αὐτῶν , ἐμὲν δὲ τότε πρῶτον ἔλαβον
 ὁ ἱερροσολύμων Ἐπαρχίαν ἢ Διοίκησιν , καὶ γὰρ εἶ
 τῷ ἦν ἀληθὲς , πῶς ἐκ αὐτέσσαν τῷ ἱερροσολύ-
 μων ὁ Ἀντιοχάτωρ , οἱ Ἀρχόντες καὶ ἡ τοσαύτη 20
 οἰκονομικὴ Συμῶδι ; ἔτι ἐν τῇ ἐν Εἰσῷ λησε-
 κῇ Συμῶδι τῇ σιμελθέσῃ πρὸ τῆς ἐν Καλκηδὸνι
 ὁ ἰβ3ονάλιος εἶχε τὰ σιμῶδη προεβῆα , ἥτοι ἐτέ-
 τακτο μετὰ τὸν Ἀλεξανδρέα , ὥς δέκνυται ἐν τῇ
 πρώτῃ πράξῃ τῆς ἐν Καλκηδὸνι Συμῶδος , ἔδω
 ὁ Ταράσιος ἐν τῇ ἐβδόμῃ οἰκονομικῇ Πατερροσολύμων 25
 ἱερροσολύμων αὐτὸν εἶπε , καὶ ὅτι κατὰ πῶ αἰτίαν
 αὐτῷ Ἐξαρχος τῆς Συμῶδος ἐγύνητο , πράξῃ πρώτῃ .
 ἔτι ἐν τῇ τέλει τῆς αὐτῆς πράξεως , ἥτοι τῆς ἐβ-
 δόμης τῆς ἐν Καλκηδὸνι Συμῶδος λέγεται , ἀργου- 30
 των κατὰ κέλευσιν τῷ Θεοτάτῃ ἡμῶν δεσπότη
 πάντων τῶν πραγματικῶν καὶ τῶν ὅπως ποιεῖται
 τῶν τοῖς μέρεσι θείων γραμμάτων , καὶ τῶν πε-
 ριελιμῶν αὐτοῖς περὶ τῶν ταύτης οἰκονομίας τῆς
 ὑποθέσεως . καὶ σημειῶσαι , εἰ πρὸ τῆς ἐν Καλ- 35
 κηδὸνι Συμῶδος διαφερῶς οἱ Ἀντιοχέας καὶ ὁ
 ἱερροσολύμων ἕως τῆς ἐν Καλκηδὸνι Συμῶδος , ἐλάμ-
 βατον Διόφορα γράμματα διηγεῖντα ὅτι μὲν τὸ
 ἐν , ὅτε δὲ τὸ ἕτερον μέρος , περὶ ὅσον ὅτι
 ἐν τῇ ἐν Καλκηδὸνι ἐγύνητο ἡ ἐρήνη , πρὸ γὰρ ταύτης 40
 ἦσαν πολεμὶ καὶ Διό πολεμῶν αἰφίλοισικαί , ὁ δὲ
 ἱερροσολύμων πρὸ τῆς Συμῶδος ταύτης εἶχε Ἐπαρ-
 χίαν καὶ Διοίκησιν . ἀλλὰ καὶ τῷ τῷ , πρὸ τῆς
 ἀφελείσεως τῆς ἐν Καλκηδὸνι Συμῶδος ὁ Εὐτυχὴς
 κελνίμωτος ὑπὸ Φλαυιανῶν τῷ Κωνσταντινῶν πόλεως , 45
 πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπεκαλέσατο τὸν ἱερροσολύμων καὶ
 πῶ τῷ ἱερροσολύμων Συμῶδον λόγῳ ἐκλήθη , καὶ
 ἰδὲ τῷ ἐν τῇ πρώτῃ πράξῃ τῆς ἐν Καλκηδὸνι
 Συμῶδος , καὶ κατωτέρῳ βιβλίῳ τρίτῳ , κεφαλαίῳ
 δεκάτῳ ὀγδόῳ , Παραγράφῳ αὐτῷ . πρὸς ἐκῶνα δὲ 50
 ἀπερ ἐν τῇ αὐτῇ αἰτίθῃσι περὶ τῶν οἰμαρχίμων
 τοῖς Πατερροσολύμων πρεσβείοις διὰ τῷ δωδεκάτῳ
 Κανόνῳ τῆς ἐν Καλκηδὸνι Συμῶδος , καὶ διὰ
 τῷ Θεώσματος Οὐαλαντιαῖ καὶ Οὐαλόντες περὶ
 τῆς ἐν Νισύα , καὶ τῷ μαρκιανῶν περὶ τῆς ἐν Καλ-
 κηδὸνι , ῥητίον . ἐδοκίμησεν ὅτι ἡν ποτε ἡ ἱερρο-
 σολύμων

σαλήν ὑποκεκμήν τῇ Καισαρείᾳ, τὰ ἐρημιά
 εὐδαίμονα καὶ ὁ Κανὼν αὐτοκράτορι, καὶ εὐ-
 δαίμονα εἴπῃ ἡ Ἡράκλεια καὶ τὸ Βυζάντιον. γου-
 μάρη γὰρ τῇ Βυζαντίᾳ Πατριάρχῃς, ἡ Ἡράκλεια
 5 ἔμεινον ὑποκεκμήν, καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀ-
 πλῶς αὐτοκράτης τῇ Ἡράκλειᾳ. πὺν αὐτὸν οὕ-
 τῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ τιμηθείσης εἰς Πα-
 τριάρχῃον, ἡ Καισαρεία ἔμεινε μετὰ τῇ ὁκείᾳ
 ἀξιώματος, ὥστε εἶναι μὲν αὐτῇ Μητρόπολιν τῇς
 10 Παλαιστίνης, ὑποκεκμήν δ' ὅμως τῇ Πατριάρχῃ
 Ἱερουσολύμων, καὶ δευτέρῳ αὐτῇ ὡς ἡ Ἡράκλεια

τῇ Κωνσταντινουπόλεως, αὐτῇ ὡς εἴρηται μηδέποτε
 ἦν ἡ Ἱερουσαλὴμ ὑποκεκμήν τῇ Καισαρείᾳ, ἀλλ' ἡ
 Καισαρεία ἐξῆρχε τῇς Ἐπαρχίας. Μητροπολιτικὸν
 δίκριον ἔχουσα, ἡ δὲ Ἱερουσαλὴμ Πατριάρχῃον ἔν
 ἀνέκαθεν ὑπὸ σωτηρίας, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ θρό-
 νοι, καὶ ἐνήργει ἐν τῇ Διοικήσει τὰ ἐκόντα,
 ἐξήπλωσε δὲ πᾶς ἐξουσίαν μέζονα καὶ εἰς ἄλλας
 Ἐπαρχίας, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχικοι
 θρόνοι, τοσαῦτα ἐν σωτηρίᾳ καὶ περὶ τῇ ἐξου-
 σίᾳ Κανόνος. ἰδὲ καὶ κατωτέρω βιβλίῳ τετάρτῳ,
 κεφαλαίᾳ πρώτῃ Παράγραφον εἰκοστὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῇς ὑποκρίσεως καὶ παλὶμβολίας τῶν Ἀρειανῶν, καὶ ὑπερβολῆς καὶ συκοφαντίας αὐτῶν κατὰ
 20 τῶν ἰσχυρῶς κηρύσσοντων τὸ Ὀμολόγιον, ἃ εἰς ἀναιρέσιν ἀναφύονται Συνοδοὺς.

Ἐπειδὴ πάντες εἰσιν οἱ Αἰρετικοὶ ὑποκριταί,
 οἱ Ἀρειανοὶ ποικίλοι καὶ παλὶμβολοὶ τὰς
 γνώμας ὡς οἱ Χαμαλέοντες ἐν τοῖς χρώμασιν ὄντες
 25 ἀλλὰ τὸν φόβον τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίᾳ, εἰς τὸ
 φανερὸν ἐδόκεν ὁμοφωνεῖν τῇ ἐν Νικαίᾳ Συνοδῷ,
 λανθανόντως ὅμως ἐκ ἐλλείπον ἐπιμέλειαι ὡς
 ἐδιώκοντο εἰς ἀναιρέσιν τῇ Ὀμολογίᾳ, καὶ τὸ πρῶ-
 τὸν αὐτῶν ἐπιχείρημα ἦν τῇ καταβαλεῖν τὴν τὸ
 30 Ὀμολόγιον ἰσχυρῶς κηρύσσοντας καὶ ἐπὶ σοφίᾳ καὶ

ἀγιότητι περιβοήτους, μὴ δυναμένοι δὲ ἀρεῖν ἐν
 αὐτοῖς ἐγκλημα πίστεως ἐπάγοντες ἀναιρέσιν, ἐπλα-
 τήν συκοφαντίας καὶ πᾶσι διδασκαλίαν τῇ παρι-
 τρύκτοντος αὐτοῖς εἰς τὴν ἀσέβειαν πονηρῇ δαίμονι,
 καὶ δὴ ἐπομῶς συμβέβηκε γινώσκειν πολλὰ καὶ
 ἀναφύονται Συνοδοὺς, δι' ἄλλας μὲν ὑπερβολῶν ὡς
 ἐδόκει αἰτίας, εἰς ἀναιρέσιν ὅμως ὅλως διόλου,
 ὡς εἴρηται, τῇ Ὀμολογίᾳ, αὐτῇ ἐκὼν ἰσχυρῶς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῇς διαβολικῆς μηχανῆς τῇ Εὐσεβίᾳ Νικομηδείᾳ δι' ἣς καθήρεθη ὁ ἅγιος Εὐστάθιος Ἀντιοχείας
 35 καὶ ἐξωρίσθη ἀδίκως ὑπὸ τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίᾳ.

Ὁ Νικομηδείας Εὐσεβίου πείθει τὸν μέγαν Κων-
 σταντῖνον δέξαι αὐτὸν ἀδικῶς ἀπελθεῖν εἰς
 κρησινώσιν δὴ τὸν τῇ νεωστὶ κηρύττοντος ἀσέβειαν
 40 καὶ τῇ ἀγίᾳ τάφῳ, ὡς Θεοδώριτος βιβλίῳ πρώ-
 τῳ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ πρώτῳ. καὶ δὴ ἀπελθεῖν εἰς
 Ἱερουσόλυμα, ἐν τῇ ἐπανέρχεται λαμβάνει μετ' ἐ-
 αὐτῇ πὺν Παμφίλῳ Εὐσέβιον, τὸν Σκυθοπόλεως
 Πατριάρχῃον, τὸν Λύδης Ἀέτιον, τὸν Λαοδικείας
 44 Θεόδωρον καὶ ἄλλας ἀρεσφόρους, οἵτινες εἰς
 Ἀντιόχειαν γινώσκοντες, πείθεισιν αὐτὸν γυναικα πόρ-
 νῳ, καὶ κατηγορεῖ τῇ ἐξουσίᾳ τῇς πρώτης Συνο-
 δῆς Ἀντιοχείας ἀγίᾳ Εὐσταθίᾳ, ὡς δὴ τὸν συγγι-
 νῶν αὐτῇ, καὶ ὅπως ἀμαρτύρως καθαιρέσιν τὸν
 50 μέγαν τῇς πίστεως κτήτορα, εἰς αἵματι δὲ γου-

μάρη τῇ Ἀντιοχείᾳ λαβὼν ἀλλὰ τὸν Ποιμένα,
 κατηγορεῖ τῇ ἀγίᾳ πρὸς τὸν Βασιλέα ὡς αἰτία τῇς
 εἰσεύσεως. πισύσας δὲ τοῖς λόγοις αὐτῶν ὁ μέγας
 Κωνσταντῖνος, ἐξορίζει τὸν δίκριον εἰς τὸ Ἱκονικόν,
 ἡ καὶ τὸν Ἱερώνυμον εἰς Τραϊανέπολιν τῇς Θράκης,
 καὶ κατὰ τὸν Εὐάγγελον εἰς Φιλιππῆπολιν, καὶ ἀν-
 τιχερρηνεῖται Εὐλαλίδος τις. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι
 ἀλλὰ Κύριον Βερόοιαν Συρίας κατηγορήσαντος τῇ
 ἀγίᾳ ὡς σαβελλιζόντος ἐξεβλήθη, καθήρεθη ὅμως
 ὅπως δὴ ποτε καὶ ἐξωρίσθη ὁ ἄνθρωπος τῇ Θεῷ.
 Σωκράτης βιβλίῳ πρώτῳ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ τε-
 τάρτῳ, καὶ Θεοδώριτος λόγῳ πρώτῳ, κεφαλαίῳ
 εἰκοστῷ δευτέρῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῇς ἐξουσίας καθαιρέσεως ὑπὸ τῶν ληστρικῶν Συνοδῶν τῶν Ἀρειανῶν τῇ μεγάλῃ Ἀθανασίᾳ,
 καὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῇ ὑπὸ τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίᾳ, καὶ τῇ ἀτιμωτάτῃ θανάτῳ τῇ δουρατῇ Ἀρείᾳ.

Ἐπειδὴ ἀπέθανον ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας Πάπας, μὴ παρόντος τῆς ἀγίας Ἀθανασίας, ἐγένετο Ἀλεξανδρείας Θεωνάς τις τέτομος, ἡ δὲ ταχίστα τελευτήσασα, ἦλθεν ἐν τῇ μεταξὺ καὶ ὁ Ἀθανάσιος, ὁπότε Κωνσταντινέπολιν, καὶ συνόδος συναχθείσης μεγάλης κατὰ τὸν Ἐπιφανίον Αἰρέσει ἐξηκοστῇ ὁ γδοή ἐδάθη ὁ Θεός, κατὰ τὴν παλαιάν τὴν Ἀλεξάνδρου τῇ μεγάλῃ Ἀθανασίᾳ, τῇ οὐτῇ ὁ Νικηῖα Συμὸς δὲ σόχως ἀντιλέξαντι, καὶ Θεολογικῶς ὁποιοῦσαντι τὰς Ἀρεσκὰς, συνέβη δὲ τότε συνεργεῖν τὰ Νικομηδείας Εὐσεβίᾳ Διόντιον, πρεσβύτερον, καὶ οἰκίαν Κωνσταντίας τῆς τῆς Βασιλέως μὲν ἀδελφῆς, γυναικὸς δὲ Δικινίας ἀπατηθῆναι τὸν Βασιλέα ὑπὸ τῆς Ἀρεσκῆς ὡς δὴ θοῶν μὲν ἡδικοῦνται, ὅπως δὲ πῖσις. ὅθεν λαβὼν γραμμάται, καὶ ἀπελθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐκ ἐδέχθη ὑπὸ τῆς ἀγίας Ἀθανασίας. φοβήσας τὴν πατριάρχην τῆς Ἀθανασίας λοιπὸν οἱ Ἀρεσκοί, καὶ πείσαντες ἡνάς ὄργανα τῆς Σατανᾶ τυγχάνοντες, καὶ κατηγοροῦσαν αὐτῶν ὅτι δηλαδὴ τυραννῇ τῆς Αἰγυπτίας, καὶ τὸ χρυσίον ὁ σιμῶναι, διδῶσι τινὲς ληστείας, κατὰ τῆς Βασιλέως μελετώντι. κατέλαβον ὁμῶς ὁ Βασιλεὺς τὸν ἄγον ὡς ληστίαν, ἐδικαιώσαν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν Θρόνον αὐτῶν. ἀλλ' ἐκείνοι ἀνομιῶντες περὶ τὰ κακὰ, κατηγοροῦσι τῆς ἀγίας Διὸς πονηρῶν ἀνθρώπων ὅτι ποτήριον ἄγον σιμῶνται, καὶ ἄλλα ἀσέβητος ἔργα πεποιήκε, καὶ ἔτι πάσχει τὸν Βασιλέα καὶ συγκερτῇ Συμὸν εἰς Κωνσταντίαν τῆς Παλαιστίνης καὶ αὐτῇ, ὡς Θεοδωρὸς Βιβλίου πρώτου, κεφαλῶν εἰκοστῇ ὁ γδοῶ. ὁ δὲ ἄγιος ἰδὼν τὰς πρώτας τῆς Συμῶς Ἀρεσκὰς, ἡ καὶ Διὸς τὴν πατριάρχην μεγάλην ἔχθραν τῆς Κωνσταντίας Εὐσεβίᾳ ἐκ ἦλθεν εἰς τὴν Συμὸν. παρόντων κατὰ τὸν Θεοδωρὸν μήνες τελέοντων, καὶ ἀφροῖς ἐξήκοντος Ἐπισκόπου Συμῶν ὁ Βασιλεὺς Διὸς ἐγγράμια καὶ ἑσπέρια τῆς γέας ἱεροσολύμων καὶ τῶν λιθοκλήτων καὶ ἄλλων ἀνέξιον ἡμῶν κειμηλίων ἀπερ' ἔδωκεν αὐτῇ, ὅπως δὲ τὴν Συμὸν πρῶτον μῆνας εἰς τὴν Τύρον, ἵνα Θεωρήσῃ παρόντος καὶ τῆς ἀρεσκῆς αὐτῆς Δαλματίας τῆς τῆς μέγαν Ἀθανάσιον, γραψας καὶ τῇ ἀγίᾳ ὅτι εἰ μὴ ἀπέλθῃ πρὸς ὁπολιαν, ἄξιον αὐτὸν ἐκείσε καὶ μὴ βελομένον, ὡς ὁ αὐτὸς Βιβλίου πρῶτου, κεφαλῶν εἰκοστῇ ἐνάτῃ. ἔρχεται ὁ Ἀθανάσιος, καὶ οἱ καὶ δέσκονται ψαῖσαι ὁ Ἀρεσκῶν καὶ οἱ λοιποὶ κατήγοροι, λυθίσαν ὁμῶς κατ' αὐτῶν οἱ κακοὶ κριταί, γόητες αὐτὸν ὁποκαλῶντες, ὅν καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν, εἰ μὴ ἐλύτρε αὐτὸν ὁ Δαλματίας. ἔφυγον δὲ ὁ ἄγιος καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἱεροσολήμ, καὶ ἐποίησε τὰ ἐγγράμια τῆς ἀγίας πατρὸς μετὰ τῆς ἱεροσολύμων Μαξιμιανῆς νόσας οὐκ,

ἵνα μὴ ἐγγενιοθῇ ὑπὸ τῶν Ἀρεσκῶν, καὶ εἰς τὴν ἐπαυλῆσιν εἰς Κωνσταντινέπολιν. γραφὴ ὁ Βασιλεὺς καὶ μέμφεται τὴν Συμὸν ὡς ἀδίκον. ἡ Συμὸς ὑπάγει εἰς ἱεροσολύμ. Διὸς ἐγγράμια, γραφῶν ἐκ τῆς Κωνσταντίας τῆς Ἀθανασίας, δικησὶ τὸν Ἀρεσκῶν, καὶ πέμπει αὐτὸν εἰς τὴν Αἰγυπτίον, καὶ ὁ ὁμολογητὴς Μαξιμὸς ἱεροσολύμων Πατριάρχης ὁ εἰς τὴν Τύρον μετὰ τῶν ὁμολογητῶν Παφνιτίᾳ Δαμετρίᾳ τῆς Κωνσταντίας ἀδικίας, καλίστα ὁ σιμῶν αὐτῶν Ποταμῶν ὁ ὁμολογητὴς ἀνάδισα τὸν Εὐσέβιον ὡς κατὰ τὸν καὶ κρινοῦντα ὅθεν ἰσάμην τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ὡς φησὶν Ἐπιφανίος Αἰρέσει μελητιανῶν. ὁ Μαξιμὸς λοιπὸν ἔχων Διὸς ἑσπέρια τὸν Ἀθανάσιον ὡς ὁμόδοξον, ὑπογράφει εἰς τὴν Κωνσταντίαν αὐτῶν ἀπῆλθεν ὁ Ἀρεσκῶν μετὰ συμποδίων γραμμάτων εἰς Αἰγυπτίον, σιμῶνται δὲ αὐτῶν ἡ ἀδίκησις Συμῶν Θεόγνιν, Θεόδορον, Νάρκισσον, Μάρκον, Οὐρακίον καὶ Οὐάλλοντα, οἵτινες ἐν Μαρεώτῃ συστήσαντες Συμὸν, καὶ πλάσαντες κατήγορον τὸν ψαῖδες αὐτῶν ἰσχυρὰ, κατέκρινον ὅλην τὴν ἄμην Ἀθανάσιον, ἔπειτα οἱ παρόντες τῆς Συμῶς ἀπέρχονται εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ κατηγοροῦσι πάλιν τῆς Ἀθανασίας. ὁ δὲ Βασιλεὺς εἴτε δελεασθεὶς ὡς ὁ Δαβὶδ ὑπὸ τῆς Σιβα, εἴτε θάρσυνας ἐκ τῆς ταῖς Ἐκκλησίας γονήσεσθαι, ὅλην τὴν Ἀθανάσιον πρὸς ὃν ἐμάχοντο οἱ πολλοὶ ἐξέρχεται λοιπὸν εἰς Τρίβειν πόλιν Γαλιίας, ὡς Θεοδωρὸς Βιβλίου πρώτου, κεφαλῶν τετρακοστῇ πρώτῃ, ἐκ ἀφῆκε μὴ μὴ χερσὶν ἡτῆσαι ἔπειτα Πάπαν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. ἐγένοντο δὲ ταῦτα τῇ τετρακοστῇ ἔτει τῆς Βασιλείας Κωνσταντίας. σημειοὶ δὲ ὁ μέγας Ἀθανάσιος γραφῶν πρὸς Σεραπίωνα ὅτι μετὰ τὴν ἐξορίαν αὐτῶν, ὁ Ἀρεσκῶν μὴ δεχθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ μεστὴς τινῶν ὠφθη τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίᾳ, καὶ ὠρκαμότες εἶναι ὁ Θεός καὶ ἔχῃ ὡς ἐσυνεφάρτησαν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος. ὁ δὲ Κωνσταντῖος ἀπέλυσε αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ὅτε ἦσαν ἡ πῖσις ἐπὶ, καὶ ὁ ὁμοῦς, ἐπὶ δὲ ἀσεβείας εἶ, ὁ Θεός ὅς τ' ὄρεα κελῖαι τὰ κατὰ. καὶ δὴ πρὸς αὐτῇ τῇ Κωνσταντινέπολιν Ἀλέξανδρος ὁ Βασιλεὺς ἵνα τὸν Ἀρεσκῶν εἰσαπὼς ποιήσῃ συνδικατοῦν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ὁποτινὸς καὶ λέγων, μὴ εἶναι δίκαιον δεχθῆναι τὸν ἐσχηγμένον τῆς Αἰρέσεως, καὶ μὴ ἐσακχόμενον, καλίστα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Σαββάτου πρὸς ἑσπέραν, ἔλεγε πρὸς τὸν Θεόν, εἰ Ἀρεσκῶν αὐτὸν σιμῶνται, ὁπολύσόν με, καὶ λάβε τὴν ψυχὴν μου, ὡς Κύριε μὴ συναπολέσης δίκαιον μετὰ ἀσεβείας. καὶ ἔτι τῇ Κυριακῇ ἐπιμαρτυροῦν τῆς Ἀρεσκῆς σιωπερῶν τῇ Πατριάρχῃ, ἀπερ' ἔδωκεν αὐτῇ ἔγκατα αὐτῶν εἰς ἀφροῖς ἀπελθόντος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἀνακλήσεως τῆς μεγάλης Ἀθανασίας εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς ἐκ παλαιότητος τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου πρὸς τὸς ἡγῆς αὐτῆς, καὶ αὖτις καθαιρέσεως τῆς αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀθέτου Συνοδῆς τῆς τοῦ Ομοῦσιον ἀναρεσώσεως, καὶ περὶ τῶν διαφορῶν θλίψεων αὐτῆς ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης.

Παρήγγειλεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τοῖς τρισὶν ἡγοῖς αὐτῆς ἀνακαλέσασθαι ὑπὸ τῆς ἐξουρίας τὴν μέγαν Ἀθανάσιον, οἵτινες κληρονομίαν αὐτῆς ἀνέ-
 10 κλήσαντες αὐτὸν τῆς ἐξουρίας, ἐν ᾗ ὡς ἐξουρίστους ἔτη δώδεκα, ἡ δεκατέσσαρα ὥς φησιν Ἐπιφάνιος Διόσκω Μελιτιανῶν, καὶ δεδώκην αὐτῷ τὸν θρόνον, ὃν ὁ Κωνσταντῖνος εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς ἀπέ-
 15 στείλει, γραψάς τοῖς Ἀλεξανδρίαισι τὸν ὃν ἔχει σκοπὸν ὁ πατήρ αὐτῆς περὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἐξουρίας ἀνακλήσεως τῆς Ἀθανασίας αὐτὸς ἐπελείψει, καὶ ἰδὲ ἀνακαλέσασθαι αὐτὸν ἐκείθεν πέμψαι αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς, καὶ λοιπὸν παροδεύσασθαι αὐτὸν εὐλαβῶς. τί δὲ τὰ μεταταῦτα; ἔκτισον
 20 ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν εἰς Ἀντιόχειαν ὁκτάγωνον, ἐπελείψει δὲ αὐτῇ ὁ Κωνσταντῖνος, ὃντινα Βασιλεία Κωνσταντῖον παρήγαγε εἰς Ἀντιόχειαν τῆς περσικῆς οὐκ ἐκ πολέμου, καὶ βε-
 25 ληθέντα ἐγκυβίνσαι αὐτῇ μετὰ πρῶτης ἔτη τῆς κληρίσεως τῆς πατρὸς αὐτῆς, ὁ πολλαὶς ἀντιέρω-
 30 ρήθης Βρυγῆ μὴ ἀσπέρην, ἔτα Νικομηδείας, μετέπειτα δὲ Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοπος. Εὐσέβιος συμπαραὼν τῇ Βασιλεῖ, ἀφορμῆς δραχμῶν, ὡς δῆθεν γυνήσωνται μεγαλοπρεπῆ τὰ ἐγκυβίναι,
 35 πέθει, καὶ ἡθροισε Σιώνον ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐνενή-
 40 κωντα Ἐπισκόπων (καὶ καὶ ὁ Θεοφάνης λέγει οὐκ ἐνενή-
 45 κωντα, ὁ δὲ Ἐρμείας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ πέμπτῳ ἐνενήκοντα ἐπὶ αὐτῶν) ἐν ᾗ τὸν τριανταεὶς πεσασσάντων πρῶτον τῇ σωτηρίᾳ. καὶ ὅτι οὐκ ὅμως τῷ Εὐσεβίῳ ὡς ἵνα
 50 ἀθροισθῇ Συνοδὸς εἰς ἀντιρροπὴν τῆς Ομοῦσεως, πλὴν
 55 καὶ ὡς ἐκείνῃ τῇ ὁ ῥώμης ἱελεῖς, ἔτετις ὑπὸ
 60 τῷ μέγας αὐτῆς, ἔτετις μὲν ὁ ἱεροσολύμων μάξιμος, ὅστις μάλιστα ἐξεπίτηδες ἔφυγε τὴν μισθὸν ταύ-
 65 την συμαγωγῶν. καὶ γὰρ μετημέλειτο σφοδρῶς
 70 ὑποκλαπῆς καὶ γραψάς εἰς τὴν καθάρισιν τῆς Ἀ-
 75 θανασίας, ὡς ὁ Ἐρμείας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ οὐκτῷ
 80 φησὶ, λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς, ὁ δὲ τὴν Ῥώμῃαν Ἐκ-

κλησίαν ἐπιτροπάζων, καὶ οἱ αὐτὸν τὴν Δύσιν ἱερεῖς ὕβρι-
 85 στικῶς ταῦτα ἡγῆντο, δηλονότι τὰ διωρισμῶς
 90 ὑπὸ τῆς Συνοδῆς ταύτης, βιβλίῳ τῇ αὐτῇ, κεφα-
 95 λαίῳ ἐβδόμῳ. ποιεῖσι πίνωσι οὐκ ἐστὶν ἐτέρως πίστεως
 100 ὡς τὴν ἐν Νικαίᾳ, ἐν ᾗ ἀφ' ἧς οὐ μὴ τὸ Ομοῦσον, σιωπῶσι δὲ τὸ ἐναντίον. εἴτα καὶ ποιεῖσι ἄλλω
 105 οὐκ ἐστὶν, ἐν ᾗ ἐσιώπησαν μὴ τὸ Ομοῦσιον, εἴπον
 110 δὲ τὸν Τιδὸν ἀντιρροπὴν καὶ ἀναλλοίωτον καὶ ἐσίας
 115 καὶ βελῆς καὶ διωάμεως καὶ δόξης ἀποδεδεικτοῦ
 120 ἐκείνου, ὅπερ καὶ Ομοῦσιον, ἡτὶ Ομοῦσιον ὠνόμασαν. ἔχε δὲ σκοπὸν ἰδιαιτάτων ἡ ἀθε-
 125 τῆς διώξεως ὑπὸ Ἀλεξανδρείας τὸν μέγαν Ἀθα-
 130 νάσιον, ὡς καὶ τὸν ἄλλον Εὐστάθιον ἐδίωξαν τῆς Ἀν-
 135 τιοχείας, ὅθεν σωερέαψεν αὐτῷ ἐγκλημάτα, πρῶ-
 140 τιν, ὅτι ἀπῆλθεν εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς μετὰ τὴν ἐξου-
 145 ρίαν χωρὶς κλήσεως καὶ γνώμης συνοδικῆς. δού-
 150 τερον, ὅτι ἐσελθόντος αὐτῆς εἰς Ἀλεξανδρείαν συ-
 155 νέβησαν ἐξ αὐτίας αὐτῆς μάχαι καὶ φόνοι. τριτὸν,
 160 ὅτι καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐσελεύσει,
 165 καὶ δὴ καὶ πολλοὶ κακῶς ἔπαθον ὑπὸ αὐτῆς τῆς
 170 Ἀθανασίας. καὶ τέταρτον, ὅτι ἐν Τύρῳ ἦν παρακατα-
 175 ρημῶς. περὶ δὲ καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ἔκλινον ἐπὶ τὴν
 180 γνώμην αὐτῶν, ὅθεν καὶ ἐκάθισαν αὐτοὶ. ἰδὲ τὰ
 185 τῆς Συνοδῆς ταύτης Σωκράτης βιβλίῳ δούτέρῳ, κε-
 190 φαλαίῳ ὑπὸ τῆς τρίτης εἰς τὴν δεκάτην, καὶ τῆς ἑρ-
 195 μείας βιβλίῳ τρίτῳ. ἐξέθετο δὲ καὶ Κανόνας ἐκκο-
 200 σπέντε, ἐν οἷς ἦσαν καὶ ἄλλες βοηθήσεις αὐτῇ εἰς τὴν
 205 ἐκείνην κατὰ τὴν τῇ παρ' αὐτῆς διωκομένην Πα-
 210 τέραν, ἐξ ὧν Κανόνων τινὰς ὁ Χρυσόστομος ἀπε-
 215 δοκίμαζε μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐξουρίας ἐπαύσαν αὐτῆς
 220 κληρονομίαν τὸ δούτερον, καὶ μὴ ἀλλὰ καὶ ὁ Πάπας
 225 Ἰννοκέντιος ἐπελάβετο αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς Κων-
 230 σταντίνου ἐπιστολῇ ὑπὲρ τῆς Χρυσόστομου ἐπιστολῆς αὐτῆς
 235 ἐπὶ δὲ πρώτη Συνοδὸς τῶν κατὰ τὴν Ομοῦσιν, ἡ
 240 δὲ ταύτης τῆς Συνοδῆς ἀρχηγὸς ὁ ἡγῆς Εὐσέβιος
 245 ὅθεν καὶ Εὐσεβιανοὶ ἐκλήθησαν οὐκ αὐτῆς συμμύσαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

45 Περὶ τῶν περὶ τὸν Εὐσέβιον τῶν καθελόντων τὸν ἄλλον Ἀθανάσιον, καὶ αὖτε τὸν φόβον τῆς τῶν ἀπαν-
 50 ταχῶς Ἐπισκόπων συμπνοίας μετὰ Ἀθανασίῳ ποιησασσάντων τὸν ῥώμης κλητῶν τῶν κατὰ Ἀθανασίαν ἐν τῇ
 55 ἐν Τύρῳ Συνοδῇ ἐγκλημάτων, καὶ μὴ ἀπαντησάντων εἰς ῥώμην ὡς συκοφαντῶν.

50 Οἱ περὶ Εὐσέβιον, ἥτοι οἱ τῆς Συνοδῆς ταύτης
 55 Ἐπισκοποι ἀπαρχαῖοι μόνοι τὰ ἐρημῶς ὡς
 60 ἡγῆται, καὶ φοβέμενοι τῶν ἀπανταχῶς ὁρῶντων
 65 Ἐπισκόπων τὴν συμπνοίαν, ἀπέστειλαν εἰς ῥώμην
 70 ἡ ἐκοιρανῶν τότε πᾶσαι αἱ ὁρῶντες Ἐκκλησίαι
 75 τὰ ὑπομνήματα δῆθεν τῶν τῆς Ἀθανασίας ἐγκλημά-

των, Θεοδώρετος βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαιῷ
 80 τετάρτῳ. μάλιστα ὁ Εὐσέβιος ἐγραψε τῷ ἱελεῖ
 85 γυνεῖ αὐτῶν κλητῶν τῶν ἐν Ἀθανασίῳ δοξαστῶν
 90 ἐν Τύρῳ, Ἐρμείας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαιῷ οὐκτῷ.
 95 τὰ αὐτά φησι καὶ ὁ Σωκράτης, ὁ Εὐσέβιος ὅσα
 100 ἐβέλετο κατεργασσάμενος, διεπρεσβόησε πρὸς ἱε-

αὐτὸν τὸν Ρώμης Ἐπίσκοπον, αὐτὸν κελεύει τὸν πρὸς
Ἀθανάσιον γυνέσθαι ὑποκαλῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν
καλεῖν τὴν δέξιον, βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ ἐν-
δεκάτῳ. ὁ δὲ Ἀθανάσιος, καὶ πρὸς ἐμαυτὸν τὴν ὑπὸ
βιβλίῳ, λαβὼν τὰς κατ' αὐτὰ συνοφαντίας τῶν
Εὐσεβιανῶν, ἐπεμψε γὰρ ταύτας αὐτῷ ὁ ἱεὺς
δηλῶν ὅτι καὶ κελεύει αὐτὸν αὐτῷ οἱ τῆς Συνοδῆς
πεποιήκασι, καὶ ἐκάλει αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ρώμην.
ὑπεχώρησεν Ἀλεξάνδρειας, καὶ τὴν Ρώμην δὲ

δύς μετὰ τῶν κλησιν κατέλπει, Θεοδώριτος βι-
βλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ τετάρτῳ. οἱ δὲ περὶ Εὐσε-
βιον τὸ δέξιμα, ἥτοι τὰ συνοφανήματα αὐτοῖς καὶ
τὰ ἀγία εἰδοτες ψόδῃ, καὶ τὴν ἐν Ρώμῃ Συνοδὸν
οἷος βασιλέων ἐρτοδόξῃ. μὴ ἔχσαν ἄρχοντας
καὶ ῥαβδῶχες καὶ γέως βίαν γνόντες, ὡς λέγει
ὁ ἀγιος ἐν τῇ δούτέρῃ λοπλογίᾳ, καὶ ἀπῆλθον εἰς
Ρώμην, σκήψεις περὶ βασιλοῦ πολεμον, καὶ ἄλλας
φλυαρίας. καὶ ταῦτα μὲν ἔτω.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ ἐξώσεως κατὰ τὴν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως Παύλου δι' Ἀρεανικῆς Συνοδῆς κελεύσει τὴν βασι-
λέως Κωνσταντίνου, καὶ τῆς ἐν Ρώμῃ Συνοδῆς ὑπὲρ Παύλου καὶ Ἀθανασίου. καὶ τῆς εἰς τὰς θρόνους αὐτῶν
ὑποκαταστάσεως κατὰ τὸ δέξιμα τῇ Συνοδῇ, καὶ τῆς τῇ ἑλπίδι Ρώμης ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Εὐσεβιανῆς. 15

Κοιμηθέντος τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἁγίου Ἀλεξάν-
δρου, χειροτονεῖται εἰς τὸν θρόνον αὐτῷ ὁ μαθητὴς
αὐτοῦ ἁγιος Παῦλος. ὁ δὲ Κωνσταντίνος ἐξ ὑποδομίας
ἐλθὼν εἰς Βυζάντιον, καὶ Συνοδὸν ἐξ ὑπερβαλῆς τὴν
ἐκ θρόνου τῷ Παύλῳ Ἀρεανῶν καθίσας, τὸν μὲν
Παῦλον τῆς Ἐκκλησίας ἀπεδιώξεν, Εὐσεβίῳ δὲ τῇ
Νικομηδείας Ἐπισκόπῳ τὴν Κωνσταντινουπόλεως θρό-
νον δέδωκεν, Ἐρμείας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ τε-
τάρτῳ. τελευτήσαντος δὲ τῷ Εὐσεβίῳ μετὰ τὴν ἐν
Ἀντιόχειᾳ Συνοδὸν, οἱ ἐρτοδόξοι εἰσῆγον εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν τὸν Παῦλον, οἱ δὲ Ἀρεανὸς ἐχαιροτό-
νησεν Κωνσταντινουπόλεως τὸν Μακεδόνην. ὁ δὲ βα-
σιλεὺς εὐερίστως εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ μαθὼν τὰς
ἡμετέρας περὶ τούτων ἐν Βυζαντίῳ συγχύσεις, ἐ-
γχεψεν Ἐρμολογίαν τῇ στρατηλάτῃ τῆς Θερμακῆς
ἐλθεῖν εἰς Βυζάντιον, καὶ διώξαι τὸν Παῦλον, αὐτὸς
ἐγχεύει πρὸς αὐτὸν ἐλθόντα ἀντιλογία καὶ ἀντίστασις
τῶν ἐρτοδόξων, ὥστε ἀναμετρήναι αὐτὸν. μαθὼν δὲ
ταῦτα ὁ βασιλεὺς, ἀπῆλθον ὡς εἶχε τάχως εἰς
Βυζάντιον καὶ ἐδίωξε τὸν Παῦλον, ἐκ ἀφῆκε μύητοι
ἕτερον τὸν Μακεδόνην ἐν θρονοῖς ἵνα, καὶ ταῦτα
ἀπαρξάμενος, ἐπανεγχεύει εἰς Ἀντιόχειαν. ἀπῆλ-
θον ἔν καὶ ὁ Παῦλος εἰς Ρώμην, ἀκούσας εἶναι ἐκεῖ
καὶ τὸν Ἀθανάσιον, ὃν καὶ εὐρον ἐκεῖ, ἔλτε καὶ
ἐν Ἀρεανῶν Ἀγκύρας, Ἀσκληπᾶν Γάζης, Λέκιον
Ἀδριανουπόλεως, καὶ ἄλλας τὰς καθαρευεστάτας ὑπὸ
ταύτης τῆς ἐν Ἀντιόχειᾳ Συνοδῇ, Ἐρμείας βιβλίῳ δει-
τέρῳ, κεφαλαιῷ ἐβδόμῳ, καὶ Σωκράτης βιβλίῳ δούτέρῳ,
κεφαλαιῷ δεκάτῳ τρίτῳ. καὶ λοιπὸν σωρεύεται
Συνοδὸς ἐν Ρώμῃ ὡς ὁ ἁγιος Ἀθανάσιος λέγει περὶ τῆς
κοινῆς Ἐπισκόπων, ἥτις ἐρτοδόξῃ ἔστα, καὶ τοῖς ἀδι-
κωμένοις ἐρτοδόξοις συμπάσχον, καὶ μάλιστα
ἰδῶσα καὶ τὴν ἐν Νικαίᾳ Συνοδὸν ὑπερβῶς ἐν-
καταποδῶν ὑπὸ τῶν Εὐσεβιανῶν, ὡς ὁ ἱεὺς

γράφει καθαρώς ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῇ, καὶ
ἔχσαν καὶ τὸν Βασιλέα τῆς δύσεως σύμμα-
χον, καὶ οἱ τῷ τούτοις ἔχσαν καὶ τὰς ὑπερ-
βαλῆς τῶν Εὐσεβιανῶν, ἐν αἷς ἐκάλει τὸν ἱε-
ρεῖον κελεύει, ὅντος ἐκείνῳ Ἀθανάσιος καὶ περι-
μύοντες ἐν καὶ ἡμῖν ἔπος τῆς Εὐσεβιανῆς ἐλθεῖν
εἰς τὴν ἐν Ρώμῃ Συνοδὸν καὶ τὴν αἴτησιν αὐτῶν καὶ
μὴ ἐλθόντας, ἀλλὰ φανερώς παραπτεσάμενοι τὴν
εἰς Ρώμην ἀφίξιν, πρῶτον μὲν ἐξήτασαν εἰς τὸ λεγόν-
τα κατὰ Ἀθανάσιον εἶναι ἀληθῆ, ὅρουν ὅμως
αὐτὰ διότι ψόδῃ, μάλιστα μετὰ τὴν ἀσχετήριον
Ἀθανασίου συνηλθε Συνοδὸς εἰς Αἰγυπτὸν μεγάλη,
ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῇ Ἐπίσκοποι κατὰ μὲν τὴν ἐν Σαρ-
δικῇ Συνοδὸν ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ αὐτῆς ἐπιστολῇ ὀγδοή-
κοντα, κατὰ δὲ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἐν τῇ δού-
τέρῃ λοπλογίᾳ ἑκατὸν, καὶ ἔγχεψεν τοῖς ἐγκρίτοις
τῶν Ἐπισκόπων τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν
αἷς καὶ εἰς ἱερεῖον Ρώμης, καὶ εἰς τὴν ἐκείσε Ἐκκλη-
σίαν ὑπερκαπολογημένη Ἀθανασίῳ ὡς ἀδικημένη, 35
Σωκράτης βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαιῷ δεκάτῳ ἐβδό-
μῳ, καὶ Ἐρμείας βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαιῷ ἐνά-
τῳ. εἶτα ἔκρινε καὶ ἔγχεψεν ὁ ἱεὺς πρὸς τὰς
Εὐσεβιανῆς μεμφόμενους αὐτοῖς ὡς ἐρτοδόξοι ἐν δι-
καίῳ περὶ τὰς αὐτὰς, καὶ τὰς Ἐκκλησίας 40
περὶ τῆς μὴ ἐμμένειν τοῖς ἐν Νικαίᾳ δόξαντι.
ὀλίγως δὲ ἐν παύσει εἰς ῥητὴν ἡμέραν παρῆναι
ἐκάλει διελέγοντας δικαίαν ἐπ' αὐτοῖς γονομῆναι
τὴν ψήφον, ἥ τὸ λοιπὸν μὴ ἀνέξεσθαι εἰμὴ παύ-
σαντο νεωτερίζαν. ἐπεμψε δὲ τὴν ἐπιστολὴν δι'
ἑλπίδης καὶ φιλοξενίας τῶν Πρεσβυτέρων, ἐπέδωκε
δὲ καὶ ἐκάστη τὴν ἑαυτοῦ Ἐκκλησίαν, ἥτοι Ἀθα-
σίῳ, Παύλῳ καὶ τοῖς λοιποῖς. ταῦτα Ἐρμείας βι-
βλίῳ τρίτῳ, κεφαλαιῷ ὀγδόῳ.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς κατ' αἰρωνείαν ὑποκρίσεως τῶν Εὐσεβιανῶν πρὸς τὸν Ρώμης ἱερεῖον, καὶ καταφρονήσεως τῆς ὑπερ-
βαλῆς αὐτῇ, ὑποδιώξεως καὶ τῇ τε Ἀθανασίῳ καὶ Παύλῳ καὶ τῶν λοιπῶν ὑπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν.

ὅσον

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

136

ὡς ἐστὶν αὐτῆς εἰς ἰταλίαν μετὰ Εὐδοξίᾳ Γερμανικῆς καὶ Μακεδονίᾳ Μοψαβίας· ἡ δὲ ὡς ἐστὶν εἰς ὠνομάδιη πολὺ πλεονέκτημα· ἀφαιρέται δὲ καὶ ὡς αὐτῇ τῇ Ὀμόσειον· οἱ δὲ Δυτικοὶ μετ' ὧν ὀνομάζονται Θερσῆες, Μακεδόνες, Ἑθαδικοί, Δάκες, Πακύναι καὶ Ἰαυροί (πλὴν Οὐρσάνης Σαγγα-

δάκος, Οὐάλοντες Μυρσῶν, Φωτῆν Σερμῆν καὶ Αὐξοντίᾳ Μεδιολάων καὶ ἑτέρων τινῶν ὀλιγίστων) σοφώτατα ἔλεγον, καὶ ἡ ὡς Νικαία βεβαιωθεῖσα πῖσις καὶ ἄλλῃς ἔχρηται, Σωκράτης βιβλίᾳ δούτερον, κεφαλαίᾳ δεκάτῃ ἐνάτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ κηρύξεως Συμῶδου ἐν Σαρδοὶ παρσαγῇ τῶν Ρώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννου Κωνσταντίνου ἐκείνου Ἀθανασίου, Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ τῶν τῆς πίσεως δογμάτων.

Απελθόντες οἱ πατέρες εἰς Ρώμην ἔδωκ' ὡφελέσθαι τῷ λαῷ· ἅτε δὲ τῶν Ρώμης ἱερέων ἔτε δὲ τῶν ἐν Ρώμῃ Συμῶδων, ἐπειδὴ οἱ Ἀνατολικοὶ εἰς ἔδωκ' αὐτὰς ἐλογίζοντο, μάλιστα οἱ ἑρπῆται οἱ ὀπισθοκρούοντες ἐκείνους εἰς Βασιλείαν τὰς Ἀποστολῆς ἐποίησαν καὶ ἔκ' εἰς ἱελεῖον ἡ τῶν συνόδων τῆς ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησίας, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ὁ μὲν γινώσκων τὸ δίκαιον, ἔγραψε τῷ ἀδελφῷ ὀπισθονόμῳ δέναι τὰς θύρας τοῖς ἑρπῆταις, ἀλλ' ἅτε αὐτὸς εἰσηγγέσθαι, τέλει δὲ πατρῶν ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς Βασιλεὺς ἦτα τὸν ἀδελφόν ὥστε τὴν περὶ Ἀθανασίου λαβεῖν τὰς θύρας αὐτῶν, καὶ γενομένων ἡννοῦ ἔδωκ' ἑδὲ αὐτῶν ἀντιπροσπίοντων

τῶν τῆς ἐναντίας Αἱρέσεως, οἱ περὶ Ἀθανασίου καὶ Παύλου προσπίοντες αὐτῷ, Συμῶδον ἐζήτησαν εἰς ὀπισθονόμῃ τῶν ἐρπῆτων δογμάτων ὡς ὀπισθονόμων. ὅθεν ἔδοξε γνώμῃ τῶν Βασιλέων τὰς ἐφ' ἑκατέρους ἐρχομένους Ἐπισκόπους εἰς ἑπτά ἡμέρας καταλαβεῖν πῶς πόλιν Σαρδῶν, Ἑρμείας βιβλίᾳ τρίτῃ, κεφαλῇ αὐτῶν δεκάτῃ, καὶ ὁ Σωκράτης φησὶ, Συμῶδον ἄλλῃ ὡς καλεῖται γινώσκοντες οἱ περὶ Παύλου καὶ Ἀθανασίου, ὥστε καὶ τὰ κατ' αὐτὰς καὶ τὰ περὶ πίσεως ἐν Οἰκουμένη Συμῶδον λαβεῖν· κηρύττεται ἔν αὐτῇ Οἰκουμένη Συμῶδος ὡς ὅτι Σαρδῶν γινώμῃ τῶν δύο Βασιλέων, βιβλίᾳ δούτερον, κεφαλῇ αὐτῶν ἐκδοτῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ παπιστῶν ἀποδιδόντων θεῖαν ἐκ τῆς ἀπελθεῖν Ἀθανασίου καὶ Παύλου καὶ τὰς λοιπὰς πατέρας εἰς Ρώμην, καὶ ἐκ τῆς τὸν ἱελεῖον ἀποδέναι τὰς θύρας αὐτῶν καὶ γενομένων ὑπὲρ αὐτῶν πῖσις Ἀνατολικοῖς ἔχον τὸν Ρώμης Ἐκκλησιᾶν ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, καὶ περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς Φιλαρεδίας τῆς τῶν παπιστῶν ἀπὸ μαρτυριῶν καὶ ὀποδείξεων ἁγίων πατέρων καὶ Συμῶδων· ἵνα τὰ αὐτὰ καὶ πλείω ὡς ἐν ἐνεργησάτων.

Οἱ παπιστῆς ὁ μὲν ἐκ τῶν, ἡ γὰρ ἐκ τῆς ἀπελθεῖν τὰς ἁγίας τὸν Ἀθανασίου καὶ Παύλου καὶ τὰς λοιπὰς πατέρας εἰς τὴν Ρώμην, καὶ τὸν ἱελεῖον δεικνύοντες αὐτοῖς τὰς θύρας αὐτῶν καὶ γενομένων ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὰς Ἀνατολικὰς ἀποδέναι θεῖαν· ὅτι ἔχει ὁ Ἐπίσκοπος Ρώμης Ἐκκλησίαν ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας· Ἀλλὰ ἑπτεῖον πρώτον, ὅτι εἰ καὶ ὅκτωι ἀνωτέρω κεφαλῇ αὐτῶν φησὶν ὅτι ὁ Ρώμης ὀνομάζοντες ἀπὸ τῆς Βασιλείας τῆς Δύσεως Κωνσταντίνου καὶ ἑβδόμῃ τῇ δίκαιᾳ καὶ ἔκ' αὐτῆς μόνῃ, δηλονότι ὡς ἔκ' ὅσοι δυσεύεις ἡ ἐξουσία τῆς θύρας τῆς Ρώμης, ὁ μὲν λέγοντες ὅτι ὅταν κατεπέμψῃ ἀναγκάσι ἐκκλησιαστικῇ χρεῖα, ἔγραψεν μόνον ἀμεγάλῃ Ἐπισκοπῇ εἰς τὰς μεγάλας ἢ καὶ εἰς τὰς μικράς Ἐπισκόπους, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐλάττω εἰς τὰς μεγάλους, ὅπερ καὶ μητροπολίται ἔχουσιν Πατριάρχαι, ἀλλὰ ὡς Ἀπόστολοι ἔγραψαν εἰς ὑπερεῖκας Ἐκκλησίας καὶ ἔθνη καὶ λαοὺς, καὶ ἀπὸ Φιλαρχίαν, ἀλλὰ ἀπὸ ἐκκλησιαστικῶν οἰκοδομῶν κατὰ Παύλον καὶ ἀπὸ εἰς μαρτυρίαν τέσσαρα ἡννοῦ, πρώτον, ὅτι

εἰς τὸν Σαμοσατίαν πολλοὶ ἔγραψαν ἐλέγχοντες πῶς Αἱρέσιν, καὶ δὴ καὶ ἐκείνησαν αὐτῶν αὐτὸς ἐδήσειας ἡ γνώμῃς ἡ βελγῆς τῆς Ρώμης· εἴτα εἰς τὸν Κναφίαν ὅτι ἐπενοήσῃ πῶς ἀποδέναι εἰς τὸν Τριτάτον πῶς, ὅσαυτοί εἰς δι' ἡμᾶς, ἐμόνον Πατριάρχαι, ἀλλὰ καὶ Ἐπίσκοποι ἔγραψαν καὶ αὐτοὶ θεμάσθαι αὐτῶν, ὡς καὶ τὸν Σεβέρην ἐκείνησαν μόνον δύο Ἐπίσκοποι Κοσμάς καὶ Σεβεριανός, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίᾳ τέταρτον· εἴ καὶ εἰς Μετόριον καὶ τὰς λοιπὰς Αἱρετικές Πατριάρχας ἔγραψαν ἐμόνον οἱ τῶν μεγάλων θύρας Ἐπίσκοποι, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν μικρῶν, ὡς Ἀκάνιος, Βερρόσιος καὶ ἄλλοι· ἔπειτα ὁ Ρώμης Ἀδελφὸς κατὰ φωνὴν ἐν Ρώμῃ φερόμενος ἔλεγον εἰς πῶς τότε Συμῶδον ὅτι ἀπὸ τῶν Αἱρέσεων ἔχειται τὰς ἐλάττω Ἐπισκόπους κατεξαιρέσθαι τῶν μετ' ὧν καὶ εἰς τὴν ποιῶσιν οἱ μικροὶ Ἐπίσκοποι εἰς ἀναγκάσιον ἡμῶν, πόσῃ μᾶλλον ἡν δίκαιον ἵνα γένηται ἐναντία ἡννὸν κατωτέρων εἰς τὴν Ἀνατολίαν μετ' οἱ τρέποντες ἐδωκεν αὐτῷ ὁ Ρώμης ἱελεῖς, Πατριάρχης ὡς ὅλης τῆς Δύσεως, καὶ ἔχον σιωπῶντες τὸν

ὅν τε Βασιλέα τῆς Δύσεως καὶ τὰς ἐγκρίτας
 τῶν Ἀνατολικῶν Ἀρχιερέων· δεύτερον, ὅτι τὰ τῆς
 Ἐκκλησίας ἐνοῦται μόνῳ τῷ λόγῳ τῆς ἀξιώσεως,
 ἀλλὰ καὶ τῆς αὐγῆς, ὅθεν οἱ Πατέρες μέλλουσι
 5 τῆς Ἐκκλησίας συμπάχεσιν ἀλλήλοις, καθὼς καὶ
 ὁ ἱεὺς λέγει εἰς τὴν Ἐπιστολὴν, καὶ ὁ ἐργασίῃ καὶ
 γραφῇ ἐν ᾧ αὐγῆς καὶ ὑπερερίως, ποτὲ
 μὲν διδασκαλικῶς μόνον, ποτὲ δὲ καὶ ἐλεγκτικῶς,
 10 πολλὰς δὲ καὶ κατακριτικῶς, καὶ μόνοι, καὶ μετὰ
 ἡμισητῶν ἐκείνους Ἐπίσκοποι· ἔλαβον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
 καθόλου ἀξίωμα, ὅθεν ἐδὲ ὁ ῥώμης ἦελαβον,
 ἡ δυνάμει λαβεῖν, καὶ λάβει πρῶτον ἀγαθὸν τὸ
 αἷμα ἱερωνύμου καὶ ἄλλων. ὁ Πολύκαρπος Σμύρ-
 15 νης ἔγραψε πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολὴν παννύ-
 φαντα, ἥτις καὶ ἡ ἱερωνύμου ἀνεγνώσκειτο
 εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπ' Ἐκκλησίας, Εὐσεβίου, ριβλίου
 τεταρτῷ, κεφαλῇ δέκατῳ τεταρτῷ. καὶ κλήμης
 ὁ ῥώμης ἔγραψεν εἰς Κόρινθον, ἀλλὰ καὶ ὁ Κορίνθιος
 20 Διονύσιος ἡ Ἀντωνίῃς βήρα ἔγραψεν ἑπιστολὰς
 ὡς Ἀπόστολος εἰς Λακεδαιμονίους δύο, εἰς Ἀθηναίους
 τρεῖς, εἰς Νικομήδειον τέσσαρας, εἰς Κρητίου ποντε-
 εἰς Ἀμασειν καὶ εἰς ἄλλας Ἐκκλησίας τῆς μαύρης
 θαλάσσης ἕξ, εἰς Κνωστίαν καὶ Πινυτὴν τὸν Ἐπί-
 25 σκοπον αὐτῶν, ὅστις καὶ δεύτερον Ἐπιστολὴν πρὸς
 τὴν Διονυσίαν ἐξήτει περιέχουσαν ἐγχαίλα, ἀλλὰ
 σερραὶ τριῶν. ἔτι δὲ ἔγραψε καὶ εἰς τὴν Ῥώμην,
 καὶ εἰς Σωτήρα Ἐπίσκοπον Ῥωμαίων οὕτως, πρὸς
 30 γυναικαὶ δὲ βλαβῇ Χρυσοφῶραν Βίκτωρ Ἐπί-
 σκοπος Ῥώμης περὶ τῆς Πάχης εἰς πολλὰ ἔθνη
 ἔγραψεν Ἐπιστολὰς, ἀλλὰ καὶ ὁ Εἰρηναῖος Ἐπί-
 σκοπος Δαυδαίων ἔγραψε καὶ ἐπετίμησε τὸν
 Ῥώμης Βίκτωρα διότι ἀφώρσει ἵνας Ἐκκλησίας
 35 τῆς Ἀσίας, καὶ παραινῇ αὐτὸν ἵνα μὴ χιζῇ δι-
 κόλως τὴν οὐσίαν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ διδάσκει
 ὁ Ἐπίσκοπος τὸν Πάπαν, καὶ δὴ καὶ ἡ ἡμέρα· ὁ
 ἱεροσολύμων Ἀλέξανδρος ἔγραψεν εἰς τὰς Ἀντι-
 οχείας καὶ τὴν χαρτηνίαν τῇ Ἀντιοχείας Ἀσκλη-
 πιάδῃ, καὶ ἔπεμψε τὴν Ἐπιστολὴν μετὰ κλήρυ-
 40 τος τῇ Στραματέως. οὕτως ἔγραψεν εἰς τὴν Ἀν-
 γυτίον εἰς τὰς Ἀντιοχείας ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
 καταστάσεως. Σεραπίων τῷ οὐδεκάτῳ ἔτα Κομόδε
 χαρτηνίαις Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, γράφει πρὸς
 Καρίνον καὶ Πόντιον, καὶ πρὸς Ῥώμης καὶ Κίλικας.
 44 Θεόφιλος Ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης
 ἔγραψε συνοδικῶς Ἐπιστολὴν ἀξιόλογον περὶ τῆς
 Πάχης εἰς διαφόρους Ἐπαρχίας. Βακχύλος Ἐπί-
 σκοπος Κορίνθου κατὰ πρόσωπον τῶν Ἐπισκόπων τῆς
 Ἀχαιῆς εἰβλον διοριστικῶς περὶ τῆς Πάχης συν-
 50 ταξῆ. Πολυκράτης Ἐπίσκοπος Ἐφέσης ἔγραψε
 συνοδικῶς μετὰ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀσίας κατὰ
 Βίκτωρ Ῥώμης, καὶ μάλιστα λέγει, ὅτι αὐτῆς
 Ἀσίας Ἐκκλησίας ἔχουσιν αὐθουσίαν τῶν Θεολόγων
 Ἰωάννη καὶ Φιλίππου οὕτως τῶν δώδεκα καὶ ἄλλων,
 καὶ ἰδὲ βιβλία πρῶτα καὶ φάλαον οὐδέκατον. ὁ

ῥώμης Κορηλίου ἔγραψεν εἰς τὸν Ἀντιοχείας Φαυίαν
 καὶ τὴν Πάχην Ῥώμης κατὰ Ναυατὴν Συνοδὸν, ἀλλὰ
 καὶ Κύπριανος Καρθαγίνης γράφων ἡλεγξε καὶ ὁ
 5 αὐτῶν τῷ Στεφάνῳ Ῥώμης καὶ τὸ βαπτίσμα, καὶ
 ὑπερὶν ὁ ἱεὺς Ανγκστίνος ἔλεγον εἰς τὸ τρίτον βι-
 βλίον περὶ τῆς βαπτίσματος, ὅτι ἐδυνάτω ὁ Κυπρι-
 ανὸς ἀντιλέγειν τῷ Ῥώμης, ἐπεὶ τὸ πρῶτον
 ἐκ τῆς διωρομῆς ὑπὸ Οἰκεμένης Συνοδῆς. Διο-
 νύσιος Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἔγραψεν ἐξασα-
 10 ρικῶς καὶ μεγαλοφρονῶς εἰς τὸν Σαμοσατέα Παῦλον,
 καὶ εἰς τὸν Ἀντιοχείας Φαυίαν περὶ μετανοίας,
 καὶ εἰς Κορηλίον καὶ Εὐσέιον τὸν μετὰ Στέφανον,
 καὶ Διονύσιον τὸν μετὰ Εὐσέιον Ῥώμης Ἐπισκόπους,
 καὶ εἰς Ναυατὴν τὸν Αἰρετικόν, καὶ εἰς Διονύσιον καὶ
 Φιλήμονα Γερεῶν Ῥώμης, καὶ εἰς Λαοδικεῖς, καὶ
 15 εἰς Κόνωνα, ἀγωνιζόμενος ὑποστατικῶς κατὰ Ναυ-
 ατῆς, καὶ τῆς Σαμοσατέως Παύλου. ἔτι ἔγραψεν
 ἐγκύκλιον Ἐπιστολὴν εἰς διαφόρους πατριάρχας καὶ ἀφ-
 20 φορας ἔθνη, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλία πρῶτα κα-
 φάλαον δέκατον πέμπτον. ἡ δὲ Ἀντιοχείας κατὰ τῆς
 Σαμοσατέως συνοδῆς ἔγραψε καὶ Μαλχίανος εἰς
 τὸν Ἀλεξανδρείας Διονύσιον καὶ Ῥώμης Μάξιμον,
 καὶ εἰς πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ὑπέφασεν αὐτῆς.
 ὁ μέγας Ἀντωνίος ὁ μοναχὸς ἔγραψε πρὸς Ἀρσε-
 νοίτας καὶ ἄλλας διαφόρους. ὁ Ἐμμεσινὸς Εὐσεβίος
 25 ἔγραψε πρὸς Γαλάτας ὑπὸ Κωνσταντίνου. ὁ ἱεροσο-
 λυμων Μάξιμος εἰς Ἀλεξανδρείαν ὑπὲρ Ἀθανασίου,
 καὶ αὐτὸς Ἀθανάσιος εἰς πολλὰς, καὶ Βασίλειος καὶ
 Εὐστάθιος καὶ ἄλλοι εἰς τὸν Δάμασον Ῥώμης καὶ τὰς
 δυτικὰς Ἐπισκόπους καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς. ὁ ἱερο-
 30 σολύμων Ἐρμων ἔστειλεν εἰς ἀφ' ὧν ἔθνη καὶ
 ρυκας Ἐπισκόπους, καὶ δὴ καὶ εἰς Σκυθίαν
 καὶ εἰς Χερσῶνα. ὁ Χρυσόστομος ἔγραψε τῷ
 Ἀντιοχείας περὶ τῶν εἰς τὰ Σαμώσατα Αἰρετι-
 κῶν, καὶ πέμψαι κήρυκας παρ' ἐνορίαν εἰς Λιβανόν
 καὶ Φοινίκην. ὁ Θεολόγος μέμφεται τὸν Δάμασον
 35 καὶ τὴν κατὰ τὴν Οὐίπελιν, γράφων εἰς Κληδό-
 νιον. ὁ Ἀθανάσιος ἐδίδασκε τὰς δυτικὰς τὸ περὶ
 ὑποστάσεως καὶ ἑσίας. ὁ Βασίλειος πρῶτον τὸν
 Ἀθανάσιον παῦσαι τὰ σκάνδαλα τῶν χιζομένων
 Ἐπισκόπων Ἀντιοχείας. ὁ μέγας Ἐπιφανῖος περὶ
 40 ἐκείνων οὐκ ἔλεγον ὅτι ἡ Θεοτόκος μετὰ τὸ γονῆσαι
 ὡμίλησε γάμῳ οἰνῆς καὶ Ἀντιοχευανῶνται
 καλῶνται ἔγραψεν Ἐπιστολὴν εἰς Ἀραβίαν ὡς ὁ αὐ-
 τὸς λέγει Αἰρέσει ἐβδομηκῇ ὁγδόῃ. Ἀλέξαν-
 45 δρος Θεσσαλονίκης ἔγραψεν εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐ-
 λέγχων τὰς Ἀραβίας, ὡς Ἀθανάσιος Ἐπιστολὴν πρὸς
 τὸν μονῆρον βίον ἀγάγειν. ὁ Θεοδοσίος ὁ μικρὸς
 συμβιβάζει τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην μετὰ τῶν μακα-
 50 ρίς Κυρίως. ὁ μέγας Ἀθανάσιος τὸν Φραγκλῶ-
 νον ἰνδὼν Ἀρχιερεῖα ἐχαρτόνησεν. ὁ συλίτης Λα-
 νίλ ἐλέγχει τὸν Βασιλίσκου Ἀντιοχείας καὶ
 πρῶτον καὶ ὁ μοναχὸς Οὐλύμπιος. ὁ Θεοδο-
 55 σιος καὶ Σάββας τὸν Ἀναστάσιον. ὁ μέγας Μάξι-
 μος δοκιμάζει τὰ συνοδικὰ τῶν Μαρτύρων. Πάπα

Ρώμης . ὁ Θεόδωρος . καὶ Πλάτων οἱ Σταδίται ἀν-
τίστησαν καὶ Βασιλῆσι καὶ Πατριάρχεις . ὁμέ-
γας Ἰωαννῆσι διδάσκει τὸν Κωνσταντινῆ πόλεις
Μεθόδιον περὶ τῶν Χερσωνησιῶν ὑπὸ τῶν Εἰκο-
νομάχων . ὁ Γεωργίου Κωνσταντινῆ πόλεις πρὸς
τὸν . καὶ ὕστερον ὁ Ταράσιος γράφει ἐγκυκλίαν
ἐπιστολὰς καὶ πέμπει αὐτὰς ἰδίως εἰς τὸ πα-
σῶπον τῷ Πάπᾳ Ρώμης . περὶ Ἐπισκόπων . ὅς
ἐχρηστούν εἰς τὴν Γαλιαν διακονεῖν . οἱ ἱεροσο-
λύμων Σωφρόνιος ἐν Πρεσβυτέρῳ ὡν μάχεται εἰς τὴν
Ἀλεξανδρείαν μετὰ τῷ Κύριῳ Ἀλεξανδρείας περὶ τῶν δύο
τῶν Χερσῶν ἐνεργειῶν , καὶ Πατριάρχης γυνώσκων , ὅτι
τῆς ἰδίας Συνοδῆς ἀναθεματίζει πρῶτον καὶ τῷ Βασιλεῶς
τῷ Ἀίρεσιν φρεσύνει κατὰ τῶν Κωνσταντινῆ πόλεις , καὶ
τῷ Ρώμης καὶ τῷ Ἀλεξανδρείας . ὁ Καισαρείας τῆς
Παλαιστίνης Ἀκάκιος ὁμολογῶν ἐκάστης τὸν
Κωνσταντινῆ πόλεις Μακεδόνιον καὶ ἀντιστίζει τὸν
Εὐδόξιον , καὶ τὸ δὴ μέριον , ὡς μαρτυρεῖ αὐτὸς
ὁ ἄγιος Γεώργιος , ἐξέμελλε τὸν Ρώμης Διόρειον
καὶ ἐχρηστούνσιν αὐτὸς εἰς τὴν Ρώμης τὸν Φί-
λωνα , ἀλλ' ἔμενον ἡ Καισαρεία . Καισαρεία καὶ ἡ
Ἰώμη Ρώμης , ἐπεὶ μὴτε ὑπὸ τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἐπι-
σκόπων , μὴτε ὑπὸ ἄλλης δυνάμεως , ἀλλὰ ὑπὸ τῶν
καϊνῶν ἔχουσιν οἱ θρόνοι τῶν ἡμῶν . ἰδὲ καὶ καταπύρωσι-
βλίας πέμπτῃ , κεφαλαιῶς οὐδεκάτῃ Παράγρα-
φον τελευτῶν δούτερον . τρίτον , ὅτι ὁ τῆς ἐπι-
στολῆς ταύτης καθαιρεῖται τῷ Ρώμης ἡ μοναρχία
καὶ ἐσθλίσσεται , πρῶτον , ὅτι οἱ Ἀνατολικοὶ ἔγρα-
φον τῷ ἱερίῳ , καθὼς ὅτι ὁ Πάπας ἔκρινε καὶ ἐκ-
έστη τὸν Νικαῖαν μετὰ τῆς Δυτικῆς Συνοδῆς καὶ
οἱ Ἀνατολικοὶ Ἐπίσκοποι ἐσιώπων , ἔτω καὶ νῦν
τῶν Ἀνατολικῶν κρινόντων τὰς ὑποθέσεις τῶν Ἀνα-
τολικῶν Ἐπισκόπων ὁ Πάπας ἡσυχάζετω . καὶ πᾶς
κοιπὸν ἡ μοναρχία τῷ Ρώμης δούτερον , ἔγραψαν
αὐτῷ οἱ Ἀνατολικοὶ ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ἡμῶν τῶν Ἐπισκό-
πων , καὶ ὑπὸ τῶν μεγαλειῶν τῶν πόλεων Ἐπίσκοπος
Ἐπίσκοπος ἐσθλίσσεται κατ' ἐξουσίαν , ὅθεν ἔδει
ὁ Πάπας κατ' ἐξουσίαν ἐσθλίσσεται ὅτι εἶναι Ἐ-
πίσκοπον τῆς Ρώμης . ὁ δὲ ἱερίῳ ἐκ ἀντιγρά-
ψον ὅτι ἡ Ρώμη ἔχει πρωτοῦν , ἢ ὑπὸ τῆς γρα-
φῆς ἢ ὑπὸ τῶν Πέτρων , ἢ ἐκ συνηθείας , ἢ κατὰ
ἐξουσίαν , ἀλλ' ἐδέχθη τὴν γνώμην καὶ ἀντίγρα-
ψον ὅτι ἐξουσιᾶς Ἐπίσκοπος Ἐπίσκοπος ἐξου-
σίαν ὅτι τὸ μέγεθος τῶν πόλεων , καὶ κατέκει-
νε τὸν Γρηγόριον τὸν εἰς ἀντιρρόπιν κενδοξίαν ἐμ-
πετόντα καὶ ἀφῶτα τὴν μικρὰν αὐτῷ Ἐπισκοπὴν
καὶ ἀρπάσαντα τὴν Ἀλεξανδρείαν . τρίτον , ὅτι
ὅπως οὗτος σώματος τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ,
καὶ δυνάμεων τῶν Δυτικῶν ἀνακρίνει τὰς Ἀνα-
τολικὰς , καθὼς καὶ τῶν Ἀνατολικῶν , κρίνειν
δηλαδὴ τὰς Δυτικὰς , ὡς συνέβη περὶ τῷ Πά-
πᾳ , οἱ ἱερίοι ἐλέγετο ἐγὼ κρίνω , ἐγὼ εἰμι κα-
τὰ Πέτρον βικάρειος τῶν Χερσῶν , ἀλλὰ λίαν οὐ-
σεβῶς ὑποκρίνεται , εἰπὼν , εἰ καὶ μοι ἔγραψα
ὕμν , ἀλλ' αὐτὴ ἡ γνώμη ἐκ ἐστὶν ἐμὲ μόνον , ἀλλὰ

καὶ τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἀφῶν ὁμοίων ἐστὶν ἰτα-
λίαν καὶ τοῖς λοιποῖς μέρεσι τέτοις . καὶ ἐν πολλοῖς
τόποις τῆς ἐπιστολῆς τὴν Συνοδὸν ἀναβάλλει κρι-
τὴν καὶ ἐχέων τὸν , καὶ ἀνάγνωσι αὐτῶν ἐν τῇ δού-
τερᾳ ἀπολογία τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ , ὥστε ὁ
μόνος . ὁ Πάπας διορίζει , ἀλλ' αὐτὸς καὶ ἡ Συνοδος .
ἀλλὰ μὴτε ἐκ τῆς ἀξιώμας μοναρχίας συνάγεται ,
ἐπεὶ ὡς ἔκρινε ὁ Πάπας καὶ ἡ Συνοδος αὐτὸς ἐν
τῇ Ρώμῃ τὸν Νεστόριον , ἔτω συνοδικῶς τὸν αὐτὸν
ἐκρινε ὁ Κύριος εἰς Ἀλεξανδρείαν , ὁμοίως ἰο
ἐκρινε καὶ ἐκείνη ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλεξανδρείας
τὴν Ἀίρεσιν τῶν Ἀρέων καὶ ἐκείνου ἐκείνη , ἀλλὰ
ὁ καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδωρος οἱ Ἐπίσκοποι Ρώμης
πρῶτον συνοδικῶς καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Πάπας μαρ-
τύνει . πάλιν συνοδικῶς ἡρι μετὰ ἐκείνον πᾶσι
Ἐπισκόπων καὶ ὕστερον ὁ Ἀθανάσιος Μονοθελῆτας
ἐκρινε ἐν τῇ Ρώμῃ μετὰ Συνοδῆς ἐκείνον ἐκείνου
Ἐπισκόπων , καὶ ὁ ἱεροσολύμων Σωφρόνιος κατέ-
κρινε συνοδικῶς τὴν αὐτῶν Ἀίρεσιν εἰς ἱεροσα-
λήμ . καὶ τῷ Ἰωάννῃ καὶ Θεόδωρῳ , καὶ ὁ Μηνᾶς
εἰς Βυζάντιον καὶ ὁ Ἰωάννης ἱεροσολύμων εἰς
ἱεροσαλήμ καὶ ὁ Τύχης Ἐπιφανίῳ ἐκρινε καὶ
κατέκρινε τὴν Ἀίρεσιν Σεβήρου καὶ τὰς περὶ αὐτὸν ,
καὶ καὶ αὐτὸν ὁ Κωνσταντινῆ πόλεις Ἰωάννης ὁ Κα-
ππαδόξ , καὶ ὅτι τέτοις , ἐκρινε ὁ Ρώμης Δέων
καὶ ὁ Κωνσταντινῆ πόλεις Φλαυῖανος τὸν Εὐτυχῆ , καὶ
ἡ τετάρτη , τρίτη καὶ ὁ κτὴ αὐτοκράτορος καὶ Συνοδοῖ
ἐκείνον τὰ τῶν Σωφρονίῳ καὶ Κυρίλλῳ συνοδικῶς , ἀλλὰ
καὶ τὰ Κελεσίνο καὶ Δέοντες καὶ Ἀθανάσιος ἐκρί-
ναν ὡς καὶ τὰ Μηνᾶ καὶ Ἰωάννην καὶ Ἐπιφανίαν Τύχης
ἐβεβαίωσαν ἡ πέμπτῃ , ὥστε αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ εἰσι
τὸ ἔχον κριτικὸν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ,
ἀλλ' ὅτι ἡ ῥωμαϊκὴ Συνοδος , καὶ λοιπὸν μὴτε μόνος
ὁ Πάπας , τέταρτον , ἐλέγετο ὁ ἱερίος ὅτι ἔτω ἐδέχε-
τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ , ἢ ἡ Ἐκκλησία ἐστὶ τῆς ῥω-
μαϊκῆς Ἐκκλησίας , ἢ ἄλλο ἢ ἀποσπασμα τῆς καὶ
τυραννίδος τῷ Πάπᾳ , ἀλλ' ὑποκρίνεται ἐκκλη-
σιαστικῶς καὶ ὑποκρίνεται τὸν Γρηγόριον ἀφῶν ,
ὅτι μὴ ἀντιβιβάζοντα Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς αὐτῆς
τῶν Πρεσβυτέρων , ἢ τῶν Ἐπισκόπων , ἢ ὁ
τῶν λαῶν Ἀλεξανδρείας , ἀλλὰ χερσωνησιῶν εἰς
Ἀντιόχειαν , καὶ εἰς αὐτὰ εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐμετὰ
ἐκκλησιαστικῶν , ἀλλὰ μετὰ φρεσύνων , ὅπερ ὁ
νομον , ἔδει γὰρ τὸν μέλλοντα γυνέει Ἀλεξανδρείας
εἶναι ἀντιρρόπον τῆς αὐτῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκ-
κλησίας , καὶ ἔξ' αὐτῆς τῶν ἱερατικῶν καὶ τῶν κληρικῶν
ἵνα μὴ ἀφῶνται οἱ τῶν Ἀποστόλων κανόνες . πέμ-
πτον , ἐκ αὐτοῦ ὅτι ἔπρεπε ἐρωτῆσαι τὸν Πάπαν , καὶ
ἔτω καθαιρεῖται ὑποβαλεῖν τὸν Ἀθανάσιον , ἢ ἀν-
τιβιβάζοντα τὸν Γρηγόριον , ἀλλ' ὅτι ἔπρεπε τὰς Ἀνα-
τολικὰς ταῦτα ἐνεργῶντας γράψαι καὶ εἰς τὰς
Δυτικὰς ἵνα ὁρίσῃ ὡς πᾶσι πάντων τὸ δίκαιον ,
ἐπεὶ οἱ πάχοντες ἦσαν Ἐπίσκοποι τῶν Ἐκκλησιῶν
ἐκείνων , ὡς μόνον οἱ Ἀπόστολοι γεγονάσι καὶ ἡγηγῆται .
ἔκτον , ἀρνεῖται ὁ ἱερίος ὅτι ἔγραψε μόνος αὐτὸς
τὴν

πῶς εἰς αὐτὰς ὑποσολῶ, καὶ λέγει γινωσκόντων
αὐτῶν παρρησίᾳ τῆς ἐν Ῥώμῃ συνόδου, φησὶ γὰρ
ἐκ μόνου ἔγραψα, ἀλλ' ἐκ ἐμῶν μόνος ἐστὶν αὐτῇ
ἡ γνώμη, ἀλλὰ πάντων τῶν κατὰ τὴν ἰταλίαν καὶ
5 τῶν ἐν ταῖς τοῖς μέρεσιν Ἐπισκόπων, ὅθου καὶ ὁ
ἁγ. Ἀθανάσιος εἰς τὴν δευτέραν ἀπολογίαν γρά-
φων περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἐλέγει ἔπος
ὡρισεν ὁ Ῥώμης ἱερί, ἀλλ' ἔτις ἔγραψεν ἡ ἐν
Ῥώμῃ συνόδος διὰ ἱερί, καὶ παρρησίᾳ τὴν το-
10 πικῶν συνόδου τῶ Πάπα ἱερί, εἰπὼν, ἐπειδὴ
οἱ περὶ Εὐσεβίου ἠθέτην ἱερίον καὶ τὴν ἐν Ῥώ-
μῃ συνόδον καὶ ἐτάραχον τὰς Ἐκκλησίας, μα-
θόντες οἱ Θεοφιλέτατοι Βασιλεῖς Κωνσταντίνου καὶ
Κωνσταντίνου ἐκέλευσαν τὰς ἀπὸ Δύσεως καὶ τῆς Ἀνα-
15 τολίας Ἐπισκόπους συναλεῖσθαι εἰς τὴν πόλιν σαρδιῶ-
ν. ἀλλὰ διὰ καὶ ἡ ἐν Σαρδικῇ συνὸς ὑποσολῶ παρὶς
Ἀλεξανδρείας λέγει παρὶς τῶν Ἀνατολικῶν ἐξηγητῶν,
ἐκ ἠθέτησαν εἰς τὴν συνόδον πάντων τῶν ἁγίων
Ἐπισκόπων ἀπαντῆσαι, ἐκ δὲ τῆς φανερά καὶ διήρη-
20 κατέστηκον ἡ κρίσις τῶ ἀδελφῶ καὶ συναπισκόπων
ἡμῶν ἱερί, ἐγὰρ ἀσκεπὶς βεβέλωται, ἀλλὰ
μετὰ ὑπαικούσας ὡρισεν, ἔχει γὰρ Ἐπισκόπους
οὐδοήκοις ἀληθῆς μάρτυρας. οἱ δὲ λέγει παρὶς
τὸν ἐστίν, ὅτι ὁ ἱερί ἐκρινε μετὰ συνόδου, ἐ-
35 χων μάρτυρας τῆς ἀγίας ζωῆς τῶ Ἀθανασίου ὁδοή-
κοντες Ἐπισκόπους, οἵτινες συγκεκλήσαντες συνόδον
ἐν Αἰγύπτῳ, ἔγραψαν τῶ ἀπασταχῶ παρὶς τῶν
τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶ ἱερί περὶ αὐτῆς, οἱ δὲ
Εὐσεβιανοὶ εἰς ἐδοὶ αὐτῶ ἐλογίσαντο, ὅθου ἀναγ-
30 καίς ἐγίνετο ἡ παρὶς Οἰκουμενική. καὶ σημάτωσαι
τὸ, ὁ Πάπας βεβέλωται, ὡς ἐκ ἔχει τὴν γνώ-
σιν ἀπὸ τῶ Πέτρου καὶ τῶ Χριστοῦ ἀπλῶς ὁ Ῥώμης
ὅταν καλῶς λαλῇ, ἀλλὰ διὰ βελῆς καὶ ἐξε-
τάσας καὶ γνώμης συνοδικῆς, ὁ καὶ παρὶς Πα-
35 τριάρχῃ ἰδίον. ἐκ τῶν καὶ δέκνεται πανταλῆς
κατάλυσις τῆς παπικῆς μοναρχίας καὶ σύστασις.
εἰ δὲ λέγει εἰς τὴν αὐτῶ ὑποσολῶ ὁ ἱερί, πῶς
Εὐσεβιανῶς, ἡ ἡγεμονία ὅθι τῶ ὅθου ἡ παρὶς
γράφεται ἡμῖν, καὶ ἔτις ὅθου ὁρίζεται τὰ
40 διήρη. ἐπὶ τῶ ὅθου λέγει ἡ καὶ καὶ, ὡς
ἔθου τὸ πρῶτον τῶ Πάπα καὶ ἐκ ἀπὸ τῆς γραφῆς
ἡ τῶ Πέτρου ὡς βικαρίε Χριστοῦ. ὡς δὲ δικαζομένων
τῶν Ἐπισκόπων Τύρου καὶ Βρυτιῶν, ὁ Κωνσταντι-
νόπολις Ἀνατόλιος ἠθέτισε συνόδον καὶ κατέκρινε
54 τὸν Τύρον, καταγινώσκοντες δὲ τῆς ἀποφάσεως αὐτῶ

αὐτῶ τῆς ἐν Καλκηδόνι συνόδου ἔλεγε σωθήσεται
αὐτῶν κεκλήθηκε τὰς ἐνδημῶντας τῇ μεγαλω-
νύμῳ πόλει ἀνωτάτης Ἐπισκόπους ἡνίκα κηρὸς
καλέση ἀνακυπτόντων ἡνῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγ-
μάτων συναῖναι καὶ ἀνατυπῶν ἕκαστα καὶ ὅσο-
κρίσεως ἀξίον τὰς δευτέρας, ἀλλ' ἐπειδὴ ἕμνον
ἀδίκως ἀλλὰ καὶ παρὶς ὡρισας ἔκρινον, ἐκ ἀφε-
λήθη ὅσο τῆς σωτηρίας ὡς παρὶς ἀλλὰ
τῆσαι ἐν Βυζαντίῳ, ἔτι καὶ ἱερίος ζητήσας ἵνα
κρίνη μόνος ἐκείνο ὅπερ ἔπρεπε κρίναι τὴν καθόλου
κοινότητα, ἐκ ἐδωκῆθη ἀφελῆσαι ἐδοῖν, ἀδίκως
τὸ ἔθου εἰπὼν, καὶ γὰρ ἐκ ἡν δίκην εἰπῶν, πρῶ-
τον γράφεσθαι ἡμῖν, ἀλλὰ τὸ δίκην ἡν εἰπῶν,
ἵνα γράψετε καὶ παρὶς ἡμῶν. ὁ γὰρ Ἀλεξανδρείας
Ἀλεξανδρὸς ἐκ ἔγραψε πρῶτον καὶ εἰς μόνον τῶν
Ῥώμης, ἀλλ' ἔγραψεν ἐκδομήκοντες ὑποσολῶς εἰς
πάντας τὰς ἐγκρίτας τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἡ ἀναγ-
χος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὲρ Ἀθανασίου συνόδου ἐκ
εἰς μόνον ἡ πρῶτον τῶν Ῥώμης ἔγραψεν, ἀλλ' ὡς
λέγει ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀπολογίᾳ, καὶ
Σακράτης βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλῶν δεκάτῳ ἐκδομῶ
ἔγραψεν εἰς τὰς ἐγκρίτας τῶν Ἐπισκόπων καὶ εἰς τὸν Ἐ-
πίσκοπον Ῥώμης. ὅθου ὁ μέγας Κύριλλος γράφων
κατὰ Νεστορίαν τῶ μακαρίῳ Πάπα Κελεσίῳ, ὡς περὶ
ὑπερῆγάρῳ τῶν μακαρίων ἱερίων, ἐκ εἶπε τὰ
μακαρῶ ἔθου παρὶς παρὶς γράψαι ὑμῖν, ἀλλ'
ὅτι τὰ μακαρῶ τῶν Ἐκκλησιῶν ἔθου παρὶς ἀ-
νακοινῶσαι τῇ σὴ ὁσότητι, καὶ ἰδὲ τὸν τρόπον
βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῶν δεκάτῳ πέμπτῳ, Παρ-
γράφῳ δεκάτῳ ἐνάτῳ. καὶ εἰς ἀναγκαζομένης ἔ-
τως ἔγραψεν ὁ ἱερίος, ἀλλὰ καὶ Κύριλλος ἀνά-
γκης μερίτης κατεπαγῆς ἔγραψε παρὶς Κελε-
σίῳ, ἀλλ' ἐκ ἐπὶ τῆς ὑπὲρ τῶ ἐκκαμνῶ. ὅτι
δὲ ὁ ἱερίος ἀναγκαζομένης ἔγραψε καὶ ἐκ εἶχε
σκοπὸν περὶ μοναρχίας τῶ Ῥώμης φανερόν ἐστιν
ἐκ τῶν ἀπομνημόνων, καὶ ἐτι γράφοντων αὐτῶ τῶν
Ἀνατολικῶν ὅθι ἀσάλοτον ἔχει τὴν ἰσχύν τὴν
ἰδίαν ἐκαστῇ συνόδῳ, ἐκ ἀπεκρίθη ὅθι μεζῶν
ἐστὶν ὁ Πάπας τῆς συνόδου, ἡ ὅτι ὁ πρῶτος θρόνος ἐκρί-
νεται ὡς ἔγραψεν ὁ Πάπας Γεωργίου παρὶς Βασίλειον
τὸν Μακεδόνα, ἀλλ' εἶπον ὅτι μεζῶν ἐστὶν ἡ συνὸς
ἡ ἐν Νικαίᾳ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἀπὸ τῆς καθο-
λικῆς ἀθετῆ τὴν μερικῶν καὶ ἐκ ἀπὸ τῆς ἰδίας
ἰσχύος. κατέστρεψε ταῖς καὶ τὸ παρὶς τῶν παπικῶν
φλυαριδίων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ἀνθυποφωρὰ παπιστῶν, τὸ μὴ δᾶν εἶναι γνώμην τῶ Ῥώμης τὰς Ἐκκλησίας καθορίζειν, καὶ τὰ Σακρά-
50 τας καὶ ἑρμῆς ἐπὶ τὰ περὶ ἱερίων τῶν περὶ Ἀθανασίου καὶ Παύλου ὑπερμαχῆσαντες παρὶς τῶν εἰς σύστασιν
μοναρχίας τῶ Ῥώμης, καὶ λῦσις ταύτης ἐκ τῆς τῶν μερικῶν καὶ κοινῶν ἀποφάσεως.

Ἀνθυποφωρὰν οἱ παπιστῶν πρῶτον, λέγει ὁ Σα-
κράτης, ὅτι ὁ ἱερίος ἐμέμφθη τὰς Εὐ-
σεβιανὰς μὴ κατέκριναν αὐτὸν εἰς τὴν συνόδον,

τὰ ἐκκλησιαστικῶν νόμων καθορίζοντες μὴ δᾶν εἶναι
γνώμην τῶ Ῥώμης τὰς Ἐκκλησίας καθορίζειν, βι-
βλίῳ δευτέρῳ, κεφαλῶν δεκάτῳ ἐκδομῶ καὶ ὅτι
Ἀθνα-

Αθανάσιον καὶ τὰς λοιπὰς ὁἰκλίῃς αὐτῶν συνή-
μια τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας ἐχούσης παρ' ὁμοια-
στικῶν γραμμάτων ὡχύρωσε καὶ τὸν οἰκῶν ἐκάστη
τόποι ἀπέδωκε, καθαρὸν τὸν πᾶν πνεύματος κα-
θαρόντων αὐτὸς, Σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ, κε-
φαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ, καὶ ὁ Ἑρμείας, ὁ ἱερεὺς
μαθὼν τὰ ἐκάστη ἐγκλήματα, ἐπειδὴ πάντας
ὁμολογούσας εἶρε περὶ τῆς δόγματος τῆς ἐν Κιχίᾳ
Συνόδου, ὡς ὁμοδόξως αὐτὸς εἰς κοινὴν πεποιθή-
σας. Ἀλλὰ πᾶν ἀξίαν τῆς θείας, ἐκάστη πᾶν ἰδίαν
Ἐκκλησίαν ἀπέδωκε, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ
ὀγδόῳ. καὶ λοιπὸν οἱ ἀντικείμενοι ἐκ τῶν βόλων
ταῖς συμπαραῖται τὸ ἀναγνώσκειν εἰρηλίκον, ὅτι δηλαδὴ
ὁ Ῥώμης ἔχει γενικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς καθόλου
Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅποτε τινὲς τῶν Πα-
τριαρχῶν εἰσὶν Αἰρετικοὶ, καὶ εἰς δογματικὴν ὁρ-
θόδοξον, ἀδελφεῖται Συνόδου ὅπως διωκτῇ καὶ
βοηθῇ τῆς Ἐκκλησίας. ὅτε δὲ μέντοι πολλοὶ ὁρ-
θοδοξοὶ καὶ Πατριαρχαὶ καὶ Μητροπολίται ἰδίως
πρώτον καὶ ὑστερὸν κοινῶς σκέπτονται πρὸς σωτη-
ρίαν τῆς Ἐκκλησίας, ὅποτε δεῖ ἄλλως γίνονται,

αὐτοὶ αὐτοὶ εἰσὶν ὡς εἶδεν τὰ παρόντα τῆς ἱερέας,
καὶ ἐκεῖνα (ἵνα ἀφ' ἑαυτῶν τὰ πολλὰ) τῶν Πα-
τρῶν μετὰ Φλαυιανῶν Ἀντιστοχίας καὶ Ἀκακίᾳ Κων-
σταντινουπόλεως. οἱ Εὐσεβιανὸι οὐκ Πατριαρχας
καταθέλοντες καὶ πᾶν πᾶν ὡς ἀφ' ἑαυτῶν ἐκείνους
τὸν Ῥώμης, τὸ δὲ ποιῆσαι τὰς μερικὰς τὰ κοινὰ
χωρὶς τῆς γνώμης τῆς κοινῆς ἐστὶ παράνομον. διὸ
ὅσοι εἰσὶν ὁ Σωκράτης ὅτι ὁ Ῥώμης κανονίζει τὰς Ἐκ-
κλησίας (καθότι τῶν ἑστὶ ἐγὼς ὅποτε ἔτε
γυμνάζεται, καὶ δὴλον ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰδὲς
ἐπὶ Κωνσταντίνῳ τῶν Ῥώμης, εἰδὲ καὶ εἰς Κωνσταντίνῳ
πατέρων, ἀλλ' ἡ κοινότης αὐτὸς δοκιμάσας εἰδὼς
ἵνα ἔχωσιν ἐν τῇ κοινότητι τὸ κύριον. ὅθεν εἶπον
ἀναγνώσκειν ὁ μέγας Ἰσχυριανὸς ὅτι δέχεται τὰς ἐκ-
τεθέντας ἢ βεβαιωθέντας Κανόνας ὡς τῶν
ἀγίων Συνόδων) ἀλλ' εἶπε μὴ δὲν ὡς γνώμην
τῶν Ῥώμης, ὡς εἶλεγον ὅταν ἡ Ἐκκλησία περὶ
τῶν κοινῶν κανονίζει, καὶ κανονίζει ὡς γνώμην
τῶν Ῥώμης, ὅπερ ἐνοεῖται ὅταν ὁρτοδοξῇ, καὶ
πασίδηλον διὰ τῆς πέμπτης Συνόδου, ἥτις τῆς
Ῥώμης Εἰρηλίκῳ ὡς ἀναγνώσκειν, ὡς γνώμην
ἐκεῖνα ἐκανόνισε πᾶν Ἐκκλησίαν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

Περὶ τῶν οἶα τῆς πάντων κηδεμονίας αὐτῶν πεποιθήσας. Ἀλλὰ πᾶν ἀξίαν τῆς θείας, ἐκάστη πᾶν ἰδίαν
Ἐκκλησίαν ἀπένευμε ῥητέ, ὁ περὶ ἱερέως Πάπα φασὶν ὁ Ἑρμείας, καὶ ὁ μοναρχικὸν τὸν Ῥώμης
φασὶν οἱ παπῆς εἶναι, καὶ περὶ τῆς σαφηνείας τῶν ῥητέ, καὶ ἀναγνώσεως τῆς τριαυτίτης ἐξουσίας
τῶν Ῥώμης, καὶ περὶ τῶν πόθεν ἔχει πᾶν ἀρχὴν ἡ Ἐκκλησία.

Ἀλλὰ φασὶν ὅτι ὁ Ἑρμείας λέγει περὶ τῆς
ἱερέας, οἶα τῆς πάντων κηδεμονίας αὐτῶν πε-
ποιθήσας. Ἀλλὰ πᾶν ἀξίαν τῆς θείας, ἐκάστη πᾶν
ἰδίαν Ἐκκλησίαν ἀπένευμε, βιβλίῳ τρίτῳ,
κεφαλαίῳ ὀγδόῳ. καὶ λοιπὸν φασὶν, ἔχει ὁ Ῥώ-
μης ἐξουσίαν ἐπὶ πᾶσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπειδὴ περὶ
Πατριαρχας βάλει καὶ ἐκβάλλει. Ἀλλὰ ῥητέον
πρώτον, πᾶν μέλει μὴ πᾶσιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἔχει
ὁ Ῥώμης, ἀλλ' ἐμόνος, καὶ δὴλον διὰ τῶν ἀναγ-
νῶν εἰρηλίκον ἐν τῇ ὀγδόῳ Παραγράφῳ καὶ κατωτέρῳ
ἐν πολλοῖς. δευτέρον, ὁ Ἑρμείας ἀμφιβαλὼν εἶπεν, ὅθεν
καὶ ἐν τῆς καταφρονεῖται, καθότι μαρτυρίαν
αὐτῶν εἰπόντες οἱ Λατῖνοι ἐν τῇ Φλωρεντινῇ Συνόδῳ,
καὶ ὁμοκρεμάσαντες ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἡσύχασαν
βιασθέντες ὑπὸ τῆς ἀληθείας. τὰς γὰρ αἰτίας
δεχόμεθα εἰς μαρτυρίαν, τὰς ἱστορικὰς δὲ
δεχόμεθα ἐφ' ὅσον λέγουσιν ἀληθῶς, τὰ γεγο-
νότα, καὶ τὰ ὡς τῶν ἀγίων ἐνεργηθέντα ἢ λα-
λῆσθαι, ἐξ ἑαυτῶν δὲ γνωμοδοτῶντας περὶ τῶν
θείων δογμάτων παρακείμεθα. τῶν αὐτῶν βε-
βαιῶν καὶ αὐτῶν μόνος ὁ Ἑρμείας λέγων, δογμα-
τικῶν δὲ χάριν κενώμεντας οἷς τῶν ποιῶν θέμις,
καὶ δὲ γὰρ ταῦτα συγγράφειν, πρὸς τὸ μέντοι, ὅτε
ἱστορίᾳ πρέπον, ἢ ἔργον μόνον τὰ ὄντα ἀφ-
γεῖσθαι μὴ δὲ οἰκῶν ἐπιπαράσας, βιβλίῳ τρίτῳ,

κεφαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Σωκράτης
δικαίῳ τὸν Καισαρίας Εὐσεβίον τὸν Ἀρσενίον ὡς ὁρτοδο-
ξον, καὶ τὸν Ἀθῆναιον ἐργασίᾳ βιβλίῳ ἑκτῷ, κεφαλαίῳ
δεκάτῳ τρίτῳ. τῶν δὲ τοιούτων ἢ ἀφ' ἑαυτῶν γνώ-
μη ἀσύντακτος, ἐμόνου ὅτι ἐκείνους ἀγνοοῖ, ἀλλὰ
καὶ διότι τῆς ἀθυρίας ἀπαλείπονται, καὶ ἀλλὰ
ταῦτα λέγει Λεόντιος ὁ ὁμοδοξοῦς ἐν τῇ τρίτῃ
παραγράφῃ τῆς ἱστορίας αὐτῆς, μέχρι τῶν παραγ-
νῶν ἀγίων Ἀποστόλων κεκαίνισται ἡμῖν δέχεσθαι
τὰς ἱστορίας ἀπλῶς, τὰ δὲ μετέπειτα ἐκ ἀπλῶς ὁ-
καταδεχόμεθα. ἐπὶ ὁ Σωκράτης λέγει περὶ
τῶν ἱεροσολύμων Κυρίως ταῦτα, ἵνα ὅτι ἐν
ἐκείνῳ ὑστερὸν κατηγόρητο, καὶ ἀλλὰ τὸ μὲν, καὶ
ἐκείνῳ φράσαι, κατηγόρητο δὲ, ὅτι πολλὰ καὶ
ἐπὶ τὸ κενώμενον καλεῖται ἐφεξῆς δύο ἐκκενῶν
διόρυγε, τὰς κατηγορίας ἀλαβέμενος, καὶ ἀν-
τιθέας δ' ὁμοῦς, Ἐκκλησίᾳ βιβλίον τοῖς καθε-
λῶσι ἀναμειβόμενος, μείζον ἐπεκαλέσατο δικα-
στικόν, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταν-
τῖν ἐγγράφῃ σύμψηφος. τῶν μὲν οὐκ ὁ μόνος
καὶ πρώτος ὡς τῶν σμύνης τῶν ἐκκλησια-
στικῶν Κανόνων Κύριος ἐποίησον, Ἐκκλησίᾳ ὡς
ἐν δημοσίᾳ δικαστικῇ χρησάμενος, βιβλίῳ
δευτέρῳ, κεφαλαίῳ παραγράφῳ. ἐν τῇ οἱ σφ-
μείωνται ὅτι ὁ καθελεῖται διώκεται ζητῶν ἀνα-
κρι-

κρίθῃναι πρὸς ἑτέραν Συνόδον ὡς ὁ μέγας Ἀθανάσιος λέγει, Πέτρος Ἀλεξανδρείας Μελέτιον ἐν κοινῇ Συνόδῳ τῶν Ἐπισκόπων καθέλειον, ἀλλὰ Μελέτιος ἔπειθ' ἑτέραν Συνόδον κατέφυγεν, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀπολογησάμεναι. ἀπολογία δούτερα. κατὰ τὴν τὴν τρόπον τῶν ἑλεγον ὁ ἱεὺς ὅτι ἡ ἑτέρα Σύνοδος ἀνακρίνει τὰ τῆς ἑτέρας. ἐκ αἱσιν ὁ Ἀθανάσιος ἔτε ὁ ἱεὺς ἀναθεωρεῖται τὰ τῆς μίας Συνόδου εἰς τὴν Πάπαν, ἀλλ' εἰς ἑτέραν Συνόδον πληρεστέραν δηλονότι γίνεσθαι τὴν ἀνακρίσιν καὶ ἀπολογίαν. δέον ὅμως πρῶτον κρίνεσθαι ἐννομίμῳ Συνόδῳ, καὶ ἐκκατακρίθῃ, εἰς μείζονα ἀνακρίνεσθαι, καὶ λέγω νόμιμον, ἐπειδὴ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἀπέβαλε τὴν ἐν Κανταρέα Συνόδον διὰ τὴν ἔχθραν τῶν ταύτης Ἀρχιερέως Εὐσεβίου. καὶ κατὰ μονομέρειαν κατακρίθῃς ἐν τῇ Μαριώτῃ, καὶ ἐν τῇ ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδῳ, καὶ κριτὴν καὶ ἐναγόντα κατ' αὐτὴν τὴν ἐν Τύρῳ ἔσαν, ὡς ᾠριάνους ἀπέβαλε ταύτας, καὶ ἐξήτε ἀνακρίθῃναι ὑπὸ τῆς ἐν Ρώμῃ Συνόδου ὡς νομίμῃ καὶ ἐντελεστέρας. ὁ δὲ Κύριλλος μὴ ἀπαυτίστας ἀπολογησάμεναι ἐν αἷς ἐκαλῶτο Συνόδοις νομίμοις ἔσσαις, καὶ γὰρ ἐκ ἐδωκῆθη κατ' αὐτὴν αἰεὶν μέμψιν τινα, μείζον ἐπεκαλέσατο δικαστήριον, πρῶτος καὶ μόνος τῶν ποιήσας. σωάζεται ὅμως ἐκ τῶν ὅτι ἐκ τῶν ἐπεκαλέσατο μείζον δικαστήριον τὸ τῆς Ρώμης. δούτερον, εἰ πρῶτος καὶ μόνος ὁ Κύριλλος Ἐκκλητικὸν δικαστήριον ἐπεκαλέσατο, δηλονότι πρὸς τέτατον ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὄνομα Ἐκκλητικῶν, ἡ καταφυγὴ τις πρὸς τὸν Ρώμης δικαστήριον. εἰ δὲ καὶ ἡ ἐν Σαρδικῇ τῇ περὶ τῆς Ρώμης πρωτίστη ἔπειθ', ἀλλ' ὡς αὐτομον ἐδέποτε ἐν ἡγήσειον, ἔτε ἡ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ καθόλου. διὰ τῶν ὅτι ὁ Σωκράτης μεμφομένη τὸν Κύριλλον λέγει, ὅτι πρῶτος καὶ μόνος ὁ Κύριλλος τὴν Ἐκκλησίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐσήγαγε, μὴ ἔχων παρηγορητικὸν ὡς ἀδελφον ἔτε ἀπὸ τῆς γενομένης ἔτε ἀπὸ τῶν κανόνων ἔτε ἀπὸ τῆς ἑτέρας βεβαίως τῆς γνώμης αὐτῆς. ἐβεβαίωσε δὲ ταύτην ὁ Βασιλεὺς ὡς ἀπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων ληφθεῖσαν. ἐκ οὗτου ἔτε ὁ ταύτης γραφὴν Σωκράτης τὸν Πάπαν πρῶτον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὥστε τὰς πᾶντας ἀνακρίνειν ὡς μοιάρχης καὶ ἀναμάρτητος Ἀρχὴν, ἀλλὰ ἄπερ εἶπε περὶ τῆς Ρώμης, εἶπε κατ' ὅν τρόπον ἡμεροῦσμαι αὐτὸν ἀνωτέρω. ἔπειτα τῶν ἐκ αἱσιν ὁ ἱεὺς, ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν γραφῶν αὐτῶν, καὶ ἔως ἐν τῷ οὐρανῷ ὁρίζεσθαι τὰ δίκαια, ὅπερ σκοτεινὸν ἐν, δέχεται τὴν λύσιν τῶν ἀνωτέρω ἐν τῇ ὁποσολῇ αὐτῶν ἀρρήτων. καὶ γὰρ εἶπον, ἔδει γραφῆναι πᾶσιν ἡμῖν, ἵνα ἔως ὅσον τῶν πάντων τὸ δίκαιον, ταῖς ἐν τῇ οὐρανῷ Συνόδοις, καὶ ἐκ τῶν Πάπας ὡς ἐξ ἀποκαλύψεως, ἡ τῆς διαδοχῆς τῆς Πέτρου. καὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας Ρωμαίων, ὡς τῶν μόνων Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς.

τρίτην λέγει ὁ αὐτός, μαθὼν δὲ ὁ Ρωμαῖος Ἐπισκοπὸς τὰ ἑκάστη (τῶν περὶ Ἀθανάσιον) ἔγκληματα, ἐπαθὲν πάντα ὁμολοῦντας ὅσοι περὶ τὸ δόγμα τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ὡς ὁρθόδοξος αὐτὸς εἰς κοινὴν πρὸς ἡμᾶς, εἰ δὲ τῆς πάντων κηδεμονίας αὐτῷ πρὸς ἡμᾶς (ἐπειδὴ εἰ λοιποὶ Πατριάρχικοι Θρόνοι ὑπὸ Ἀιρετικῶν κατέχοντο) διὰ τὴν ἀξίαν τῶν Θρόνων (ἐπειδὴ αὐτὸς ἔμενε μόνος Πατριάρχης ὁρθόδοξος) ἑκάστη (ὡς ὁρθόδοξος ὁμοδόξος) τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν ἀπορίσκει, καὶ ὡς δηλονότι ὑπὸ Ἀέωνος τῶν μεγάλων ὁ Γοναδίος ἀπορίσκει τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας τῇ μαρτυρίᾳ, καὶ ἐδίωξε τὸν Κωνσταντῖνον, καὶ ὁ μέγας Εὐστάθιος ἐχρηστόντισε καὶ τοὺς ἄλλους ὡς Κωνσταντινουπόλεως τὸν Εὐάγγελον, καὶ ὁ μελέτιος Ἀντιοχείας ἐβεβαίωσε τὸν Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον τῇ Ναζιανζηνῷ. πάλιν ὡς ὁ Εὐστάθιος μόνος χρεώτης τὸν Εὐάγγελον, ἐξωρίσθη σὺν αὐτῷ ὑπὸ τῶν Βάλωντες, καὶ ὁ μαρτύριος ἀποκαταστάσας ὑπὸ μόνων τῶν Γοναδίων, καταφρονηθεὶς ἔφυγε, καὶ ὁ Ναζιανζηνὸς Γρηγόριος ὑπὸ μόνων τῶν μελετίων βεβαίως, ἀνέχωρσε τῶν Θρόνων, ἔτι καὶ ἱεὺς φιλοτιμηθεὶς ὅτι ἐκλήθη αἰρετὸς κλητὴς ὑπὸ τῶν Εὐσεβιανῶν, καὶ μόνος αὐτὸν καθολικῆς Συνόδου τῶν Θρόνων τοῖς περὶ Ἀθανάσιον ἀπορίσκει, ἔδωκεν ὡφέλησιν, ἐδίωχθησαν γὰρ μετὰ καὶ τῆς εἰς αὐτὸν ὑβρεως. καὶ τῶν γοναδιῶν ἐπ' οὐσίᾳ τῆς Οὐκωρίας, ἔδωκεν ἔμελλε τῷ Βασίλει τῶν Ἑσπερίων. γοναδίου δὲ καθολικωτικῆς Συνόδου ἐν Σαρδικῇ, καὶ ἀποδόσης τῶν Θρόνων τοῖς πατράσι, λέγει ὁ Σωκράτης, τῶν Κωνσταντῖνῶν μὴ διδόντες ὡς ὡλεσεν ἡ Σύνοδος τῶν Θρόνων, ὁ Κωνσταντῖνος ἡπάληψε τὸν ἀδελφὸν καὶ ἔδωκεν αὐτῶν, ὁ χυρῶσας καὶ ἰδίους γραμμάσι καὶ τῆς Συνόδου, βιβλίᾳ δούτῳ, κεφαλῶν εἰκοσὶ δούτῳ. ἔδωκεν μία δὲ μνήμη τῆς Γαλιλίας. ὅσον ὅτι μόνον αἶπον ἡ Σύνοδος ἐν τῇ ἐγκυκλίᾳ αὐτῆς ὁποσολῇ, ὅτι ὁ ἱεὺς ἔκρινε δικαίως, καὶ ὅτι ἔχει ὁδοῦκοντα Ἐπισκόπους μαρτύρους. ἐκ ἑφθ' δὲ ὅτι διὰ τὸ σὺν Πέτρῳ, καὶ δώσωσιν αὐτῶν κλητῶν, ἐμπνέον ἐν τῇ νοί τῆς Γαλιλίας ὥστε ἐρεγγεῖν αὐτὸν ἀναμαρτήτως ἐν τοῖς περὶ πίστεως, ἀλλ' ὅτι ἔχει μαρτύρους σωσιδυνάτας αὐτῶν τὴν δικαιοκρασίαν, ὅπερ ἐγγίνετο παντὶ Ἐπισκόπῳ δικαίως ἔως ἐρεγγεῖν. ἔλεγε γὰρ ἡ ἐν Κανθαγόρῃ Σύνοδος ὁποσολῇ πρὸς Κελεστίνον ζητῶντα Ἐκκλησίαν ἐν τῇ Ἀφρικῇ, τίς ποτε πιστεύσει οὐ, ὥς δὴ ποτε διώκεται τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐμπνέον τὴν δικαιοσύνην, τοῖς δὲ ἀνακρίνῃς εἰς Σύνοδον σωτηριοποιήσας ἱερούσιν ἀνείδεται, εἴτα ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος ἐν τῇ πρὸς Φωκηντικῇ αὐτῆς λέγει, τὸ ἐν Σαρδικῇ ἐξήρχεν ὁ Ὅσιος, καὶ ἔδωκεν μία μνήμη τῆς Πάπας Γαλιλίας. περὶ δὲ τῆς ὁδοῦ λέγει ἔτι ὁ Σωκράτης βιβλίᾳ δούτῳ, κεφαλῶν τεσσαρσὶν πρώτῃ ὅτι ἐν Σερμῷ ὁ Βασιλεὺς μετεπέμπετο τὸν Ὅσιον ἡ παδοῖ ἡ ἀνάγκη τοῖς

παρεῖται ὁμοφανῆσαι· τὰτα γὰρ γονομόρις, μέγιστον ἐδό-
κει μαρτυρεῖν ὑπαρῆσαι τῆς ἐκείνου πίστεως, ἔχει γὰρ
ὁ ὅσιος Ἐπισκόπος μικρὰς πόλεις ὅ καὶ ῥέχθεις μέγιστον
ἐδόξεν τῷ Ἐπισκόπῳ Ρώμης, ὅθις ὁ μέγας Ἀθανάσιος
μέγιστον καὶ πατέρα τῶν Ἐπισκόπων αὐτὸν ἐκάλεσε, καὶ
ὑπὸ Βασιλέων καὶ τῶν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν προ-
καλεσθεὶς τὰ Ρώμης, καὶ ἐν τῇ ἐν Σαρδικῇ ἐνομοθέτῃ
περὶ τῶν Ρώμης ὡς ἐρχόμενον κατωτέρω, ὅτινα πάλαι

πάλαι θρυλεῖται ἐν τοῖς ὡς τῶν ἀφ' ὧν μοναρχίαν
τῷ Πάπῳ ἔως τῷ ἔδῳ καταρτίσθαι, ἀλλὰ δὲ καὶ ὁ
Κωνσταντῖνος ἀπελθόντι πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τῷ ἀδελφῷ
καὶ τῆς Συνοδῆς, πρὸ Ἀθανασίου ἐπεὶ αὐτῷ, τὸν
θεόνον τὸν σαυτῷ ψήφῳ τῆς Συνοδῆς καὶ ἡμετέρας
ἡρώσει ἀπείληφας, Σακερῆτης ἐβλίστω τρίτη, κεφα-
λαίῳ ἀποστῶ τρίτῳ· ἐδὲ μία δὲ ἰδικὴ μνήμη τῷ
Ρώμης ἢ τῆς Συνοδῆς αὐτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

16

Περὶ Παπιστῶν Δὲ Πέτρος Ἀρχιεπίσκοπος λεγόντων γράψαι τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ρώμης τοῖς Ἀρεταῖς ὅτι ἔχει
ἡμεῖς τῷ Χριστῷ καὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῷ τῆς ἐν Νικαίᾳ Κανόνι πλὴν ἑκκλησιῶν, ὅπερ ψεύδος
ἀντικρὺς ἐσταθῆαι Δὲ πάλιν ἀποδείξω ἐκκλήναι.

Ἐν λέγουσιν οἱ αὐτοὶ Δὲ Πέτρος τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ ὡς ὁ
Ἰεῖλιος γράφει τοῖς Ἀρεταῖς καὶ παλιλογεῖ
ὅτι καὶ ὡς τῷ Χριστῷ καὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἐν
Νικαίᾳ Συνοδῶν γέγονε Κανὼν Δὲ πλὴν ἑκκλησιῶν
τῶν Ρώμης, ὅπερ εἴη ψεῦδος, ὅτι καὶ ὑπὸ
Φερων αὐτὸ οἱ Ἀρεταῖς, ἀλλ' ἀντέλεγον· Ἀλλὰ ῥη-
τέον ὡς καὶ ἐν ἄλλοις ἔτω καὶ ἐν ταῖς, μεμνημένοι
εἶναι οἱ Λαῖνοι Δὲ πλὴν ἐκκλησιῶν αὐτῶν, κα-
τὰ τὸν ὁ Ἰεῖλιος τὰτα ὅσα ἔπει, καὶ βέβαια εἰ ἔλε-
γε τὰτα, ἦκεν ὅτι καὶ ἔπει ἀληθεῖαν, ἀλλ' εἰ-
πον οἱ Ἰεῖλιοι ἐπὶ ταῖς, Διὰ τὸ οἱ ἐν τῇ Νι-
κήᾳ μεγάλη Συνοδῶν ἐν αὐτῷ θεῷ βεβαίως
ὡς συνεχώρησαν ἐν ἐτέρᾳ Συνοδῶν τὰ τῆς κατωτέρως
ἐξετάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τῷ τῷ παλαιῷ τυχεῖ-
νον, μνημονεύοντες καὶ γράφοντες ἐν τῇ μεγάλῃ
Συνοδῶν, καὶ τὰ ἐξῆς· ταῖς τοῖς λόγοις ὁ Ἰε-
λιος ἔλεγε ὅτι ἡ Συνοδὸς ἐν Νικαίᾳ συνε-
χώρησε καὶ ἔγραψε περὶ τῶν Ρώμης Κανόνων ἑκ-
κλησιῶν. ἔλεγε πλὴν ἐν Ρώμῃ Συνοδὸν ἀνακρίνειν
Συνοδὸν παρ' ὁμοῖαν, καὶ μάστιγα ἐν ἐρήνῃ κα-
τὰ, κατὰ νῦν βέβαιον οἱ Ρώμας, ὡς ὑπαι-
νίστηται τὸν πέμπτον αὐτῆς Κανὼνα λεγόντα, περὶ
τῶν ἀκοινωνητῶν γονομόριον κατὰ ἐκάστην Ἐπαρ-
χίαν κρατῆρ ἡ γνώμη, καὶ τὸ ἐξῆς· ἔπει ἐπιφέ-
ραι, ἐξετάζεσθαι δὲ μὴ μικροψυχίᾳ ἢ φιλοπε-
κίᾳ, ἢ ἡνὶ ποιότητι ἀνδρῶν τῶν Ἐπισκόπων ὑποσυμ-
γωγοὶ γεγενῆσθαι· ἵνα δὲ τὰτα λαμβάνῃ πλὴν πρέ-
πασιν ἐξετάσῃ, δις τὰτα Συνοδὸν γίνεσθαι τῶν
Ἐπισκόπων τῆς Ἐπαρχίας· γράφει δὲ καὶ ὅτι
καρδιαγόνῃ Συνοδῶν πρὸς Ρώμης Κλεμένῳ, ἐπειδὴ
τὰτα καὶ τῇ ἐν Νικαίᾳ Συνοδῶν ὁμοῖον ὁμοῖον ἐπὶ
τῇ σεβασμιότητι· εἰ γὰρ καὶ περὶ κατωτέρων κλη-
ροῦν καὶ περὶ λαϊκῶν φαίνεται ἐκεῖ ὡς φυλάττει-
σθαι, πόσῳ μᾶλλον τὰτα περὶ Ἐπισκόπων βέβαια
ὡς φυλαχθῆναι· λέγουσι οὖν καὶ ἡμεῖς, φησὶν ὁ
Ἰεῖλιος, ἐπεὶ τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ Συνοδῶν τῆς
Ἐπαρχίας γίνεσθαι ἀνακρίσεις ὑπὸ τελευτῆρας Συ-
νοδῆς, πῶς ὅτι ἔχει σκοπὸν ἔπος ὁ ταῦτα διο-
ρῶντος τῆς ἐν Νικαίᾳ Κανὼν ἵνα ἡνὶκα αὐτὸν
νοδῶν τις γονικὴ ὡς ἀποδείξῃ ἀντικείμενα τῇ

πίστει ἐκθέσειν, ἐτέρᾳ γονικῇ νομικῇ κα-
νονικῇ Συνοδῶν ἀποδείξῃ διορθώσῃ καὶ κακῶς
ἀποδείξῃ, καὶ ὑποβάλλῃ τὰ ὡς Κανόνες ἐκτε-
λεῖσθαι; ταῦτα ὁ Ἰεῖλιος Δὲ πλὴν λέγειν ῥητῆς,
καὶ Δὲ πλὴν αὐτῶν λέγειν ῥητῆς· ἀλλ' ἐλθέτω 20
ὁ λόγος ἐπὶ τὸ ἀποδείξῃ· τὰτα οὖν τὸ ἔθος ἀρ-
χαιοῦ ὅν, ἡτοι ὑποσολικόν, ἡ Συνοδὸς συνεχώρη-
σεν, ἡτοι ἐδέχθη καὶ ἔγραψεν, ὅπερ ἐπὶ τῆς
Ἐπαρχίας ὁμοῖον γίνεσθαι ὁ Ἰεῖλιος ἐξέλαβε
κοινόπρεπον Δὲ πλὴν ἀνάγκῃ τῶν κατὰ ἐκείνους, ὡς 25
ἔλεγε κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων συνεδικῶς θε-
ωρήσας ἀνακρίνει ἐτέρᾳ καὶ μέγιστον Συνοδῶν ἡ τῆς
Ἐπαρχίας δηλονότι, ἔτω καὶ τὰ ὡς μίας Συνο-
δῆς θεωρήσας καὶ ἀμφιβαλλόμενα ἢ ἀπαρεσκόμει
ἐτέρᾳ Συνοδῶν τελευτῆρας θεωρήσας ἐπὶ ὁμοῖον. 30
καὶ ἵνα μὴ νομιώτῃ ἐξεστιαστικῶς ὑποφανεῖσθαι, ἔπει
τινας αἰτίας δι' αἷς διήγον πλὴν μίαν Συνοδὸν αἰα-
θεωρεῖν τὰ τῆς ἐτέρας, τελευτῆρας δὲ ὁμοῖον
ἢ ἐν Ρώμῃ Δὲ πλὴν τῶν συμφωνούντων αὐ-
τῇ καὶ τῇ ἐν Νικαίᾳ Συνοδῶν Ἐπισκόπων καὶ λα- 35
ῶν, ἡτοι τῶν Βασιλέων τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ πασῶν
τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Δύσεως, αἷς ἐπορεύῃ ἀντιφῶν,
καὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς Συνοδῆς, καὶ τῶν ἐν Κωνσταν-
τινῇ πόλει λαῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἐγκρίτων ἀπα-
ταχῇ ὁμοῖον Ἐπισκόπων· ὁ μέγας Βασιλεὺς 40
ἐπιστολῇ δούτερά πρὸς Ἀθανάσιον λέγει περὶ
τῶν Δυτικῶν ἐκκλησιῶν τὸν ὅτιν ἵνα ἀντιφῶν
ἐλθεῖν αὐτῶς εἰς βοήθειαν, τάχα αὐτὸς γράφῃ τοῖς
κωνσταντῶν ὅφελος τῶν τε κρατύντων τὸ ἐξοπίσιον τῶ
πληθῶς δυσωπειμένων, καὶ τῶν ἐκασταχῇ λαῶν ἀπο- 45
λαθῶντων αὐτοῖς ἀντιφῶν ῥήτως· διὸ καὶ ὁ Ἰεῖλιος ἐν
ταῖς πρὸς τῶν Εὐσεβιανῶν ἐπιστολαῖς συχνάκις ἀνα-
φέρει πλὴν ἐν Νικαίᾳ Συνοδῶν, καὶ τὸν Ἀρεταῖν Σεκέν-
δον καὶ ἡμετέρας ὑπ' αὐτῆς, δεξιὰς εἰς κωνωνίαν
ἐλέγχει αὐτῶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς ἀφ' ἐστῆσαντας 50
τὸν Κανὼνα, δηλονότι πλὴν ὑποφανεῖσθαι τῆς ἐν Νι-
κήᾳ Συνοδῆς πρὸς καταφύσιν αὐτῆς, καὶ το-
σῶτα εἰπὼν καὶ ἀγωνισόμενος καὶ παλιλογεῖν, ὡς
ὁ Ἀρχιεπίσκοπος φησὶν, ὁ Ἰεῖλιος, ἐκ ἔπειν ἡ τὸ, οὐ
ἐπὶ Πέτρος, ἢ τὰς κλῆς, ἢ τὸ, κεφαλὴ τῆς
ἑκκλη-

15